Имам Али Зайн
ал-Абидин

СЪВЪРШЕНАТА САХИФА

Превел от арабския оригинал
Александър Веселинов -
Шамсуддин

صحیفه سجادیه ـ بلغاری

ALHODA PUBLISHERS
IRAN - TEHRAN
Tel: 6406261 , Fax: 6406240
P.O.Box: 14155 - 4363

Съвършената Сахифа

© / Превод: Александър Веселинов - Шамсуддин

Под редакцията на: Мая Ценова

Издателство: Ал - Хода

Първо издание, 2000 г.

ISBN: 964 - 472 - 283 - 3

Всички права запазени

با همکاری خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران ـ صوفیا

На верните Божии приятели

Сахифа е един от прекрасните образци на най-възвишена ислямска духовност. Удостоена с почетното прозвище "сестрата на Корана", векове наред тя е истински пътеводител на мюсюлманите в общението им с Бога. Сахифа е съвършена молитвена полифония на надеждата, упованието и любовта към Господа на световете.

Александър Веселинов – Шамсуддин

ВЪВЕДЕНИЕ

"Ас-сахифа ас-саджджадия" е най-старият молитвеник сред ислямските извори и една от най-плодоносните творби на ислямската духовност от ранния период. Той е съставен от правнука на Пророка Али ибн ал-Хусайн, известен като Зайн ал-Абидин ("украшението на богомолците"), и е съхранен в шиитските извори от най-ранни времена. Зайн ал-Абидин е четвъртият от шиитските Имами след баща си Хусайн, чичо си Хасан и дядо си Али, зет на Пророка. Шиитската традиция счита *"Сахифа"* за книга, достойна за безпределна почит, нареждайки я непосредствено след Корана и *"Нахдж ал-балага"* на Али.

АЛИ ИБН АЛ-ХУСАЙН

Али ибн ал-Хусайн е роден в Медина, според повечето източници през 38/658-659. Той трябва да е бил твърде малък, за да помни дядо си Али, убит през 40/661, но е отгледан в присъствието на чичо си Хасан и баща си Хусайн, любимите внуци на Пророка. Много шиитски извори твърдят, че майка му е Шахрбану, дъщеря на Яздегирд, последния сасанидски цар на Персия. Така той получава прозвището Ибн ал-Хияратайн - "син на двата най-добри", т.е. курайшитите сред арабите и пер-сите сред неарабите. Според някои сведения майка му била доведена като пленничка в Медина по време на халифата на Умар, който поискал да я продаде. Вместо това Али внушил да й бъде предложено да избере някого от мюсюлманите за съпруг, а зестрата й да бъде изплатена от обществената хазна. Умар се съгласил и тя избрала Хусайн, сина на Али. Говори се, че починала скоро, след като дала живот на единствения си син Али.

Тук не е нужно да разказваме трагедията при Карбала през 61/680, когато Хусайн и мнозина от мъжете от неговото семейство са убити от войските на омаядския халиф Язид - събитие, разтърсило ислямския свят и ускорило зараждащото се шиитско движение. Зайн ал-Абидин придружавал баща си в похода към Куфа, но паднал тежко болен и лежал върху кожа в една палатка. След като избили Хусайн

и неговите последова-тели, омаядските войници разграбили палатките, плячкосали накитите на жените, задигнали дори кожата, върху която лежал Зайн ал-Абидин. Безчестният Шамир (Шимр) ибн Зи ал-Джаушан щял да убие Зайн ал-Абидин въпреки неговата безпомощност, но сестрата на Хусайн, Зайнаб, се хвърлила отгоре му да го предпази. Тогава омаядският предводител Умар ибн Сад казал на Шамир да го остави жив. Зайн ал-Абидин бил отведен с жените при халифа в Дамаск и след време му било позволено да се върне в Медина.

Разпространени са някои свидетелства за скръбта му по тази трагедия. Говори се, че в продължение на двайсет години, когато пред него поставяли храна, той се разплаквал. Веднъж един прислужник му казал: "О, сине на Пратеника на Аллах! Не е ли време да настъпи край на скръбта ти?" Той отвърнал: "Горко ти! Пророкът Якуб (Яков) имаше дванайсет сина и Аллах направи един от тях да изчезне. Очите му побеляха от непрестанен плач, косата му посивя от скръб и гърбът му се преви от униние, въпреки че синът му беше жив на този свят. А аз гледах, докато около мен избиваха баща ми, брат ми, чичо ми и седемнайсет членове от семейството ми. Как да настъпи краят на скръбта ми?"

Зайн ал-Абидин останал в Медина до смъртта си през 95/713-714 (или 94/712-713). Той бил обект едновременно на голямо съчувствие заради избиването на семейството му и на почит като правнук на Пророка. Той посветил живота си на учение и богослужение и станал авторитет по преданията и закона на Пророка, но най-известен бил заради благородния си нрав и набожността си, което още приживе му донесло неговото прозвище. Достигналите до нас подробности за живота му в Медина са главно във вид на кратки разкази, потвърждаващи непрестанната му заетост в богослужение и богоугодни дела. Имал петнайсет деца - единайсет момчета и четири момичета.

След Карбала в шиитската общност имало няколко различни групировки и не всички от тях поддържали Зайн ал-Абидин като законен Имам на мюсюлманската общност. Много шиити като включилите се в движението на "тауабун" чувствали, че Омаядите

трябва да бъдат свалени и че дълг на Имама е да оглави бунта. Но самият Зайн ал-Абидин отказал да се намесва в политиката. След смъртта му настъпил разрив между най-големия му син Мухаммад ал-Бакир, петия Имам, посочен за наследник, и втория му син Зайд, брат наполовина на ал-Бакир, който се застъпвал за дейна съпротива срещу омаядското потисничество и в резултат спечелил голям брой последователи. Ал-Бакир продължил да следва поведението на баща си, отхвърляйки каквото и да е обвързване с политически движения чак до смъртта си (вероятно през 117/735). Зайд се разбунтувал срещу започването на имамата на сина на ал-Бакир, Джафар ас-Садик, и бил убит през месец сафар 121/януари 739. Синът му Яхя, който играе важна роля в предговора на "*Сахифа*", продължил по пътя на баща си и бил убит три години по-късно, на осемнайсетгодишна възраст. Шиитите зайдити, които са все още силни в днешен Йемен, отнасят линията на своите имами към Зайд.

АС-САХИФА АС-САДЖДЖАДИЯ

Заглавието "*Ас-сахифа ас-саджджадия*" означава просто "Книгата на ас-Садджад". Ас-Садджад е една от титлите, дадени на Зайн ал-Абидин и означава "човек, който непрестанно се прекланя доземи в молитва". Книгата е наричана често "*Ас-сахифа ал-камиля ас-саджджадия*", т.е. "Съвършената", или "Пълната" книга на ас-Садджад". Според нейния коментатор сайид Алихан Ширази думата *камиля* се отнася до съвършенството на стила и съдържанието. Някои извори твърдят, че прилагателното е било добавено, за да бъде отграничена от друга, известна сред зайдитите непълна версия на творбата, но това изглежда по-малко вероятно с оглед на начина, по който заглавието е използвано във встъплението (стих 20). "*Сахифа*" е била наричана с различни почтителни титли като "Сестрата на Корана", "Веруюто на хората на Дома", "Псалмите на семейството на Мухаммад".

Според шиитската традиция Зайн ал-Абидин събрал своите молитви и научил на тях децата си, особено Мухаммад ал-Бакир и Зайд. В по-късни времена текстът получава широко разпространение сред шиитите с разни убеждения. Специалистите в науката за

преданията *хадиси* поддържат, че текстът е *мутауатир*, т.е. той е бил познат като цяло от най-ранни времена и е бил предаван чрез многобройни вериги на предаване, така че неговата автентичност никога не е била поставяна под въпрос.

Във всеки случай подреждането на текста ни позволява да направим известно разграничение между петдесет и четирите молитви, които съставляват основната част на текста, и допълнителните молитви, които представляват четиринайсетте приложения (включително молитвите за дните на седмицата) и петнайсетте *мунаджат* или "нашепвани молитви". Оригиналните петдесет и четири молитви (включени в превода на български) показват несъмнена свежест и единство на тема и стил, докато в другите, особено *мунаджат*, се съдържа повече подреденост и самоосъзната художественост, което навежда на мисълта за намесата на редактор. Говори се, че приложението е било събрано и добавено към текста от Шамсуддин Мухаммад ибн Макки, познат като аш-Шахид ал-Ауал ("първият мъченик"), известния автор на "*Ал-лумат ад-димашкия*" в юриспруденцията *фикх*, убит в Халеб през 786/1384. Петнайсетте *мунаджат* са били добавени в няколко по-нови издания на "*Сахифа*" и изглежда, че са били предоставени на вниманието на широката маса шиити от аллама Мухаммад Бакир Маджлиси (поч.1110 / 1698-9 или година по-късно), автор на монументалния сборник шиитски *хадиси "Бихар ал-ануар"*.

Много молитви са били дадени от Имам Зайн ал-Абидин в допълнение на записаните в текста на "*Сахифа*", както е даден тук, и различни изследователи са ги събрали в поредици от творби, известни като "втората *Сахифа*", "третата *Сахифа*" и т.н. Втората "*Сахифа*", която е дълга приблизително колкото самата "*Сахифа*", е съставена като "сестра" на "*Сахифа*" от Мухаммад ибн ал-Хасан ал-Хур ал-Амили (поч. 1104/1692-3), автор на известната творба "*Уасаил аш-шиа*", през 1053 /1643. Третата "*Сахифа*" е събрана от автора на "*Рияд ал-улама*", Мирза Абдуллах ибн Мирза Иса Табризи, известен като Афанди и ученик на Маджлиси. Най-дългата от публикуваните версии е "*Ас-сахифа ас-саджджадия ал-хамиса*" ("*Петата "Сахифа" на ас-Саджджад*") на Мухсин ал-Амин, добре известния съвременен

автор на *"Аян аш-шиа"*. Тя съдържа всички молитви, включени в предишните *"Сахифа"*. 130 от тях се намират в първата и втората *"Сахифа"* и 52 са добавени. Констанс Падуик в своето добросъвестно изследване на ислямските молитвени сборници *"Мюсюлманските молитви"* е използвала тази пета версия на текста, която заема повече от шестстотин страници..

Всеки сериозен опит за извличане на относителната историческа достоверност на личните молитви, срещащи се във всичките версии на *"Сахифа"*, въз основа на модерното критично изследване би бил начинание в най-общи линии. Резултатът от такова изследване - ако може да се съди от изследванията на други стари текстове - вероятно би бил, че след дългогодишни усилия бихме могли да имаме серия от хипотези, будещи различна степен на съмнение. Това би било интересно за западните учени и модернизираните мюсюлмани, като и едните, и другите във всеки случай не са лично съпричастни към съдържанието и поученията на *"Сахифа"*. Но становището на повечето мюсюлмани е да се разглежда съдържанието на текстовете, установени от авторитета на традицията, а не да се отделя твърде много внимание на това кой всъщност е написал думите като "исторически факт". В това отношение добре известни са думите на Али: "Погледни какво е казано, а не кой го е казал", тъй като единствено истината или неистината на думите е от действително значение. От тази гледна точка, ако авторът на *"Ас-сахифа ал-камиля"* не беше Имам Зайн ал-Абидин, той или те би трябвало във всеки случай да имат духовен авторитет от равен ранг, така че цялото занимание ни връща там, откъдето започнахме: пред един текст, който изразява най-висшите въжделения на мюсюлманската душа.

Във всеки случай можем да сме доволни, че имаме сърцевината на текста, който шиитската традиция от векове приписва на Зайн ал-Абидин. С други думи, в петдесет и четирите основни молитви на *"Сахифа"* имаме Зайн ал-Абидин такъв, какъвто са го познавали шиитите преди повече от хиляда години и който е помогнал да бъдат придадени на шиизма неговите специфични очертания чак до наши дни. Изследователи биха могли да стигнат до

извода, че Зайн ал-Абидин като "исторически факт" се различава от Зайн ал-Абидин какъвто е според традицията, но това ще остане хипотеза, тъй като от тази дистанция е невъзможно да бъдат проверени историческите факти и те са толкова открити за интерпретация, колкото и литературата. Дали историците приемат или не приемат текста като напълно автентичен, това не ще промени действителното влияние, което Зайн ал-Абидин и "*Сахифа*" са упражнили върху Исляма през вековете, нито пък има вероятност да промени начина, по който те продължават да влияят върху практикуващите мюсюлмани. Истинският Зайн ал-Абидин е фигурата, съхранена от текста такава, каквато се възправя сега.

Мнението на автора на тези редове относно автентичността на "*Сахифа*", основано единствено върху запознанството с текста отблизо, постигнато през дългите месеци на превод, е, че оригиналните петдесет и четири молитви принадлежат на Зайн ал-Абидин, че приложенията са почти толкова достоверни и че *мунаджат* може би са дело на други. Но "*Сахифа*" в своите по-разширени форми вероятно съдържа доста материал от по-късни автори. Интересно е да се отбележат коментарите на Падуик върху "*Ас-сахифа ал-хамиса*": "В голямата си част приписваната му набожност се характеризира с дълбоко смирение и чувство за грях и с непримиримо, нестихващо негодувание срещу враговете на дома му." За настоящата "*Сахифа*" е валидна само първата половина от това съждение. Въпреки че Имама прави известен брой алюзии за несправедливостта, от която е пострадало семейството му, и факта, че тяхното справедливо наследство е било узурпирано, никой не може да нарече това главна тема на "*Сахифа*" или "непримиримо, нестихващо негодувание". В единствения случай, когато Зайн ал-Абидин говори по-подробно за несправедливостта, понесена от Имамите (48.9-11), това е придружено с признание за мъдростта на Бога в Неговото повеление.

АРАБСКИЯТ ТЕКСТ

Арабският текст на "*Ас-сахифа ал-камиля*", който съставлява основата за превода, е утвърден от аш-Шахид ал-Ауал. Съвременните ирански издания са основани главно върху версията на този текст, предадена от бащата на гореспоменатия Мухаммад Бакир Маджлиси, молла Мухаммад Таки Маджлиси (поч.1070/1659-1660), също важен изследовател от сафавидския период, и от другия син, молла Абд Аллах (поч.1084/1673). Но поне едно от тези издания води началото си от прочутия сафавидски правист, философ, архитект, поет и математик шейх-и Бахаи (поч.1037/1621-1622). По-възрастният Маджлиси е имал на свое разположение многобройни ръкописи на текста, които е получил от най-видните шиитски авторитети на своето време. В една от своите творби той се позовава на всичките вериги на предаване, чрез които е получил текста на "*Сахифа*", и ни се казва, че техният брой надхвърля един милион.

Естествено възниква въпросът защо Маджлиси избира тъкмо спомената в предговора верига на предаване измежду многото, които е имал на свое разположение, още повече, че самата верига е крайно слаба (както е указано от коментаторите и отбелязано в бележките към превода). Причината за това изглежда е прецизността на точно тази версия, която води началото си от аш-Шахид ал-Ауал, както е потвърдено по друг "специален" път, чрез който Маджлиси получава "*Сахифа*". Този специален път си струва да бъде изложен в детайли, тъй като дава добър пример за ореола, обгърнал текста в шиитските кръгове.

Един ден, лежейки на леглото полузаспал, Маджлиси се видял в двора на джамията Атик в Исфахан, а пред него стоял Махди, Дванайсетият Имам. Маджлиси го попитал за някои научни проблеми, които не бил способен да разреши, и Махди му обяснил разрешаването им. Сетне Маджлиси го помолил за книга, която би могъл да въведе в практиката, и Махди го напътил да потърси Маулана Мухаммад ат-Тадж. Във видението си Маджлиси намерил книгата и тя се оказала книга с молитви. Когато се събудил, видял, че

е с празни ръце и до сутринта плакал за загубата. На зазоряване му хрумнало, че може би Махди е имал предвид шейх Мухаммад Мударрис, назовавайки го с титлата "Тадж" ("короната"), тъй като така бил известен той сред учените. Тогава отишъл да търси шейх Мухаммад и влизайки в кръга му, го видял да държи в ръцете си копие от "*Сахифа*". Пристъпил и разказал видението си на шейх Мухаммад, който му го разтълкувал, че ще достигне до високи степени на гностическо и ясновидско познание. Но Маджиси не се задоволил с това обяснение и заскитал из пазара, объркан и печален. Когато стигнал до пазара за пъпеши, срещнал един стар благочестив мъж, известен като Ага Хасан, когото хората наричали Таджа ("Короната"). Маджлиси го поздравил, а Ага Хасан го повикал и казал, че има известен брой книги, завещани за религиозни цели *уакфи*, но че не можел да се довери на повечето студенти, за да им ги остави за лично ползване. "Ела, казал той, и вземи които искаш от тези книги, които мислиш, че ще можеш да използваш в практиката."

Щом влязъл в библиотеката на Ага Хасан, Маджлиси веднага съгледал книгата, която видял в съня си. Тогава рекъл: "Тази ми е достатъчна." Това било копие на "*Сахифа*". Върнал се тогава при шейх Мухаммад и започнал обстойно да сравнява новопридобитото си копие с това на шейх Мухаммад: и двете били направени от ръкописа на аш-Шахид ал-Ауал. Накратко, Маджлиси ни казва, че автентичността на това копие на "*Сахифа*" е била потвърдена от самия Махди.

Върху "*Сахифа*" са написани най-малко четиридесет коментари и тълкувания, повечето през периода, простиращ се от сафавидската епоха (907-1125/1502-1722) до наши дни. Сред известните сафавидски учени, написали коментари, са шейх-и Бахаи, философът Мир Дамад (поч.1040/1630) и младият Маджлиси. Най-известният от коментарите е "*Рияд ас-саликин*" на сайид Алихан ал-Хусайни ал-Хасани аш-Ширази (поч.1120/1708-1709).

МОЛИТВАТА В ИСЛЯМА

"*Сахифа*" е била наречена "молитвеник", но това описание може да подведе западните читатели, които не са запознати с отделните разновидности на молитвата в Исляма. Най-доброто въведение към тях, както и към съдържанието на "*Сахифа*", е представено в книгата на Падуик "*Мюсюлманските молитви*", която анализира също главните теми, общи за всички молитви, и обяснява много от използваните важни арабски термини. Предвид наличието на изследването на Падуик можем да бъдем извинени за това, че даваме само няколко обяснения, за да определим мястото на молението в по-широкия контекст на мюсюлманската молитва и да подскажем значението на "*Сахифа*" за постигане разбирането на Исляма като религия.

"Молитвата" в Исляма може да бъде разделена на задължителна и доброволна. Задължителната молитва включва ежедневната ритуална или канонична молитва *сала,* която Пророка нарекъл "стълб на Исляма", и различни молитви по определени поводи като петъчната съборна молитва (според повечето мнения), която тук не е нужно да ни занимава. За мюсюлманската практика няма нищо по-основно от ежедневните молитви освен свидетелството на вярата *шахада*: "Няма бог освен Аллах и Мухаммад е Неговият Пратеник." Всеки мюсюлманин трябва да изпълнява *сала* пет пъти на ден, изключения се правят само за деца и жени в периодите, когато не могат да изпълнят изискванията за ритуална чистота. Дори онези, които са на легло, трябва да отслужат молитвата *сала*, ако са в съзнание и са на себе си, макар и да са освободени от физическите движения, които обикновено я придружават. "Отслужвай молитвата *сала*!" е едно от най-честите предписания в Корана.

Повечето от множеството форми на препоръчителните молитви могат да се класифицират като *сала, зикр* или *дуа*. Препоръчителната молитва *сала* включва същите движения и рецитации, каквито съдържа задължителната молитва *сала*, докато *сунната* на Пророка предписва различни времена през деня или

поводи за изпълнение на различни специфични молитви *сала*. В допълнение богомолецът е свободен да изпълни толкова молитви *сала*, колкото желае. Така например разказват, че Имам Зайн ал-Абидин обикновено изпълнявал хиляда допълнителни цикъла на молитва *сала* всяка нощ по примера на дядо си Али.

Зикр - което буквално означава "споменаване" или "възпоминание" и което често е превеждано като "призив" - е припомняне на име или имена на Бога, често под формата на повторение на формула от Корана като *"ля илляха илля-ллах"* - *"Няма бог освен Аллах"*; *"ал-хамду лиллях"*- *"Слава на Аллах"*; *"субханаллах"* - *"Пречист е Аллах"*; *"Аллаху акбар"* - *"Аллах е най-велик"*. Повечето мюсюлмани произнасят тези формули определен брой пъти след извършването на задължителната ритуална молитва. Петнайсет коранични стиха повеляват споменаването *зикр* на Аллах или "името на Аллах", наблягайки на факта, че тази практика включва устно споменаване на Божието име. Ако *шариатът* не превръща *зикр* в задължителен акт, това се дължи на факта, че кораничната повеля да се споменава Бог не е дадена в една отделна специфична форма в *сунната* на Пророка за разлика от повелята да се отслужва молитвата *сала*. С други думи, всички приемат, че е важно да се изпълнява *зикр*, и че Пророка го е практикувал непрестанно. Но Пророка никога не е направил някаква специфична форма на *зикр* задължителна за вярващия. Напротив, той е практикувал многобройни различни форми и изглежда е предложил на своите сподвижници голямо разнообразие от форми в съответствие с техните нужди.

От най-ранни времена изворите потвърждават силата на *зикр* за задоволяване на човешките психологически и духовни нужди и за стимулиране на активността. Не е трудно да се разбере, че рецитирането на: *я рахман, я рахим* - "О, Всемилостиви, о Премилосърдни" ще окаже върху вярващия ефект, различен от рецитирането на: *ля хауля уа ля кууата илля биллях ал-али ал-азим* - "Няма мощ и няма сила, освен у Аллах, Всевишния, Превеликия" Духовни учители в крайна сметка са развили наука за различни

азкар (мн.ч. на *зикр*), съответстващи на различните състояния на душата.

Дуа или "моление" е толкова тясно свързано със *зикр*, че често е трудно да се направи разграничение между двете. Терминът означава буквално "да призовеш" и е повелено от Корана в няколко подтикващи стиха, включително следните:

"Зовете своя Господ със смирение и дори в уединение! Той не обича престъпващите" (7:55).

"Кажи: "Зовете [Го] Всемилостивия! Както и да [Го] зовете, Негови са Най-прекрасните имена" (17:110).

"Зовете Аллах, предани Нему в религията, дори неверниците да възненавиждат това" (40:14).

И рече вашият Господ: "Зовете Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унизени!" (40:60).

"И когато Моите раби те питат за Мен - Аз съм наблизо, откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове" (2:186).

Сборници с *хадиси*, както сунитски, така и шиитски, посвещават цели глави на ползите от молението. Типични са следните изказвания на Пророка от сунитски източници:

"Молението е сърцевината на богослужението." (Тирмизи)

"Когато някой от вас умолява, той не трябва да казва: "О, Аллах, прости ми, ако Ти искаш", а трябва да е твърд в искането си и да стори желанието си велико, защото това, което Аллах дава, не е голямо за Него." (Муслим)

"Аллах ще откликне на богомолеца, щом той не умолява за нещо греховно или за прекъсване на роднинските връзки и щом не иска незабавен отговор." (Муслим)

"Всеки от вас би трябвало да моли вашия Господ за всичките си нужди, той трябва да Го моли дори за ремъка на сандала си, когато се скъса." (Тирмизи)

Шиитските източници дават част от същите изказвания, добавяйки и някои други. Например:

Пророка разказал, че Аллах казва: "О, Мои раби, всички вие сте заблудени освен онзи, когото Аз водя. Затова молете Ме за

напътствие и Аз ще ви напътя. Всички вие сте бедни, освен онзи, когото Аз обогатя. Затова молете Ме за богатства и Аз ще ви ги дам. Всички вие сте грешници, освен онзи, когото Аз избавям. Затова молете Ме да ви простя и Аз ще ви простя."

Пророка казал: "Молението е оръжието на човека на вярата, стожерът на религията и светлината на небесата и на земята."

Али бил запитан: "Коя реч е най-добра в очите на Аллах?" Той отвърнал: "Многократно споменаване *зикр*, умоляване *тадарру* и моление."

Али казал: "Четири неща работят в полза на човека, а не против него: вяра и благодарност, защото Аллах казва: *"За какво Аллах да ви измъчва, ако сте признателни и вярващи"* (4:147); търсене на опрощение, защото Той казва: *"Но Аллах не ще ги мъчи, докато си сред тях, и Аллах не ще ги мъчи, докато молят за опрощение" (8:33);* и моление, защото Той казва*: "Не би ви обърнал внимание моят Господ, освен ако сте Го призовали"* (25:77).

Хусайн казал: "Когато умоляваше и молеше смирено, Пророка имаше навик да издига ръце като човек в мизерия, просещ храна."

Имам Мухаммад ал-Бакир казал: "Аллах не обича нищо повече от това Неговите раби да Го умоляват."

Накратко, смирената молитва или призоваването на Бога е човек да отправи към Него възхвала, благодарност, надежди и нужди. Това е "молитва" в личния смисъл, както обикновено разбират термина съвременните християни. Тя съставлява основна част от религиозния живот, но като *зикр*, макар повелена от Корана в общи линии, не придобива специфична форма в предписанията на *шариата* заради личния си и съкровен характер. Всеки трябва да помни Бога и да Го умолява, но това едва ли може да бъде канонизирано, тъй като се отнася до тайната връзка между едно човешко същество и неговия или нейния Бог. Все пак молитвата *сала* е абсолютният минимум, който Бог ще приеме от вярващите като знак за тяхната вяра и тяхното членство в общността. Нейната публичната страна е подчертана чрез физическите движения, които я придружават, и чрез факта, че нейната форма и съдържание в

основата си са едни и същи за всички богомолци, дори и ако нейната частна страна е разкрита от факта, че тя може да бъде изпълнена, където и да се озове човек. Напротив, *зикр* и молението са напълно лични.

Често обаче личният поклоннически живот на великите примери на религията е ставал публичен, тъй като те служат като образец за другите хора. *Сунната* на Пророка е точно практиката на висшия пример на човешка доброта, превърната в идеал, на който всеки един трябва да се стреми да подражава, а моленията, които Пророка е имал навика да прави, са част от неговата *сунна*. Когато той ги четял на висок глас, неговите сподвижници трябвало да ги запомнят. Освен това те често идвали при него и го питали за моления, които биха могли да казват при различни поводи и по разни причини.

Към моленията на Пророка шиитите добавят моленията на Имамите, започвайки с Али. В наши дни най-широко използваният от пространните молитвеници, съдържащ широко разнообразие от моления от всичките Имами и за всякакви случаи, е може би "*Мафатих ал-джинан*" ("*Ключовете на градините на Рая*") на Аббас Куми (поч.1359/1940).

РОЛЯТА НА СМИРЕНАТА МОЛИТВА

Въпреки че много от моленията, оставени в наследство от Пророка и Имамите, са със сигурност спонтанни излияния на сърцето, други трябва да са били съставени с нарочната цел да бъдат произнасяни при специални случаи или да бъдат предадени на набожните. Повечето от пророческите моления са кратки и биха могли лесно да се произнасят според повика на момента, но някои от молитвите на Имамите - като например молението на Зайн ал-Абидин за деня на Арафа (№47) - са дълги и със сложна композиция. Дори и да са започнали като спонтанни молитви, самият факт, че са били предназначени като молитви за специални случаи, подсказва, че те са били записани и после повтаряни от Имама или неговите последователи, когато същият случай е настъпвал отново.

Естествено не е възможно да се знаят обстоятелствата, при които са били съставени молениията, но ние знаем немалко за общата среда на ранния Ислям, което може да спомогне да се долови ролята, която молението е играло в общността. Много мюсюлмани, несъмнено много повече, отколкото днес, са посвещавали голяма част от съзнателния си живот на рецитация на Корана, споменаване на Бога и молитва. Дори онези, които напускали Мека и Медина, за да вземат участие в походите, чрез които се е разпространил Ислямът, или пък да участват в управлението на новата империя, не са отричали непременно духовните практики. А за онези, които се отдавали на богослужение, молението било плътта и кръвта на въображението. То осигурявало средство, чрез което хората можели да мислят за Бога и да поддържат постоянно мисълта за Него през време на ежедневните си дейности. Това бил интимният израз на *таухид* или "изповядването на Единството на Бога", което формирало тяхната чувствителност, емоции, мисли и разбирания.

В контекста на Исляма молението се явява една от първите рамки, в които душата може да бъде моделирана в съответствие с Божествената воля и чрез която могат да бъдат отхвърлени всички мисли и разбирания, насочени към "егото". Доминиращият в "*Сахифа*" акцент върху изпълняване волята на Бога - както се молят християните "Да бъде Твоята воля" - ясно онагледява средоточието към Бога, което отрича всички лични амбиции и индивидуални желания, противни по някакъв начин на Божествената воля, воля, на която *шариатът* и *сунната* придават конкретна форма. За мюсюлманите и тогава, и сега подчинението пред Бога е зависело от подражанието на онези, които вече са били формирани от милостта и напътствието на Бога, започвайки с Пророка, последван от големите сподвижници. За шиитите думите и делата на Имамите играят толкова основна роля в това отношение, че понякога - поне в очите на нешиитите - изглежда като че поставят *сунната* на Пророка на заден план.

Сподвижниците на Имамите непрекъснато се обръщали към тях за напътствие, докато самите Имами следвали практиката на

Пророка, прекарвайки дълги часове от деня и нощта в *сала*, *зикр* и моление. Въпреки че в голямата си част този живот на богослужение бил съкровен и личен, Имамите имали задължението да водят общността и да обогатяват религиозния й живот. Както подчертава Имам Зайн ал-Абидин в "*Трактат за правото*", дълг за всеки притежател на знание е да го предаде на другите, а Имамите били признати от съвременниците си, и от сунити, и от шиити, за големи авторитети на Исляма. Оттук било съвсем естествено да съставят молитви, в които тяхното знание за връзката на човека с Бога било изразено с най-интимни термини и които могли да бъдат предадени и да станат достояние на общността. Много, ако не повечето от молениятa, записани в "*Сахифа*", изглежда са от този вид. Някои от тях, като "Молението за деня на разговяването" (46) или "за деня на жертвоприношението" (48), изглежда са били съставяни по публични поводи. Едно от тях дава вътрешно доказателство, което загатва, че Имама е имал предвид по-скоро последователите си, отколкото себе си: в молението за родителите (24) той говори, сякаш родителите му са още живи, но това едва ли би могло да е така, освен ако не предположим, че го е съставил още млад, преди събитията при Карбала.

ТАУХИД КАТО БОГОСЛУЖЕНИЕ

Никой, който притежава някаква чувствителност за човешката слабост и за Божествената любов, не ще остане встрани от въздействието поне на някои от молениятa, съдържащи се в "*Сахифа*". Тук ние имаме едно от най-великите духовни светила на Исляма - колкото обхванато от благоговеен страх пред усещането за Божествената доброта, милост и величие, толкова и изразяващо своето пълно нищожество пред Създателя с думи, които биха изглеждали учудващо ясни за човек, считан от последователите си за притежател на подобна святост. В "*Сахифа*" виждаме ислямската духовност, т.е. онова измерение на ислямската религия, което се занимава с практическата и изживяваната реалност на личната връзка между човека и Бога, изразена на най-универсалния между

езиците, този на конкретния и съкровен копнеж на душата за осъществяване и съвършенство.

Мюсюлманските идеи и гледища се коренят в единобожието *таухид* или "изповядването на Единството на Бога", както то е изразено в първата половина на свидетелството *шахада:* "Няма бог освен Аллах." Това е есенцията на кораничното послание, както мюсюлманските авторитети са потвърждавали и препотвърждавали през цялата ислямска история. "*Сахифа*" дава особено ярък пример какво означава това в личен, практически план, а не на абстрактния език на теологията и метафизиката. Основната тема на "*Сахифа*" може да бъде сведена до поредица от формули, просто вземайки всяко положително човешко качество и поставяйки го в контекста на свидетелството *шахада*: "Няма доброта освен у Аллах", "Няма разкаяние освен по благоволението на Аллах", "Няма благодарност освен чрез Аллах", "Няма търпение без помощта на Аллах", "Няма знание освен у Аллах", "Няма любов освен чрез подбуда от Аллах". В своята завършеност тази перспектива означава, че всяко отрицателно качество принадлежи на самото човешко същество: "Няма зло освен в мен". "Няма гордост освен в мен", "Няма нетърпеливост освен в моето собствено его", "Няма невежа освен мен", "Няма омраза освен в мен".

По-късните авторитети често цитират Адам и Ева, първия пророк и жена му, като коранични примери за тази позиция на самоосъждане, изисквано от *шахада.* Когато Адам и Ева не се подчинили на заповедта на техния Господ, казали: *"Господи наш, угнетихме себе си"* (7:23). Напротив, Иблис, който персонифицира склонността на човешката душа към гордост, егоизъм и нехайство, казал на Бога: *"За това, че Ти ме отклони..."* (7:16). Пророческата позиция е да припише всяко зло, грях, грешка, упорство, пропуск, падане, небрежност, нехайство и т.н. на себе си, докато сатанинската позиция е да припише това на Бога и на другите. Да се предположи, че отговорен е Бог - едно несъмнено изкушение в ислямския контекст, където акцентът върху Божието Единство клони към отрицание на вторични сили - е образец на невъзпитаност и невежество, доколкото това означава човек да отрече сам себе си,

точно където той има реално въздействие върху природата на нещата: където злото навлиза в космоса.

Накратко, *шахада* означава на практика, че богомолецът е нищо, а Бог е всичко. Всичко положително, което рабът притежава, му е дадено от Бога, докато всяка грешка и несъвършенство се дължи на собствените му специфични качества. Ако той има търпение в нещастието, то му е дадено от Бога, но ако не му достига, това е негов собствен недостатък. Ако той въобще знае нещо, знанието му е било предоставено чрез напътствието и милостта на Бога, но ако е невеж, това е неговата собствена ограниченост. Ако той притежава искрица любов в сърцето си, Бог му я е дарил, но всяка студенина и закоравялост принадлежат на самия него. Всяко добро и похвално качество - живот, знание, воля, сила, слух, взор, говор, щедрост, справедливост и т.н. - са дадени от Бога. Само когато този факт формира мислите и съзнанието на личността, човек може да започне да вижда нещата в техните истински пропорции и да бъде освободен от собствените си заблуди.

От началото на Исляма молението е било един от основните способи, чрез които мюсюлманите са актуализирали съзнанието за точните пропорции и са се подготвяли да гледат на Бога като на извора на цялото добро. В най-великите си образци, типичен пример за което е "*Сахифа*", молението е постоянното упражнение за разграничаване, за да бъде отнесено Божието към Бога, а човешкото - към човека. Веднъж направено това разграничаване, човек бива оставен със собствената си греховност и неадекватност, така че той може единствено да се смири пред своя Господ, молейки за Неговата щедрост и опрощение.

Онези, които са запознати с творбите на по-сетнешните духовни авторитети, може да възразят, че така описаната перспектива на моление се отнася само до едната половина от ислямската духовност, оставяйки теоморфичните съвършенства, които приятелите на Бога *аулия* придобиват, следвайки духовния път. Наистина, от една страна, човек е смиреният и беден раб на Бога, непритежаващ нищо свое. Но не е ли той - поне в личностите на пророците и приятелите на Бога - наместникът *халифа* и образът *сура*

на Бога? В действителност тази втора перспектива се подразбира от първата, тъй като колкото повече отричаме положителните качества от раба, толкова повече утвърждаваме, че те принадлежат на Господа. Отричайки, че творението притежава някакво собствено добро, ние утвърждаваме, че всичко позитивно, проявяващо се в него, принадлежи единствено на Бога. Дотолкова, доколкото рабът пребивава в своето собствено нищожество, той изявява съвършенствата на Бога. Тази гледна точка е добре изяснена в известното свещено предание *хадис кудси*, в което Бог казва: "Моят раб продължава да се приближава към Мен чрез допълнителни дела [като моление], докато Аз го обикна, и когато Аз го обикна, Аз съм ухото, през което той чува, взорът, през който той вижда, ръката, чрез която той хваща, и кракът, чрез който той върви." Но ранните ислямски текстове изоставят мистерията на "съюза с Бога" или "върховната идентичност" доста приглушена, тъй като е твърде деликатна, за да бъде изразена с относително прямия език, който характеризира тези текстове. Във всеки случай идентичността е несвойствена на перспективата на молението, което взема предвид дихотомията между Господа и раба - дихотомия, която остава валидна поне на едно ниво при всички обстоятелства и за всички човешки същества дори в отвъдния свят.

МОЛБА ЗА ОПРОЩЕНИЕ

Както е добре известно, шиитите поддържат, че Имамите са "непогрешими" или "безгрешни" (*масум*, от глагола *исма*, който означава "да бъда предпазен от Бога от грехове"). Читателят на "*Сахифа*" ще бъде поразен колко често Зайн ал-Абидин моли Бога да му прости греховете, използвайки всички стандартни термини *итм*, *занб*, *масия* и т.н. Да се учудваме на това или оттук да сметнем, че шиитите грешат, когато наричат Имамите непогрешими, означава да пропуснем особеностите, които във връзка с *шахада* бяха вече посочени като корена на ислямската духовност. Не е моя грижа да защитавам догмата за *исма*, но най-малкото трябва да посоча, че не може да й се възрази на това ниво.

Съгласно различни предания *хадиси* Пророка имал навика да моли за опрощение седемдесет или сто пъти на ден, повтаряйки формулата "Моля Аллах за опрощение" *астагфиру-ллах*, формула, която се произнася повсеместно от практикуващите мюсюлмани. Мюсюлманите приемат, че всички пророци са безгрешни и че Пророка Мухаммад е най-великият от пророците, и все пак никой не е видял някакво противоречие между неговото моление за опрощение и неговата безгрешност. Един лесен, но повърхностен начин за обяснение на това е да се каже, че Пророка е бил моделът за цялата общност, така че той трябвало да се моли, сякаш бил грешен, тъй като онези, които следвали неговата *сунна* и произнасяли молитвите, на които той учел, били грешници. Но да се каже това, означава да се намекне, че той бил един вид лицемер и да се отклони поглед от смисъла на свидетелството *шахада*.

Християните никога не са подлагали на съмнение божествеността на Христос, само защото е казал: "Защо ме наричаш благ? Никой не е благ освен един Бог" (Марко, 10: 18). Тук, в християнски термини, има точно формулиране на свидетелството *шахада*, така както тя е приложена към живота на Божите творения. Щом като нещо може да бъде наречено сътворено, то е "друго освен Бога" и е по-долу от абсолютното добро. Бог е притежател на милост, знание, любов, живот, сила, воля, търпение и т.н. - "деветдесет и деветте имена на Бога" съставляват основния списък на Божествените качества. Ако нещо "друго, освен Бога", притежава някое от тези качества, ясно е, че не ги притежава по същия начин, по който Бог ги притежава. Те принадлежат на Бога поради това, че Той е Бога, а ако принадлежат в някакъв смисъл на творенията, това е чрез Неговия дар, точно както творенията са получили своето съществуване чрез Неговото сътворение.

Това основно учение на свидетелството *шахада* означава, че нищо и никой - дори най-големите пророци - не стоят наравно с Бога. Щом добротата е Божествено качество, то "никой не е благ, освен един Бог" и всичко, освен Бога, е зло най-малко поради това, че е "друго". Тук "зло" би могло да бъде другото име на "по-малко добро", и никой в ислямския контекст не би помислил да припише

зло на пророците. Тъй като обаче пророците са човешки същества, те не могат да бъдат поставени на същото равнище с Бога. Аспектът, в който човешките същества се различават от Бога, е крайно важен за духовния живот. Именно склонността на човека към различието - неговото собствено робуване, неговата собствена тленност, неговата собствена неадекватност, неговата собствена греховност - е, която му позволява да изпълни онова, което се изисква от него като творение на своя Господ. Така както Пророка е най-напред *абдуху* "Неговият Пратеник" и едва след това *расулуху* "Неговият пратеник", така и всяко човешко същество трябва да изпълни докрай своето собствено робуване, преди да може да се надява да прояви нещо в интерес на своя Господ.

Колкото по-голяма е личната осъзнатост и познание за Бога, толкова по-пълно човек осъзнава пропастта между аз и Божествената Реалност. Както казва Коранът: *"Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби"* (35:28). Колкото по-голямо е знанието за Бога и себе си, толкова по-добро е разбирането за претенциите за независимост и гордост, които се съдържат в изричането "аз", и така също по-голям е страхът от последиците. Тези, които са най-близо до Бога, се страхуват от Него повече от другите, защото те са схванали безкрайното разстояние, което отделя тяхната сътворена природа от техния Създател. Оттук те също са най-настоятелни в привързаността си към Него, тъй като виждат, че само чрез привързаност и богослужение могат да изпълнят Неговите изисквания спрямо тях. Никой мюсюлманин не би си помислил, че е достигнал до точка, където повече не се нуждае от Божието опрощение, затова никой мюсюлманин не може да спре да се моли за него. Нещо повече, преливащата доброта на Бога и нищожеството на творенията предпоставят нито един благочестив акт да не може да принадлежи на раба. Доколкото едно човешко същество е способно да върши онова, което Бог изисква от него, това е, защото Бог го е дарил със силата да го стори. Добре позната формула *уа ма тауфики илля би-лах, - "Нямам успех освен чрез Аллах"* има универсално приложение. Като последен извод – никое добро дело не може да бъде приписано на раба – заслугата е винаги на

Бога. Тъкмо тук се проявява мистерията на Божественото вечно присъствие и иманентна реалност, така че от творението не е останало нищо, освен един Божествен Лик, обърнат към творението.

Ако Пророка и Имамите постоянно са се молили за опрощение с пределна искреност, това не противоречи на идеята, че те са били "безгрешни", тъй като греховете, които се имат предвид тук, включват съзнателно неподчинение на Божествената повеля, а не "битийния грях" да бъдат нещо друго освен Бога. По-късните авторитети неизменно са поставяли разлика между нивата на греховност, както и между нивата на добродетел - доктрина, накратко изложена в често цитирания израз: "Добрите качества на благочестивите са лошите качества на приближените до Аллах" (*хасанат ал-абрар сайиат ал-мукаррабин*). За всяко положително човешко качество се различават най-малко три основни нива, въпреки че тези нива не са затворени и могат да съществуват заедно в различни степени у една личност в зависимост от духовната й зрялост. Примерите за "покаяние" *тауба* и "молба за опрощение" *истигфар* могат да онагледят тези аспекти.

В "*Сахифа*" Имама често моли Бога за успех в разкаянието, което може да бъде определено като обръщане към Бога чрез действия на покорство и избягване на неподчинение. По-късните авторитети говорят за първо ниво на разкаяние, достъпно за вярващите като цяло, които грешат, нарушавайки заповедите на *шариата,* и се покайват, молейки Бога да им прости греховете и стремейки се с всички сили да не повтарят греха. С други думи, тяхното разкаяние се отнася основно към новото на действията, регулирани от *шариата*, докато опрощението, което търсят, означава, че молят Бога да прости всеки акт на действие или бездействие, противоречащ на *шариата*.

На второто ниво на разкаяние са онези, които са обрекли живота си на Бога и прекарват моментите си на бодърстване във внимателно съблюдаване детайлите на *шариата* и следване предписаните от *сунната* действия. Такива хора, които в съответствие с казаното по-горе могат да бъдат наречени "благочестиви", нямат никаква трудност да следват практическите

заповеди и забрани на *шариата*, така те обръщат вниманието си към вътрешните отношения, които би трябвало да съпътстват външните действия. Те се разкайват за небрежността *гафля* на собствените си души, които са неспособни да помнят Бога със съвършено присъствие. Те преценяват актовете си на покорство като недостатъчни спрямо идеала поради вътрешната си слабост и различните форми на заслепение и лицемерие, които сатаната е способен да всели в сърцата им, като например изкушението да припишат на себе си своето благочестие и усърдие в съблюдаването на *шариата*. Те не се разкайват за греховни дела, тъй като съблюдават точно *шариата* и не "грешат" според определенията на *шариата*. Те по-скоро се разкайват за неподобаващи мисли и намерения и молят Бога да им ги прощава, когато и да възникнат.

Третото ниво е на "приближените до Бога". Те са преминали отвъд външните и вътрешните грехове, тъй като виждат единствено волята, напътствието и милостта на Бога във всяко действие и всяка мисъл, но те са все още изправени пред най-голямата от всички бариери - тази на собственото си същество, "върховното було" между човека и Бога. Бог им е дал познанието за Него и за тях, така че те са достигнали до разбирането, че "аз"-ът никога не може да бъде напълно невинен и безгрешен. Те се разкайват за собствената си недостатъчност като творения и молят опрощение за собственото си съществуване като отделени същества.

Западните читатели може да възразят, че има нещо изкуствено в това деление на "разкаянието" на нива. Как може някой "да се разкайва" за собственото си съществуване? Как може някой да моли за прошка за нещо, което не е негова вина? Тези възражения могат да бъдат валидни, ако оригиналите на текстовете бяха написани на английски език, но в действителност възражението се поражда от трудността да се пренесат концепциите на една религиозна вселена в друга такава. Оригиналните арабски думи, преведени като "разкаяние" и "опрощение", изразяват значения много по-широки от английските термини, като и двете са свързани с емоционалния и моралния смисъл на вината. (Би могло да се отбележи, че сходни проблеми съществуват при голяма част от

терминологията, която се използва обикновено при превод на ислямски текстове и която е използвана също в настоящия превод на "*Сахифа*" поради липсата на друг реален избор).

Думата *тауба* или "разкаяние" означава буквално "обръщане" или "завръщане" от едно нещо към друго. Едно от имената на Бога в Корана е *ат-тауууаб*, "Този, Който се обръща" и глаголът от този корен е използван както за обръщането на Бога към човека, така и за обръщането на човека към Бога. Човешкото "разкаяние" се отнася до всяко равнище на отвръщане от себе си към Бога; то не прави разлика дали "себе" бива възприемано като тъкан, изтъкана от грехове, или като булото на невежеството и безгрижието, принадлежащо към мястото на човека като творение. В отделен контекст на думата би могло да се придаде морален смисъл, но такъв може и да няма.

Аналогично думата *магфира* в арабския език е далеч по-богата от термина "опрощение" в английския език. Да започнем с Корана, който приписва на Бога три различни Божествени имена от този корен *ал-гафур, ал-гафир, ал-гаффар*, като често тънки различия са извличани, за да се диференцират различните форми на "опрощение", които се съдържат в тях. По-важното е, че кореновото значение на *магфира* е "покривам", "забулвам", "скривам". Оттук "Опрощаващия" е Този, Който забулва човешките грехове и несъвършенства. В арабския език буквалният смисъл на израза "Моля Аллах за опрощение" е "Моля Аллах за скриване". Повечето хора може би разбират, че молят Бога да скрие "греховете" им, но "приближените до Бога" ще видят, че се нуждаят от скриването на нещо много по-дълбоко и по-радикално, щом то е присъщо на всяко сътворено нещо.

Когато Пророка или Имам Зайн ал-Абидин молят Бога да "опрости греховете им", те са съвършено искрени в тази молба, но това не означава непременно, че техните грехове лежат на същото ниво като нашето. Както ислямски текстове често ни припомнят, *кияс би-н-нафс* "съденето на другите по самия себе си" е винаги заблуждаващо, особено ако се случи другите да са получатели на специални дарове от Бога.

ДУХОВНИТЕ ОТНОШЕНИЯ И ИМЕНАТА НА БОГА

Мюсюлманските мислители често са разделяли имената на Бога в две главни категории с противоположни качества като гняв *гадаб* и милост *рахма*, справедливост *адл* и изобилие *фадл*, строгост *кахр* и нежност *лутф*, величие *джалал* и красота *джамал* или великолепие и прещедрост *икрам*. "Имената на гнева" са свързани с отдалечеността и трансцедентността на Бога, докато "Имената на милостта" са свързани с Неговата близост и иманентност. *Шариатът* и *калямът* (догматичната теология) имат склонност да наблягат на строгостта и несравнимостта *танзих* на Бога, докато ислямската духовност и богоугодната литература поставят ударение предимно върху Неговата нежност и уподобяване *ташбих*.

Шариатът няма специално задължение да говори за Бога, тъй като неговата функция е да прокара ръководните начала в сферата на дейността. Доколкото Бог е взет предвид, Той е възприет преди всичко като Повелителя и Законодателя. По отношение на основополагането на Закона Той е Владетеля, на Когото трябва да се подчиняват. Един Владетел - а особено Вечният Цар - стои далеч над подчинените си, които в действителност са негови роби, и прилага едиктите си посредством наказания, затвори и екзекуции. Оттук *шариатът* естествено извиква представата за Бога на трансцедентността и справедливостта, а "правистите" *фукаха*, най-общо казано, представят Исляма в неумолим и суров облик.

Богът на правистите споделя много от качествата на Бога, описвани от привърженицитe на *каляма*, които са се занимавали главно с възхваляване авторитета на *шариата*, използвайки средствата на рационалната мисъл. Още повече, че *калям* никога не е играл в Исляма такава роля, каквато теологията играе в християнството, тъй като задачите му са засенчени от вдадеността на всички мюсюлмани в *шариата*. ***Калям*** се появява, за да защити *шариата* и принципите на вярата срещу рационалистичния критицизъм, така че теолозите са подходили към предмета си, използвайки разума (*акл* или *ан-назар ал-акли*). В резултат те извеждат за обсъждане някои теми, които не представляват интерес

за общността като цяло. За повечето хора няма разлика дали Коранът е вечен или сътворен, щом Бог им говори чрез него. Въпреки че *калям* изпълнява една необходима функция в ислямския мироглед, широкото мнозинство от вярващите не знае нищо за рационалните критики, срещу които *калям* ги е защитавал, така че те не са имали нужда от *калям*. Той просто не е имал допирни точки с религиозния живот на повечето хора.

Тъй като теолозите призовавали към разума да приведе свидетелство за техните старания, те утвърждавали трансценденталността на Бога с голямо усърдие. Разумът не може да приеме буквалния смисъл на много подробности от Корана и *хадисите* като лицето, очите, ръката, крака, сядането, смеха, усмивката, колебанието, копнежа на Бога, радостта Му от разкаянието на човека, учудването при липсата на чувствено желание у млад благочестив човек и т.н. Тогава теолозите се почувствали принудени да обяснят такива описания в смисъла на абстрактни качества. Така например "ръката" на Бога е изтълкувана като указание за такова неличностно качество, каквото е силата. Това не поставя под въпрос валидността на тези тълкувания, а само посочва, че относително конкретните думи и образи, намиращи се в Корана и в *хадисите*, дават храна за въображението; чрез тях човешките същества придобиват способността да мислят за Бога в личен план и да установят интимни, вътрешни отношения с техния Господ. Един непостижим Бог - или Бог, Който може да бъде познат само чрез абстрактни твърдения на вярата - не е от полза за голямата част от хората.

Въображението се подхранва от конкретното, а не от абстрактното. Когато Бог говори с език, който приканва въображението, с това Той се обръща към всички вярващи, подминавайки разума и призовавайки нещо далеч по-универсално в човешките сърца. Но когато теолозите използват обработена рационална методология, те се обръщат към интелектуалци като самите тях. В резултат вярващите намират духовна храна не в сухите и абстрактни описания на един далечен Бог, дадени от *калям*, а в

топлата и конкретна образност на Корана, *хадисите* и духовните авторитети. Никой не би могъл да обича Бога на теолозите.

Накратко, поради естеството на техните дисциплини, правистите и теолозите наблягат върху Бога на отдалечеността и трансцеденталността. Напротив, духовните авторитети говорят за Бога, описан в Корана и *хадисите,* както Той описва Себе Си, без да отрича Своята близост до всички творения. Тъй като Богът в Корана е предимно Бог на милосърдие и нежност, Бог на интимност и грижа, духовните авторитети наблягат върху личното измерение на връзката между човека и Бога. Те подчертават близостта и иманентността на Бога и често ни припомнят коранични стихове като: "И *накъдето и да се обърнете - там е Ликът на Аллах*" (2:115); *"Той е с вас, където и да сте"* (57:4); *"Ние сътворихме човека и знаем какво му нашепва неговата душа. Ние сме по-близо до него, отколкото шийната му артерия"* (50:16).

Щом *шариатът* се заема основно с дейността, то той е насочен към външните дела, управлявани от законите на далечния Цар. *Калям* е полемичен и рационален, занимавайки се главно с Божествените атрибути на трансцеденталния Бог, а не с човешките измерения на връзката с Бога, Който също е иманентен. Коранът и *хадисите* дават семената, от които израстват *шариатът* и *калям*, но те дават също семената за по-сетнешното внимание, което духовните авторитети отделят на всички измерения на душата. Богоугодната литература се обръща към тази съкровена област по един забележителен практически начин, опитвайки се да моделира душата в съответствие с разкритите модели.

Разбира се, няма противоречие между мисленето за Бога като трансцедентален и възприемането Му като иманентен, точно както няма противоречие между възприемането Му като милосърден и гневен. Бог се разкрива под разнообразие от маски и това от своя страна изисква различни рационални възприятия и психологически реакции. Не можем да мислим по един и същи начин за Преславния *ас-суббух*, Който превъзхожда всичко, което човек може да възприеме, и Близкия *ал-кариб,* Който е по-близо от шийната артерия; нито можем да почувстваме към Нежния, Ласкавия и

Милосърдния същото, което чувстваме към Отмъстителния и Строгия в наказанието. Веднъж установени и институционализи-рани, човешките реакции към Божествените само-разкрития в Корана идват, за да изтъкнат някои Божествени качества пред други. Една от реакциите е била наречена "право" *фикх*, друга - "*калям*", трета - "суфизъм" и т.н. Всички тези гледни точки съществуват едновременно у големите представители на Исляма точно както съществуват в Корана и в душата на Пророка. Но в ранния период е трудно да се разграничат различните нишки, тъй като институционните форми, които им придават голямо значение, все още не са се появили. Във всеки случай, лесно е да се види, че някои прояви на ранния Ислям клонят в една или друга посока. Особената характеристика на богоугодната литература, каквато е и "*Сахифа*", *е* да подчертае индивидуалното качество на връзката на Бога с Неговите раби и Неговата всепобеждаваща любов.

ПРЕОБЛАДАВАНЕТО НА МИЛОСТТА

Някои съвременни мюсюлмани и много западни учени гледат на Корана през очилата на правистите и теолозите. В резултат на това те виждат един Бог, Който е безпристрастен и строг Повелител, зает единствено с грижата да формира рабите Си така, че да следват Неговия Закон. Те са склонни да пренебрегнат факта, че практически всяка глава *сура* от Корана започва с думите: "*В името на Аллах, Всемилостивия, Премилосърдния*" и че Коранът споменава имената на Бога намилостта, състраданието, благостта, щедростта, опрошението и любовта десет пъти по-често, отколкото споменава като Божествени имената за гняв и строгост. Завладяващата картина на Корана е тази на Бог, дълбоко загрижен за добруването на Неговите творения и готов да прости почти „У всичко, стига само те да се разкаят и признаят Неговото господство.

Изправен пред реалността едновременно на милост и гняв, богомолецът търси Божествената милост и прави всичко възможно, за да избегне Божествения гняв. Това е постоянна тема в богоугодната литература като цяло и в частност в "*Сахифа*". Пророка е дал примера в добре известното си моление: "Аз търся утешение в

Твоето удовлетворение от Твоето недоволство и в Твоето опрощение от Твоето наказание. Аз търся убежище в Теб от Теб." Бог е едновременно Този, Който е удовлетворен, и Този, Който е недоволен, Той е, Който прощава и Той е, Който наказва. Следователно богомолецът моли Бога за закрила срещу самия Бог, тъй като няма друга значителна заплаха. Нещо повече, рабът може да бъде уверен, че в действителност милостта на Бога ще преодолее Неговия гняв, тъй като по същество Бог е милосърден и само временно е гневен. Коранът ни казва в два стиха, че милостта на Бога *"обхваща всяко нещо"* (7:156; 40:7), но той никога не внушава, че Неговият гняв е така всеобщ. Съгласно един известен *хадис кудси* Бог казва: *"Моята милост предхожда Моя гняв"* или *"има предимство пред Моя гняв"*, или *"преобладава над Моя гняв"*. Бог се изявява пред Своите творения твърд и властен само в известни случаи и за специални цели - цели, които са определени от милостта. Пророка е изразил тази особеност със следната забележка: "Адският огън е камшик, с който Аллах подкарва Своите служители към Рая." Милостта на Бога е наистина толкова всеобгръщащо реална, че Той със сигурност ще подмине греховете на онези, които се отворят за нея.

Падуик отбелязва "мозаичното" качество на мюсюлманските моления. Тя пише: "Докато молитвите на някои от големите светци показват духовна индивидуалност, голямата маса от тези молитви е изградена от малки, добре обработени теми, подредени всякога в нови модели - традиционните молитви на Пророка, кораничните стихове, благословиите на Пророка, моления за опрощение, викове на възхвала, всичките в познати и утвърдени форми." *"Сахифа"* е силно белязана с индивидуалността на Имама, при все че също проявява това мозаично качество. Но самото това качество отразява Корана, който е мозайка от имената и действията на Бога, историите на пророците, законодателни предписания, обещания и преду-преждения за Съдния ден.

По-горе бе казано, че една от целите на смирената молитва е да формира въображението на поклонника в съответствие с ислямските норми. Един добре известен *хадис* ни казва, че

мюсюлманите могат да опознаят "характера" *хулук* на Пророка, изучавайки Корана. Следвайки *сунната* на Пророка, богомолецът възприема Корана на всички нива на съществото си и бива погълнат последователно от Корана, Божието Слово и Божествения модел на своята собствена душа. Ако някои ранни авторитети са сочели *"Сахифа"* като "сестрата на Корана", част от основанието за това може би се крие във факта, че нейното мозаично качество изразява разнообразие от духовни отношения, които отразяват точно кораничния и пророческия модел за човешко съвършенство. Всеки елемент в мозайката на *"Сахифа"* съответства на елементите на кораничния текст и на душата на Пророка.

Взаимовръзката между духовните отношения в *"Сахифа"* и кораничните съждения за Бога и Неговата връзка с Неговите раби може най-ясно да бъде схваната в постоянното обръщане на Имама за помощ към имената на Бога и неговото винаги подходящо изражение на съответното човешко отношение. От една страна, Имама силно подчертава своята непълнота и греховност, признавайки, че заслужава единствено гнева на Бога, от друга страна, той неоднократно намира убежище в милостта на Бога и в кораничните съждения на самия Бог относно първенството на опрощението, молейки Бога да постъпи с него както подобава на такова милостиво Същество, а не както той самият заслужава.

Накратко, чрез мозайката от моления богомолецът преминава от една гледна точка към друга в унисон с различните отношения, съществуващи между него и Бога, както е описано в Корана. Човешката гледна точка се променя, защото всяко от Божествените имена показва различен обърнат към него аспект на Бога. И все пак всички са аспекти на Бога и *"Няма бог освен Аллах"*, така че привидната множественост на имената и аспектите се разтваря в Божието Единство.

Човешката непълнота и грях са достатъчно реални на собствено ниво и *"Сахифа"* наред с някои други книги показва забележителна осведоменост за дълбочината на човешкото несъвършенство. Но големите духовни авторитети на Исляма поддържат, че откликвайки на човешката слабост, всепокриващата

милост на Бога се намесва и Божественият гняв бледнее пред нея. Колкото повече човешките същества признават собствената си непълнота, толкова повече те призовават върху себе си Божественото състрадание и жалост. Молението и молбата са естественият човешки отклик на свидетелството *шахада*, в смисъл, че човекът е нищо в сравнение с Бога и че Бог, Който по същество е милост, е единствената истинска реалност. Молението съответства на повелята на Бога: *"Не губете надежда за милостта на Аллах! Аллах опрощава всичките грехове [щом се покаете]"* (39:53).

За Имам Зайн ал-Абидин се разказва в един *хадис*, който заслужава да бъде предаден, тъй като е напълно в духа на акцента на "*Сахифа*" за Божията милост и опрощение. Един ден му съобщили, че известният аскет Хасан ал-Басри (поч.110/728) казал: "Не е странно, ако един човек се изнурява, както той се изнурява. Странно е само, че един човек бива спасен, както той е спасен." Имама отвърнал: "А аз казвам, че не е странно, ако един човек бива спасен, както той е спасен. Странно е само, че един човек се изнурява, както той се изнурява, получавайки пределната милост на Аллах."

Молещият се, който отговаря на Бога на Корана, никога не забравя гнева на Бога, но остава уверен, че същностната природа на Бога ще се покаже въпреки собствената му слабост. Падуик е била така поразена от обезценяването на човешките грехове, което изглежда е резултат от тази позиция, че тя демонстрира един рядък пример на християнска превзетост, възразявайки, че това "води до известна морална повърхностност в някои молитви за опрощение" и е невъзможно да "се припише каквато и да е морална цена на Божието опрощение", намеквайки тук и в останалия пасаж за християнската доктрина за изкуплението. Сред три примера за "морална повърхностност" тя цитира следните редове от Имам Зайн ал-Абидин, намиращи се в "*Ас-сахифа ал-хамиса*": "О, Боже мой, греховете ми не Ти навреждат и Твоето опрощение не Те прави по-беден. Затова прости ми това, което не Ти наврежда и ми дай това, което не ще Ти липсва."

За да се разбере изразеното тук становище, необходимо е то да бъде поставено в неговия по-широк контекст. Специфичното

отношение, изразено тук от Имама, отговаря точно на реалността на безграничната Божия милост и опрощение, както са разкрити в различни коранични стихове. Много пасажи от *"Сахифа"* представят същата гледна точка. Нещо повече, когато Имама казва: "Защото Ти си Господа, Прещедрия, за Когото не е голямо да опрости големия грях" (31.10) или "прошката за големия грях не е голяма за Теб, че снизхождението към тежкото престъпление не е трудно за Теб, че понасянето на ужасните престъпления не Те обезпокоява" (12.13), той просто отразява споменатата по-горе заповед на Пророка: "Богомолецът трябва да бъде твърд и да стори желанието си велико, защото това, което Аллах дава, не е голямо за Него."

Във всеки случай контекстът на тези молитви показва, че съпътстващата морална позиция едва ли е повърхностна, щом като изисква от човека "да изостави високомерието [пред Бога], избегне упорството [в греха] и се залови за умолението за опрощение" (12.13). Морална повърхностност може да последва единствено, ако поклонникът си спомня за милостта на Бога и забравя за Неговия гняв, но и двете се имат предвид постоянно.

"САХИФА" И ИСЛЯМСКАТА ДУХОВНОСТ

Въпреки изследванията, които са отхвърлили такава идея, много хора на Запад все още вярват, че "истинският Ислям" се заключава в простота, строгост, узаконеност, формализъм и един Бог, възприеман като справедлив и трансцедентен. Докато такива елементи от ислямската цивилизация, които разкриват усложненост, нежност, топлота, любов, интимност, духовност и един Бог на милостта, жалостта и иманентността, се смятат най-общо за чужди или реакции срещу кораничния Ислям. Изследователи като Масиньон са посочили, че един човек с духовна чувствителност трябва само да прочете Корана, за да бъдат заличени подобни идеи. Но твърде малко хора, възприели старите стереотипи, притежават този вид чувствителност или не биха имали интерес да променят своите предубедени идеи, та да не би в сърцето им да се събуди симпатия. Нямам за цел тук да отхвърлям, както много преди мен, тези ширещи се предубеждения относно природата на "истинския

Ислям", но бих искал да посоча, че творба като "*Сахифа*" разкрива едно съкровено измерение на Исляма, което може би е по-трудно доловимо в други ранни текстове.

Когато изследователи и други външни люде разглеждат Исляма, те естествено възприемат онова, което може да бъде видяно от пръв поглед, т.е. събития, записани сведения и предания, социални отношения и т.н. Не е лесно да се надникне в човешките сърца или да се изследва личната им връзка с Бога, нито повечето хора имат интерес да го сторят. Ако съществува път към сърцата, той трябва да дойде чрез изучаването на най-съкровените грижи на индивидите, както те са отразени в техните външни действия и писания. Но онези измерения на Исляма, които са привлекли най-много вниманието на външните наблюдатели, са външни и очевидни и освен това се оказват относително лишени от любовта и топлината, обикновено свързвани на Запад с духовността.

Като цяло ислямската цивилизация твърде много прилича на един традиционен мюсюлмански град: външните стени го правят да изглежда невзрачен и мрачен и не е лесен достъпът до света отвъд тях. Но ако човек се сближи с жителите на града, те го въвеждат в прекрасни дворове и градини, пълни с благоуханни цветя, плодни дървета и искрящи фонтани. Тези, които пишат за ислямската история, за политически събития и институции, се занимават със стените, тъй като нямат достъп до градините. Някои от градините стават достъпни чрез историята на суфизма (ислямската мистика), изкуството и архитектурата, поезията и музиката, но тъй като всички те са се появили в специфични исторически форми, повлияни от заобикалящата среда, дълбоките им ислямски корени лесно могат да бъдат загубени от погледа. Най-традиционните и автентични градини на града, които са и най-трудно достъпни, са сърцата на най-великите представители на цивилизацията. Тъкмо тук моленията, считани за един от стълбовете на ранния Ислям, могат да създадат един цялостен нов поглед към животворния ислямски дух, тъй като предоставят пряк достъп до типовете човешки отношения, които са предпоставката за пълно разцъфтяване на ислямския идеал.

ДРУГИ ИЗМЕРЕНИЯ

Това въведение може би внушава, че "*Сахифа*" разглежда изключително ислямската духовност. Но "*Сахифа*" разглежда също така и други области. Както бе посочено по-горе, великите представители на Исляма събират ведно всички нива на ислямските учения, точно както са събрани от Корана и преданията *хадиси*. Ако, говорейки за "*Сахифа*", се набляга върху духовността, това е поради факта, че тази творба е сборник от моления и това предполага известни позиции спрямо Божествената Реалност, която не може да бъде разбрана извън контекста на духовността.

Но "*Сахифа*" представя също учения, приложими на множество различни равнища, от теологическото (в най-широкия смисъл на понятието) до социалното. Техният пълен анализ би изисквал една книга, много по-обемна от самата "*Сахифа*". Надяваме се, че публикуването на този превод ще насърчи изследователите да изучат съдържанието на молитвите, съдържащи се в "*Сахифа*" (така, както молитвите, оставени от другите стълбове на ранния Ислям, и особено шиитските Имами), за да бъде разкрит целият кръг от учения, вплетени в тях. Максималното, което може да се направи тук, е да се подскажат някои от другите важни теми, засегнати от "*Сахифа*", и да се споменат няколко от значимите въпроси, които те повдигат.

Ислямът е органична реалност, притежаваща три основни измерения: практика или *шариа (ал-ислям)*, вяра (*ал-иман*, която включва догма и рационални учения) и духовност *(ал-ихсан)*. В житейския опит на общността те са тясно преплетени, дори ако различни институционни форми предпочитат да ги разглеждат поотделно. Най-ранните извори като пророческите предания *хадиси* или книгата "*Нахдж ал-балага*" на Али разглеждат и трите измерения, макар че могат да бъдат отделни различни откъси с акцент върху една или друга тема. Но творба като "*Нахдж ал-балага*" се различава дълбоко от "*Сахифа*" по това, че събира ведно изказвания по всякакви въпроси - от метафизиката до характера на правилното

управление та чак до личните недостатъци на някои от съвременниците на Али. Не се набляга върху духовността, тъй като това е несъмнено едно от многото измерения на Исляма, въпреки че една дълбока духовност и святост лежи под всяко от съжденията на Али.

"Сахифа" в противовес чрез молитвената си форма и съдържание набляга върху най-съкровеното измерение на Исляма. Но в същото време тя засяга и другите измерения на Исляма. Например традиционната категория "вяра" е свързана с Бога, ангелите, пророците, писанията, Съдния ден и "отмерването" *кадар* на доброто и злото. Тези обекти на вярата формират основния тематичен материал на по-голямата част от ислямската мисъл, развита в *калям*, философията и теоретичния суфизъм. Имам Зайн ал-Абидин дискутира всички тях в *"Сахифа"*, понякога накратко, а понякога в детайли. Така той често споменава ангелите, като неговата "Благословия да бъде над носещите Трона"(3) предоставя най-доброто достъпно резюме на мюсюлманските убеждения относно тях.

Освен това Имама често се обръща към областта на ислямските практики, или *шариата* в най-широкия смисъл. Той набляга на абсолютната необходимост от следване напътствието на Бога такова, каквото е изложено в Корана и в преданията *хадиси*, както за личния, така и за обществения живот. Следователно *"Сахифа"* предоставя множество специфични социални учения, както и общи предписания, като необходимостта от установяване на справедливост в обществото. Но щом като социалните учения се занимават с практическата област, с външното измерение на Исляма, те трябва да бъдат разглеждани в контекста на доктриналните и духовни учения на Имама. Така както той показва пределно ясно в *"Трактат за правата"*, една йерархия на приоритетите винаги трябва да бъде съблюдавана: индивидуалното идва преди социалното, духовното - преди практическото, знанието - преди действието. Всяко човешко същество има дълга поредица от

социални задължения, но те са в зависимост от неговите по-съществени задължения, първото от които е вярата в Бога, второто - поставяне на собствената личност в съответната връзка с Божествената Реалност.

Уилиам Читик

Извънреден професор в Държавния университет на Ню Йорк

ТОВА Е СЪВЪРШЕНАТА САХИФА НА АС-САДЖДЖАД

В името на Аллах, Всемилостивия, Премилосърдния

1. Най-достойният сайид Наджм ад-Дин Баха аш-Шараф Абу ал-Хасан Мухаммад ибн ал-Хасан ибн Ахмад ибн Али ибн Мухаммад ибн Умар ибн Яхя ал-Алауи ал-Хусайни[1], Аллах да е милостив към него, ни разказа[2]:

2. каза: Благополучният шейх Абу Абд Аллах Мухаммад ибн Ахмад ибн Шахриар[3], хранителят на съкровищницата на нашия господар, повелителя на вярващите, Али ибн Аби Талиб, мир нему, ни съобщи в месеца раби ал-ауал на 516 година [май-юни 1122 от р.Хр.], докато пред него се четеше [*"Сахифа"*], а аз слушах;

هٰذِهِ
الصَّحِيفَةُ الكَامِلَةُ
السَّجَّادِيَّةُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(١) حَدَّثَنَا السَّيِّدُ الْأَجَلُّ نَجْمُ الدِّيْنِ بَهَآءُ الشَّرَفِ
اَبُو الْحَسَنِ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ اَحْمَدَ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ
ابْنِ عُمَرَ بْنِ يَحْيَى الْعَلَوِيُّ الْحُسَيْنِيُّ رَحِمَهُ اللّٰهُ

(٢) قَالَ اَخْبَرَنَا الشَّيْخُ السَّعِيْدُ اَبُوْعَبْدِ اللّٰهِ مُحَمَّدُ بْنُ
اَحْمَدَ بْنِ شَهْرِيَارَ الْخَازِنُ لِخِزَانَةِ مَوْلَانَا اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
عَلِيِّ بْنِ اَبِيْطَالِبٍ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فِيْ شَهْرِ رَبِيْعِ الْأَوَّلِ مِنْ سَنَةِ
سِتَّ عَشَرَةَ وَخَمْسِمِائَةٍ قِرَآئَةً عَلَيْهِ وَاَنَا اَسْمَعُ

3. каза: Чух я [да бъде четена] пред истинния шейх Абу Мансур Мухаммад ибн Мухаммад ибн Ахмад ибн Абд ал-Азиз ал-Укбари Справедливия[4], Аллах да е милостив към него, по думите на Абу ал-Муфаддал Мухаммад Абд Аллах ибн ал-Мутталиб аш-Шайбани[5].

4. Той каза: Аш-Шариф Абу Абд Аллах Джафар ибн Мухаммад ибн Джафар ибн ал-Хасан ибн Джафар ибн ал-Хасан ибн ал-Хасан, сина на повелителя на вярващите Али ибн Аби Талиб[6] , мир на тях, ни разказа;

5. каза: Абд Аллах ибн Умар ибн Хаттаб аз-Зайат[7] ни разказа през 265 година [878-9];

6. каза: Вуйчо ми Али ибн ан-Нуман ал-Алам[8] ми разказа;

7. каза: Умайр ибн Мутауаккил ат-Такафи ал-Балхи ми предаде думите на баща си Мутауаккил ибн Харун[9] ;

8. каза: Срещнах Яхя ибн Зайд ибн Али, мир нему, когато отиваше към Хорасан, след като баща му беше убит, и го поздравих[10] .

9. Той ми каза: Откъде идваш? Казах: От *хаджс*.

10. Тогава ме попита за семейството си и за синовете на чичо си в Медина и припряно ме заразпитва за [Имама] Джафар ибн Мухаммад, мир нему. Тогава го известих за него и за тях

(٣) قَالَ سَمِعْتُهَا عَلَى الشَّيْخِ الصَّدُوْقِ اَبِيْ مَنْصُوْرٍ
مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ اَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيْزِ الْعُكْبَرِيِّ الْمُعَدَّلِ رَحِمَهُ
اللّٰهُ عَنْ اَبِي الْمُفَضَّلِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ الْمُطَّلِبِ الشَّيْبَانِيِّ
(٤) قَالَ حَدَّثَنَا الشَّرِيْفُ اَبُوْعَبْدِ اللّٰهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدِ
ابْنِ جَعْفَرِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْطَالِبٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ (٥) قَالَ
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللّٰهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ خَطَّابٍ الزَّيَّاتُ سَنَةَ خَمْسٍ وَ
سِتِّيْنَ وَمِائَتَيْنِ (٦) قَالَ حَدَّثَنِيْ خَالِيْ عَلِيُّ بْنُ النُّعْمَانُ
الْاَعْلَمُ (٧) قَالَ حَدَّثَنِيْ عُمَيْرُ بْنُ مُتَوَكِّلٍ الثَّقَفِيُّ الْبَلْخِيُّ عَنْ
اَبِيْهِ مُتَوَكِّلِ بْنِ هُرْوُنَ (٨) قَالَ لَقِيْتُ يَحْيَى بْنَ زَيْدِ بْنِ
عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ مُتَوَجِّهٌ اِلٰى خُرَاسَانَ بَعْدَ قَتْلِ اَبِيْهِ
فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ (٩) فَقَالَ لِيْ مِنْ اَيْنَ اَقْبَلْتَ قُلْتُ مِنَ
الْحَجِّ (١٠) فَسَاَلَنِيْ عَنْ اَهْلِهٖ وَبَنِيْ عَمِّهٖ بِالْمَدِيْنَةِ وَاَحْفَى السُّؤَالَ
عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاَخْبَرْتُهٗ بِخَبَرِهٖ وَخَبَرِهِمْ وَ

и за скръбта им по баща му Зайд ибн Али, мир нему.

11. Той ми каза: "Чичо ми [Имам] Мухаммад [ал Бакир] ибн Али, мир нему, посъветва баща ми да не се бунтува и му даде да узнае, ако се разбунтува и напусне Медина, какъв ще бъде изходът от делото му. Срещнал ли си сина на чичо ми, Джафар ибн Мухаммад, мир нему?" Аз рекох: "Да."

12. Той каза: "Чул ли си го да спомене нещо за делото ми?" Аз рекох: "Да!"

13. Той каза: "С какво ме е споменал? Извести ми!" Аз рекох: "Да можех да се жертвам за теб! Не искам да те посрещам с онова, което чух от него."

14. Той каза: "Нима със смъртта ще ме плашиш? Казвай какво си чул!" Аз рекох: "Чух го да казва, че ще бъдеш убит и разпнат, както баща ти беше убит и разпнат."

15. Тогава лицето му се измени и той каза: *"Аллах изличава и утвърждава, каквото пожелае, у Него е Книгата-майка*[11]. О, Мутауаккил! Аллах, всемогъщ е Той и великолепен подкрепи това дело чрез нас и ни отреди знанието и меча. Тези двете са събрани за нас, а синовете на чичо ни бяха определени един-ствено за знанието."

16. Аз рекох: "Да можех да се жертвам за теб! Видях, че хората клонят повече към сина на чичо ти, Джафар, мир нему, отколкото към теб

حُزْنِهِمْ عَلَىٰ أَبِيهِ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ ⑪ فَقَالَ لِي
قَدْ كَانَ عَمِّي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَشَارَ عَلَىٰ أَبِي بِتَرْكِ
الْخُرُوجِ وَعَرَّفَهُ إِنْ هُوَ خَرَجَ وَفَارَقَ الْمَدِينَةَ مَا يَكُونُ
إِلَيْهِ مَصِيرُ أَمْرِهِ فَهَلْ لَقِيتَ ابْنَ عَمِّي جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ قُلْتُ نَعَمْ ⑫ قَالَ فَهَلْ سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ شَيْئًا مِنْ
أَمْرِي قُلْتُ نَعَمْ ⑬ قَالَ بِمَ ذَكَرَنِي خَبِّرْنِي، قُلْتُ
جُعِلْتُ فِدَاكَ مَا أُحِبُّ أَنْ أَسْتَقْبِلَكَ بِمَا سَمِعْتُهُ مِنْهُ
⑭ فَقَالَ أَبِالْمَوْتِ تُخَوِّفُنِي هَاتِ مَا سَمِعْتَهُ، فَقُلْتُ
سَمِعْتُهُ يَقُولُ إِنَّكَ تُقْتَلُ وَتُصْلَبُ كَمَا قُتِلَ أَبُوكَ وَصُلِبَ
⑮ فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ وَقَالَ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ يَا مُتَوَكِّلُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَيَّدَ هٰذَا الْأَمْرَ
بِنَا وَجَعَلَ لَنَا الْعِلْمَ وَالسَّيْفَ فَجَمَعَ لَنَا وَخَصَّ بَنُو عَمِّنَا
بِالْعِلْمِ وَحْدَهُ ⑯ فَقُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ إِنِّي رَأَيْتُ
النَّاسَ إِلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَمْيَلَ مِنْهُمْ إِلَيْكَ

и към баща ти."

17. Той каза: "Наистина моят чичо Мухаммад ибн Али и синът му Джафар, мир на тях, призоваха хората към живота, а ние ги призовахме към смъртта."

18. Аз рекох: "О, сине на Пратеника на Аллах! Те ли са по-знаещи или вие?" Тогава той продължително сведе поглед към земята. После вдигна главата си и каза: "Всеки от нас има знание, но те знаят всичко, което ние знаем, а ние не всичко, което те знаят."

19. После ми каза: "Записал ли си нещо от сина на чичо ми?" Аз рекох: "Да."

20. Той каза: "Покажи ми го." Тогава му представих различни видове знания и му представих една молитва, която ми бе продиктувал Абу Абд Аллах, мир нему. Той ми беше разказал, че баща му Мухаммад ибн Али, мир на тях, му я продиктувал и му съобщил, че тя е едно от молениятa на баща му Али ибн ал-Хусайн, мир на тях, от *"Ас-сахифа ал-камиля"* [12].

21. Яхя я погледна, докато стигна до края й, и ми каза: "Ще ми позволиш ли да я препиша?" Аз рекох: "О, сине на Пратеника на Аллах! Нима искаш позволение за нещо, което ви принадлежи? "

22. Той каза: "Наистина ще ти донеса "*Сахифа*" със съвършените моления.

وَإِلَىٰ أَبِيكَ ﴿١٧﴾ فَقَالَ إِنَّ عَمِّي مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَابْنَهُ
جَعْفَرًا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ دَعَوَا النَّاسَ إِلَى الْحَيَوٰةِ وَنَحْنُ دَعَوْنَاهُمْ
إِلَى الْمَوْتِ ﴿١٨﴾ فَقُلْتُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ أَهُمْ أَعْلَمُ أَمْ أَنْتُمْ
فَأَطْرَقَ إِلَى الْأَرْضِ مَلِيًّا ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَقَالَ كُلُّنَا
لَهُ عِلْمٌ غَيْرَ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ كُلَّمَا نَعْلَمُ وَلَا نَعْلَمُ كُلَّمَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قَالَ لِي أَكَتَبْتَ مِنِ ابْنِ عَمِّي شَيْئًا
قُلْتُ نَعَمْ ﴿٢٠﴾ قَالَ أَرِنِيهِ فَأَخْرَجْتُ إِلَيْهِ وُجُوهًا
مِنَ الْعِلْمِ وَأَخْرَجْتُ لَهُ دُعَاءً أَمْلَاهُ عَلَيَّ أَبُو عَبْدِ اللّٰهِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَحَدَّثَنِي أَنَّ أَبَاهُ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَمْلَاهُ
عَلَيْهِ وَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ مِنْ دُعَاءِ أَبِيهِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ مِنْ دُعَاءِ الصَّحِيفَةِ الْكَامِلَةِ ﴿٢١﴾ فَنَظَرَ فِيهِ يَحْيَىٰ
حَتَّىٰ أَتَىٰ عَلَىٰ آخِرِهِ، وَقَالَ لِي أَتَأْذَنُ فِي نَسْخِهِ
فَقُلْتُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ أَتَسْتَأْذِنُ فِيمَا هُوَ عِنْدَكُمْ
﴿٢٢﴾ فَقَالَ أَمَا لَأُخْرِجَنَّ إِلَيْكَ صَحِيفَةً مِنَ الدُّعَاءِ الْكَامِلِ

които баща ми е запомнил от баща си. Баща ми заръча да я пазя и да не допускам до нея недостойните за нея."

23. Умайр каза: "Баща ми [Мутауаккил] каза: "Тогава аз застанах пред него, целунах го по главата и му рекох: "Кълна се в Аллах, о, сине на Пратеника на Аллах! Аз изповядвам религията на Аллах чрез любовта към вас и покорството пред вас! Аз се надявам, че Той ще ме ощастливи в моя живот и моята смърт с вашето покровителство."

24. Тогава той хвърли моята *сахифа*, която бях му дал, на един слуга с него и каза: "Напиши тази молитва с ясен, красив почерк и ми я дай. Дано да я запомня, тъй като аз я исках от Джафар, Аллах да го пази, и той ми я отказваше."

25. И каза Мутауаккил: "Тогава аз съжалих за стореното от мен и не знаех какво да направя. Абу Абд Аллах, мир нему, не беше ми заповядал да не я давам на никого."

26. Тогава той извика да донесат един кожен калъф и извади от него една *сахифа*, заключена и запечатана[13]. Погледна към печата, целуна го и заплака. После го разчупи и отвори ключалката. После разгъна *сахифа*, сложи я пред очите си и я прокара пред лицето си.

27. И каза: "Кълна се в Аллах, о, Мутауаккил! Ако не бяха думите, които спомена от сина

مِمَّا حَفِظَهُ اَبِيْ عَنْ اَبِيْهِ وَاِنَّ اَبِيْ اَوْصَانِيْ بِصَوْنِهَا وَ
مَنْعِهَا غَيْرَ اَهْلِهَا ﴿٢٣﴾ قَالَ عُمَيْرٌ قَالَ اَبِيْ فَقُمْتُ اِلَيْهِ
فَقَبَّلْتُ رَاْسَهُ وَقُلْتُ لَهُ وَاللّٰهِ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اِنِّيْ
لَاَدِيْنُ اللّٰهَ بِحُبِّكُمْ وَطَاعَتِكُمْ وَاِنِّيْ لَاَرْجُوْ اَنْ يُسْعِدَنِيْ
فِيْ حَيَاتِيْ وَمَمَاتِيْ بِوَلَايَتِكُمْ ﴿٢٤﴾ فَرَمٰى صَحِيْفَتِيَ الَّتِيْ دَفَعْتُهَا
اِلَيْهِ اِلٰى غُلَامٍ كَانَ مَعَهُ وَقَالَ اُكْتُبْ هٰذَا الدُّعَاءَ
بِخَطٍّ بَيِّنٍ حَسَنٍ وَاَعْرِضْهُ عَلَيَّ لَعَلِّيْ اَحْفَظُهُ فَاِنِّيْ كُنْتُ
اَطْلُبُهُ مِنْ جَعْفَرٍ حَفِظَهُ اللّٰهُ فَيَمْنَعُنِيْهِ ﴿٢٥﴾ قَالَ مُتَوَكِّلٌ
فَنَدِمْتُ عَلٰى مَا فَعَلْتُ وَلَمْ اَدْرِ مَا اَصْنَعُ وَلَمْ يَكُنْ اَبُوْ
عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَقَدَّمَ اِلَيَّ اِلَّا اَدْفَعَهُ اِلٰى اَحَدٍ
﴿٢٦﴾ ثُمَّ دَعَا بِعَيْبَةٍ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهَا صَحِيْفَةً مُقْفَلَةً مَخْتُوْمَةً
فَنَظَرَ اِلَى الْخَاتَمِ وَقَبَّلَهُ وَبَكٰى ثُمَّ فَضَّهُ وَفَتَحَ الْقُفْلَ ثُمَّ
نَشَرَ الصَّحِيْفَةَ وَوَضَعَهَا عَلٰى عَيْنَيْهِ وَاَمَرَّهَا عَلٰى وَجْهِهِ
﴿٢٧﴾ وَقَالَ وَاللّٰهِ يَا مُتَوَكِّلُ لَوْلَا مَا ذَكَرْتَ مِنْ قَوْلِ ابْنِ

на чичо, че ще бъда убит и разпнат, нямаше да ти я дам - щеше да ми се свиди.

28. Но аз знам, че думата му е истина, която е взел от бащите си, и че тя ще се потвърди. Затова се уплаших да не би знание като това да попадне при Омаядите и те да го укрият и да го натрупат в хазните си за себе си.

29. Затова вземи я, пази я за мен и чакай с нея. Тогава, когато Аллах отсъди за моето дело и делото на тези хора, каквото Той отсъди, тя ще остане поверена от мен при теб, за да я връчиш на синовете на чичо ми, Мухаммад и Ибрахим[14], двамата синове на Абд Аллах ибн ал-Хасан ибн Али, мир на тях двамата. Те ще се заемат с тази работа след мен."

30. Ал-Мутауккил каза: "Тогава аз поех *"Сахифа"*. И когато Яхя ибн Зайд беше убит, отидох до Медина и срещнах [Имам] Абу Абд Аллах [Джафар ас-Садик], мир нему. Аз му предадох известията за Яхя. Той заплака и силно се развълнува за него.

31. И каза: "Аллах да е милостив към сина на чичо ми и да го присъедини към неговите бащи и деди.

32. Кълна се в Аллах, о, Мутауаккил, единственото нещо, което ме възпря да му дам молитвата, беше онова, от което се боеше за *"Сахифа"* на баща си. Къде е *"Сахифа"?"*

عَمِّیْ اِنَّنِیْ اُقْتَلُ وَاُصْلَبُ لِمَا دَفَعْتُهَا اِلَیْكَ وَلٰكِنْتُ
بِهَا ضَنِیْنًا ﴿۲۸﴾ وَلٰكِنِّیْ اَعْلَمُ اَنَّ قَوْلَهٗ حَقٌّ اَخَذَهٗ عَنْ اٰبَآئِهٖ وَ
اَنَّهٗ سَیَصِحُّ فَخِفْتُ اَنْ یَّقَعَ مِثْلُ هٰذَا الْعِلْمِ اِلٰی بَنِیْ اُمَیَّةَ
فَیَكْتُمُوْهُ وَیَدَّخِرُوْهُ فِیْ خَزَآئِنِهِمْ لِاَنْفُسِهِمْ ﴿۲۹﴾ فَاقْبِضْهَا
وَاكْفِنِیْهَا وَتَرَبَّصْ بِهَا فَاِذَا قَضَی اللّٰهُ مِنْ اَمْرِیْ وَاَمْرِ هٰؤُلَآءِ
الْقَوْمِ مَا هُوَ قَاضٍ فَهِیَ اَمَانَةٌ لِیْ عِنْدَكَ حَتّٰی تُوْصِلَهَا
اِلَی ابْنَیْ عَمِّیْ مُحَمَّدٍ وَاِبْرٰهِیْمَ ابْنَیْ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ
الْحَسَنِ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ فَاِنَّهُمَا الْقَآئِمَانِ فِیْ هٰذَا الْاَمْرِ
بَعْدِیْ ﴿۳۰﴾ قَالَ الْمُتَوَكِّلُ فَقَبَضْتُ الصَّحِیْفَةَ فَلَمَّا قُتِلَ
یَحْیٰی بْنُ زَیْدٍ صِرْتُ اِلَی الْمَدِیْنَةِ فَلَقِیْتُ اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
عَلَیْهِ السَّلَامُ فَحَدَّثْتُهٗ الْحَدِیْثَ عَنْ یَحْیٰی فَبَكٰی وَاشْتَدَّ
وَجْدُهٗ بِهٖ ﴿۳۱﴾ وَقَالَ رَحِمَ اللّٰهُ ابْنَ عَمِّیْ وَاَلْحَقَهٗ بِاٰبَآئِهٖ وَ
اَجْدَادِهٖ ﴿۳۲﴾ وَاللّٰهِ یَا مُتَوَكِّلُ مَا مَنَعَنِیْ مِنْ دَفْعِ الدُّعَآءِ اِلَیْهِ
اِلَّا الَّذِیْ خَافَهٗ عَلٰی صَحِیْفَةِ اَبِیْهِ ، وَاَیْنَ الصَّحِیْفَةُ

Аз рекох: "Ето я." Той я отвори и каза: "Това е, кълна се в Аллах, почеркът на чичо ми Зайд и молитвата на дядо ми Али ибн ал-Хусайн, мир на тях двамата."

33. После той каза на сина си: "Стани, о, Исмаил[15], и ми донеси молитвите, които ти заповядах да запомниш и съхраниш!" Тогава Исмаил стана и извади една *"Сахифа"*, досущ като "Сахифа", която ми беше дал Яхя ибн Зайд.

34. Абу Абд Аллах я целуна и я сложи пред очите си. Той каза: "Това е изписаното от баща ми и продиктуваното от дядо ми, мир на двамата, а аз бях свидетел."

35. Аз рекох: "О, сине на Пратеника на Аллах! Смяташ ли, че подобава да я сравня със *"Сахифа"* на Зайд и Яхя?" Той ми позволи да сторя това и каза: "Смятам, че си достоен за това."

36. Аз погледнах и ето, че двете бяха еднакви. Аз не открих в нея една буква да се различава от онова, което беше в другата "*Сахифа"*.

37. После поисках разрешение от Абу Абд Аллах, мир нему, да връча *"Сахифа"* на двамата синове на Абд Аллах ибн ал-Хасан. Той каза: *"Аллах ви повелява да връщате повереното имущества на техните собственици* [16]. Да, върчи им я."

38. Когато станах да ги срещна,

فَقُلْتُ هَاهِيَ فَفَتَحَهَا وَقَالَ هٰذَا وَاللّٰهِ خَطُّ عَمِّيْ زَيْدٍ وَ
دُعَاءُ جَدِّيْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ قَالَ
لِابْنِهِ قُمْ يَا اِسْمٰعِيْلُ فَاْتِنِيْ بِالدُّعَاءِ الَّذِيْ اَمَرْتُكَ
بِحِفْظِهِ وَصَوْنِهِ فَقَامَ اِسْمٰعِيْلُ فَاَخْرَجَ صَحِيْفَةً كَاَنَّهَا
الصَّحِيْفَةُ الَّتِيْ دَفَعَهَا اِلٰى يَحْيَى بْنِ زَيْدٍ ﴿٣٦﴾ فَقَبَّلَهَا اَبُوْ
عَبْدِ اللّٰهِ وَوَضَعَهَا عَلٰى عَيْنِهِ وَقَالَ هٰذَا خَطُّ اَبِيْ وَاِمْلَاءُ
جَدِّيْ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ بِمَشْهَدٍ مِنِّيْ ﴿٣٥﴾ فَقُلْتُ يَا ابْنَ رَسُوْلِ
اللّٰهِ اِنْ رَاَيْتَ اَنْ اَعْرِضَهَا مَعَ صَحِيْفَةِ زَيْدٍ وَيَحْيٰى
فَاَذِنَ لِيْ فِيْ ذٰلِكَ وَقَالَ قَدْ رَاَيْتُكَ لِذٰلِكَ اَهْلًا
﴿٣٤﴾ فَنَظَرْتُ وَاِذَا هُمَا اَمْرٌ وَاحِدٌ وَلَمْ اَجِدْ حَرْفًا مِنْهَا يُخَالِفُ
مَا فِي الصَّحِيْفَةِ الْاُخْرٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ اسْتَاْذَنْتُ اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ دَفْعِ الصَّحِيْفَةِ اِلٰى ابْنَيْ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ الْحَسَنِ
فَقَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمَانَاتِ اِلٰى
اَهْلِهَا نَعَمْ فَادْفَعْهَا اِلَيْهِمَا ﴿٣٨﴾ فَلَمَّا نَهَضْتُ لِلِقَائِهِمَا

той ми каза: "Остани на мястото си."
39. Сетне изпрати за Мухаммад и Ибрахим и те дойдоха. Той каза: "Това е наследството на сина на чичо ви Яхя от неговия баща. Той го отреди на вас вместо на собствените си братя. Но ние ви поставяме условие относно него."
40. Те казаха: "Аллах да е милостив към теб! Кажи, защото думата ти е приета."
41. Той каза: "Не напускайте Медина с тази *"Сахифа"!*
42. Те казаха: "И защо е това?"
43.Той каза: "Синът на чичо ви се боеше за нея от нещо, от което и аз се боя за вас."
44. Те казаха: "Той се е побоял за нея едва когато е узнал, че ще бъде убит."
45. Тогава Абу Абд Аллах, мир нему, каза: "А вие двамата не се чувствайте сигурни! Кълна се в Аллах, аз знам, че ще се разбунтувате, както той се разбунтува, и ще бъдете убити, както той беше убит!"
46. Те станаха, изричайки: "Няма мощ и няма сила освен у Аллах, Всевишния, Превеликия!"[17]
47. Когато те се разбунтуваха, Абу Абд Аллах, мир нему, ми каза: "О, Мутауаккил! Как ти бе рекъл Яхя? "Наистина чичо ми Мухаммад ибн Али и синът му Джафар призоваха хората към живота, а ние ги призовахме към смъртта."
48. Аз рекох: "Да, Аллах да те поправи! Синът на чичо ти Яхя ми каза това."

قَالَ لِيْ مَكَانَكَ ﴿٣٩﴾ ثُمَّ وَجَّهَ اِلٰى مُحَمَّدٍ وَاِبْرٰهِيْمَ فَجَآءَا
فَقَالَ هٰذَا مِيْرَاثُ ابْنِ عَمِّكُمَا يَحْيٰى مِنْ اَبِيْهِ قَدْ خَصَّكُمَا
بِهٖ دُوْنَ اِخْوَتِهٖ وَنَحْنُ مُشْتَرِطُوْنَ عَلَيْكُمَا فِيْهِ شَرْطًا ﴿٤٠﴾
فَقَالَا رَحِمَكَ اللّٰهُ قُلْ فَقَوْلُكَ الْمَقْبُوْلُ ﴿٤١﴾ فَقَالَ لَا
تَخْرُجَا بِهٰذِهِ الصَّحِيْفَةِ مِنَ الْمَدِيْنَةِ ﴿٤٢﴾ قَالَا وَلِمَ ذَاكَ
﴿٤٣﴾ قَالَ اِنَّ ابْنَ عَمِّكُمَا خَافَ عَلَيْهَا اَمْرًا اَخَافُهُ اَنَا عَلَيْكُمَا
﴿٤٤﴾ قَالَا اِنَّمَا خَافَ عَلَيْهَا حِيْنَ عَلِمَ اَنَّهٗ يُقْتَلُ ﴿٤٥﴾ فَقَالَ
اَبُوْعَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاَنْتُمَا فَلَا تَاْمَنَّا فَوَاللّٰهِ اِنِّيْ
لَاَعْلَمُ اَنَّكُمَا سَتَخْرُجَانِ كَمَا خَرَجَ وَسَتُقْتَلَانِ كَمَا قُتِلَ ﴿٤٦﴾
فَقَامَا وَهُمَا يَقُوْلَانِ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيْمِ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا خَرَجَا قَالَ لِيْ اَبُوْعَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا
مُتَوَكِّلُ كَيْفَ قَالَ لَكَ يَحْيٰى اِنَّ عَمِّيْ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَابْنَهٗ
جَعْفَرًا دَعَوَا النَّاسَ اِلَى الْحَيٰوةِ وَدَعَوْنَاهُمْ اِلَى الْمَوْتِ ﴿٤٨﴾
قُلْتُ نَعَمْ اَصْلَحَكَ اللّٰهُ قَدْ قَالَ لِيْ ابْنُ عَمِّكَ يَحْيٰى ذٰلِكَ

49. Той каза: "Аллах да е милостив към Яхя! Моят баща ми предаде по думите на баща си, по думите на дядо му, думите на Али, мир нему, че Пратеника на Аллах, Аллах да благослови него и семейството му, бил обзет от дрямка, докато бил на *минбара*.

50. Той видял в съня си мъже да скачат на *минбара* му като маймуни и да принуждават хората да се върнат обратно.

51. Тогава Пратеника на Аллах, Аллах да благослови него и семейството му, приседнал с видима скръб по лицето си.

52. Тогава Джибрил, мир нему, му донесал това знамение: "*И сторихме виденията, които ти показахме, и прокълнатото дърво в Корана, само за изпитание на хората. И ги заплашваме, но това им надбавя само голямо престъпление, (*има предвид Омаядите)." [18]

53. Той казал: "О, Джибрил! В моя период и по мое време ли ще бъдат?"

54. А той казал: "Не, но мелницата на Исляма ще се завърти от твоето отпътуване и ще се спре десет [години] след това. После мелницата на Исляма ще се завърти точно трийсет и пет години след твоето отпътуване и ще се спре пет [години] след това. Тогава неизбежно ще има мелница, на чиято ос ще има грешка. После ще бъде царството на фараоните."

55. А той казал: " Аллах, всевишен е Той, низпосла

(۴۹) فَقَالَ يَرْحَمُ اللّٰهُ يَحْيٰى اِنَّ اَبِيْ حَدَّثَنِيْ عَنْ اَبِيْهِ عَنْ
جَدِّهٖ عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَنَّ رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ اَخَذَتْهُ نَعْسَةٌ وَهُوَ عَلٰى مِنْبَرِهٖ (۵۰) فَرَاٰى فِيْ مَنَامِهٖ
رِجَالًا يَنْزُوْنَ عَلٰى مِنْبَرِهٖ نَزْوَ الْقِرَدَةِ يَرُدُّوْنَ النَّاسَ عَلٰى
اَعْقَابِهِمُ الْقَهْقَرٰى (۵۱) فَاسْتَوٰى رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ جَالِسًا وَالْحُزْنُ يُعْرَفُ فِيْ وَجْهِهٖ (۵۲) فَاَتَاهُ جِبْرِيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِهٰذِهِ الْاٰيَةِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً
لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيْدُهُمْ
اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا يَعْنِيْ بَنِيْ اُمَيَّةَ (۵۳) قَالَ يَا جِبْرِيْلُ اَعَلٰى
عَهْدِيْ يَكُوْنُوْنَ وَفِيْ زَمَنِيْ (۵۴) قَالَ لَا وَلٰكِنْ تَدُوْرُ
رَحَى الْاِسْلَامِ مِنْ مُهَاجَرِكَ فَتَلْبَثُ بِذٰلِكَ عَشْرًا ثُمَّ تَدُوْرُ
رَحَى الْاِسْلَامِ عَلٰى رَاْسِ خَمْسَةٍ وَثَلٰثِيْنَ مِنْ مُهَاجَرِكَ فَتَلْبَثُ
بِذٰلِكَ خَمْسًا ثُمَّ لَا بُدَّ مِنْ رَحٰى ضَلَالَةٍ هِيَ قَائِمَةٌ عَلٰى
قُطْبِهَا ثُمَّ مُلْكُ الْفَرَاعِنَةِ (۵۵) قَالَ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ تَعَالٰى

относно това: "*Ние го низпослахме в Нощта на могъществото. Но откъде да знаеш ти какво е Нощта на могъществото? Нощта на могъществото е по-добра от хиляда месеца*" [19] от управлението на Омаядите - през това време няма да има Нощ на могъществото.

56. Той казал: "Тогава Аллах, всемогъщ е Той и великолепен, извести Пророка Си, мир нему, че Омаядите ще имат властта и владичеството над тази общност през целия този период.

57. И планините да се извисят над тях, те биха се изкачили над планините, докато Аллах, всевишен е Той, позволи да изчезне владичеството им и през това време те ще чувстват враждебност и омраза към нас, хората на Дома.

58. Аллах извести Пророка Си относно това, какво хората на Дома на Мухаммад, хората, които ги обичат, и техните последователи ще срещнат от тях [Омаядите] през техните дни и тяхното владичество.

59. Той казал: "Аллах, всевишен е Той, низпосла относно тях: *"Не видя ли ти онези, които подменят благодатта на Аллах с неверие и заселват своя народ в Дома на гибелта - Ада, в който ще горят. Колко лош за пребиваване е той!"* [20]

60. Благодатта на Аллах е Мухаммад и хората на Дома му. Любовта към тях е вяра, която въвежда в Градината, а омразата към тях е неверие и лицемерие, които отвеждат в Огъня.

61. Тогава Пратеника на Аллах, Аллах да благослови него и семейството му,

فِيْ ذٰلِكَ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَآ اَدْرٰىكَ
مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ
يُمْلِكُهَا بَنُوْ اُمَيَّةَ لَيْسَ فِيْهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۵۶﴾ قَالَ
فَاَطْلَعَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ نَبِيَّهٗ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَنَّ بَنِيْ اُمَيَّةَ تَمْلِكُ
سُلْطَانَ هٰذِهِ الْاُمَّةِ وَمُلْكُهَا طُوْلَ هٰذِهِ الْمُدَّةِ ﴿۵۷﴾ فَلَوْ
طَاوَلَتْهُمُ الْجِبَالُ لَطَالُوْا عَلَيْهَا حَتّٰى يَاْذَنَ اللّٰهُ تَعَالٰى
بِزَوَالِ مُلْكِهِمْ وَهُمْ فِيْ ذٰلِكَ يَسْتَشْعِرُوْنَ عَدَاوَتَنَا
اَهْلَ الْبَيْتِ وَبُغْضَنَا ﴿۵۸﴾ اَخْبَرَ اللّٰهُ نَبِيَّهٗ بِمَا يَلْقٰى اَهْلُ
بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلُ مَوَدَّتِهِمْ وَشِيْعَتُهُمْ مِنْهُمْ فِيْ اَيَّامِهِمْ وَ
مُلْكِهِمْ ﴿۵۹﴾ قَالَ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ تَعَالٰى فِيْهِمْ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿۶۰﴾ وَنِعْمَةُ
اللّٰهِ مُحَمَّدٌ وَّاَهْلُ بَيْتِهٖ حُبُّهُمْ اِيْمَانٌ يُّدْخِلُ الْجَنَّةَ
وَبُغْضُهُمْ كُفْرٌ وَّنِفَاقٌ يُّدْخِلُ النَّارَ ﴿۶۱﴾ فَاَسَرَّ رَسُوْلُ

съобщил тайно това на Али и хората от неговия Дом."

62. Той каза: "Тогава Абу Абд Аллах, мир нему, казал: "Нито един не се е разбунтувал, нито ще се разбунтува от нас - хората на Дома, преди появата на нашия *Каим* [21], за да отблъсне несправедливост или издигне правда, без да го сполети беда и без издигането му да засили враждебността към нас и нашите привърженици."

63. И каза Ал-Мутауаккил ибн Харун: "Тогава Абу Абд Аллах, мир нему, ми продиктува молитвите, които са седемдесет и пет глави. Единайсет от тях се загубиха от мен и аз съхраних шестдесет и няколко глави."

64. Абу ал-Муфаддал ни разказа[22], рече: "Мухаммад ибн ал-Хасан ибн Рузбих Абу Бакр ал-Мадаини[23], писарят, който живееше в Рахба, ни разказа в дома си.

65. Той каза: Мухаммад ибн Ахмад ибн Муслим ал-Мутаххари[24] ми разказа.

66. Той каза: Моят баща Умайр ибн Мутауаккил ал-Балх ми предаде думите на неговия баща ал-Мутауаккил ибн Харун.

67. Той каза: Аз срещнах Яхя ибн Зайд ибн Али, мир нему. Тогава той спомена целия *хадис*, включително видението на Пророка, Аллах да благослови него и семейството му. А видението беше споменато от Джафар ибн Мухаммад по думите на отците му, благословиите на Аллах да са над тях."

68. В преданието на ал-Мутаххари се споменават заглавията на молитвите. Те са: (вж. съдържанието).

اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ ذٰلِكَ اِلٰى عَلِيٍّ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ
(٤٢) قَالَ ثُمَّ قَالَ اَبُوْعَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَاخَرَجَ وَ
لَايَخْرُجُ مِنَّا اَهْلَ الْبَيْتِ اِلٰى قِيَامِ قَائِمِنَا اَحَدٌ لِيَدْفَعَ
ظُلْمًا اَوْيَنْعَشَ حَقًّا اِلَّا اصْطَلَمَتْهُ الْبَلِيَّةُ، وَكَانَ قِيَامُهٗ
زِيَادَةً فِي مَكْرُوْهِنَا وَشِيْعَتِنَا (٤٣) قَالَ الْمُتَوَكِّلُ بْنُ هٰرُوْنَ
ثُمَّ اَمْلٰى عَلَيَّ اَبُوْعَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْاَدْعِيَةَ وَهِيَ
خَمْسَةٌ وَسَبْعُوْنَ بَابًا سَقَطَ عَنِّيْ مِنْهَا اَحَدَ عَشَرَ بَابًا وَ
حَفِظْتُ مِنْهَا نَيِّفًا وَسِتِّيْنَ بَابًا (٤٤) وَحَدَّثَنَا اَبُوالْمُفَضَّلِ
قَالَ وَحَدَّثَنِيْ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ رُوْزْبِهٖ اَبُوْبَكْرٍ الْمَدَائِنِيُّ الْكَاتِبُ
نَزِيْلُ الرَّحْبَةِ فِيْ دَارِهٖ (٤٥) قَالَ حَدَّثَنِيْ مُحَمَّدُ بْنُ اَحْمَدَ بْنِ مُسْلِمٍ
الْمُطَهَّرِيُّ (٤٦) قَالَ حَدَّثَنِيْ اَبِيْ عُمَيْرُ بْنُ مُتَوَكِّلٍ الْبَلْخِيُّ عَنْ اَبِيْهِ الْمُتَوَكِّلِ
بْنِ هٰرُوْنَ (٤٧) قَالَ لَقِيْتُ يَحْيٰى بْنَ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَذَكَرَ
الْحَدِيْثَ بِتَمَامِهٖ اِلٰى رُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الَّتِيْ ذَكَرَهَا جَعْفَرُ بْنُ
مُحَمَّدٍ عَنْ اٰبَائِهٖ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ (٤٨) وَفِيْ رِوَايَةِ الْمُطَهَّرِيِّ ذِكْرُ الْاَبْوَابِ وَهِيَ

69. Останалите заглавия на главите са в думите на Абу Абд Аллах ал-Хасани, Аллах да е милостив към него[25].

70. Абу Абд Аллах Джафар ибн Мухаммад ал-Хасани ни разказа[26].

71. Той каза: "Абд Аллах ибн Умар ибн Хаттаб аз-Зайят ни разказа:

72. Той каза: Вуйчо ми Али ибн ан-Нуман ал-Алам ми разказа.

73. Той каза: Умайр ибн Мутауаккил ат-Такафи ал-Балхи ми разказа по думите на баща си Мутауаккил ибн Харун.

74. Той каза: Моят правдив господар Абу Абдуллах Джафар ибн Мухаммад ми продиктува.

75. Той каза: Моят дядо Али ибн ал-Хусайн продиктува на баща ми Мухаммад ибн Али, мир на всички тях, а аз бях свидетел."

ПЪРВА МОЛИТВА

Когато той, мир нему, започваше молитвата, започваше с възхвала и славослов на Аллах, всемогъщ е Той и великолепен:

1. Слава на Аллах, Първия, без да е имало пръв преди Него, Последния, без да има последен след Него.

2. Когото очите на гледащите са безсилни да видят, а представите на описващите са неспособни да определят.

3. Той сътвори със силата Си творенията и Той ги промисли според волята Си.

۶۹ وَبَاقِي الْاَبْوَابِ بِلَفْظِ اِبْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الْحَسَنِيِّ رَحِمَهُ
اللّٰهُ ۷۰ حَدَّثَنَا اَبُوْعَبْدُ اللّٰهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِيِّ ۷۱
قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللّٰهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ خَطَّابٍ الزَّيَّاتُ ۷۲ قَالَ
حَدَّثَنِيْ خَالِيْ عَلِيُّ بْنُ النُّعْمَانِ الْاَعْلَمُ ۷۳ قَالَ: حَدَّثَنِيْ عُمَيْرُ
ابْنُ مُتَوَكِّلٍ الثَّقَفِيُّ الْبَلْخِيُّ عَنْ اَبِيْهِ مُتَوَكِّلِ بْنِ هٰرُوْنَ
۷۴ قَالَ اَمْلٰى عَلَيَّ سَيِّدِي الصَّادِقُ اَبُوْعَبْدِ اللّٰهِ جَعْفَرُ
ابْنُ مُحَمَّدٍ ۷۵ قَالَ اَمْلٰى جَدِّيْ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلٰى اَبِيْ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ السَّلَامُ بِمَشْهَدٍ مِنِّيْ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا ابْتَدَءَ بِالدُّعَاءِ بَدَأَ بِالتَّحْمِيْدِ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ فَقَالَ	اَلْاَوَّلُ

۱ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْاَوَّلِ بِلَا اَوَّلٍ كَانَ قَبْلَهٗ وَالْاٰخِرِ بِلَا اٰخِرٍ
يَكُوْنُ بَعْدَهٗ ۲ اَلَّذِيْ قَصُرَتْ عَنْ رُؤْيَتِهٖ اَبْصَارُ النَّاظِرِيْنَ
وَعَجَزَتْ عَنْ نَعْتِهٖ اَوْهَامُ الْوَاصِفِيْنَ ۳ اِبْتَدَعَ
بِقُدْرَتِهِ الْخَلْقَ اِبْتِدَاعًا وَاخْتَرَعَهُمْ عَلٰى مَشِيَّتِهٖ

4. После Той ги поведе по пътя на Своето желание и Той ги изпрати по пътя на Своята любов. Те не могат да се отдръпнат от онова, към което Той ги е изпратил напред, нито могат да отидат напред към онова, от което Той ги е отдръпнал.

5. Той стори за всеки дух измежду тях известна и определена храна от Своето препитание. Нито намаляващ намалява онези, които Той е увеличил, нито увеличаващ увеличава онези, които Той е намалил.

6. После Той отреди за всеки дух определен период за живот и за всеки установи ограничен срок: да крачи към него в дните на живота си и да го достига в годините на своето време. А когато стигне крайната си стъпка и поеме равносметката на живота си, Той ще го вземе при онова, за което Той го е отредил: при изобилната Си награда или страховитото Си наказание, *за да въздаде на злосторниците за деянията им и за да въздаде на благодетелните с Най-прекрасното* [27],

7. като справедливост от Него, свещени са имената Му и явни са чудесата Му. *Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.*[28]

8. Слава на Аллах, защото ако Той бе възбранил на рабите Си да познаят възхваляването Му за непрестанните Му дарове, с които Той ги е изпитал[29],

اخْتِرَاعًا ۞ ثُمَّ سَلَكَ بِهِمْ طَرِيْقَ اِرَادَتِهٖ وَبَعَثَهُمْ فِيْ
سَبِيْلِ مَحَبَّتِهٖ لَا يَمْلِكُوْنَ تَاْخِيْرًا عَمَّا قَدَّمَهُمْ اِلَيْهِ وَلَا
يَسْتَطِيْعُوْنَ تَقَدُّمًا اِلٰى مَا اَخَّرَهُمْ عَنْهُ ۞ وَجَعَلَ لِكُلِّ
رُوْحٍ مِنْهُمْ قُوْتًا مَعْلُوْمًا مَقْسُوْمًا مِنْ رِزْقِهٖ لَا يَنْقُصُ
مَنْ زَادَهُ نَاقِصٌ وَلَا يَزِيْدُ مِنْ نَقَصَ مِنْهُمْ زَآئِدٌ
۞ ثُمَّ ضَرَبَ لَهُ فِي الْحَيٰوةِ اَجَلًا مَوْقُوْتًا وَنَصَبَ لَهُ اَمَدًا
مَحْدُوْدًا يَتَخَطَّاُ اِلَيْهِ بِاَيَّامِ عُمُرِهٖ وَيَرْهَقُهٗ بِاَعْوَامِ
دَهْرِهٖ حَتّٰى اِذَا بَلَغَ اَقْصٰى اَثَرِهٖ وَاسْتَوْعَبَ حِسَابَ
عُمُرِهٖ قَبَضَهُ اِلٰى مَا نَدَبَهُ اِلَيْهِ مِنْ مَوْفُوْرِ ثَوَابِهٖ
اَوْ مَحْذُوْرِ عِقَابِهٖ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَآؤُا بِمَا عَمِلُوْا وَ
يَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۞ عَدْلًا مِنْهُ تَقَدَّسَتْ
اَسْمَآؤُهٗ وَتَظَاهَرَتْ اٰلَآؤُهٗ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ
وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ ۞ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَوْ حَبَسَ عَنْ عِبَادِهٖ
مَعْرِفَةَ حَمْدِهٖ عَلٰى مَا اَبْلَاهُمْ مِنْ مَنِّهِ الْمُتَتَابِعَةِ وَ

и за явните Му блага, с които ги е обсипал, те щяха да действат сред Неговата благодат, без да Го прославят, и щяха да се разпространят в Неговото препитание, без да Му благодарят.

9. Ако бяха такива, те биха излезли от границите на човечното до степента на животинското и биха станали както Той ги е описал в непоколебимия текст на Неговата Книга: *"Те са като добитъка, дори са още по-заблудени."* [30]

10. Слава на Аллах за знанието, което ни е дал за Себе Си, за благодарността, която ни е внушил да Му отдаваме, за дверите на знанието за Неговото господство, които ни е отворил, за искреността към Него в изповядването на Единството Му, към която ни насочил, за това, че ни е отстранил от неверието и съмнението в Неговата повеля;

11. слава, чрез която да ни бъде даден дълъг живот сред творенията Му, които Го прославят, и да изпреварим онези, които са отишли напред към Неговото удовлетворение и Неговата прошка;

12. слава, чрез която Той ще освети за нас тъмнините на междинния свят[31], ще облекчи за нас пътя на Възкресението и ще удостои становете ни при спирките на Свидетелите[32] в деня, когато *да се въздаде на всяка душа каквото е придобила и не ще бъдат угнетени* [33]; *Денят, в който близък не ще избави близък с нищо. И не ще им се помогне*[34];

13. слава, която ще се издигне от нас до върха на Иллийун[35] в *Книга, ясно записана. Свидетелстват за нея приближените*[36];

اَسْبَغَ عَلَيْهِمْ مِنْ نِعَمِهِ الْمُتَظَاهِرَةِ لَتَصَرَّفُوا فِي مِنَنِهِ
فَلَمْ يَحْمَدُوهُ وَتَوَسَّعُوا فِي رِزْقِهِ فَلَمْ يَشْكُرُوهُ ۹ وَلَوْ كَانُوا
كَذٰلِكَ لَخَرَجُوا مِنْ حُدُودِ الْاِنْسَانِيَّةِ اِلٰى حَدِّ الْبَهِيمِيَّةِ
فَكَانُوا كَمَا وَصَفَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ اِنْ هُمْ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ
بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيلًا ۱۰ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا عَرَّفَنَا مِنْ نَفْسِهِ
وَاَلْهَمَنَا مِنْ شُكْرِهِ وَفَتَحَ لَنَا مِنْ اَبْوَابِ الْعِلْمِ بِرُبُوبِيَّتِهِ
وَدَلَّنَا عَلَيْهِ مِنَ الْاِخْلَاصِ لَهُ فِي تَوْحِيدِهِ وَجَنَّبَنَا مِنَ
الْاِلْحَادِ وَالشَّكِّ فِي اَمْرِهِ ۱۱ حَمْدًا نُعَمَّرُ بِهِ فِيمَنْ حَمِدَهُ
مِنْ خَلْقِهِ وَنَسْبِقُ بِهِ مَنْ سَبَقَ اِلٰى رِضَاهُ وَعَفْوِهِ
۱۲ حَمْدًا يُضِيءُ لَنَا بِهِ ظُلُمَاتِ الْبَرْزَخِ وَيُسَهِّلُ عَلَيْنَا
بِهِ سَبِيلَ الْمَبْعَثِ وَيُشَرِّفُ بِهِ مَنَازِلَنَا عِنْدَ مَوَاقِفِ
الْاَشْهَادِ يَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۱۳ حَمْدًا
يَرْتَفِعُ مِنَّا اِلٰى اَعْلٰى عِلِّيِّينَ فِي كِتَابٍ مَرْقُومٍ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

14. слава, с която очите ни могат да са в покой, когато погледите се заслепят[37], и лицата ни да белеят, когато кожите почернеят[38];

15. слава, с която да бъдем освободени от мъчителния Огън на Аллах и да влезем в щедрото съседство на Аллах;

16. слава, с която да съперничим на приближените Му ангели и да бъдем приобщени към пророците, изпратени от Него в Дома на пребъдването, което не преминава, и мястото на щедростта Му, която не се променя.

17. Слава на Аллах, Който избра за нас прелестите на творението, дари ни със сладостите на препитанието.

18. и ни даде достойнството да владеем цялото творение. Всяко едно от творенията Му ни се подчинява чрез силата Му и се смирява пред нас чрез мощта Му[39].

19. Слава на Аллах, Който затвори за нас вратата на нуждата, освен от Него. Затова как да съумеем да Го славим? Или кога да Му отдадем благодарност. Кога?

20. Слава на Аллах, Който вложи в нас органите на разширяването, стори за нас средствата на свиването, даде ни да се наслаждаваме на живите духове, утвърди в нас нишките на делата, нахрани ни със сладостите на препитанието, избави ни от нужда чрез изобилието Си

(۱۴) حَمْدًا تَقَرُّ بِهٖ عُيُوْنُنَا اِذَا بَرِقَتِ الْاَبْصَارُ وَتَبْيَضُّ
بِهٖ وُجُوْهُنَا اِذَا سَوَدَّتِ الْاَبْشَارُ (۱۵) حَمْدًا نُعْتَقُ بِهٖ مِنْ اَلِيْمِ
نَارِ اللّٰهِ اِلٰى كَرِيْمِ جَوَارِ اللّٰهِ (۱۶) حَمْدًا نُزَاحِمُ بِهٖ مَلٰٓئِكَتَهُ
الْمُقَرَّبِيْنَ وَنُضَامُّ بِهٖ اَنْبِيَآئَهُ الْمُرْسَلِيْنَ فِيْ دَارِ الْمُقَامَةِ
الَّتِيْ لَا تَزُوْلُ وَمَحَلِّ كَرَامَتِهِ الَّتِيْ لَا تَحُوْلُ (۱۷) وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ اخْتَارَ لَنَا مَحَاسِنَ الْخَلْقِ وَاَجْرٰى عَلَيْنَا
طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ (۱۸) وَجَعَلَ لَنَا الْفَضِيْلَةَ بِالْمَلَكَةِ
عَلٰى جَمِيْعِ الْخَلْقِ فَكُلُّ خَلِيْقَتِهٖ مُنْقَادَةٌ لَنَا بِقُدْرَتِهٖ
وَصَآئِرَةٌ اِلٰى طَاعَتِنَا بِعِزَّتِهٖ (۱۹) وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَغْلَقَ
عَنَّا بَابَ الْحَاجَةِ اِلَّآ اِلَيْهِ فَكَيْفَ نُطِيْقُ حَمْدَهٗ اَمْ
مَتٰى نُؤَدِّيْ شُكْرَهٗ لَا مَتٰى (۲۰) وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
رَكَّبَ فِيْنَا الْاٰتِ الْبَسْطِ وَجَعَلَ لَنَا اَدَوَاتِ الْقَبْضِ
وَمَتَّعَنَا بِاَرْوَاحِ الْحَيٰوةِ وَاَثْبَتَ فِيْنَا جَوَارِحَ الْاَعْمَالِ
وَغَذَّانَا بِطَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَاَغْنَانَا بِفَضْلِهٖ وَ

и ни даде владения чрез благостта Си.

21. После Той ни повели, за да изпита нашето покорство, и ни възбрани, за да провери нашата благодарност. Тогава ние се отделихме от пътя на Неговата повеля и възседнахме гърбовете на Неговите предупреждения. Но Той не побърза към нас с наказанието Си и не ни спеши с отмъщението Си. Не, Той великодушно ни забави чрез милостта Си и кротко изчака нашето завръщане чрез съчувствието Си.

22. Слава на Аллах, Който ни насочи към разкаянието, което не бихме спечелили, освен чрез великодущието Му. Дори само това да бяхме приели за Негова щедрост, Неговото изпитание за нас щеше да е добро, Неговата добродетелност към нас - велика, Неговата щедрост над нас - огромна.

23. Защото не такъв беше Неговият път в разкаянието за онези преди нас[40]. Той премахна от нас *това, за което сме немощни*[41], възложи ни единствено според силата ни[42], наложи ни единствено лекото и не остави на нито един от нас оправдание или извинение.

24. Затова погиващият от нас е, който погива не заради Него, а щастливият от нас е, който копнее за Него.

25. Слава на Аллах с всички възхвали, с които Го прославят най-близките Му ангели, най-достойните Му творения и най-угодните за Него прославящи Го;

26. слава, по-достойна от другите възхвали, както нашият Господ е по-достоен от всичките Си творения.

27. После Негова е славата

اَقْنَانَا بِمَنِّهٖ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ اَمَرَنَا لِيَخْتَبِرَ طَاعَتَنَا وَنَهَانَا لِيَبْتَلِيَ
شُكْرَنَا فَخَالَفْنَا عَنْ طَرِيْقِ اَمْرِهٖ وَرَكِبْنَا مُتُوْنَ زَجْرِهٖ
فَلَمْ يَبْتَدِرْنَا بِعُقُوْبَتِهٖ وَلَمْ يُعَاجِلْنَا بِنِقْمَتِهٖ بَلْ تَاَنَّانَا
بِرَحْمَتِهٖ تَكَرُّمًا وَانْتَظَرَ مُرَاجَعَتَنَا بِرَاْفَتِهٖ حِلْمًا ﴿۲۲﴾ وَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ دَلَّنَا عَلَى التَّوْبَةِ الَّتِيْ لَمْ نُفِدْهَا اِلَّا مِنْ فَضْلِهٖ
فَلَوْلَمْ نَعْتَدِدْ مِنْ فَضْلِهٖ اِلَّا بِهَا لَقَدْ حَسُنَ بَلَآؤُهٗ عِنْدَنَا
وَجَلَّ اِحْسَانُهٗ اِلَيْنَا وَجَسُمَ فَضْلُهٗ عَلَيْنَا ﴿۲۳﴾ فَمَا هٰكَذَا
كَانَتْ سُنَّتُهٗ فِي التَّوْبَةِ لِمَنْ كَانَ قَبْلَنَا لَقَدْ وَضَعَ عَنَّا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَلَمْ يُكَلِّفْنَا اِلَّا وُسْعًا وَلَمْ يُجَشِّمْنَا
اِلَّا يُسْرًا وَلَمْ يَدَعْ لِاَحَدٍ مِنَّا حُجَّةً وَلَا عُذْرًا ﴿۲۴﴾ فَالْهَالِكُ
مِنَّا مَنْ هَلَكَ عَلَيْهِ وَالسَّعِيْدُ مِنَّا مَنْ رَغِبَ اِلَيْهِ
﴿۲۵﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِكُلِّ مَا حَمِدَهٗ بِهٖ اَدْنٰى مَلَآئِكَتِهٖ اِلَيْهِ وَ
اَكْرَمُ خَلِيْقَتِهٖ عَلَيْهِ وَاَرْضٰى حَامِدِيْهِ لَدَيْهِ ﴿۲۶﴾ حَمْدًا يَفْضُلُ
سَآئِرَ الْحَمْدِ كَفَضْلِ رَبِّنَا عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِهٖ ﴿۲۷﴾ ثُمَّ لَهُ الْحَمْدُ

заради всяка Негова благодат над нас и над всичките Му раби, минали и останали, на брой колкото всички неща, които Неговото знание е обгърнало, и на мястото на всяко от Неговите блага, чиито брой се множи и умножава винаги и вечно до Деня на възкресението;

28. слава, за която няма край, нито сметка за броя й, нито постигане на предела й, нито прекъсване на времетраенето й;

29. слава, която ще бъде връзка към покорството пред Него и прошката Му, причина за удовлетворе-нието Му, повод за опрощението Му, път към Градината Му, закрила срещу отмъщението Му, сигурност срещу гнева Му, помощ в покорството пред Него, преграда срещу непокорството пред Него и подкрепа за изпълнението на Неговото право и Неговите задължения;

30. слава, която ще ни направи щастливи сред щастливите Му приятели *аулия* и ще ни доведе в редиците на падналите убити от сабите на враговете Му. Той е приятел, всеславен!

ВТОРА МОЛИТВА

След тази възхвала на Аллах, той, мир нему, умоляваше благословията да е над Пратеника на Аллах, Аллах да благослови него и семейството му:

1. Слава на Аллах, Който ни удостои с Мухаммад, Своя Пророк, Аллах да благослови него и семейството му;

مَكَانَ كُلِّ نِعْمَةٍ لَهُ عَلَيْنَا وَعَلٰى جَمِيْعِ عِبَادِهِ الْمَاضِيْنَ
وَالْبَاقِيْنَ عَدَدَ مَا اَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ مِنْ جَمِيْعِ الْاَشْيَآءِ
وَمَكَانَ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهَا عَدَدُهَا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً
اَبَدًا سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿۲۸﴾ حَمْدًا لَا مُنْتَهٰى لِحَدِّهٖ
وَلَا حِسَابَ لِعَدَدِهٖ وَلَا مَبْلَغَ لِغَايَتِهٖ وَلَا انْقِطَاعَ
لِاَمَدِهٖ ﴿۲۹﴾ حَمْدًا يَكُوْنُ وُصْلَةً اِلٰى طَاعَتِهٖ وَعَفْوِهٖ
وَسَبَبًا اِلٰى رِضْوَانِهٖ ذَرِيْعَةً اِلٰى مَغْفِرَتِهٖ وَطَرِيْقًا
اِلٰى جَنَّتِهٖ وَخَفِيْرًا مِنْ نَقِمَتِهٖ وَاَمْنًا مِنْ غَضَبِهٖ
وَظَهِيْرًا عَلٰى طَاعَتِهٖ وَحَاجِزًا عَنْ مَعْصِيَتِهٖ وَ
عَوْنًا عَلٰى تَادِيَةِ حَقِّهٖ وَوَظَآئِفِهٖ ﴿۳۰﴾ حَمْدًا نَسْعَدُ بِهٖ
فِي السُّعَدَآءِ مِنْ اَوْلِيَآئِهٖ وَنَصِيْرُ بِهٖ فِيْ نَظْمِ الشُّهَدَآءِ
بِسُيُوْفِ اَعْدَآئِهٖ اِنَّهٗ وَلِيٌّ حَمِيْدٌ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ هٰذَا التَّحْمِيْدِ الصَّلٰوةُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ	الثَّانِي

изключвайки миналите общности и предишните поколения, със силата Си, която не е немощна пред нищо, колкото и велико да е то, и не пропуска нищо, колкото и незабележимо да е то.

2. Той запечата чрез нас всичко, което сътвори, стори ни свидетели над онези, които отричат, и ни умножи чрез благосконността Си над онези, които са малцина.

3. О, Аллах, благослови Мухаммад, комуто Ти повери Твоето откровение, когото Ти отличи сред Твоите творения, когото Ти избра сред Твоите раби, Имама на милостта, водителя на доброто и ключа на благословията,

4. който положи душата си за Твоята повеля,

5. изложи заради Теб тялото си на терзанието,

6. разкри в молитвата към Теб неприязънта си към най-близките си,

7. воюваше заради Твоето удовлетворение срещу семейството си,

8. преряза утробните връзки, за да съживи религията Ти,

9. изпрати надалеч приближените заради отрицанието им,

10. приближи отдалечените, защото Ти откликнаха,

11. показа приятелство заради Теб спрямо най-далечните,

12. прояви враждебност заради Теб спрямо най-близките,

13. стори душата си да постоянства при оповестяването на посланието Ти,

14. изнури я, призовавайки към Твоето верую,

15. възложи й да съветва достойните за Твоя призив,

① وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ مَنَّ عَلَیْنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِیِّهٖ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ
دُوْنَ الْاُمَمِ الْمَاضِیَةِ وَالْقُرُوْنِ السَّالِفَةِ بِقُدْرَتِهِ
الَّتِیْ لَا تَعْجِزُ عَنْ شَیْءٍ وَاِنْ عَظُمَ وَلَا یَفُوْتُهَا شَیْءٌ وَاِنْ لَطُفَ ②
فَخَتَمَ بِنَا عَلٰی جَمِیْعِ مَنْ ذَرَأَ وَجَعَلَنَا شُهَدَآءَ عَلٰی مَنْ جَحَدَ
وَكَثَّرَنَا بِمَنِّهٖ عَلٰی مَنْ قَلَّ ③ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ اَمِیْنِكَ
عَلٰی وَحْیِكَ وَنَجِیْبِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَفِیِّكَ مِنْ عِبَادِكَ
اِمَامِ الرَّحْمَةِ وَقَآئِدِ الْخَیْرِ وَمِفْتَاحِ الْبَرَكَةِ ④ كَمَا نَصَبَ
لِاَمْرِكَ نَفْسَهٗ ⑤ وَعَرَّضَ فِیْكَ لِلْمَكْرُوْهِ بَدَنَهٗ ⑥ وَ
كَاشَفَ فِی الدُّعَآءِ اِلَیْكَ حَامَّتَهٗ ⑦ وَحَارَبَ فِیْ رِضَاكَ
اُسْرَتَهٗ ⑧ وَقَطَعَ فِیْ اِحْیَآءِ دِیْنِكَ رَحِمَهٗ ⑨ وَاَقْصَی الْاَدْنَیْنَ
عَلٰی جُحُوْدِهِمْ ⑩ وَقَرَّبَ الْاَقْصَیْنَ عَلٰی اِسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ ⑪
وَوَالٰی فِیْكَ الْاَبْعَدِیْنَ ⑫ وَعَادٰی فِیْكَ الْاَقْرَبِیْنَ ⑬ وَ
اَذَابَ نَفْسَهٗ فِیْ تَبْلِیْغِ رِسَالَتِكَ ⑭ وَاَتْعَبَهَا بِالدُّعَآءِ
اِلٰی مِلَّتِكَ ⑮ وَشَغَلَهَا بِالنُّصْحِ لِاَهْلِ دَعْوَتِكَ ⑯ وَ

16. отпътува от дома на своите седла, мястото на стъпките си, родното си огнище и прибежището на душата си за земите на странстването и мястото на отдалечеността, желаейки да възвеличи религия-та Ти и търсейки помощ срещу онези, които не вярват в Теб,

17. докато това, което той опита срещу враговете Ти, му потръгна

18. и това, което той уреди за Твоите приятели *аулия*, се изпълни.

19. Тогава той се надигна срещу тях, търсейки победа чрез Твоята помощ, надмогвайки слабостта си с Твоята помощ.

20. Той ги връхлетя в собствените им домове

21. нападна ги насред селищата им,

22. докато Твоята повеля излезе наявя и Твоята дума се издигна, *дори езичниците да въз-ненавиждат това*[43].

23. О, Аллах, затова издигни го за усилието му заради Теб до най-високата степен на Твоята Градина[44].

24. така че никой да не е равен с него по място и да не се мери с него по степен, и нито един ангел приближен или пророк изпратен да не се сравнява с него пред Теб.

25. И извести го относно пречистите хора на Дома му и неговата общност от вярващи за прекрасното застъпничество, по-велико от онова, което Ти си му обещал![45]

26. О, Пазителю на обещанията! О, Верен в словото! О, Заменящ злодеянията за многократно повече добри дела![46] Ти си Притежаващия великата благодат!

هَاجَرَ اِلٰى بِلَادِ الْغُرْبَةِ وَمَحَلِّ النَّاْيِ عَنْ مَوْطِنِ رَحْلِهٖ
وَمَوْضِعِ رِجْلِهٖ وَمَسْقَطِ رَاْسِهٖ، وَمَانِسِ نَفْسِهٖ اِرَادَةً مِنْهُ
لِاِعْزَازِ دِيْنِكَ وَاسْتِنْصَارًا عَلٰى اَهْلِ الْكُفْرِ بِكَ ﴿۱۷﴾ حَتّٰى
اسْتَتَبَّ لَهٗ مَاحَاوَلَ فِيْ اَعْدَآئِكَ ﴿۱۸﴾ وَاسْتَتَمَّ لَهٗ مَادَبَّرَ فِيْ
اَوْلِيَائِكَ ﴿۱۹﴾ فَنَهَدَ اِلَيْهِمْ مُسْتَفْتِحًا بِعَوْنِكَ وَمُتَقَوِّيًا
عَلٰى ضَعْفِهٖ بِنَصْرِكَ ﴿۲۰﴾ فَغَزَاهُمْ فِيْ عُقْرِ دِيَارِهِمْ ﴿۲۱﴾ وَهَجَمَ
عَلَيْهِمْ فِيْ بُحْبُوحَةِ قَرَارِهِمْ ﴿۲۲﴾ حَتّٰى ظَهَرَ اَمْرُكَ وَعَلَتْ
كَلِمَتُكَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿۲۳﴾ اَللّٰهُمَّ فَارْفَعْهُ
بِمَا كَدَحَ فِيْكَ اِلَى الدَّرَجَةِ الْعُلْيَا مِنْ جَنَّتِكَ ﴿۲۴﴾ حَتّٰى لَا
يُسَاوٰى فِيْ مَنْزِلَةٍ وَلَا يُكَافَاُ فِيْ مَرْتَبَةٍ وَلَا يُوَازِيْهِ
لَدَيْكَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ ﴿۲۵﴾ وَعَرِّفْهُ فِيْ
اَهْلِهِ الطّٰهِرِيْنَ وَاُمَّتِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ حُسْنِ الشَّفَاعَةِ
اَجَلَّ مَاوَعَدْتَهٗ ﴿۲۶﴾ يَا نَافِذَ الْعِدَةِ يَا وَافِيَ الْقَوْلِ يَا
مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِاَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ

ТРЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше благословията да бъде над носещите Трона и над всеки приближен ангел:

1. О, Аллах, колкото до носещите Твоя Трон[47], които не престават да Те прославят, не им дотяга да Те освещават, не се уморяват да Ти се покланят, не предпочитат да са недостатъчно сериозни в Твоята повеля и не са небрежни в страстната любов към Теб:

2. Исрафил, притежателят на Рога, втренчил взор в очакване на Твоето позволение и спускането на повелята, за да разбуди чрез Вдухването захвърле-ните в гробовете заложници:

3. Микаил, притежателят на достойнството при Теб и възвисеното място в покорството пред Теб;

4. Джибрил, комуто е поверено Твоето откровение, комуто се покоряват обитателите на Твоите небеса, могъщият при Теб[48], приближеният до Теб;

5. духът, който е над ангелите с покривалата[49];

6. и духът, който е от Твоята повеля[50] - о, Аллах, благослови тях и ангелите под тях: жителите на Твоите небеса

الدُّعَاءُ الثَّالِثُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلٰوةِ عَلٰى حَمَلَةِ الْعَرْشِ وَكُلِّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ

① اَللّٰهُمَّ وَحَمَلَةُ عَرْشِكَ الَّذِيْنَ لَا يَفْتُرُوْنَ مِنْ تَسْبِيْحِكَ وَلَا يَسْأَمُوْنَ مِنْ تَقْدِيْسِكَ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ مِنْ عِبَادَتِكَ وَلَا يُؤْثِرُوْنَ التَّقْصِيْرَ عَلَى الْجِدِّ فِيْ اَمْرِكَ وَلَا يَغْفُلُوْنَ عَنِ الْوَلَهِ اِلَيْكَ ② وَ اِسْرَافِيْلُ صَاحِبُ الصُّوْرِ الشَّاخِصُ الَّذِيْ يَنْتَظِرُ مِنْكَ الْاِذْنَ وَحُلُوْلَ الْاَمْرِ فَيُنَبِّهُ بِالنَّفْخَةِ صَرْعٰى رَهَآئِنِ الْقُبُوْرِ ③ وَمِيْكَآئِيْلُ ذُو الْجَاهِ عِنْدَكَ وَالْمَكَانِ الرَّفِيْعِ مِنْ طَاعَتِكَ ④ وَجِبْرِيْلُ الْاَمِيْنُ عَلٰى وَحْيِكَ الْمُطَاعُ فِيْ اَهْلِ سَمٰوٰتِكَ الْمَكِيْنُ لَدَيْكَ، الْمُقَرَّبُ عِنْدَكَ ⑤ وَالرُّوْحُ الَّذِيْ هُوَ عَلٰى مَلَائِكَةِ الْحُجُبِ ⑥ وَالرُّوْحُ الَّذِيْ هُوَ مِنْ اَمْرِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى الْمَلَآئِكَةِ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ مِنْ سُكَّانِ سَمٰوٰتِكَ

и доверениците на Твоите послания,
7. тези, дето не ги спохожда отегчение от усърдие, нито изтощение и вялост от изнемога, нито страстите ги отклоняват от славослова за Теб, нито невниманието в миговете на небрежност ги откъсва от Твоето възвеличаване;
8. техните погледи са сведени и не понечват да Те погледнат; брадичките им са отпуснати, те дълго са копнели за онова, което е при Теб; те са неудържими в споменаването на Твоите чудеса, те са смирени пред Твоето могъщество и великолепието на Твоето величие;
9. и онези, които, поглеждайки към Ада, ревящ на хората, които не Ти се подчиниха, казват: "Пречист си Ти, не Ти се поклонихме с поклонението, което Ти заслужаваш!"
10. Благослови тях и Твоите ангели на покоя, и достойните за близостта с Теб, и носещите неведомото при Твоите пратеници, и онези, на които е поверено Твоето откровение,
11. и племената на ангелите, които Ти отреди за Себе Си, славословът им към Теб ги освободи от нуждата от храна и питие чрез призоваването им, че Ти си пресвят, и ги посели в глъбините на Твоите небеса,
12. и онези, които ще стоят по краищата им[51] , когато слезе повелята

وَاَهْلِ الْاَمَانَةِ عَلٰى رِسَالَاتِكَ ۷ وَالَّذِيْنَ لَاتَدْخُلُهُمْ
سَاْمَةٌ مِنْ دُؤُبٍ وَلَا اِعْيَاءٌ مِنْ لُغُوْبٍ وَلَا فُتُوْرٌ وَ
لَاتَشْغَلُهُمْ عَنْ تَسْبِيْحِكَ الشَّهَوَاتُ وَلَا يَقْطَعُهُمْ عَنْ
تَعْظِيْمِكَ سَهْوُ الْغَفَلَاتِ ۸ الْخُشَّعُ الْاَبْصَارِ فَلَا يَرُوْمُوْنَ
النَّظَرَ اِلَيْكَ النَّوَاكِسُ الْاَذْقَانِ الَّذِيْنَ قَدْ طَالَتْ
رَغْبَتُهُمْ فِيْمَا لَدَيْكَ الْمُسْتَهْتَرُوْنَ بِذِكْرِ آلَائِكَ وَ
الْمُتَوَاضِعُوْنَ دُوْنَ عَظَمَتِكَ وَجَلَالِ كِبْرِيَائِكَ ۹ وَالَّذِيْنَ
يَقُوْلُوْنَ اِذَا نَظَرُوْا اِلٰى جَهَنَّمَ تَزْفِرُ عَلٰى اَهْلِ مَعْصِيَتِكَ
سُبْحَانَكَ مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ ۱۰ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى
الرَّوْحَانِيِّيْنَ مِنْ مَلَآئِكَتِكَ وَاَهْلِ الزُّلْفَةِ عِنْدَكَ
وَحُمَّالِ الْغَيْبِ اِلٰى رُسُلِكَ وَالْمُؤْتَمَنِيْنَ عَلٰى وَحْيِكَ
۱۱ وَقَبَائِلِ الْمَلَآئِكَةِ الَّذِيْنَ اخْتَصَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَاَغْنَيْتَهُمْ
عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ بِتَقْدِيْسِكَ وَاَسْكَنْتَهُمْ بُطُوْنَ
اَطْبَاقِ سَمٰوَاتِكَ ۱۲ وَالَّذِيْنَ عَلٰى اَرْجَائِهَا اِذَا نَزَلَ الْاَمْرُ

да се изпълни Твоето обещание.

13. хранителите на дъжда, подкарващите облаците,

14. и онзи, при чи?то подкарващ глас се чува припевът на гръмотевиците и когато тътнещите облаци заплуват пред него, заблестяват ослепителните мълнии,

15. и провождащите снега и студа, слизащите с капките дъжд, когато падат, пазителите на съкровищниците на ветровете, натоварените с отговорност за планините, за да не изчезнат,

16. и онези, който Ти научи за тежестите на водите и мерките, които съдържат дъждовните порои и грамади;

17. и Твоите пратеници измежду ангелите при земните люде със спускащата се нежелана беда и с възжеланото изобилие;

18. и достойните праведни писари[52] , достойните записващи пазители[53], ангела на смъртта и неговите помощници, Мункар и Накир[54], Руман, изпитващия в гробовете[55], обикалящите Обитавания Дом[56], Малик[57] и стражите, Ридуан[58] и пазителите на градините,

19. *които не се противят на Аллах в Неговата повеля към тях и вършат, каквото им се повели* [59];

20. онези, които казват: *"Мир вам, че изтърпяхте!*

بِتَمَامِ وَعْدِكَ ﴿۱۳﴾ وَخُزَّانِ الْمَطَرِ وَزَوَاجِرِ السَّحَابِ ﴿۱۴﴾ وَالَّذِيْ
بِصَوْتِ زَجْرِهٖ يُسْمَعُ زَجَلُ الرُّعُوْدِ وَاِذَا سَبَحَتْ بِهٖ حَفِيْفَةُ
السَّحَابِ الْمَعَتْ صَوَاعِقُ الْبُرُوْقِ ﴿۱۵﴾ وَمُشَيِّعِي الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ
وَالْهَابِطِيْنَ مَعَ قَطْرِ الْمَطَرِ اِذَا نَزَلَ وَالْقُوَّامِ عَلٰى خَزَآئِنِ
الرِّيَاحِ وَالْمُوَكَّلِيْنَ بِالْجِبَالِ فَلَا تَزُوْلُ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِيْنَ
عَرَّفْتَهُمْ مَثَاقِيْلَ الْمِيَاهِ وَكَيْلَ مَا تَحْوِيْهِ لَوَاعِجُ الْاَمْطَارِ
وَعَوَالِجُهَا ﴿۱۷﴾ وَرُسُلِكَ مِنَ الْمَلَآئِكَةِ اِلٰى اَهْلِ
الْاَرْضِ بِمَكْرُوْهِ مَا يَنْزِلُ مِنَ الْبَلَآءِ وَمَحْبُوْبِ الرَّخَآءِ
﴿۱۸﴾ وَالسَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ وَالْحَفَظَةِ الْكِرَامِ
الْكَاتِبِيْنَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَاَعْوَانِهٖ وَمُنْكَرٍ وَنَكِيْرٍ
وَرُوْمَانَ فَتَّانِ الْقُبُوْرِ وَالطَّآئِفِيْنَ بِالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ
وَمَالِكٍ وَالْخَزَنَةِ وَرِضْوَانَ وَسَدَنَةِ الْجِنَانِ ﴿۱۹﴾
وَالَّذِيْنَ لَا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ
﴿۲۰﴾ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ

И колко прекрасна е Последната обител!" [60];

21. и *забания*, които, когато им се каже: *"Хванете го и го оковете! После в Ада го горете"*[61], бързат да го сторят и не му дават отсрочка[62];

22. и онзи, когото пропуснахме да споменем и не научихме мястото му пред Теб, нито с каква повеля Ти си го натоварил;

23. и жителите на въздуха, земята и водата, и онези от тях, на които са възложени грижите за творенията;

24. благослови ги в Деня, когато *с всеки човек ще дойде водач и свидетел* [63],

25. и благослови ги с благословия, която ще прибави достойнство към достойнството им и чистота към чистотата им.

26. О, Аллах, когато Ти благославяш Твоите ангели и Твоите пратеници и им предаваш нашите благословии, благослови ни чрез добрите думи за тях, които Ти ни разкри! Ти си великодушен, прещедър.

ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за благословия над последователите на пратениците и удостоверяващите ги:

1. О, Аллах, колкото до последователите на пратениците и ония от земните люде, които ги удостоверяват, без да са ги видели, докато твърдоглавите им се противяха, обявявайки ги за лъжци, те копнееха за изпратените с истините на вярата.

2. във всяка епоха и време, в които Ти изпращаше пратеник

عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۱﴾ وَالزَّبَانِيَةِ الَّذِيْنَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ خُذُوْهُ
فَغُلُّوْهُ ثُمَّ الْجَحِيْمَ صَلُّوْهُ ابْتَدَرُوْهُ سِرَاعًا وَلَمْ يُنْظِرُوْهُ
﴿۲۲﴾ وَمَنْ اَوْهَمْنَا ذِكْرَهُ وَلَمْ نَعْلَمْ مَكَانَهُ مِنْكَ وَبِاَيِّ
اَمْرٍ وَكَّلْتَهُ ﴿۲۳﴾ وَسُكَّانِ الْهَوَآءِ وَالْاَرْضِ وَالْمَآءِ وَمَنْ
مِنْهُمْ عَلَى الْخَلْقِ ﴿۲۴﴾ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ يَوْمَ يَاْتِيْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا
سَآئِقٌ وَشَهِيْدٌ ﴿۲۵﴾ وَصَلِّ عَلَيْهِمْ صَلٰوةً تَزِيْدُهُمْ كَرَامَةً
عَلٰى كَرَامَتِهِمْ وَطَهَارَةً عَلٰى طَهَارَتِهِمْ ﴿۲۶﴾ اَللّٰهُمَّ وَاِذَا
صَلَّيْتَ عَلٰى مَلَآئِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَبَلَّغْتَهُمْ صَلٰوتَنَا عَلَيْهِمْ
فَصَلِّ عَلَيْنَا بِمَا فَتَحْتَ لَنَا مِنْ حُسْنِ الْقَوْلِ فِيْهِمْ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيْمٌ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلٰوةِ عَلٰى اِتِّبَاعِ الرُّسُلِ وَمُصَدِّقِيْهِمْ	الرَّابِعُ

﴿۱﴾ اَللّٰهُمَّ وَاَتْبَاعُ الرُّسُلِ وَمُصَدِّقُوْهُمْ مِنْ اَهْلِ الْاَرْضِ
بِالْغَيْبِ عِنْدَ مُعَارَضَةِ الْمُعَانِدِيْنَ لَهُمْ بِالتَّكْذِيْبِ وَالْاِشْتِيَاقِ
اِلَى الْمُرْسَلِيْنَ بِحَقَآئِقِ الْاِيْمَانِ ﴿۲﴾ فِيْ كُلِّ دَهْرٍ وَزَمَانٍ اَرْسَلْتَ

и установяваше за хората му пътеводител от Адам до Мухаммад, Аллах да благослови него и семейството му, от Имамите на напътствието и водачите на богобоязливите, мир на всички тях - спомени ги с опрощение и удовлетворение!

3. О, Аллах, колкото до сподвижниците на Мухаммад, особено които бяха добри в сподвижни-чеството и които издържаха доброто изпитание, помагайки му, и му откликнаха, когато ги накара да чуят довода на посланията му,

4. разделиха се с жените и децата си, за да разкрият думата му, воюваха срещу бащите и синовете си, за да утвърдят пророчеството му и чрез него победиха;

5. и тези, които бяха обгърнати с любов към него, *се надяват на търговия, която не ще пропадне 64* поради любовта към него:

6. и които бяха напуснати от родовете си, когато се заловиха за връзката с него, и от тях се отказаха близките, когато се отпуснаха в сянката на неговата близост;

7. не забравяй, о, Аллах, това, което те изоставиха за Теб и заради Теб и ги удовлетвори с Твоето удовлетворение заради творенията, които докараха при Теб, и бяха заедно с Твоя Пратеник, призовавайки за Теб към Теб.

8. Бъди благоразположен към тях, че напуснаха жилищата на народа си заради Теб и излязоха

فِيْهِ رَسُوْلًا وَاَقَمْتَ لِاَهْلِهٖ دَلِيْلًا مِنْ لَدُنْ اٰدَمَ اِلٰى مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مِنْ اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَقَادَةِ اَهْلِ التُّقٰى
عَلٰى جَمِيْعِهِمُ السَّلَامُ فَاَذْكُرُهُمْ مِنْكَ بِمَغْفِرَةٍ وَرِضْوَانٍ
③ اَللّٰهُمَّ وَاَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّةً الَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الصَّحَابَةَ
وَالَّذِيْنَ اَبْلَوُا الْبَلَآءَ الْحَسَنَ فِيْ نَصْرِهٖ وَاسْتَجَابُوْا لَهٗ حَيْثُ
اَسْمَعَهُمْ حُجَّةَ رِسَالَاتِهٖ ④ وَفَارَقُوا الْاَزْوَاجَ وَالْاَوْلَادَ
فِيْ اِظْهَارِ كَلِمَتِهٖ وَقَاتَلُوا الْاٰبَآءَ وَالْاَبْنَآءَ فِيْ تَثْبِيْتِ
نُبُوَّتِهٖ وَانْتَصَرُوْا بِهٖ ⑤ وَمَنْ كَانُوْا مُنْطَوِيْنَ عَلٰى مَحَبَّتِهٖ
يَرْجُوْنَ تِجَارَةً لَنْ تَبُوْرَ فِيْ مَوَدَّتِهٖ ⑥ وَالَّذِيْنَ هَجَرَتْهُمُ
الْعَشَائِرُ اِذْ تَعَلَّقُوْا بِعُرْوَتِهٖ وَانْتَفَتْ مِنْهُمُ الْقَرَابَاتُ
اِذْ سَكَنُوْا فِيْ ظِلِّ قَرَابَتِهٖ ⑦ فَلَا تَنْسَ لَهُمُ اللّٰهُمَّ مَا تَرَكُوْا
لَكَ وَفِيْكَ وَاَرْضِهِمْ مِنْ رِضْوَانِكَ وَبِمَا حَاشُوا
الْخَلْقَ عَلَيْكَ وَكَانُوْا مَعَ رَسُوْلِكَ دُعَاةً لَكَ اِلَيْكَ
⑧ وَاشْكُرْهُمْ عَلٰى هَجْرِهِمْ فِيْكَ دِيَارَ قَوْمِهِمْ وَخُرُوْجِهِمْ

от охолството на живота към притеснението му и към онези от тях, които бяха онеправдани и които Ти умножи, за да заякне Твоята религия.
9. О, Аллах, и дай Твоята най-добра награда на онези, които сториха добре, следвайки сподвижниците, и които казват: "Господи наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата" 65;
10. онези, които вървяха по пътя на сподвижниците, търсеха тяхната посока и действаха по подобие на тях.
11. Нито съмнение ги отклони в техния вътрешен взор, нито несигурност ги накара да потрепнат, докато следваха стъпките им и се ръководеха от напътствието на тяхната светлина.
12. Като техни помагачи и крепители те изповядваха религията им и се напътиха чрез тяхното напътствие, дойдоха до съгласие с тях и не ги обвиниха за онова, което те им предадоха.
13. О, Аллах, и благослови последователите от днешния ни ден до Съдния ден, техните жени и тяхното потомство, и онези от тях, които Ти се подчиняват,
14. с благословия, чрез която Ти ще ги предпазиш да не Ти се възпротивят, ще им сториш място в просторите на Твоята Градина, ще ги защитиш чрез нея от коварството на сатаната и чрез нея ще им помогнеш за благочестието, за което те потърсиха Твоята помощ, и ще ги закриляш

مِنْ سِعَةِ الْمَعَاشِ اِلٰى ضِيْقِهٖ وَمَنْ كَثُّرَتْ فِىْ اِعْزَازِ
دِيْنِكَ مِنْ مَظْلُوْمِهِمْ ۹ اَللّٰهُمَّ وَاَوْصِلْ اِلَى التَّابِعِيْنَ
لَهُمْ بِاِحْسَانٍ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ خَيْرَ جَزَآئِكَ ۱۰ اَلَّذِيْنَ قَصَدُوْا
سَمْتَهُمْ وَتَحَرَّوْا وِجْهَتَهُمْ وَمَضَوْا عَلٰى شَاكِلَتِهِمْ
۱۱ لَمْ يَثْنِهِمْ رَيْبٌ فِىْ بَصِيْرَتِهِمْ وَلَمْ يَخْتَلِجْهُمْ شَكٌّ فِىْ
قَفْوِ اٰثَارِهِمْ وَالْاِئْتِمَامِ بِهُدَاةِ مَنَارِهِمْ ۱۲ مُكَانِفِيْنَ
وَمُوَازِرِيْنَ لَهُمْ يَدِيْنُوْنَ بِدِيْنِهِمْ وَيَهْتَدُوْنَ بِهَدْيِهِمْ
يَتَّفِقُوْنَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَتَّهِمُوْنَهُمْ فِيْمَا اَدَّوْا اِلَيْهِمْ
۱۳ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى التَّابِعِيْنَ مِنْ يَوْمِنَا هٰذَا اِلٰى يَوْمِ
الدِّيْنِ وَعَلٰى اَزْوَاجِهِمْ وَعَلٰى ذُرِّيَّاتِهِمْ وَعَلٰى مَنْ اَطَاعَكَ
مِنْهُمْ ۱۴ صَلٰوةً تَعْصِمُهُمْ بِهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَتَفْسَحُ لَهُمْ
فِىْ رِيَاضِ جَنَّتِكَ وَتَمْنَعُهُمْ بِهَا مِنْ كَيْدِ الشَّيْطَانِ وَ
تُعِيْنُهُمْ بِهَا عَلٰى مَا اسْتَعَانُوْكَ عَلَيْهِ مِنْ بِرٍّ وَتَقِيَهِمْ

от изненадите на нощта и деня, освен ако са изненади за добро;
15. и ще ги подтикнеш чрез нея да се заловят за добрата надежда в Теб, да пожелаят онова, което е у Теб, и да изоставят обвиненията [към Теб] заради това, което ръцете на Твоите раби държат.
16. Та да ги възвърнеш към желанието за Теб и страха от Теб, да ги накараш да се въздържат от скорошното изобилие, да ги направиш да възлюбят работата за бъдното и да се готвят за онова, което е след смъртта,
17. да ги облекчиш във всяка сполетяла ги скръб в деня, когато душите излизат от телата си,
18. да ги освободиш от това, което носи изкушението - бедите, хвърлянето в Огъня и дълговечното пребиваване в него,
19. да ги отведеш в сигурност, мястото за почивка на богобоязливите.

ПЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за себе си и за хората под неговото покровителство:

1. О, Ти, чудесата на Чието величие не ще преминат! Благослови Мухаммад и семейството му и не ни допускай да отричаме Твоето могъщество!
2. О, Ти, периодът на Чието владичество не ще свърши! Благослови Мухаммад и семейството му и избави вратовете ни от Твоето отмъщение!
3. О, Ти, съкровищниците на Чиято милост не ще се изчерпят! Благослови Мухаммад и семейството му

طَوَارِقَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ ﴿١٥﴾ وَ
تَبْعَثُهُمْ بِهَا عَلَى اعْتِقَادِ حُسْنِ الرَّجَاءِ لَكَ وَالطَّمَعِ فِيمَا
عِنْدَكَ وَتَرْكِ التُّهْمَةِ فِيمَا تَحْوِيهِ اَيْدِي الْعِبَادِ ﴿١٦﴾
لِتَرُدَّهُمْ اِلَى الرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَتُزَهِّدَهُمْ
فِي سَعَةِ الْعَاجِلِ وَتُحَبِّبَ اِلَيْهِمُ الْعَمَلَ لِلْاٰجِلِ وَ
الْاِسْتِعْدَادَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ ﴿١٧﴾ وَتُهَوِّنَ عَلَيْهِمْ كُلَّ كَرْبٍ
يَحُلُّ بِهِمْ يَوْمَ خُرُوجِ الْاَنْفُسِ مِنْ اَبْدَانِهَا ﴿١٨﴾ وَتُعَافِيَهُمْ
مِمَّا تَقَعُ بِهِ الْفِتْنَةُ مِنْ مَحْذُورَاتِهَا وَكَبَّةِ النَّارِ وَ
طُولِ الْخُلُودِ فِيهَا ﴿١٩﴾ وَتُصَيِّرَهُمْ اِلَى اَمْنٍ مِنْ مَقِيلِ الْمُتَّقِينَ

اَلدُّعَاءُ | وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَفْسِهِ وَاَهْلِ وِلَايَتِهِ | الْخَامِسُ

﴿١﴾ يَا مَنْ لَا تَنْقَضِي عَجَائِبُ عَظَمَتِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَ
اَجِرْنَا عَنِ الْاِلْحَادِ فِي عَظَمَتِكَ ﴿٢﴾ وَيَا مَنْ لَا تَنْتَهِي مُدَّةُ
مُلْكِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَعْتِقْ رِقَابَنَا مِنْ نِقْمَتِكَ
﴿٣﴾ وَيَا مَنْ لَا تَفْنَى خَزَائِنُ رَحْمَتِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ

и стори за нас дял в милостта Ти!

4. О, Ти, Когото погледите са безсилни да видят! Благослови Мухаммад и семейството му и ни доближи до Твоята близост!

5. О, Ти, пред Чиято значимост значимите неща са нищожни! Благослови Мухаммад и семейството му и ни удостои пред Теб!

6. О, Ти, за Когото скритите известия са явни! Благослови Мухаммад и семейството му и не ни опозорявай пред Теб!

7. О, Аллах, чрез Това дар направи да не се нуждаем от дара на даряващите и чрез Твоята връзка ни избави от самотата на прекъсващите, така че да не пожелаваме никого при Твоя дар, и да не ни липсва никой при Твоето изобилие!

8. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, устройвай клопки заради нас, а не срещу нас, замисляй в наша полза, а не в наша загуба[66], дай победа на нас, а не над нас.

9. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, запази ни от Теб, съхрани ни чрез Теб, напъти ни към Теб и не ни отдалечавай от Теб![67] Когото Ти запазваш, оцелява, когото Ти напътстваш, знае, когото Ти приближаваш до Теб, се сдобива.

10. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ни избави от острието на превратностите на времето и от злината

وَاجْعَلْ لَنَا نَصِيبًا فِي رَحْمَتِكَ ④ وَيَا مَنْ تَنْقَطِعُ دُونَ
رُؤْيَتِهِ الْأَبْصَارُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَدْنِنَا إِلَى قُرْبِكَ
⑤ وَيَا مَنْ تَصْغُرُ عِنْدَ خَطَرِهِ الْأَخْطَارُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَكَرِّمْنَا عَلَيْكَ ⑥ وَيَا مَنْ تَظْهَرُ عِنْدَهُ بَوَاطِنُ الْأَخْبَارِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْضَحْنَا لَدَيْكَ ⑦ اللَّهُمَّ أَغْنِنَا
عَنْ هِبَةِ الْوَهَّابِينَ بِهِبَتِكَ وَاكْفِنَا وَحْشَةَ الْقَاطِعِينَ
بِصِلَتِكَ حَتَّى لَا نَرْغَبَ إِلَى أَحَدٍ مَعَ بَذْلِكَ وَلَا
نَسْتَوْحِشَ مِنْ أَحَدٍ مَعَ فَضْلِكَ ⑧ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَكِدْ لَنَا وَلَا تَكِدْ عَلَيْنَا وَامْكُرْ لَنَا وَلَا تَمْكُرْ
بِنَا وَأَدِلْ لَنَا وَلَا تُدِلْ مِنَّا ⑨ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَقِنَا مِنْكَ وَاحْفَظْنَا بِكَ وَاهْدِنَا إِلَيْكَ
وَلَا تُبَاعِدْنَا عَنْكَ إِنَّ مَنْ تَقِهِ يَسْلَمْ وَمَنْ تَهْدِهِ
يَعْلَمْ وَمَنْ تُقَرِّبْهُ إِلَيْكَ يَغْنَمْ ⑩ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنَا حَدَّ نَوَائِبِ الزَّمَانِ وَشَرَّ

на сатанинските мрежи, и от горчивината на посегателството на господаря!

11. О, Аллах, доволстващите се задоволяват единствено чрез изобилието на Твоята сила, затова благослови Мухаммад и семейството му, а нас избави! Даващите дават единствено от изобилието на Твоето богатство, затова благослови Мухаммад и семейството му, а на нас дай! Напътените се напътстват единствено чрез светлината на Лика Ти, затова благослови Мухаммад и семейството му, а нас напъти!

12. О, Аллах, онзи, когото Ти покровителстваш, не ще му навреди поражението на пораженците, онзи, на когото Ти даваш, не ще му откаже възбраната на възбраняващите, онзи, когото Ти напътстваш, не ще го отклони заблуждаването на заблужда-ващите.

13. Затова благослови Мухаммад и семейството му, защити ни чрез мощта Ти от Твоите раби, чрез Твоята подкрепа направи да не се нуждаем от друг, освен от Теб, и ни поведи по пътя на Истината чрез Твоето ръководство!

14. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, стори в сърцата ни пълнота при споменаването на Твоето величие, в дълбината на телата ни - благодарност за Твоята благодат, и в езиците ни - волност при описанието на Твоята благост!

15. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и стори ни да сме от Твоите призоваващи, които призовават към Теб, от Твоите водачи.

مَصَآئِدِ الشَّيْطَانِ وَمَرَارَةَ صَوْلَةِ السُّلْطَانِ ⑪ اَللّٰهُمَّ
اِنَّمَا يَكْتَفِي الْمُكْتَفُوْنَ بِفَضْلِ قُوَّتِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهٖ وَاكْفِنَا وَاِنَّمَا يُعْطِي الْمُعْطُوْنَ مِنْ فَضْلِ جِدَتِكَ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَعْطِنَا وَاِنَّمَا يَهْتَدِي الْمُهْتَدُوْنَ
بِنُوْرِ وَجْهِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاهْدِنَا ⑫ اَللّٰهُمَّ
اِنَّكَ مَنْ وَالَيْتَ لَمْ يَضُرُّهُ خِذْلَانُ الْخَاذِلِيْنَ وَمَنْ
اَعْطَيْتَ لَمْ يَنْقُصْهُ مَنْعُ الْمَانِعِيْنَ وَمَنْ هَدَيْتَ لَمْ
يُغْوِهِ اِضْلَالُ الْمُضِلِّيْنَ ⑬ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَامْنَعْنَا
بِعِزِّكَ مِنْ عِبَادِكَ وَاَغْنِنَا عَنْ غَيْرِكَ بِاِرْفَادِكَ وَ
اسْلُكْ بِنَا سَبِيْلَ الْحَقِّ بِاِرْشَادِكَ ⑭ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاجْعَلْ سَلَامَةَ قُلُوْبِنَا فِيْ ذِكْرِ عَظَمَتِكَ وَ
فَرَاغَ اَبْدَانِنَا فِيْ شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَانْطِلَاقَ اَلْسِنَتِنَا فِيْ
وَصْفِ مِنَّتِكَ ⑮ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَ
اجْعَلْنَا مِنْ دُعَاتِكَ الدَّاعِيْنَ اِلَيْكَ وَهُدَاتِكَ

които упътват към Теб, и от Твоите отбрани люде, които Ти си отличил! О, Най-милосърден от **милосърдните!**

ШЕСТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше сутрин и вечер:

1. Слава на Аллах, Който сътвори нощта и деня със силата Си,

2. различи ги с мощта Си

3. и отреди за всяко от тях определен предел и продължителен период.

4. Той въвежда всяко от двете в спътника му и въвежда спътника му в него като предписание от Него за рабите в онова, чрез което Той ги храни и с което Той ги прави да пораснат.

5. Той сътвори за тях нощта, *за да почиват в нея* [68] от уморителните движения и мъчителните въздигания и я стори одежда, да се обличат в нейната почивка и нейния сън, за да бъде това за тях отмора и сила и за да достигнат в нея наслада и страст.

6. Той сътвори за тях *осветяващ знака на деня, за да търсят благодат от техния Господ* [69], да намерят пътя към Неговото препитание и да скитат свободно по земята Му, търсейки онова, чрез което да достигнат скорошното в техния земен живот и да постигнат отложеното в отвъдния им живот.

7. Чрез всичко това Той поправя положението им,

الدَّآلِّيْنَ عَلَيْكَ وَمِنْ خَاصَّتِكَ الْخَاصِّيْنَ لَدَيْكَ

(يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ)

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الصَّبَاحِ وَالْمَسَآءِ	السَّادِسُ

① اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ بِقُوَّتِهٖ ② وَمَیَّزَ بَیْنَهُمَا بِقُدْرَتِهٖ ③ وَجَعَلَ لِكُلٍّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حَدًّا مَحْدُوْدًا وَاَمَدًا مَمْدُوْدًا ④ یُوْلِجُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا فِیْ صَاحِبَهٗ وَیُوْلِجُ مَاحِبَهٗ فِیْهِ بِتَقْدِیْرٍ مِنْهُ لِلْعِبَادِ فِیْمَا یَغْذُوْهُمْ بِهٖ وَیُنْشِئُهُمْ عَلَیْهِ ⑤ فَخَلَقَ لَهُمُ اللَّیْلَ لِیَسْكُنُوْا فِیْهِ مِنْ حَرَكَاتِ التَّعَبِ وَنَهَضَاتِ النَّصَبِ وَجَعَلَهٗ لِبَاسًا لِیَلْبَسُوْا مِنْ رَاحَتِهٖ وَمَنَامِهٖ فَیَكُوْنَ ذٰلِكَ لَهُمْ جَمَامًا وَقُوَّةً وَلِیَنَالُوْا بِهٖ لَذَّةً وَشَهْوَةً ⑥ وَخَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ مُبْصِرًا لِیَبْتَغُوْا فِیْهِ مِنْ فَضْلِهٖ وَلِیَتَسَبَّبُوْا اِلٰی رِزْقِهٖ وَیَسْرَحُوْا فِیْ اَرْضِهٖ طَلَبًا لِمَا فِیْهِ نَیْلُ الْعَاجِلِ مِنْ دُنْیَاهُمْ وَدَرْكُ الْاٰجِلِ فِیْ اُخْرَاهُمْ ⑦ بِكُلِّ ذٰلِكَ یُصْلِحُ شَاْنَهُمْ

проверява известията им[70] и гледа как са те в часовете на подчинение пред Него, в степените на задълженията към Него и местата на повеленията Му, *за да въздаде на злосторниците за деянията им и за да въздаде благодетелните с Най-прекрасното.*[71]

8. О, Аллах, на Теб принадлежи славата заради това, че разцепи за нас зората и чрез нея ни даде да се насладим на дневната светлина, и ни показа насъщните храни, и ни предпази в нея от сполитащите бедствия.

9. Осъмнахме ние и всички неща в цялост за Теб: небето и земята и каквото си разпръснал във всяко от двете - неподвижното и движещото се, установилото се и стремящото се, и което се издига във въздуха, и онова, което се крие под земята.

10. Осъмнахме в Твоята шепа, Твоето царство и Твоята власт ни обхващат, Твоята воля ни обгръща. Ние действаме по Твоята повеля и се обръщаме под Твоето управление.

11. Ние притежаваме от нещата единствено това, което Ти си отредил, и от доброто единствено това, което Ти си дал.

12. Ето един новороден нов ден - той над нас е готов свидетел. Ако вършим добро, той ще ни напусне с възхвала,

وَيَبْلُوْ اَخْبَارَهُمْ وَيَنْظُرُ كَيْفَ هُمْ فِيْ اَوْقَاتِ طَاعَتِهٖ
وَمَنَازِلِ فُرُوْضِهٖ وَمَوَاقِعِ اَحْكَامِهٖ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ
اَسَآؤُا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۸ اَللّٰهُمَّ
فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا فَلَقْتَ لَنَا مِنَ الْاِصْبَاحِ وَمَتَّعْتَنَا بِهٖ مِنْ
ضَوْءِ النَّهَارِ وَبَصَّرْتَنَا مِنْ مَطَالِبِ الْاَقْوَاتِ وَ
وَقَيْتَنَا فِيْهِ مِنْ طَوَارِقِ الْاٰفَاتِ ۹ اَصْبَحْنَا وَاَصْبَحَتِ
الْاَشْيَآءُ كُلُّهَا بِجُمْلَتِهَا لَكَ سَمَآئُهَا وَاَرْضُهَا وَمَا
بَثَثْتَ فِيْ كُلٍّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا سَاكِنُهٗ وَمُتَحَرِّكُهٗ وَ
مُقِيْمُهٗ وَشَاخِصُهٗ وَمَا عَلَا فِي الْهَوَآءِ وَمَا كَنَّ تَحْتَ
الثَّرٰى ۱۰ اَصْبَحْنَا فِيْ قَبْضَتِكَ يَحْوِيْنَا مُلْكُكَ وَسُلْطَانُكَ
وَتَضُمُّنَا مَشِيَّتُكَ وَنَتَصَرَّفُ عَنْ اَمْرِكَ وَنَتَقَلَّبُ فِيْ
تَدْبِيْرِكَ ۱۱ لَيْسَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ اِلَّا مَا قَضَيْتَ وَلَا مِنَ
الْخَيْرِ اِلَّا مَا اَعْطَيْتَ ۱۲ وَهٰذَا يَوْمٌ حَادِثٌ جَدِيْدٌ وَ
هُوَ عَلَيْنَا شَاهِدٌ عَتِيْدٌ اِنْ اَحْسَنَّا وَدَّعَنَا بِحَمْدٍ

а ако вършим зло, ще се раздели с нас с унижение.
13. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, сподобий ни с доброто придружителство на деня и ни избави от лошата раздяла с него, извършили злодеяние или сторили малък или голям грях!
14. Стори ни в него изобилни добрите дела и ни освободи в него от злодеянията, а което е между двата му края, изпълни за нас с прослава и благодарност, отплата и запас, изобилие и добротворство!
15. О, Аллах, улесни достойните писари[73] в грижата за нас, изпълни за нас страниците ни с нашите добри дела и не ни посрамвай пред тях със злодеянията ни!
16. О, Аллах, стори за нас във всеки един от часовете на деня радост от Твоите раби, част от благодарността към Теб и по един истинен свидетел измежду Твоите ангели!
17. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ни запази отпред и отзад, откъм десниците ни и откъм левиците ни и от всичките ни посоки[74] със запазване, което ще предпазва от неподчинение пред Теб, ще води към покорството пред Теб и ще бъде използвано да Те обичаме!
18. О, Аллах благослови Мухаммад и семейството му и ни дай успех в този наш ден

وَاِنْ اَسَانَا فَارَقَنَا بِذَمِّ ﴿١٣﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَارْزُقْنَا حُسْنَ مُصَاحَبَتِهٖ وَاعْصِمْنَا مِنْ سُوْٓءِ مُفَارَقَتِهٖ
بِارْتِكَابِ جَرِيْرَةٍ اَوِ اقْتِرَافِ صَغِيْرَةٍ اَوْ كَبِيْرَةٍ ﴿١٤﴾ وَ
اَجْزِلْ لَنَا فِيْهِ مِنَ الْحَسَنَاتِ وَاَخْلِنَا فِيْهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ
وَامْلَأْ لَنَا مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ حَمْدًا وَّشُكْرًا وَّاَجْرًا وَّذُخْرًا
وَفَضْلًا وَّاِحْسَانًا ﴿١٥﴾ اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ عَلَى الْكِرَامِ الْكَاتِبِيْنَ
مَؤُوْنَتَنَا وَامْلَأْ لَنَا مِنْ حَسَنَاتِنَا صَحَآئِفَنَا وَلَا تُخْزِنَا
عِنْدَهُمْ بِسُوْٓءِ اَعْمَالِنَا ﴿١٦﴾ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فِيْ كُلِّ سَاعَةٍ
مِنْ سَاعَاتِهٖ حَظًّا مِنْ عِبَادِكَ وَنَصِيْبًا مِنْ شُكْرِكَ وَ
شَاهِدَ صِدْقٍ مِنْ مَلَآئِكَتِكَ ﴿١٧﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِهٖ وَاحْفَظْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْنَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ اَيْمَانِنَا
وَعَنْ شَمَآئِلِنَا وَمِنْ جَمِيْعِ نَوَاحِيْنَا حِفْظًا عَاصِمًا مِّنْ
مَعْصِيَتِكَ هَادِيًا اِلٰى طَاعَتِكَ مُسْتَعْمِلًا لِّمَحَبَّتِكَ ﴿١٨﴾
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَوَفِّقْنَا فِيْ يَوْمِنَا هٰذَا وَ

и тази наша нощ и във всичките ни дни, за да използваме доброто, да се отстраним от злото, да благодарим за благата, да следваме нормите на *сунната*, да избягваме нововъведенията, да повеляваме доброто поведение и да забраняваме порицаемото, да защитаваме Исляма, да обезценяваме лъжата и да я унизяваме, да подкрепяме истината и да я въздигаме, да напътстваме заблудения, да помагаме на слабия и да достигнем до тревожния!

19. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и стори това да бъде най-щастливият ден, който сме познавали, най-добрият спътник, който сме придружавали, и най-хубавото време, в което сме пребивавали!

20. Стори ни от най-доволните сред всички Твои творения, над които са преминали нощта и денят, най-благодарните сред тях за благата, които Ти си сторил, най-постоянстващите сред тях в законите, които Ти си положил в *шариата*, и най-въздържаните сред тях във възбранените дела, срещу които Ти си предупредил!

21. О, Аллах, призовавам Те за свидетел, а Ти си достатъчен за свидетел - призовавам за свидетел Твоето небе и Твоята земя и Твоите ангели, и другите Твои творения, с които си ги населил, в този мой ден, в този мой час, в тази моя нощ и тук, където съм, че аз свидетелствам, че Ти си Аллах - няма бог, освен Теб,

لَيْلَتِنَا هٰذِهِ وَفِيْ جَمِيْعِ اَيَّامِنَا لِاسْتِعْمَالِ الْخَيْرِ وَهِجْرَانِ
الشَّرِّ وَشُكْرِ النِّعَمِ وَاتِّبَاعِ السُّنَنِ وَمُجَانَبَةِ الْبِدَعِ
وَالْاَمْرِ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَحِيَاطَةِ الْاِسْلَامِ
وَانْتِقَاصِ الْبَاطِلِ وَاِذْلَالِهِ وَنُصْرَةِ الْحَقِّ وَاِعْزَازِهِ وَ
اِرْشَادِ الضَّآلِّ وَمُعَاوَنَةِ الضَّعِيْفِ وَاِدْرَاكِ اللَّهِيْفِ
(١٩) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاجْعَلْهُ اَيْمَنَ يَوْمٍ عَهِدْنَاهُ
وَاَفْضَلَ صَاحِبٍ صَحِبْنَاهُ وَخَيْرَ وَقْتٍ ظَلِلْنَا فِيْهِ (٢٠) وَ
اجْعَلْنَا مِنْ اَرْضٰى مَنْ مَرَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ مِنْ جُمْلَةِ
خَلْقِكَ اَشْكَرَهُمْ لِمَا اَوْلَيْتَ مِنْ نِعَمِكَ وَاَقْوَمَهُمْ بِمَا
شَرَعْتَ مِنْ شَرَآئِعِكَ وَاَوْقَفَهُمْ عَمَّا حَذَّرْتَ مِنْ نَهْيِكَ
(٢١) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا وَاُشْهِدُ
سَمَآءَكَ وَاَرْضَكَ وَمَنْ اَسْكَنْتَهُمَا مِنْ مَلَآئِكَتِكَ وَ
سَآئِرِ خَلْقِكَ فِيْ يَوْمِيْ هٰذَا وَسَاعَتِيْ هٰذِهِ وَلَيْلَتِيْ هٰذِهِ وَ
مُسْتَقَرِّيْ هٰذَا اَنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ

въздигащ справедливостта, правдив в отсъждането, *състрадателен към рабите*[75], *Владетел на владението*[76], милосърден към творенията,

22. и че Мухаммад е Твоят раб и Твоят Пратеник, Твоят най-добър избраник измежду Твоите творения, когото Ти натовари с Твоето послание и той го връчи, Ти му повели да посъветва общността си и той посъветва.

23. О, Аллах, затова благослови Мухаммад и семейството му повече, отколкото си благословил което и да е от Твоите творения! Дай му заради нас най-доброто, което си дал някому от Твоите раби, и го възнагради заради нас по-добре и по-щедро, отколкото си възнаградил някого от Твоите пророци заради общността му!

24. Ти си Вседаряващия с безмерното, Опрощаващия за великото и Ти си по-милосърден от всеки милосърден! Затова благослови Мухаммад и семейството му, добрите, пречистите, избраните, най-достойните!

СЕДМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато му предстоеше задача или го сполетеше нещастие и във време на мъка:

1. О, Ти, чрез Когото биват развързвани възлите на омразните неща! О, Ти, чрез Когото се притъпява острието на трудностите! О, Ти, от Когото се умолява изходът към радостта на освобожде нието!

اِلَّا اَنْتَ قَآئِمٌ بِالْقِسْطِ عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ رَؤُفٌ
بِالْعِبَادِ مَالِكُ الْمُلْكِ رَحِيْمٌ بِالْخَلْقِ ﴿٢٢﴾ وَاَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ وَخِيَرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ حَمَّلْتَهُ
رِسَالَتَكَ فَاَدَّاهَا وَاَمَرْتَهُ بِالنُّصْحِ لِاُمَّتِهِ فَنَصَحَ لَهَا
﴿٢٣﴾ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاٰتِهٖ عَنَّا اَفْضَلَ مَا اٰتَيْتَ اَحَدًا
مِنْ عِبَادِكَ وَاجْزِهٖ عَنَّا اَفْضَلَ وَاَكْرَمَ مَا جَزَيْتَ
اَحَدًا مِنْ اَنْبِيَآئِكَ عَنْ اُمَّتِهٖ ﴿٢٤﴾ اِنَّكَ اَنْتَ الْمَنَّانُ
بِالْجَسِيْمِ الْغَافِرُ لِلْعَظِيْمِ وَاَنْتَ اَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيْمٍ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْاَخْيَارِ الْاَنْجَبِيْنَ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا عَرَضَتْ لَهٗ مُهِمَّةٌ اَوْ نَزَلَتْ بِهٖ مُلِمَّةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ	اَلسَّابِعُ

﴿١﴾ يَا مَنْ تُحَلُّ بِهٖ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يُفْثَاُ بِهٖ حَدُّ
الشَّدَآئِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ اِلٰى رَوْحِ الْفَرَجِ

2. Трудностите се смириха пред силата Ти, средствата бяха подготвени чрез нежността Ти, предопределението действа чрез силата Ти и нещата преминават според желанието Ти.
3. По Твоята воля те следват Твоята повеля без словото Ти и по Твоето желание се подчиняват на Твоята забрана без Твоята възбрана.
4. Ти си Умолявания в грижите и Ти си прибежището в нещастията; никое от тях не бива отблъснато, освен което Ти отблъснеш, и никое от тях не се отмахва, освен което Ти отмахваш.
5. Спусна се над мен, о, Господи мой, нещо, чийто товар ме обременява, и ме сполетя нещо, чието носене ми е пряко силите.
6. Чрез Твоята сила Ти го донесе над мен и чрез Твоята власт Ти го насочи към мен.
7. Никой не е отпратил, каквото Ти си принесъл, никой не е отклонил, каквото Ти си насочил, никой не е отворил, каквото Ти си затворил, никой не е затворил, каквото Ти си отворил, никой не е улеснил, каквото Ти си затруднил, никой не е помогнал на някого, когото Ти си изоставил.
8. Затова благослови Мухаммад и семейството му и отвори ми, о, Господи мой, вратата на утешението чрез Твоята сила, прекъсни властта на грижата над мен чрез Твоята мощ, дай ми да съзра като добро онова, от което се оплаквах, дай ми да вкуся сладостта на стореното

(٢) ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ
الْاَسْبَابُ وَجَرٰى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَآءُ وَمَضَتْ عَلٰى
اِرَادَتِكَ الْاَشْيَآءُ (٣) فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُوْنَ قَوْلِكَ
مُؤْتَمِرَةٌ وَبِاِرَادَتِكَ دُوْنَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ (٤) اَنْتَ
الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَاَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا
يَنْدَفِعُ مِنْهَا اِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا اِلَّا مَا
كَشَفْتَ (٥) وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَاَّدَنِي ثِقْلُهُ وَ
اَلَمَّ بِي مَا قَدْ بَهَظَنِي حَمْلُهُ (٦) وَبِقُدْرَتِكَ اَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ
وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ اِلَيَّ (٧) فَلَا مُصْدِرَ لِمَا اَوْرَدْتَ
وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلَا فَاتِحَ لِمَا اَغْلَقْتَ وَلَا
مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ
خَذَلْتَ (٨) فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ
الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَاكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ
وَاَنِلْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ وَاَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ

в онова, което съм помолил, дари ме с милост от Теб и блажено утешение и ми стори от Теб бърз изход!

9. Не ме отклонявай с грижи от съблюдаването на Твоите задължения и прилагането на Твоите предписания *сунна.*

10. Огънах се пред онова, което ме сполетя, о, Господи мой, и се изпълних с грижа, носейки онова, което ми се случи, а Ти си силен да премахнеш онова, от което съм сполетян, и да отблъснеш онова, в което попаднах. Затова стори ми това, макар и да не го заслужавам от Теб, о, **Владетелю на Великия Трон!**

ОСМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, търсейки убежище от омразните неща, лошите нрави и унизителните действия:

1. О, Аллах, аз търся убежище в Теб от бушуването на алчността, изблика на гнева, господството на завистта, слабостта на търпението, недостига на убеденост, заядливостта на нрава, упорството на прищявката, поддаването на яростта,

2. следването на страстта[77], противенето на напътствието, дрямката на безгрижността, отдаването на превзетостта, предпочитането на лъжливото пред истинното, настойчивостта

فِيمَا سَأَلْتُ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا هَنِيئًا
وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحَيًّا ⑨ وَلَا تَشْغَلْنِي بِالِاهْتِمَامِ
عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ ⑩ فَقَدْ
ضِقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذَرْعًا وَامْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ
عَلَيَّ هَمًّا وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَ
دَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ بِي ذٰلِكَ وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ
مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِسْتِعَاذَةِ مِنَ الْمَكَارِهِ وَسَيِّئِ الْأَخْلَاقِ وَمَذَامِّ الْأَفْعَالِ	الثَّامِنُ

① اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيَجَانِ الْحِرْصِ وَسَوْرَةِ
الْغَضَبِ وَغَلَبَةِ الْحَسَدِ وَضَعْفِ الصَّبْرِ وَقِلَّةِ الْقَنَاعَةِ
وَشَكَاسَةِ الْخُلُقِ وَإِلْحَاحِ الشَّهْوَةِ وَمَلَكَةِ الْحَمِيَّةِ
② وَمُتَابَعَةِ الْهَوٰى وَمُخَالَفَةِ الْهُدٰى وَسِنَةِ الْغَفْلَةِ
وَتَعَاطِي الْكُلْفَةِ وَإِيثَارِ الْبَاطِلِ عَلَى الْحَقِّ وَالْإِصْرَارِ

в греха, омаловажаването на непокорството, преувеличаването на покорството,

3. съперничеството с богатите, присмиването над бедните, лошото покровителстване на онези, които са в ръцете ни, неблагодарността към онези, които са ни сторили добро,

4. или да помагаме на потисник, или да изоставим съкрушен, или да желаем нещо, за което нямаме право, или да говорим за знание без знание.

5. Ние търсим убежище в Теб от измамването на някого, самодоволството от делата ни и прекалеността на надеждите ни.

6. Ние търсим убежище в Теб от зломислието и презрението към дребното, и да не ни овладее сатаната, или времето да ни порази, или владетелят да ни потисне.

7. Ние търсим убежище в Теб от прекаляването и от ненаситността.

8. Ние търсим убежище в Теб от злорадството на враговете и неотложната нужда от равните, от живот в трудност и умиране без готовност.

9. Ние търсим убежище в Теб от най-великата горест, най-голямата беда, най-тежката мъка, лошия изход от пътуването,

عَلَى الْمَاْثَمِ وَاسْتِصْغَارِ الْمَعْصِيَةِ وَاسْتِكْبَارِ الطَّاعَةِ
(٣) وَمُبَاهَاتِ الْمُكْثِرِيْنَ وَالْاِزْرَاءِ بِالْمُقِلِّيْنَ وَسُوْءِ
الْوِلَايَةِ لِمَنْ تَحْتَ اَيْدِيْنَا وَتَرْكِ الشُّكْرِ لِمَنِ اصْطَنَعَ
الْعَارِفَةَ عِنْدَنَا (٤) اَوْاَنْ نَعْضُدَ ظَالِمًا اَوْنَخْذُلَ
مَلْهُوْفًا اَوْنَرُوْمَ مَالَيْسَ لَنَا بِحَقٍّ اَوْنَقُوْلَ فِي الْعِلْمِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ (٥) وَنَعُوْذُ بِكَ اَنْ نَنْطَوِيَ عَلٰى غِشِّ اَحَدٍ وَ
اَنْ نُعْجَبَ بِاَعْمَالِنَا وَنَمُدَّ فِيْ اٰمَالِنَا (٦) وَنَعُوْذُ بِكَ
مِنْ سُوْءِ السَّرِيْرَةِ وَاحْتِقَارِ الصَّغِيْرَةِ وَاَنْ يَسْتَحْوِذَ
عَلَيْنَا الشَّيْطَانُ اَوْيَنْكُبَنَا الزَّمَانُ اَوْيَتَهَضَّمَنَا
السُّلْطَانُ (٧) وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ الْاِسْرَافِ وَمِنْ
فِقْدَانِ الْكَفَافِ (٨) وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ
وَمِنَ الْفَقْرِ اِلَى الْاَكْفَاءِ وَمِنْ مَعِيْشَةٍ فِيْ شِدَّةٍ
وَمِيْتَةٍ عَلٰى غَيْرِ عُدَّةٍ (٩) وَنَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْحَسْرَةِ الْعُظْمٰى
وَالْمُصِيْبَةِ الْكُبْرٰى وَاَشْقَى الشَّقَاءِ وَسُوْءِ الْمَاٰبِ

лишаването от награда и настъпването на наказание.

10. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и чрез Твоята милост дай на мен убежище от всичко това, и на всички вярващи, мъже и жени! О, Най-милосърден от милосърдните!

ДЕВЕТА МОЛИТВА

Копнеейки да поиска опрощение от Аллах, величествено е великолепието Му, той, мир нему, умоляваше:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, стори ни да отидем към разкаянието, което Ти обичаш, и ни стори да изоставим упорстването, което Ти мразиш!

2. О, Аллах, когато застанем между два недостига, в религията или в мирското, то стори недостигът да попадне върху по-бързо отмиращото от двете, а разкаянието вложи в по-дълготрайното от двете!

3. Когато се наканим за две неща, едното от които предизвиква удовлетворението Ти от нас, а другото събужда недоволството Ти от нас, то склони ни към онова, което предизвиква удовлетворението Ти от нас, и отслаби силата ни за онова, което събужда недоволството Ти от нас!

4. Не оставяй нашите души сами в своя избор, защото те избират лъжливото, освен онова, за което Ти даваш успех, и те повеляват злото, освен онова, за което Ти проявиш милост![78]

وَحِرْمَانِ الثَّوَابِ وَحُلُوْلِ الْعِقَابِ ⑩ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَعِذْنِيْ مِنْ كُلِّ ذٰلِكَ بِرَحْمَتِكَ
وَجَمِيْعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِشْتِيَاقِ اِلٰى طَلَبِ الْمَغْفِرَةِ مِنَ اللّٰهِ جَلَّ جَلَالُهٗ	التَّاسِعُ

① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَصَيِّرْنَا اِلٰى مَحْبُوْبِكَ
مِنَ التَّوْبَةِ وَاَزِلْنَا عَنْ مَكْرُوْهِكَ مِنَ الْاِصْرَارِ
② اَللّٰهُمَّ وَمَتٰى وَقَفْنَا بَيْنَ نَقْصَيْنِ فِيْ دِيْنٍ اَوْ دُنْيَا
فَاَوْقِعِ النَّقْصَ بِاَسْرَعِهِمَا فَنَآءً وَاجْعَلِ التَّوْبَةَ فِيْ
اَطْوَلِهِمَا بَقَآءً ③ وَاِذَا هَمَمْنَا بِهَمَّيْنِ يُرْضِيْكَ اَحَدُهُمَا
عَنَّا وَيُسْخِطُكَ الْاٰخَرُ عَلَيْنَا فَمِلْ بِنَا اِلٰى مَا يُرْضِيْكَ
عَنَّا وَاَوْهِنْ قُوَّتَنَا عَمَّا يُسْخِطُكَ عَلَيْنَا ④ وَلَا تُخَلِّ
فِيْ ذٰلِكَ بَيْنَ نُفُوْسِنَا وَاخْتِيَارِهَا فَاِنَّهَا مُخْتَارَةٌ
لِلْبَاطِلِ اِلَّا مَا وَفَّقْتَ اَمَّارَةٌ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا مَا رَحِمْتَ

5. О, Аллах, Ти ни сътвори от слабостта[79], изгради ни от немощта и ни започна от *нищожна вода*[80]. Затова ние нямаме мощ, освен чрез Твоята сила, и нямаме сила, освен чрез Твоята помощ.
6. Затова подкрепи ни с успеха, даряван от Теб, посочи ни правия път с Твоето посочване, ослепи погледите на сърцата ни за всичко, което е противно на Твоята любов, и не сторвай в нито една от нашите клетки пролука за неподчинение пред Теб!
7. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и стори нашепванията на сърцата ни, движенията на органите ни, погледите на очите ни и мълвенията на езиците ни да предизвикват Твоята наградата, та да не ни отмине никое добро дело, с което да заслужим Твоето въздаяние, или да не остане у нас някое злодеяние, за което да заслужим Твоето наказание!

ДЕСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, търсейки подслон при Аллах, всевишен е Той:
1. О, Аллах, ако Ти искаш, ще ни прости - чрез Твоята щедрост, и ако Ти искаш, ще ни измъчиш - чрез Твоята справедливост.
2. Затова улесни за нас Твоята прошка чрез Твоята благост и ни защити от Твоето мъчение чрез Твоето снизхождение, защото за нас е непосилна Твоята справедливост

⑤ اَللّٰهُمَّ وَاِنَّكَ مِنَ الضُّعْفِ خَلَقْتَنَا وَعَلَى الْوَهْنِ
بَنَيْتَنَا وَمِنْ مَآءٍ مَهِيْنٍ اِبْتَدَأْتَنَا فَلَاحَوْلَ لَنَا اِلَّا
بِقُوَّتِكَ وَلَاقُوَّةَ لَنَا اِلَّا بِعَوْنِكَ ⑥ فَاَيِّدْنَا بِتَوْفِيْقِكَ
وَسَدِّدْنَا بِتَسْدِيْدِكَ وَاَعْمِ اَبْصَارَ قُلُوْبِنَا عَمَّا خَالَفَ
مَحَبَّتَكَ وَلَاتَجْعَلْ لِشَيْءٍ مِنْ جَوَارِحِنَا نُفُوْذًا اِلٰى
مَعْصِيَتِكَ ⑦ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْ
هَمَسَاتِ قُلُوْبِنَا وَحَرَكَاتِ اَعْضَآئِنَا وَلَمَحَاتِ
اَعْيُنِنَا وَلَهَجَاتِ اَلْسِنَتِنَا فِيْ مُوْجِبَاتِ ثَوَابِكَ حَتّٰى
لَاتَفُوْتَنَا حَسَنَةٌ نَسْتَحِقُّ بِهَا جَزَآءَكَ وَلَاتَبْقٰى لَنَا
سَيِّئَةٌ نَسْتَوْجِبُ بِهَا عِقَابَكَ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اللَّجَأِ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى	اَلْعَاشِرُ

① اَللّٰهُمَّ اِنْ تَشَأْ تَعْفُ عَنَّا فَبِفَضْلِكَ وَاِنْ تَشَأْ
تُعَذِّبْنَا فَبِعَدْلِكَ ② فَسَهِّلْ لَنَا عَفْوَكَ بِمَنِّكَ وَاَجِرْنَا
مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ فَاِنَّهٗ لَاطَاقَةَ لَنَا بِعَدْلِكَ

и за никой от нас няма спасение без Твоята прошка!

3. О, Най-богат от богатите! Ето ни, Твоите раби, пред Теб, а аз съм най-нуждаещият се сред нуждаещите се от Теб, затова поправи нуждата ни чрез Твоето изобилие и не прекъсвай надеждата ни чрез Твоята забрана, за да не сториш нещастен онзи, който търси щастие чрез Теб, и да не лишиш онзи, който търси помощ чрез Твоята щедрост!

4. И тогава към кого ще се обърнем след Теб? Къде ще отидем от Твоята врата? Пречист си Ти! Ние сме принудените, за които Ти стори задължителен отговора, и носителите на злото, от които Ти обеща да го премахнеш[81].

5. Онова, което най-много подобава на Твоята воля и най-много Ти подхожда в Твоето могъщество, е милостта към онзи, който Те моли за милост, и помощта за онзи, който търси помощ от Теб. Затова смили се над нашето моление към Теб и ни избави от нужда, когато положим душите си пред Теб!

6. О, Аллах, сатаната злорадстваше над нас, когато го последвахме, като не Ти се подчинихме, затова благослови Мухаммад и семейството му, а на него не позволявай да злорадства над нас, след като го изоставихме заради Теб и се отказахме от него, търсейки Теб!

وَلَا نَجَاةَ لِاَحَدٍ مِمَّنْ دُوْنَ عَفْوِكَ ۝٣ يَا غَنِيَّ الْاَغْنِيَاءِ
هَا نَحْنُ عِبَادُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَاَنَا اَفْقَرُ الْفُقَرَآءِ اِلَيْكَ
فَاجْبُرْ فَاقَتَنَا بِوُسْعِكَ وَلَا تَقْطَعْ رَجَآءَنَا بِمَنْعِكَ
فَتَكُوْنَ قَدْ اَشْقَيْتَ مَنِ اسْتَسْعَدَبِكَ وَحَرَمْتَ مَنِ
اسْتَرْفَدَ فَضْلَكَ ۝٤ فَاِلٰى مَنْ حِيْنَئِذٍ مُنْقَلَبُنَا عَنْكَ
وَاِلٰى اَيْنَ مَذْهَبُنَا عَنْ بَابِكَ سُبْحَانَكَ نَحْنُ
الْمُضْطَرُّوْنَ الَّذِيْنَ اَوْجَبْتَ اِجَابَتَهُمْ وَاَهْلُ السُّوْٓءِ
الَّذِيْنَ وَعَدْتَ الْكَشْفَ عَنْهُمْ ۝٥ وَاَشْبَهُ الْاَشْيَآءِ
بِمَشِيَّتِكَ وَاَوْلَى الْاُمُوْرِ بِكَ فِيْ عَظَمَتِكَ رَحْمَةُ مَنِ
اسْتَرْحَمَكَ وَغَوْثُ مَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ فَارْحَمْ تَضَرُّعَنَا
اِلَيْكَ وَاَغْنِنَا اِذْ طَرَحْنَا اَنْفُسَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ ۝٦ اَللّٰهُمَّ
اِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ شَمِتَ بِنَا اِذْ شَايَعْنَاهُ عَلٰى مَعْصِيَتِكَ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَلَا تُشْمِتْهُ بِنَا بَعْدَ تَرْكِنَا اِيَّاهُ لَكَ
وَرَغْبَتِنَا عَنْهُ اِلَيْكَ

ЕДИНАДЕСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за добрите завършеци:

1. О, Ти, Чието споменаване е чест за споменаващите! О, Ти, благодарността към Когото е триумф за благодарящите! О, Ти, подчинението пред Когото е спасение за подчиняващите се! Благослови Мухаммад и семейството му и стори сърцата ни заети за всяко друго споменаване, освен споменаването на Теб, езиците ни заети за всяка друга благодарност, освен благодарността към Теб, и частите ни заети за всяко друго начинание, освен подчинението пред Теб!

2. Защото, ако Ти си отредил за нас незаетост, то стори я неуязвима незаетост, в която да не ни сполети лошо последствие и да не ни застигне отегчение! Тогава писарите на злодеянията да ни напуснат със страница празна от споменаването на злодеянията ни, а писарите на добрите дела да се оттеглят от нас щастливи с добрите ни дела, които са записали.

3. И когато дните на живота ни отминат, сроковете на годините му изтекат и ни прикани Твоят призив, който трябва да дойде и да му бъде отговорено, тогава благослови Мухаммад и семейството му и стори завършека на онова, което записващите нашите дела считат против нас, да бъде прието разкаяние, което после да не ни дава покой в грях, който сме сторили.

اَلدُّعَاءُ ۱۱ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِخَوَاتِمِ الْخَيْرِ

① يَا مَنْ ذِكْرُهٗ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِيْنَ وَيَا مَنْ شُكْرُهٗ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِيْنَ وَيَا مَنْ طَاعَتُهٗ نَجَاةٌ لِلْمُطِيْعِيْنَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاشْغَلْ قُلُوْبَنَا بِذِكْرِكَ عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَ اَلْسِنَتَنَا بِشُكْرِكَ عَنْ كُلِّ شُكْرٍ وَجَوَارِحَنَا بِطَاعَتِكَ عَنْ كُلِّ طَاعَةٍ ② فَاِنْ قَدَّرْتَ لَنَا فَرَاغًا مِنْ شُغْلٍ فَاجْعَلْهُ فَرَاغَ سَلَامَةٍ لَا تُدْرِكُنَا فِيْهِ تَبِعَةٌ وَلَا تَلْحَقُنَا فِيْهِ سَاْمَةٌ حَتّٰى يَنْصَرِفَ عَنَّا كُتَّابُ السَّيِّئَاتِ بِصَحِيْفَةٍ خَالِيَةٍ مِنْ ذِكْرِ سَيِّئَاتِنَا وَيَتَوَلّٰى كُتَّابُ الْحَسَنَاتِ عَنَّا مَسْرُوْرِيْنَ بِمَا كَتَبُوْا مِنْ حَسَنَاتِنَا ③ وَاِذَا انْقَضَتْ اَيَّامُ حَيَاتِنَا وَتَصَرَّمَتْ مُدَدُ اَعْمَارِنَا وَاسْتَحْضَرْتَنَا دَعْوَتُكَ الَّتِيْ لَا بُدَّ مِنْهَا وَمِنْ اِجَابَتِهَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْ خِتَامَ مَا تُحْصِيْ عَلَيْنَا كَتَبَةُ اَعْمَالِنَا تَوْبَةً مَقْبُوْلَةً لَا تُوْقِفُنَا بَعْدَهَا عَلٰى ذَنْبٍ اِجْتَرَحْنَاهُ وَلَا

или в непокорство, което сме проявили!
4. Не премахвай от нас покривало, с което си покрил главите на свидетелите в деня, когато Ти проверяваш известията на Твоите раби!
5. Наистина Ти си милосърден към онзи, който Те умолява, и откликваш на онзи, който Те призовава!

ДВАНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, признавайки и търсейки разкаяние пред Аллах, всевишен е Той:
1. О, Аллах, три качества ми пречат да Те умолявам и едно качество ме подбужда към това:
2. Пречи ми повеля, която Ти си повелил, но аз се забавих за нея, забрана, която Ти си ми възбранил, но аз побързах към нея, и благодат, с която Ти си ме обсипал, но аз не благодарих достатъчно за нея.
3. А ме подбужда да Те моля Твоето благоволение към онзи, който пристъпи с лице към Теб и дойде при Теб с чистосърдечността си, тъй като цялото Ти добротворство е благоволение и всяко едно от благата Ти е начало!
4. Затова ето аз, о, Боже мой, заставам на вратата на Твоята мощ, както застава смиреният, покорният, и Те моля в моя срам с молението на нещастния, бедния;
5. утвърждавам пред Теб,

مَعْصِيَةٍ اقْتَرَفْنَاهَا ۴ وَلَا تَكْشِفْ عَنَّا سِتْرًا سَتَرْتَهُ
عَلٰى رُؤُسِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَبْلُوْ اَخْبَارَ عِبَادِكَ ۵ اِنَّكَ
رَحِيْمٌ بِمَنْ دَعَاكَ وَمُسْتَجِيْبٌ لِمَنْ نَادَاكَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِعْتِرَافِ وَطَلَبِ التَّوْبَةِ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى	الثَّانِيْ عَشَرَ

۱ اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ يَحْجُبُنِيْ عَنْ مَسْاَلَتِكَ خِلَالٌ ثَلَاثٌ
وَتَحْدُوْنِيْ عَلَيْهَا خَلَّةٌ وَاحِدَةٌ ۲ يَحْجُبُنِيْ اَمْرٌ اَمَرْتَ بِهٖ فَاَبْطَاْتُ
عَنْهُ وَنَهْيٌ نَهَيْتَنِيْ عَنْهُ فَاَسْرَعْتُ اِلَيْهِ وَنِعْمَةٌ
اَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَقَصَّرْتُ فِيْ شُكْرِهَا ۳ وَيَحْدُوْنِيْ عَلٰى
مَسْاَلَتِكَ تَفَضُّلُكَ عَلٰى مَنْ اَقْبَلَ بِوَجْهِهٖ اِلَيْكَ وَ
وَفَدَ بِحُسْنِ ظَنِّهٖ اِلَيْكَ اِذْ جَمِيْعُ اِحْسَانِكَ تَفَضُّلٌ
وَاِذْ كُلُّ نِعَمِكَ ابْتِدَآءٌ ۴ فَهَا اَنَا ذَا يَا اِلٰهِيْ وَاقِفٌ
بِبَابِ عِزِّكَ وَقُوْفَ الْمُسْتَسْلِمِ الذَّلِيْلِ وَسَآئِلُكَ
عَلَى الْحَيَآءِ مِنِّيْ سُؤَالَ الْبَآئِسِ الْمُعِيْلِ ۵ مُقِرٌّ لَكَ بِاَنِّيْ

че във времето на Твоето добротворство аз се смирих единствено като се отвърнах от непокорството към Теб и в нито едно от състоянията не останах без Твоята благост.

6. Затова ще ми бъде ли от полза, о, Боже мой, да изповядам пред Теб злото на онова, което съм придобил? Ще ме спаси ли от Теб моето признание пред Теб за грозното на онова, което съм сторил? Или ще ми наложиш в това ми положение Твоето недоволство? Или ще ме съпровожда Твоето отвращение по време на молитвата ми?

7. Пречист си Ти! Не се отчайвам от Теб, защото Ти ми отвори вратата на разкаянието към Теб. А изричам думите на покорния раб, онеправдал себе си, пренебрегнал светостта на своя Господ,

8. и чиито грехове са огромни и явни, и чиито дни отминаха, отлетяха, така че когато видя, че срокът на делата е приключил и пределът на живота е свършил, и се убеди, че няма отърваване за него от Теб и няма място да избяга от Теб, той Те срещна с молба за опрощение, с искрено разкаяние пред Теб, застана пред Теб с чисто и пречистено сърце, после Те помоли с тих, неузнаваем глас.

9. Той се приведе пред Теб, поклони се, отпусна главата, преви се,

لَمْ اَسْتَسْلِمْ وَقْتَ اِحْسَانِكَ اِلَّا بِالْاِقْلَاعِ عَنْ عِصْيَانِكَ
وَلَمْ اَخْلُ فِي الْحَالَاتِ كُلِّهَا مِنِ امْتِنَانِكَ ۶ فَهَلْ يَنْفَعُنِي
يَا اِلٰهِي اِقْرَارِي عِنْدَكَ بِسُوْٓءِ مَا اكْتَسَبْتُ وَهَلْ
يُنْجِيْنِي مِنْكَ اِعْتِرَافِي لَكَ بِقَبِيْحِ مَا ارْتَكَبْتُ اَمْ اَوْجَبْتَ
لِي فِي مَقَامِي هٰذَا سُخْطَكَ اَمْ لَزِمَنِي فِي وَقْتِ دُعَآئِي
مَقْتُكَ ۷ سُبْحَانَكَ لَا اَيْئَسُ مِنْكَ وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ
التَّوْبَةِ اِلَيْكَ بَلْ اَقُوْلُ مَقَالَ الْعَبْدِ الذَّلِيْلِ الظَّالِمِ
لِنَفْسِهِ الْمُسْتَخِفِّ بِحُرْمَةِ رَبِّهِ ۸ الَّذِي عَظُمَتْ ذُنُوْبُهُ
فَجَلَّتْ وَاَدْبَرَتْ اَيَّامُهُ فَوَلَّتْ حَتّٰى اِذَا رَاٰى مُدَّةَ
الْعَمَلِ قَدِ انْقَضَتْ وَغَايَةَ الْعُمُرِ قَدِ انْتَهَتْ وَاَيْقَنَ
اَنَّهُ لَا مَحِيْصَ لَهُ مِنْكَ وَلَا مَهْرَبَ لَهُ عَنْكَ تَلَقَّاكَ
بِالْاِنَابَةِ وَاَخْلَصَ لَكَ التَّوْبَةَ فَقَامَ اِلَيْكَ بِقَلْبٍ
طَاهِرٍ نَقِيٍّ ثُمَّ دَعَاكَ بِصَوْتٍ حَآئِلٍ خَفِيٍّ ۹ قَدْ تَطَاطَاَ
لَكَ فَانْحَنٰى وَنَكَّسَ رَاْسَهُ فَانْثَنٰى قَدْ اَرْعَشَتْ

краката му затрепераха от страх, а сълзите обляха бузите му. Той Те умолява: О, Най-милосърден от милосърдните! Най-милосърден от онези, към които търсещите милост се обръщат! О, Най-нежен от онези, около които обикалят търсещите опрощение! О, Ти, Чиято прошка е по-голяма от Неговото отмъщение! О, Ти, Чието удовлетворение е по-изобилно от Неговия гняв![82]

10. О, Ти, Който търси възхвалата на Своите творения с прекрасно снизхождение! О, Ти, Който е привикнал рабите Си, да приема тяхната молба за опрощение![83] О, Ти, Който иска да излекува покварените измежду тях чрез разкаяние! О, Ти, доволен и от най-незначителното от делата им! О, Ти, Който възнаграждава с много малкото им! О, Ти, Който им гарантира да отговори на молението![84] О, Ти, Който пое върху Себе Си обет пред тях да ги удостои с прекрасна награда!

11. Аз не съм най-непокорният от онези, които не Ти се покориха и на които Ти прости, нито съм най-порицаваният от онези, които потърсиха извинение от Теб и Ти им го прие, нито съм най-несправедливият от онези, които се покаяха пред Теб и Ти се обърна към тях.

12. Аз се разкайвам пред Теб в това мое положение с разкаянието на човек, който съжалява за онова, което го е отминало, страхува се от онова, което му се е струпало, срамува се искрено от онова, в което е попаднал,

13. знае, че прошката за големия грях не е голяма за Теб[85],

خَشْيَتُهُ رِجْلَيْهِ وَغَرَّقَتْ دُمُوْعُهُ خَدَّيْهِ يَدْعُوْكَ
بِيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَيَا اَرْحَمَ مَنِ انْتَابَهُ الْمُسْتَرْحِمُوْنَ
وَيَا اَعْطَفَ مَنْ اَطَافَ بِهِ الْمُسْتَغْفِرُوْنَ وَيَا مَنْ عَفْوُهُ
اَكْثَرُ مِنْ نَقِمَتِهِ وَيَا مَنْ رِضَاهُ اَوْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ
⑩ وَيَا مَنْ تَحَمَّدَ اِلٰى خَلْقِهِ بِحُسْنِ التَّجَاوُزِ وَيَا مَنْ عَوَّدَ
عِبَادَهُ قَبُوْلَ الْاِنَابَةِ وَيَا مَنِ اسْتَصْلَحَ فَاسِدَهُمْ بِالتَّوْبَةِ
وَيَا مَنْ رَضِيَ مِنْ فِعْلِهِمْ بِالْيَسِيْرِ وَيَا مَنْ كَافٰى قَلِيْلَهُمْ
بِالْكَثِيْرِ وَيَا مَنْ ضَمِنَ لَهُمْ اِجَابَةَ الدُّعَآءِ وَيَا مَنْ
وَعَدَهُمْ عَلٰى نَفْسِهِ بِتَفَضُّلِهِ حُسْنَ الْجَزَآءِ ⑪ مَا اَنَا بِاَعْصٰى
مَنْ عَصَاكَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَمَا اَنَا بِاَلْوَمِ مَنِ اعْتَذَرَ اِلَيْكَ
فَقَبِلْتَ مِنْهُ وَمَا اَنَا بِاَظْلَمِ مَنْ تَابَ اِلَيْكَ فَعُدْتَ عَلَيْهِ
⑫ اَتُوْبُ اِلَيْكَ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا تَوْبَةَ نَادِمٍ عَلٰى مَا فَرَطَ مِنْهُ
مُشْفِقٍ مِمَّا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ خَالِصِ الْحَيَآءِ مِمَّا وَقَعَ فِيْهِ ⑬ عَالِمٍ
بِاَنَّ الْعَفْوَ عَنِ الذَّنْبِ الْعَظِيْمِ لَا يَتَعَاظَمُكَ وَاَنَّ التَّجَاوُزَ

че снизхождението към тежкото престъпление не е трудно за Теб, че понасянето на ужасните престъпления не Те обезпокоява и че най-любимият Ти раб е онзи, който изостави високомерието пред Теб, избегне упорството и се залови за умолението за опрощение!

14. Аз съм чист пред Теб от възгордяването си, търся убежище в Теб от упорството си, моля за опрощението Ти за онова, за което съм бил нехаен, търся помощта Ти за онова, за което съм безсилен!

15. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ме дари с онова, за което съм длъжен пред Теб, освободи ме от онова, което заслужавам от Теб, и ме дари с онова, от което се страхуват носители-те на злото! Защото Ти си преизпълнен с прошка, на Теб се надяват за опрощение, Ти си известен със снизхождението. Моята нужда няма друго желание, освен Теб, за греха ми няма опростител, освен Теб - Ти да пазиш!

16. Аз не се страхувам за себе си, освен от Теб; Ти - *достоен да се боят от Него и достоен да опрости!* [86] Благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, изпълни нуждата ми, отговори благоприятно на искането ми, опрости греха ми и ми дай сигурност от страха за самия мен! *Ти над всяко нещо имаш сила* [87] и това е лесно за Теб.

عَنِ الْأَثْمِ الْجَلِيْلِ لَا يَسْتَصْعِبُكَ وَاَنَّ احْتِمَالَ الْجِنَايَاتِ
الْفَاحِشَةِ لَا يَتَكَأَّدُكَ وَاَنَّ اَحَبَّ عِبَادِكَ اِلَيْكَ مَنْ
تَرَكَ الْاِسْتِكْبَارَ عَلَيْكَ وَجَانَبَ الْاِصْرَارَ وَلَزِمَ
الْاِسْتِغْفَارَ ﴿۱۴﴾ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَيْكَ مِنْ اَنْ اَسْتَكْبِرَ وَ
اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ اُصِرَّ وَاَسْتَغْفِرُكَ لِمَا قَصَّرْتُ فِيْهِ
وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ عَلٰى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ ﴿۱۵﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَهَبْ لِيْ مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَكَ وَعَافِنِيْ مِمَّا
اَسْتَوْجِبُهٗ مِنْكَ وَاَجِرْنِيْ مِمَّا يَخَافُهٗ اَهْلُ الْاِسَآءَةِ
فَاِنَّكَ مَلِيٌّ بِالْعَفْوِ مَرْجُوٌّ لِلْمَغْفِرَةِ مَعْرُوْفٌ بِالتَّجَاوُزِ
لَيْسَ لِحَاجَتِيْ مَطْلَبٌ سِوَاكَ وَلَا لِذَنْبِيْ غَافِرٌ غَيْرُكَ
حَاشَاكَ ﴿۱۶﴾ وَلَا اَخَافُ عَلٰى نَفْسِيْ اِلَّا اِيَّاكَ اِنَّكَ اَهْلُ
التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اقْضِ حَاجَتِيْ وَاَنْجِحْ طَلِبَتِيْ وَاغْفِرْ ذَنْبِيْ وَاٰمِنْ خَوْفَ
نَفْسِيْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَذٰلِكَ عَلَيْكَ يَسِيْرٌ

Амин, Господи на световете!

ТРИНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, искайки нужното от Всевишния Аллах, всевишен е Той:

1. О, Аллах, о, Ти, Който е пределът на искането на нужното!

2. О, Ти, при Когото се постигат молбите!

3. О, Ти, Чийто блага не се продават срещу цени!

4. О, Ти, Който не помрачава даровете Си чрез задължаване!

5. О, Ти, с Когото нищо не е нужно и Който е нужен на всичко!

6. О, Той, към Когото се отправят всички желания и Който не може да бъде нежелан!

7. О, Ти, Чийто съкровища не могат да бъдат изчерпани от исканията!

8. О, Ти, Чиято мъдрост не може да бъде заменена с нищо!

9. О, Ти, пред Когото не секват нуждите на нуждаещите се!

10. О, Ти, Когото не затрудняват молитвите на молещите!

11. Ти прослави Себе Си с това, че не се нуждаеш от Твоите творения, и на Теб подобава да нямаш нужда от тях,

12. Ти им отреди бедността и на тях подобава да се нуждаят от Теб.[88]

13. Затова който се опитва да запълни липсата си чрез онова, което е у Теб, и желае да премахне бедността от себе си чрез Теб, е потърсил каквото му е нужно на най-подходящото място и е подходил към молбата си

اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ طَلَبِ الْحَوَائِجِ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى	الثَّالِثَ عَشَرَ

① اَللّٰهُمَّ يَا مُنْتَهٰى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ ② وَيَا مَنْ عِنْدَهٗ نَيْلُ الطِّلِبَاتِ ③ وَيَا مَنْ لَا يَبِيْعُ نِعَمَهٗ بِالْاَثْمَانِ ④ وَيَا مَنْ لَا يُكَدِّرُ عَطَايَاهُ بِالْاِمْتِنَانِ ⑤ وَيَا مَنْ يُسْتَغْنٰى بِهٖ وَ لَا يُسْتَغْنٰى عَنْهُ ⑥ وَيَا مَنْ يُرْغَبُ اِلَيْهِ وَلَا يُرْغَبُ عَنْهُ ⑦ وَيَا مَنْ لَا تُفْنِيْ خَزَآئِنَهُ الْمَسَآئِلُ ⑧ وَيَا مَنْ لَا تُبَدِّلُ حِكْمَتَهُ الْوَسَآئِلُ ⑨ وَيَا مَنْ لَا تَنْقَطِعُ عَنْهُ حَوَآئِجُ الْمُحْتَاجِيْنَ ⑩ وَيَا مَنْ لَا يُعَنِّيْهِ دُعَآءُ الدَّاعِيْنَ ⑪ تَمَدَّحْتَ بِالْغَنَآءِ عَنْ خَلْقِكَ وَاَنْتَ اَهْلُ الْغِنٰى عَنْهُمْ ⑫ وَ نَسَبْتَهُمْ اِلَى الْفَقْرِ وَهُمْ اَهْلُ الْفَقْرِ اِلَيْكَ ⑬ فَمَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلَّتِهٖ مِنْ عِنْدِكَ وَرَامَ صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهٖ بِكَ فَقَدْ طَلَبَ حَاجَتَهٗ فِيْ مَظَانِّهَا وَاَتٰى طِلْبَتَهٗ مِنْ

от вярната посока.

14. А който се обърне в нуждата си към някое от Твоите творения или припише на него, а не на Теб, причината за задоволяването й, се излага на лишение и заслужава да го отмине Твоето добротворство.

15. О, Аллах, имам нужда към Теб: усилието ми бе недостатъчно за нея и хитростите ми секнаха, преди да са я достигнали. Душата ме подучи да я изложа пред този, който сам излага нуждите си при Теб и не може да Те заобиколи в исканията си. Но това е едно от подхлъзванията на грешниците и едно от препъванията на виновните!

16. Тогава чрез Твоето напомняне към мен аз се сепнах от моето безгрижие, чрез Твоето отреждане на успех аз се изправих от моето подхлъзване и чрез Твоето посочване на пътя аз отстъпих и се върнах от моето препъване.

17. И казах: Пречист е моят Господ! Как нуждаещият се може да моли нуждаещ се? И как лишеният може да иска от лишен?

18. Затова се обърнах към Теб с желание, о, Боже мой, и Ти изпратих моята надежда с доверие в Теб.

19. И узнах, че многото, което моля от Теб, е нищожно пред Твоето изобилие и тежко да е, което Те моля, то е нищожно пред Твоето могъщество, и че Твоята щедрост не е тясна за ничие искане.

وَجْهِهَا ⑭ وَمَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَتِهٖ اِلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اَوْ جَعَلَهٗ
سَبَبَ نُجْحِهَا دُوْنَكَ فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِرْمَانِ وَاسْتَحَقَّ مِنْ
عِنْدِكَ فَوْتَ الْاِحْسَانِ ⑮ اَللّٰهُمَّ وَلِيْ اِلَيْكَ حَاجَةٌ
قَدْ قَصَّرَ عَنْهَا جُهْدِيْ وَتَقَطَّعَتْ دُوْنَهَا حِيَلِيْ وَسَوَّلَتْ
لِيْ نَفْسِيْ رَفْعَهَا اِلٰى مَنْ يَرْفَعُ حَوَائِجَهٗ اِلَيْكَ وَلَا يَسْتَغْنِيْ فِيْ
طَلِبَاتِهٖ عَنْكَ وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِيْنَ وَعَثْرَةٌ
مِنْ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِيْنَ ⑯ ثُمَّ انْتَبَهْتُ بِتَذْكِيْرِكَ لِيْ مِنْ
غَفْلَتِيْ وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيْقِكَ مِنْ زَلَّتِيْ وَرَجَعْتُ وَ
نَكَصْتُ بِتَسْدِيْدِكَ عَنْ عَثْرَتِيْ ⑰ وَقُلْتُ سُبْحَانَ رَبِّيْ
كَيْفَ يَسْاَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَاجًا وَاَنّٰى يَرْغَبُ مُعْدِمٌ اِلٰى
مُعْدِمٍ ⑱ فَقَصَدْتُكَ يَا اِلٰهِيْ بِالرَّغْبَةِ وَاَوْفَدْتُ
عَلَيْكَ رَجَائِيْ بِالثِّقَةِ بِكَ ⑲ وَعَلِمْتُ اَنَّ كَثِيْرَ مَا اَسْئَلُكَ
يَسِيْرٌ فِيْ وُجْدِكَ وَاَنَّ خَطِيْرَ مَا اَسْتَوْهِبُكَ حَقِيْرٌ فِيْ
وُسْعِكَ وَاَنَّ كَرَمَكَ لَا يَضِيْقُ عَنْ سُؤَالِ اَحَدٍ وَ

че Твоята ръка е по-висока в даренията от всяка ръка!

20. О, Аллах, затова благослови Мухаммад и семейството му и в щедростта Си ме отнеси към благосклонността, а не в справедливостта Си - към това, което заслужавам! Не съм аз първият желаещ, който е пожелал от Теб и Ти си му дал, макар да е заслужавал отказ, нито съм аз първият молещ, който Те е молил, и Ти си му дал изобилно, макар да е заслужавал лишение.

21. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, бъди отзивчив към молитвата ми, бъди близо до призива ми, бъди милостив към молението ми, чуй гласа ми,

22. не прекъсвай надеждата ми в Теб, не прерязвай връзката ми с Теб, не обръщай лицето ми встрани от Теб в тази ми нужда и други нужди,

23. поеми ме чрез изпълнение на молитвата ми, утоляване на нуждата ми и получаване на онова, което съм помолил, преди да напусна това място, като улесняваш за мен трудното и добре преценяваш за мен всички дела!

24. Благослови Мухаммад и семейството му с постоянна, растяща благословия, непрекъсната в постоянството си и безкрайна в предела си, и стори това помощ за мен и причина за успеха на търсенето ми! Ти си всеобхватен, прещедър.

اَنَّ يَدَكَ بِالْعَطَايَا اَعْلٰى مِنْ كُلِّ يَدٍ ﴿۲۰﴾ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاحْمِلْنِيْ بِكَرَمِكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَلَا تَحْمِلْنِيْ
بِعَدْلِكَ عَلَى الْاِسْتِحْقَاقِ فَمَا اَنَا بِاَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبَ
اِلَيْكَ فَاَعْطَيْتَهٗ وَهُوَ يَسْتَحِقُّ الْمَنْعَ وَلَا بِاَوَّلِ سَائِلٍ
سَاَلَكَ فَاَفْضَلْتَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحِرْمَانَ
﴿۲۱﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَكُنْ لِدُعَآئِيْ مُجِيْبًا
وَمِنْ نِدَآئِيْ قَرِيْبًا وَلِتَضَرُّعِيْ رَاحِمًا وَلِصَوْتِيْ سَامِعًا
﴿۲۲﴾ وَلَا تَقْطَعْ رَجَآئِيْ عَنْكَ وَلَا تَبْتُتْ سَبَبِيْ مِنْكَ وَ
لَا تُوَجِّهْنِيْ فِيْ حَاجَتِيْ هٰذِهٖ وَغَيْرِهَا اِلٰى سِوَاكَ ﴿۲۳﴾ وَتَوَلَّنِيْ
بِنُجْحِ طَلِبَتِيْ وَقَضَآءِ حَاجَتِيْ وَنَيْلِ سُؤْلِيْ قَبْلَ زَوَالِيْ عَنْ
مَوْقِفِيْ هٰذَا بِتَيْسِيْرِكَ لِيَ الْعَسِيْرَ وَحُسْنِ تَقْدِيْرِكَ لِيْ
فِيْ جَمِيْعِ الْاُمُوْرِ ﴿۲۴﴾ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً دَآئِمَةً
نَامِيَةً لَا انْقِطَاعَ لِاَبَدِهَا وَلَا مُنْتَهٰى لِاَمَدِهَا وَاجْعَلْ
ذٰلِكَ عَوْنًا لِيْ وَسَبَبًا لِنُجْحِ طَلِبَتِيْ اِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيْمٌ

25. И моите нужди, о, Господи мой, са тези и тези (тук ти споменаваш нуждата си, после правиш поклон доземи *суджуд* и казваш при поклонението си): Твоята щедрост ме утеши и Твоето добротворство ме напъти. Затова чрез Теб и чрез Мухаммад и семейството му, Твоите благословии да са над тях. Те моля да не ме отхвърляш разочарован!

ЧЕТИРИНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше при проява на враждебност към него или когато видеше от потисниците нещо, което не харесваше[89].

1. О, Ти, от Когото не са скрипи известията на нажалените!

2. О, Ти, Който не се нуждае от свидетелствата на свидетелите за техните разкази!

3. О, Ти, Чиято помощ е близо до потиснатите!

4. О, Ти, Чиято подкрепа е далеч от потиснаците!

5. Ти знаеш, о, Божи мой, какво ме сполетя от еди-кой си, сина на еди-кой си, от онова, което Ти си възбранил, и ме насили в това, което Ти не допускаш като проява на неблагодарност към Твоята благодат над него и заслепление относно онова, което Ти си му отрекъл.

6. О, Аллах, затова благослови Мухаммад и семейството му, чрез Твоята сила възпри моя потисник и моя враг от потискането му. Чрез Твоята мощ нащърби острието му към мен

۲۵ وَمِنْ حَاجَتِيْ يَارَبِّ كَذَا وَكَذَا (وَتَذْكُرُ حَاجَتَكَ ثُمَّ تَسْجُدُ وَتَقُوْلُ فِيْ سُجُوْدِكَ) فَضْلُكَ انْسَانِيْ وَ اِحْسَانُكَ دَلَّنِيْ فَاَسْئَلُكَ بِكَ وَبِمُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَنْ لَّا تَرُدَّنِيْ خَائِبًا

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا اعْتُدِيَ عَلَيْهِ اَوْ رَاٰى مِنَ الظَّالِمِيْنَ مَا لَا يُحِبُّ	الرَّابِعُ عَشَرَ

۱ يَا مَنْ لَّا يَخْفٰى عَلَيْهِ اَنْبَآءُ الْمُتَظَلِّمِيْنَ ۲ وَيَا مَنْ لَّا يَحْتَاجُ فِيْ قَصَصِهِمْ اِلٰى شَهَادَاتِ الشَّاهِدِيْنَ ۳ وَيَا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهٗ مِنَ الْمَظْلُوْمِيْنَ ۴ وَيَا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهٗ عَنِ الظّٰلِمِيْنَ ۵ قَدْ عَلِمْتَ يَا اِلٰهِيْ مَا نَالَنِيْ مِنْ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَانْتَهَكَهٗ مِنِّيْ مِمَّا حَجَزْتَ عَلَيْهِ بَطَرًا فِيْ نِعْمَتِكَ عِنْدَهٗ وَاغْتِرَارًا بِنَكِيْرِكَ عَلَيْهِ ۶ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَخُذْ ظَالِمِيْ وَعَدُوِّيْ عَنْ ظُلْمِيْ بِقُوَّتِكَ وَافْلُلْ حَدَّهٗ عَنِّيْ بِقُدْرَتِكَ وَ

и му отреди да се занимава с каквото му е близко и да е неспособен за което му е далечно!

7. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, не допускай потисника да ме угнетява, дай ми добра помощ срещу него, запази ме от подобни на неговите действия и не ме поставяй в подобно на неговото положение!

8. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ме подкрепи с незабавна подкрепа, която ще излекува гнева ми срещу потисника и ще изличи яростта ми срещу него!

9. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, възмезди ме с Твоята прошка за това, че потисникът ме потиска, и подмени ми с Твоята милост злодеянието му към мен, защото всяко омерзително нещо е грамадно, но не пред Твоя гняв, и всяка беда е безразлична редом с Твоята ненавист!

10. О, Аллах, както Ти ми стори противно да бъда потискан, така ме опази от това да потискам!

11. О, Аллах, не се оплаквам на друг, освен на Теб, и не търся помощ от никой управник, освен от Теб - Ти да пазиш! Затова благослови Мухаммад и семейството му, свържи молитвата ми с отговор и обвържи жалбата ми с промяна!

12. О, Аллах, не ме изпитвай с отчаяние относно Твоето безпристрастие, а него не изпитвай с недосегаемост за Твоето неодобрение, та да не упорства да ме потиска

اجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيمَا يَلِيهِ وَعَجْزًا عَمَّا يُنَاوِيهِ ⑦ اَللّٰهُمَّ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَلَا تُسَوِّغْ لَهُ ظُلْمِي وَاَحْسِنْ
عَلَيْهِ عَوْنِي وَاعْصِمْنِي مِنْ مِثْلِ اَفْعَالِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِي
مِثْلِ حَالِهِ ⑧ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَعِدْنِي
عَلَيْهِ عَدْوٰى حَاضِرَةً تَكُونُ مِنْ غَيْظِي بِهِ شِفَآءً وَمِنْ
حَنَقِي عَلَيْهِ وَفَآءً ⑨ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَ
عَوِّضْنِي مِنْ ظُلْمِهِ لِي عَفْوَكَ وَاَبْدِلْنِي بِسُوْٓءِ صَنِيْعِهِ
بِي رَحْمَتَكَ فَكُلُّ مَكْرُوْهٍ جَلَلٌ دُوْنَ سَخَطِكَ وَ
كُلُّ مَرْزِئَةٍ سَوْآءٌ مَعَ مَوْجِدَتِكَ ⑩ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا كَرَّهْتَ
اِلَيَّ اَنْ اُظْلَمَ فَقِنِي مِنْ اَنْ اَظْلِمَ ⑪ اَللّٰهُمَّ لَا اَشْكُوْ
اِلٰى اَحَدٍ سِوَاكَ وَلَا اَسْتَعِيْنُ بِحَاكِمٍ غَيْرِكَ حَاشَاكَ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصِلْ دُعَآئِي بِالْاِجَابَةِ وَاقْرِنْ
شِكَايَتِي بِالتَّغْيِيْرِ ⑫ اَللّٰهُمَّ لَا تَفْتِنِّي بِالْقُنُوْطِ مِنْ اِنْصَافِكَ
وَلَا تَفْتِنْهُ بِالْاَمْنِ مِنْ اِنْكَارِكَ فَيُصِرَّ عَلٰى ظُلْمِي وَ

и да ме ограничава в правата ми[90]. Запознай го скоро с онова, което Ти си определил за потисниците[91], а мен запознай с отговора, който Ти си определил за принудените![92]

13. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, дай ми да успея да приема това, което Ти си отредил за мен и против мен, направи ме доволен от онова, което Ти вземаш за мен и от мен, поведи ме към онова, което е най-правото, и ме използвай за онова, което е най-правилното!

14. О, Аллах, ако най-доброто за мен според Теб е в отлагането на моето вземане и в отказа от отмъщаване на онзи, който ме е потискал до Деня на решението и събирането на враждуващите, то благослови Мухаммад и семейството му, подкрепи ме от Теб с честно намерение и непрестанно търпение,

15. дай ми убежище срещу зложеланието и нетърпението на алчните люде и очертай в сърцето ми образа на Твоята награда, която Ти си натрупал за мен, и възмездието и наказанието Ти, които Ти си подготвил за моя противник! Стори това причина за моята удовлетвореност от онова, което Ти си отредил, и моето доверие в онова, което Ти си избрал!

16. Амин, Господи на световете! Ти си Притежателя на великото изобилие и Ти над всяко нещо имаш сила.

ПЕТНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато заболееше или го споходеше скръб или беда:

1. О, Аллах, на Теб принадлежи славата за това,

يُحَاضِرَنِي بِحَقِّي وَعَرِّفْهُ عَمَّا قَلِيلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِينَ
وَعَرِّفْنِي مَا وَعَدْتَ مِنْ إِجَابَةِ الْمُضْطَرِّينَ ⑬ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَفِّقْنِي لِقَبُولِ مَا قَضَيْتَ لِي وَعَلَيَّ وَرَضِّنِي
بِمَا أَخَذْتَ لِي وَمِنِّي وَاهْدِنِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَاسْتَعْمِلْنِي
بِمَا هُوَ أَسْلَمُ ⑭ اللّٰهُمَّ وَإِنْ كَانَتِ الْخِيَرَةُ لِي عِنْدَكَ فِي
تَأْخِيرِ الْأَخْذِ لِي وَتَرْكِ الْإِنْتِقَامِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي إِلٰى يَوْمِ الْفَصْلِ
وَمَجْمَعِ الْخَصْمِ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَيِّدْنِي مِنْكَ
بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَصَبْرٍ دَائِمٍ ⑮ وَاعِذْنِي مِنْ سُوءِ الرَّغْبَةِ
وَهَلَعِ أَهْلِ الْحِرْصِ وَصَوِّرْ فِي قَلْبِي مِثَالَ مَا ادَّخَرْتَ
لِي مِنْ ثَوَابِكَ وَأَعْدَدْتَ لِخَصْمِي مِنْ جَزَائِكَ وَعِقَابِكَ
وَاجْعَلْ ذٰلِكَ سَبَبًا لِقَنَاعَتِي بِمَا قَضَيْتَ وَثِقَتِي بِمَا
تَخَيَّرْتَ ⑯ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

че продължавам да съм със здрава плът, и на Теб принадлежи славата за болестта, която си причинил в тялото ми!

2. Защото не знам, о, Боже мой, кое от двете състояния заслужава повече благодарност към Теб и кое от двете времена е по-подходящо, за да Те прославям:

3. дали времето на здравето, в което Ти ме ощастливи със сладостите на Твоето препитание и ме оживи с тях да търся Твоето доволство и изобилие, и с тях ми даде сила за покорството ми пред Теб, в което Ти ми даде сполука.

4. или времето на болестта, чрез която Ти ме пречистваш, и на благата, с които ме даряваш: облекчавайки греховете, които тежат на гърба ми, очиствайки злодеянията, в които съм затънал, подбуждайки към залавяне с разкаяние, напомняйки за изличаването на греха чрез старата благодат;

5. и чрез това, което двамата писари пишат за мен - пречисти дела, които сърце не е помисляло, нито език е произнасял, нито орган е понасял - и по-скоро като Твое милосърдие към мен и добротворство на Твоята доброта към мен[93].

6. О, Аллах, затова благослови Мухаммад и семейството му,

(۱) اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا لَمْ اَزَلْ اَتَصَرَّفُ فِيْهِ مِنْ
سَلَامَةِ بَدَنِيْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا اَحْدَثْتَ بِيْ مِنْ عِلَّةٍ فِيْ
جَسَدِيْ (۲) فَمَا اَدْرِيْ يَا اِلٰهِيْ اَيُّ الْحَالَيْنِ اَحَقُّ بِالشُّكْرِ
لَكَ وَاَيُّ الْوَقْتَيْنِ اَوْلٰى بِالْحَمْدِ لَكَ (۳) اَوَقْتُ الصِّحَّةِ
الَّتِيْ هَنَّاْتَنِيْ فِيْهَا طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَنَشَّطْتَنِيْ بِهَا لِابْتِغَاءِ
مَرْضَاتِكَ وَفَضْلِكَ وَقَوَّيْتَنِيْ مَعَهَا عَلٰى مَا وَفَّقْتَنِيْ لَهُ
مِنْ طَاعَتِكَ (۴) اَمْ وَقْتُ الْعِلَّةِ الَّتِيْ مَحَّصْتَنِيْ بِهَا وَ
النِّعَمِ الَّتِيْ اَتْحَفْتَنِيْ بِهَا تَخْفِيْفًا لِمَا ثَقُلَ بِهٖ عَلَيَّ ظَهْرِيْ مِنَ
الْخَطِيْٓئَاتِ وَتَطْهِيْرًا لِمَا انْغَمَسْتُ فِيْهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ
وَتَنْبِيْهًا لِتَنَاوُلِ التَّوْبَةِ وَتَذْكِيْرًا لِلْمَحْوِ الْحَوْبَةِ بِقَدِيْمِ
النِّعْمَةِ (۵) وَفِيْ خِلَالِ ذٰلِكَ مَا كَتَبَ لِيَ الْكَاتِبَانِ مِنْ
زَكِيِّ الْاَعْمَالِ مَا لَا قَلْبٌ فَكَّرَ فِيْهِ وَلَا لِسَانٌ
نَطَقَ بِهٖ وَلَا جَارِحَةٌ تَكَلَّفَتْهُ بَلْ اِفْضَالًا مِنْكَ
عَلَيَّ وَاِحْسَانًا مِنْ صَنِيْعِكَ اِلَيَّ (۶) اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى

стори ме да обичам онова, което Ти си одобрил за мен, облекчи за мен онова, което Ти си установил за мен, очисти ме от нечистотата на онова, което отпреди сторих, изличи от мен злото, което вече сторих, направи ме да открия сладостта на жизнеността, стори ме да вкуся прохладата на здравето, стори болестта ми да има изход при Твоята прошка, безумието - поврат при Твоето снизхождение, скръбта ми - избавление при Твоя покой и от тази моя трудност - спасение при Твоето облекчение!

7. Ти си Прещедрия, Всеблагия, Даряващия, Дающия, Владетеля на великолепието и почитта.

ШЕСТНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато искаше да се освободи от греховете си или смирено търсеше опрощение за недостатъците си:

1. О, Аллах, о, Ти, с Чиято милост грешниците търсят помощ!

2. О, Ти, към споменаването на Чието добротворство прибягват нуждаещите се!

3. О, Ти, при страха от Когото съгрешилите плачат!

4. О, Утешение на всеки самотен странник! О, Избавление на всеки опечален клетник! О, Помощ на всеки изоставен

مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَا رَضِيْتَ لِيْ وَيَسِّرْ لِيْ مَا
اَحْلَلْتَ بِيْ وَطَهِّرْنِيْ مِنْ دَنَسِ مَا اَسْلَفْتُ وَامْحُ عَنِّيْ
شَرَّ مَا قَدَّمْتُ وَاَوْجِدْنِيْ حَلَاوَةَ الْعَافِيَةِ وَاَذِقْنِيْ
بَرْدَ السَّلَامَةِ وَاجْعَلْ مَخْرَجِيْ عَنْ عِلَّتِيْ اِلٰى عَفْوِكَ وَ
مُتَحَوَّلِيْ عَنْ صَرْعَتِيْ اِلٰى تَجَاوُزِكَ وَخَلَاصِيْ مِنْ كَرْبِيْ اِلٰى
رَوْحِكَ وَسَلَامَتِيْ مِنْ هٰذِهِ الشِّدَّةِ اِلٰى فَرَجِكَ ⑦ اِنَّكَ
الْمُتَفَضِّلُ بِالْاِحْسَانِ الْمُتَطَوِّلُ بِالْاِمْتِنَانِ الْوَهَّابُ
الْكَرِيْمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا اسْتَقَالَ مِنْ ذُنُوْبِهٖ	عَشَرَ السَّادِسُ
	اَوْ تَضَرَّعَ فِيْ طَلَبِ الْعَفْوِ عَنْ عُيُوْبِهٖ	

① اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ بِرَحْمَتِهٖ يَسْتَغِيْثُ الْمُذْنِبُوْنَ ② وَيَا مَنْ
اِلٰى ذِكْرِ اِحْسَانِهٖ يَفْزَعُ الْمُضْطَرُّوْنَ ③ وَيَا مَنْ لِخِيْفَتِهٖ
يَنْتَحِبُ الْخَاطِئُوْنَ ④ يَا اُنْسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ غَرِيْبٍ وَيَا
فَرَجَ كُلِّ مَكْرُوْبٍ كَئِيْبٍ وَيَا غَوْثَ كُلِّ مَخْذُوْلٍ

самотник! О, Подкрепа на всеки отхвърлен сиромах!

5. Ти си, Който *обгръщаш всяко нещо с Твоята милост и знание!*[94]

6. Ти си, Който определи за всяко творение дял от Твоите блага!

7. Ти си, Чиято прошка е по-висока от наказанието Му!

8. Ти си, Чиято милост изпреварва гнева Му!

9. Ти си, Чиято дан е повече от възбраната Му!

10. Ти си, Чиято милост обгръща всичките Му творения!

11. Ти си, Който не желае отплата от онзи, комуто е дал!

12. Ти си, Който не прекалява с наказанието на онзи, който Му се е възпротивил!

13. А аз, о, Боже мой, съм Твоят раб, на когото Ти повели да се моли и той рече: Аз съм в Твоя служба и разположение! Ето ме, о, Господи мой, проснат пред Теб!

14. Аз съм този, чиито грехове натежаха на гърба му! Аз съм този, чиито прегрешения погубиха живота му! Аз съм този, който в невежеството си Ти се възпротиви, а Ти не заслужаваше това от него!

15. О, Боже мой, ще се смилиш ли над онзи, който Те умолява, та да Ти предам молбата си? И ще простиш ли на онзи, който плаче пред Теб, та да побързам да заплача? И ще бъдеш ли снизходителен към онзи, който посипва лицето си с пепел пред Теб в знак на покорство?

فَرِيْدٍ وَيَا عَضُدَ كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيْدٍ ⑤ اَنْتَ الَّذِىْ وَسِعَتْ
كُلَّ شَىْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا ⑥ وَاَنْتَ الَّذِىْ جَعَلْتَ لِكُلِّ مَخْلُوْقٍ
فِىْ نِعَمِكَ سَهْمًا ⑦ وَاَنْتَ الَّذِىْ عَفْوُهٗ اَعْلٰى مِنْ عِقَابِهٖ
⑧ وَاَنْتَ الَّذِىْ تَسْعٰى رَحْمَتُهٗ اَمَامَ غَضَبِهٖ ⑨ وَاَنْتَ الَّذِىْ
عَطَاؤُهٗ اَكْثَرُ مِنْ مَنْعِهٖ ⑩ وَاَنْتَ الَّذِىْ اتَّسَعَ الْخَلَآئِقُ
كُلُّهُمْ فِىْ رَحْمَتِهٖ ⑪ وَاَنْتَ الَّذِىْ لَا يَرْغَبُ فِىْ جَزَآءِ مَنْ
اَعْطَاهُ ⑫ وَاَنْتَ الَّذِىْ لَا يُفْرِطُ فِىْ عِقَابِ مَنْ عَصَاهُ ⑬ وَ
اَنَا يَا اِلٰهِىْ عَبْدُكَ الَّذِىْ اَمَرْتَهٗ بِالدُّعَآءِ فَقَالَ لَبَّيْكَ
وَسَعْدَيْكَ هَا اَنَاذَا يَا رَبِّ مَطْرُوْحٌ بَيْنَ يَدَيْكَ
⑭ اَنَا الَّذِىْ اَوْقَرَتِ الْخَطَايَا ظَهْرَهٗ وَاَنَا الَّذِىْ اَفْنَتِ
الذُّنُوْبُ عُمْرَهٗ وَاَنَا الَّذِىْ بِجَهْلِهٖ عَصَاكَ وَلَمْ تَكُنْ
اَهْلًا مِنْهُ لِذَاكَ ⑮ هَلْ اَنْتَ يَا اِلٰهِىْ رَاحِمٌ مَنْ دَعَاكَ
فَاُبْلِغَ فِى الدُّعَآءِ اَمْ اَنْتَ غَافِرٌ لِمَنْ بَكَاكَ فَاُسْرِعَ فِى
الْبُكَآءِ اَمْ اَنْتَ مُتَجَاوِزٌ عَمَّنْ عَفَّرَ لَكَ وَجْهَهٗ تَذَلُّلًا

И ще освободиш ли от нужда онзи, който се оплаква пред Теб от бедността си с упование?

16. О, Боже мой, не разочаровай онзи, който не намира друг, даващ, освен Теб, и не изоставяй онзи, когото друг освен Теб, не може да освободи от нуждата му от Теб!

17. О, Боже мой, затова благослови Мухаммад и семейството му, не се отвръщай от мен - аз вече пристъпих към Теб, не ме лишавай - аз вече Те възжелах, и не ме удряй по челото с отхвърляне - аз вече се изправих пред Теб!

18. Ти си, Който описа Себе Си чрез милостта, затова благослови Мухаммад и семейството му и имай милост към мен! Ти си, Който назова Себе Си с прошката, затова опрости ме!

19. Ти видя, о, Боже мой, изблика на сълзите ми в страха от Теб, туптенето на сърцето ми в боязънта от Теб и немощта на крайниците ми в благоговението пред Теб.

20. Всичко това е от срам от Теб заради злодеянията ми! Затова гласът ми затихна, спря да вика към Теб и езикът ми се умори да мълви молитва към Теб.

21. О, Боже мой, затова Твоя е славата! Колко много мои порочни дела Ти покри и не ме опозори! Колко много мои грехове Ти ми забули и не ме разгласи! Колко много недъзи придобих, но Ти не ме разобличи за тях и не ме навлече с отвратителния им позор и не показа наяве тяхното безчестие

اَمْ اَنْتَ مُغْنٍ مَنْ شَكَا اِلَيْكَ فَقْرَهٗ تَوَكُّلًا ⑯ اِلٰهِيْ لَا تُخَيِّبْ
مَنْ لَا يَجِدُ مُعْطِيًا غَيْرَكَ وَلَا تَخْذُلْ مَنْ لَا يَسْتَغْنِيْ عَنْكَ
بِاَحَدٍ دُوْنَكَ ⑰ اِلٰهِيْ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَلَا تُعْرِضْ عَنِّيْ
وَقَدْ اَقْبَلْتُ عَلَيْكَ وَلَا تَحْرِمْنِيْ وَقَدْ رَغِبْتُ اِلَيْكَ
وَلَا تَجْبَهْنِيْ بِالرَّدِّ وَقَدِ انْتَصَبْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ ⑱ اَنْتَ الَّذِيْ
وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِالرَّحْمَةِ، فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَارْحَمْنِيْ
وَاَنْتَ الَّذِيْ سَمَّيْتَ نَفْسَكَ بِالْعَفْوِ فَاعْفُ عَنِّيْ ⑲ قَدْ تَرٰى
يَا اِلٰهِيْ فَيْضَ دَمْعِيْ مِنْ خِيْفَتِكَ وَوَجِيْبَ قَلْبِيْ مِنْ خَشْيَتِكَ
وَانْتِقَاضَ جَوَارِحِيْ مِنْ هَيْبَتِكَ ⑳ كُلُّ ذٰلِكَ حَيَاءٌ مِنْكَ
لِسُوْٓءِ عَمَلِيْ وَلِذَاكَ خَمَدَ صَوْتِيْ عَنِ الْجَارِ اِلَيْكَ وَ
كَلَّ لِسَانِيْ عَنْ مُنَاجَاتِكَ ㉑ يَا اِلٰهِيْ فَلَكَ الْحَمْدُ فَكَمْ مِنْ عَآئِبَةٍ
سَتَرْتَهَا عَلَيَّ فَلَمْ تَفْضَحْنِيْ وَكَمْ مِنْ ذَنْبٍ غَطَّيْتَهٗ عَلَيَّ فَلَمْ
تَشْهَرْنِيْ وَكَمْ مِنْ شَآئِبَةٍ اَلْمَمْتُ بِهَا فَلَمْ تَهْتِكْ عَنِّيْ
سِتْرَهَا وَلَمْ تُقَلِّدْنِيْ مَكْرُوْهَ شَنَارِهَا وَلَمْ تُبْدِ سَوْاٰتِهَا

пред онези от моите съседи, които търсят недъзите ми, и пред онези, които завиждат за Твоята благодат към мен!

22. Но това не ми попречи да се устремя към най-злото, което Ти позна от мен!

23. Затова кой е по-невеж от мен, о, Боже мой, за благоразумието си? Кой е по-небрежен от мен към добрата си участ? Кой е по-далеч от мен от стремежа към поправяне на душата си? Та аз изразходвам препитанието, което Ти ми отпусна, за непокорството пред Теб, което Ти ми забрани! Кой потъва по-дълбоко от мен в лъжата и по-неотклонно от мен пристъпва към злото? Та аз заставам между Твоя призив и призива на сатаната, но следвам неговия призив, без да съм сляп в познанието си за него и без да забравям в паметта ми за него,

24. макар че тогава съм сигурен, че Твоят призив води към Рая, а неговият призив води към Огъня!

25. Пречист си Ти! Колко чудно е онова, което свидетелствам против душата си, и онова, което изброявам от скритите си дела!

26. И по-чудно от това е, че Ти не бързаш с мен, че Ти забавяш подгонването ми! Това не е защото имам достойнство пред Теб, а защото Ти си търпелив с мен и благосклонен към мен, та да се откажа от гневящата непокорност пред Теб,

لِمَنْ يَلْتَمِسُ مَعَايِبِيْ مِنْ جِيْرَتِيْ وَحَسَدَةِ نِعْمَتِكَ عِنْدِيْ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ
لَمْ يَنْهَنِيْ ذٰلِكَ عَنْ اَنْ جَرَيْتُ اِلٰى سُوْٓءِ مَا عَهِدْتَ مِنِّيْ
﴿٢٣﴾ فَمَنْ اَجْهَلُ مِنِّيْ يَا اِلٰهِيْ بِرُشْدِهٖ وَمَنْ اَغْفَلُ مِنِّيْ عَنْ
حَظِّهٖ وَمَنْ اَبْعَدُ مِنِّيْ مِنِ اسْتِصْلَاحِ نَفْسِهٖ حِيْنَ اَنْفَقْتُ مَا
اَجْرَيْتَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ فِيْمَا نَهَيْتَنِيْ عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ
وَمَنْ اَبْعَدُ غَوْرًا فِي الْبَاطِلِ وَاَشَدُّ اِقْدَامًا عَلَى السُّوْٓءِ مِنِّيْ
حِيْنَ اَقِفُ بَيْنَ دَعْوَتِكَ وَدَعْوَةِ الشَّيْطَانِ فَاَتَّبِعُ دَعْوَتَهٗ
عَلٰى غَيْرِ عَمًى مِنِّيْ فِيْ مَعْرِفَةٍ بِهٖ وَلَا نِسْيَانٍ مِنْ حِفْظِيْ لَهٗ
﴿٢٤﴾ وَاَنَا حِيْنَئِذٍ مُوْقِنٌ بِاَنَّ مُنْتَهٰى دَعْوَتِكَ اِلَى الْجَنَّةِ
وَمُنْتَهٰى دَعْوَتِهٖ اِلَى النَّارِ ﴿٢٥﴾ سُبْحَانَكَ مَا اَعْجَبَ مَا
اَشْهَدُ بِهٖ عَلٰى نَفْسِيْ وَاُعَدِّدُهٗ مِنْ مَكْتُوْمِ اَمْرِيْ ﴿٢٦﴾ وَ
اَعْجَبُ مِنْ ذٰلِكَ اَنَاتُكَ عَنِّيْ وَاِبْطَآؤُكَ عَنْ مُعَاجَلَتِيْ
وَلَيْسَ ذٰلِكَ مِنْ كَرَمِيْ عَلَيْكَ بَلْ تَاَنِّيًا مِنْكَ لِيْ وَ
تَفَضُّلًا مِنْكَ عَلَيَّ لِاَنْ اَرْتَدِعَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ الْمُسْخِطَةِ

да се изтръгна от изнуряващите ме злодеяния и защото Твоята прошка към мен Ти е по-любима от наказването ми!

27. Но аз, о, Боже мой, имам повече грехове, по-грозни следи, по-омразни дела, аз съм по-силно безразсъден в лъжливото и по-слабо бдителен в покорството пред Теб и по-малко внимателен и очакващ за Твоите заплахи, та да мога да Ти изброя недъзите си или да имам силата да спомена греховете си.

28. Аз упреквам за това единствено душата си, копнеейки за Твоята жалост, чрез която се поправят делата на грешниците, и надявайки се на Твоята милост, , чрез която се освобождават вратовете на прегрешилите.

29. О, Аллах, това е вратът ми, заробиха го греховете, затова благослови Мухаммад и семейството му, а него освободи чрез Твоята прошка. Това е гърбът ми, обремениха го прегрешенията, затова благослови Мухаммад и семейството му, а него облекчи чрез Твоята благост!

30. О, Боже мой, да бях плакал към Теб, докато клепачите ми се склопят, да бях стенал, докато гласът ми секне, да бях стоял пред Теб, докато краката ми подпухнат, да бях Ти се покланял, докато гръбнакът ми се превие, да бях се просвал пред Теб, докато зениците ми изхвръкнат, да бях ял

وَاُقْلِعْ عَنْ سَيِّئَاتِي الْمُخْلِقَةِ وَلِاَنَّ عَفْوَكَ عَنِّيْ اَحَبُّ
اِلَيْكَ مِنْ عُقُوْبَتِيْ ﴿۲۷﴾ بَلْ اَنَا يَا اِلٰهِيْ اَكْثَرُ ذُنُوْبًا وَاَقْبَحُ
اٰثَارًا وَاَشْنَعُ اَفْعَالًا وَاَشَدُّ فِي الْبَاطِلِ تَهَوُّرًا وَ
اَضْعَفُ عِنْدَ طَاعَتِكَ تَيَقُّظًا وَاَقَلُّ لِوَعِيْدِكَ انْتِبَاهًا
وَارْتِقَابًا مِنْ اَنْ اُحْصِيَ لَكَ عُيُوْبِيْ اَوْ اَقْدِرَ عَلٰى ذِكْرِ
ذُنُوْبِيْ ﴿۲۸﴾ وَاِنَّمَا اُوَبِّخُ بِهٰذَا نَفْسِيْ طَمَعًا فِيْ رَاْفَتِكَ الَّتِيْ بِهَا
صَلَاحُ اَمْرِ الْمُذْنِبِيْنَ وَرَجَآءً لِرَحْمَتِكَ الَّتِيْ بِهَا فَكَاكُ
رِقَابِ الْخَاطِئِيْنَ ﴿۲۹﴾ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ رَقَبَتِيْ قَدْ اَرَقَّتْهَا
الذُّنُوْبُ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَعْتِقْهَا بِعَفْوِكَ وَ
هٰذَا ظَهْرِيْ قَدْ اَثْقَلَتْهُ الْخَطَايَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَخَفِّفْ عَنْهُ بِمَنِّكَ ﴿۳۰﴾ يَا اِلٰهِيْ لَوْ بَكَيْتُ اِلَيْكَ حَتّٰى تَسْقُطَ
اَشْفَارُ عَيْنِيْ وَانْتَحَبْتُ حَتّٰى يَنْقَطِعَ صَوْتِيْ وَقُمْتُ
لَكَ حَتّٰى تَتَنَشَّرَ قَدَمَايَ وَرَكَعْتُ لَكَ حَتّٰى يَنْخَلِعَ
صُلْبِيْ وَسَجَدْتُ لَكَ حَتّٰى تَتَفَقَّاَ حَدَقَتَايَ وَاَكَلْتُ

земната пръст през целия си живот и да бях пил пепелява вода до края на дните си, и да бях Те споменавал през това време, докато езикът ми се умори, та после да не вдигна поглед към небесните хоризонти от срам пред Теб, пак нямаше да заслужа с това изличаването дори на едно от моите злодеяния.

31. И въпреки че Ти ми опрощаваш, когато съм достоен за опрощението Ти, и ми прощаваш, когато заслужа прошката Ти, това не е моя заслуга по достойнство, нито съм достоен за него по право, тъй като моето възмездие от Теб за първото, в което Ти се възпротиви, е Огънят! Затова, ако ме мъчиш, Ти не ме онеправдаваш.

32. Боже мой, откакто ме покри с Твоето покривало, Ти не си ме изобличил, изчака ме търпеливо с Твоята щедрост и не ме подгони с наказанието, показа състрадание към мен чрез Твоето благоволение и не промени благодатта Си над мен, нито помрачи Твоето благоволение към мен, затова смили се над дългото ми моление, силната ми нищета и лошото ми положение!

33. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, запази ме от непокорствата, използвай ме в покорството, дай ми прекрасното смирение, очисти ме чрез покаянието, подкрепи ме

تُرَابَ الْاَرْضِ طُوْلَ عُمْرِیْ وَشَرِبْتُ مَآءَ الرَّمَادِ اٰخِرَ
دَهْرِیْ وَذَکَرْتُکَ فِیْ خِلَالِ ذٰلِکَ حَتّٰی یَکِلَّ لِسَانِیْ
ثُمَّ لَمْ اَرْفَعْ طَرْفِیْ اِلٰی اٰفَاقِ السَّمَآءِ اسْتِحْیَآءً مِنْکَ مَا
اسْتَوْجَبْتُ بِذٰلِکَ مَحْوَ سَیِّئَةٍ وَاحِدَةٍ مِنْ سَیِّئَاتِیْ ﴿٣١﴾ وَ
اِنْ کُنْتَ تَغْفِرُ لِیْ حِیْنَ اَسْتَوْجِبُ مَغْفِرَتَکَ وَتَعْفُوْ
عَنِّیْ حِیْنَ اَسْتَحِقُّ عَفْوَکَ فَاِنَّ ذٰلِکَ غَیْرُ وَاجِبٍ لِیْ بِاسْتِحْقَاقٍ
وَلَا اَنَا اَهْلٌ لَهٗ بِاسْتِیْجَابٍ اِذْ کَانَ جَزَآئِیْ مِنْکَ فِیْ
اَوَّلِ مَا عَصَیْتُکَ النَّارَ فَاِنْ تُعَذِّبْنِیْ فَاَنْتَ غَیْرُ ظَالِمٍ
لِیْ ﴿٣٢﴾ اِلٰهِیْ فَاِذْ قَدْ تَغَمَّدْتَنِیْ بِسِتْرِکَ فَلَمْ تَفْضَحْنِیْ وَتَاَنَّیْتَنِیْ
بِکَرَمِکَ فَلَمْ تُعَاجِلْنِیْ وَحَالَمْتَ عَنِّیْ بِتَفَضُّلِکَ فَلَمْ تُغَیِّرْ
نِعْمَتَکَ عَلَیَّ وَلَمْ تُکَدِّرْ مَعْرُوْفَکَ عِنْدِیْ فَارْحَمْ طُوْلَ
تَضَرُّعِیْ وَشِدَّةَ مَسْکَنَتِیْ وَسُوْٓءَ مَوْقِفِیْ ﴿٣٣﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَقِنِیْ مِنَ الْمَعَاصِیْ وَاسْتَعْمِلْنِیْ بِالطَّاعَةِ
وَارْزُقْنِیْ حُسْنَ الْاِنَابَةِ وَطَهِّرْنِیْ بِالتَّوْبَةِ وَاَیِّدْنِیْ

чрез непогрешимостта, поправи ме чрез благополу-чието, позволи ми да вкуся от сладостта на опрощението, стори ме освободения чрез Твоята прошка, свободния чрез Твоята милост и ми впиши поцада от Твоето недоволство! И благовести ме за това скоро, без отлагане - блага вест, която да узная, и стори ми в това знак, който ясно да различа!

34. Това не ще Те стесни в Твоята сила, не ще Те затрудни в Твоята мощ и не ще Те надвиши в Твоята издръжливост, нито ще Те изнури в Твоите щедри дарове, посочени от Твоите знамения. Наистина Ти правиш това, което Ти пожелаеш, и отсъждаш, каквото Ти поискаш. *Ти над всяко нещо имаш сила* [95].

СЕДЕМНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато се споменеше сатаната, и търсеше убежище от него, от враждебността му и лукавството му:

1. О, Аллах, ние търсим убежище в Теб от изкушенията на низвергнатия сатана, от лукавството и капаните му, от доверието в надеждите и обещанията му, от тщеславието и клопките му,

2. и да не закопнее да ни отклони

بِالْعِصْمَةِ وَاسْتَصْلِحْنِيْ بِالْعَافِيَةِ وَاَذِقْنِيْ حَلَاوَةَ
الْمَغْفِرَةِ وَاجْعَلْنِيْ طَلِيْقَ عَفْوِكَ وَعَتِيْقَ رَحْمَتِكَ
وَاكْتُبْ لِيْ اَمَانًا مِنْ سُخْطِكَ وَبَشِّرْنِيْ بِذٰلِكَ فِي
الْعَاجِلِ دُوْنَ الْاٰجِلِ بُشْرٰى اَعْرِفُهَا وَعَرِّفْنِيْ فِيْهِ
عَلَامَةً اَتَبَيَّنُهَا ﴿۳۴﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَا يَضِيْقُ عَلَيْكَ فِيْ
وُسْعِكَ وَلَا يَتَكَاَّدُكَ فِيْ قُدْرَتِكَ وَلَا
يَتَصَعَّدُكَ فِيْ اَنَاتِكَ وَلَا يَؤُدُكَ فِيْ جَزِيْلِ هِبَاتِكَ
الَّتِيْ دَلَلْتَ عَلَيْهَا اٰيَاتُكَ اِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَآءُ
وَتَحْكُمُ مَا تُرِيْدُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا ذُكِرَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَعَاذَ مِنْهُ وَمِنْ عَدَاوَتِهٖ وَكَيْدِهٖ	عَشَرَ السَّابِعُ

﴿۱﴾ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ
كَيْدِهٖ وَمَكَآئِدِهٖ وَمِنَ الثِّقَةِ بِاَمَانِيِّهٖ وَمَوَاعِيْدِهٖ وَ
غُرُوْرِهٖ وَمَصَآئِدِهٖ ﴿۲﴾ وَاَنْ يُطْمِعَ نَفْسُهُ فِيْ اِضْلَالِنَا

от покорството пред Теб и да ни унизи, като ни изправи срещу Теб, и да не ни се вижда красиво онова, което той ни е показал като красиво, а онова, което ни е показал като противно, да ни се стори тежко.

3. О, Аллах, прогони го от нас чрез преклонението пред Теб, съкруши го чрез упорството ни в Твоята любов и стори между нас и него завеса, която да не може да раздере, и насип, който не може да разцепи!

4. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, отвлечи сатаната от нас чрез някои от Твоите врагове, опази ни от него чрез Твоята добра грижа, спести ни вероломството му, извърни гърба му към нас и прекъсни въздействието му върху нас!

5. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, зарадвай ни с толкова напътствие, колкото е неговото заблуждаване, добави ни благочестие срещу съблазънта му и ни направи да вървим с благочестив страх обратно на гибелния му път!

6. О, Аллах, не сторвай за него вход към сърцата ни и не му подготвяй дом в онова, което е наше!

7. О, Аллах, направи ни да узнаем лъжливото, с което той ни изкушава, а щом ни сториш да го познаем, запази ни от него! Направи ни да прозрем онова, с което ще го надхитрим, вдъхнови ни какво да му подготвим, пробуди ни от дрямката на небрежността, идеща от разчитането на него,

عَنْ طَاعَتِكَ وَامْتِهَانِنَا بِمَعْصِيَتِكَ اَوْاَنْ يَحْسُنَ
عِنْدَنَا مَاحَسَّنَ لَنَا اَوْاَنْ يَثْقُلَ عَلَيْنَا مَاكَرَّهَ اِلَيْنَا
③ اَللّٰهُمَّ اخْسَاهُ عَنَّا بِعِبَادَتِكَ وَاَكْبِتْهُ بِدُؤُبِنَا فِيْ
مَحَبَّتِكَ وَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سِتْرًا لَايَهْتِكُهُ وَرَدْمًا
مُصْمَتًا لَايَفْتُقُهُ ④ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَ
اشْغَلْهُ عَنَّا بِبَعْضِ اَعْدَآئِكَ وَاعْصِمْنَا مِنْهُ بِحُسْنِ
رِعَايَتِكَ وَاكْفِنَا خَتْرَهُ وَوَلِّنَا ظَهْرَهُ وَاقْطَعْ عَنَّا
اِثْرَهُ ⑤ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَمْتِعْنَا مِنَ الْهُدٰى
بِمِثْلِ ضَلَالَتِهِ وَزَوِّدْنَا مِنَ التَّقْوٰى ضِدَّ غَوَايَتِهِ
وَاسْلُكْ بِنَا مِنَ التُّقٰى خِلَافَ سَبِيْلِهِ مِنَ الرَّدٰى ⑥ اَللّٰهُمَّ
لَاتَجْعَلْ لَهُ فِيْ قُلُوْبِنَا مَدْخَلًا وَلَاتُوْطِئَنَّ لَهُ فِيْمَا
لَدَيْنَا مَنْزِلًا ⑦ اَللّٰهُمَّ وَمَاسَوَّلَ لَنَا مِنْ بَاطِلٍ فَعَرِّفْنَاهُ
وَاِذَاعَرَّفْتَنَاهُ فَقِنَاهُ وَبَصِّرْنَا مَانُكَايِدُهُ بِهِ وَاَلْهِمْنَا
مَانُعِدُّهُ لَهُ وَاَيْقِظْنَا عَنْ سِنَةِ الْغَفْلَةِ بِالرُّكُوْنِ اِلَيْهِ

и добре ни подкрепи срещу него чрез сполуката, която Ти даваш!

8. О, Аллах, насити сърцата ни с отрицание на делата му и бъди добър към нас, като провалиш хитростите му!

9. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, отклони властта му от нас, прекъсни надеждата му в нас и го въздържай от страстта към нас!

10. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и стори вярващите мъже и жени измежду бащите ни, майките ни, децата ни, съпругите ни, братята и сестрите ни, близките ни и съседите ни да бъдат в непревземаема крепост, укрепена твърдина, непристъпна пещера срещу него! И ги облечи с предпазни щитове срещу него и им дай остри оръжия срещу него!

11. О, Аллах, включи в това всеки, който свидетелства, че Твое е господството, искрено се отдава на Твоето Единство, враждебен е заради Теб към него чрез истинността на богослужението и търси помощ от Теб срещу него чрез познаването на Господните науки!

12. О, Аллах, развържи, което той завързва, раздери, което той сшива, развали, което той замисля, въздръж го, когато вземе решение, и разруши, което той установи!

وَاَحْسِنْ بِتَوْفِيْقِكَ عَوْنَنَا عَلَيْهِ ۸ اَللّٰهُمَّ وَاَشْرِبْ
قُلُوْبَنَا اِنْكَارَ عَمَلِهٖ وَالْطُفْ لَنَا فِيْ نَقْضِ حِيَلِهٖ
۹ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَحَوِّلْ سُلْطَانَهٗ
عَنَّا وَاقْطَعْ رَجَآئَهٗ مِنَّا وَادْرَاْهُ عَنِ الْوُلُوْعِ بِنَا
۱۰ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْ اٰبَآئَنَا وَ
اُمَّهَاتِنَا وَاَوْلَادَنَا وَاَهَالِيْنَا وَذَوِيْ اَرْحَامِنَا وَ
قَرَابَاتِنَا وَجِيْرَانَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنْهُ فِيْ
حِرْزٍ حَارِزٍ وَحِصْنٍ حَافِظٍ وَكَهْفٍ مَانِعٍ وَاَلْبِسْهُمْ
مِنْهُ جُنَنًا وَّاقِيَةً وَاَعْطِهِمْ عَلَيْهِ اَسْلِحَةً مَاضِيَةً
۱۱ اَللّٰهُمَّ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ مَنْ شَهِدَ لَكَ بِالرُّبُوْبِيَّةِ
وَاَخْلَصَ لَكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَعَادَاهُ لَكَ بِحَقِيْقَةِ
الْعُبُوْدِيَّةِ وَاسْتَظْهَرَ بِكَ عَلَيْهِ فِيْ مَعْرِفَةِ الْعُلُوْمِ
الرَّبَّانِيَّةِ ۱۲ اَللّٰهُمَّ احْلُلْ مَا عَقَدَ وَافْتُقْ مَا رَتَقَ
وَافْسَخْ مَا دَبَّرَ وَثَبِّطْهُ اِذَا عَزَمَ وَانْقُضْ مَا اَبْرَمَ

13. О, Аллах, и порази войниците му, обезсили коварството му, разруши пещерата му и натикай носа му в пръстта!

14. О, Аллах, постави ни в редиците на враговете му и ни отдалечи от числото на приятелите му, да не му се подчиняваме, когато ни съблазнява, и да не му отговаряме, когато ни призовава, да заповяд-ваме на всеки, който се подчинява на нашата заповед, да бъде негов враг, и да увещаваме всеки, който следва нашата забрана, да не го следва!

15. О, Аллах, благослови Мухаммад, Печата на пророците и господаря на пратениците, и хората от Дома му, добрите, пречистите! Дай убежище на нас, на семействата ни, на братята ни и на всички вярващи, мъже и жени, срещу онова, от което търсим убежище, и ни защити срещу страха, от който търсим защита в Теб!

16. Вслушай се в онова, за което умоляваме, дай ни онова, за което сме били нехайни, и запази за нас онова, което сме забравили! С това ни отведи при чиновете на праведните и степените на вярващите! Амин, Господи на световете!

ОСЕМНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато опасностите бъдеха отблъснати или бързо му се даваше исканото:

1. О, Аллах, на Теб принадлежи славата

(۱۳) اَللّٰهُمَّ وَاهْزِمْ جُنْدَهُ وَاَبْطِلْ كَيْدَهُ وَاهْدِمْ
كَهْفَهُ وَاَرْغِمْ اَنْفَهُ (۱۴) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِيْ نَظْمِ اَعْدَائِهِ
وَاعْزِلْنَا عَنْ عِدَادِ اَوْلِيَائِهِ لَا نُطِيْعُ لَهُ اِذَا اسْتَهْوٰانَا
وَلَا نَسْتَجِيْبُ لَهُ اِذَا دَعَانَا نَامُرُ بِمُنَا وَاتِهِ مَنْ اَطَاعَ
اَمْرَنَا وَنَعِظُ عَنْ مُتَابَعَتِهِ مَنِ اتَّبَعَ زَجْرَنَا (۱۵) اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَعَلٰى اَهْلِ
بَيْتِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ وَاَعِذْنَا وَاَهَالِيْنَا وَاِخْوَانَنَا
وَجَمِيْعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِمَّا اسْتَعَذْنَا مِنْهُ وَاَجِرْنَا
مِمَّا اسْتَجَرْنَا بِكَ مِنْ خَوْفِهِ (۱۶) وَاسْمَعْ لَنَا مَا دَعَوْنَا بِهِ وَ
اَعْطِنَا مَا اَغْفَلْنَاهُ وَاحْفَظْ لَنَا مَا نَسِيْنَاهُ وَصَيِّرْنَا
بِذٰلِكَ فِيْ دَرَجَاتِ الصَّالِحِيْنَ وَمَرَاتِبِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اٰمِيْنَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا دُفِعَ عَنْهُ مَا يَحْذَرُ اَوْ عُجِّلَ لَهُ مَطْلَبُهُ	الثَّامِنَ عَشَرَ

за Твоето прекрасно отреждане и за Твоето изпитание, което си отклонил от мен! Но не сторвай моя дял от Твоята милост онова, което Ти бързо ми даде от Твоето благополучие, за да не страдам за онова, което обикнах, и някой друг да се зарадва на това, което намразих![96]

2. И ако това благополучие, в което прекарвам и денем, и нощем, трябва да предхожда безспорно изпитание и неотменимо тегло, тогава ускори за мен онова, което Ти си отложил, и отложи за мен онова, което Ти си ускорил!

3. Защото не е много онова, чийто край е тлението, и не е малко онова, чийто край е пребъдването. И благослови Мухаммад и семейството му!

ДЕВЕТНАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за вода при суша:

1. О, Аллах, напой ни с дъжд, разпростри над нас милостта Си чрез проливния Си дъжд от направляваните облаци за растенията на земята Ти, прекрасна във всички краища!

2. Бъди благодетел на рабите Си чрез узряването на плодовете, съживи Твоята земя чрез цъфтежа на цветята и стори Твоите ангели -

① اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ قَضَآئِكَ وَبِمَا صَرَفْتَ عَنِّيْ مِنْ بَلَآئِكَ فَلَا تَجْعَلْ حَظِّيْ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا عَجَّلْتَ لِيْ مِنْ عَافِيَتِكَ فَاَكُوْنَ قَدْ شَقِيْتُ بِمَا اَحْبَبْتُ وَسَعِدَ غَيْرِيْ بِمَا كَرِهْتُ ② وَاِنْ يَكُنْ مَا ظَلِلْتُ فِيْهِ اَوْبِتُّ فِيْهِ مِنْ هٰذِهِ الْعَافِيَةِ بَيْنَ يَدَيْ بَلَآءٍ لَا يَنْقَطِعُ وَوِزْرٍ لَا يَرْتَفِعُ فَقَدِّمْ لِيْ مَا اَخَّرْتَ وَاَخِّرْ عَنِّيْ مَا قَدَّمْتَ ③ فَغَيْرُ كَثِيْرٍ مَا عَاقِبَتُهُ الْفَنَآءُ وَغَيْرُ قَلِيْلٍ مَا عَاقِبَتُهُ الْبَقَآءُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الْاِسْتِسْقَآءِ بَعْدَ الْجَدْبِ	اَلتَّاسِعَ عَشَرَ

① اَللّٰهُمَّ اسْقِنَا الْغَيْثَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ بِغَيْثِكَ الْمُغْدِقِ مِنَ السَّحَابِ الْمُنْسَاقِ لِنَبَاتِ اَرْضِكَ الْمُوْنِقِ فِيْ جَمِيْعِ الْاٰفَاقِ ② وَامْنُنْ عَلٰى عِبَادِكَ بِاِيْنَاعِ الثَّمَرَةِ وَاَحْيِ بِلَادَكَ بِبُلُوْغِ الزَّهَرَةِ وَاَشْهِدْ مَلَآئِكَتَكَ

достойните писари - да бъдат свидетели на полезно напояване от Теб, постоянно в изобилието си, обширно в прииждането си, леещо се, бързо, скоро,

3. чрез което Ти съживяваш онова, което е отминало, изваждаш отпред онова, което идва, и умножаваш храните чрез скупчени, благотворни, благодатни облаци в тътнещ слой, с порой, но не безспирен, и със светкавици, но не напразни.

4. О, Аллах, напой ни с дъжд, помагащ, плодоносен, оплодяващ, широк, необятен, изобилен - с него израслото да възвърнеш, пречупеното да възстановиш!

5. О, Аллах, напой ни с вода, да е много, и с нея да сториш скалистите хълмове да потекат, ямите да се напълнят, реките да избликнат, дърветата да растат, да намалиш цените във всички земи, да оживиш зверовете и творенията, да сториш пълни за нас сладостите на препитанието, да направиш да израснат за нас нивята, да сториш изобилни вметата и да ни добавиш сила към силата ни!

6. О, Аллах, не сторвай сянката му над нас палещ вятър *самум*, не сторвай студа му режещ, не сторвай пороя му над нас като замеряне с камъни и не сторвай водата му горчива за нас!

7. О, Аллах, благослови Мухаммад

الْكِرَامِ السَّفَرَةِ بِسَقْيٍ مِنْكَ نَافِعٍ دَائِمٍ غُزْرُهُ وَاسِعٍ
دِرَرُهُ وَابِلٍ سَرِيعٍ عَاجِلٍ ٣ تُحْيِي بِهِ مَا قَدْ فَاتَ وَتُخْرِجُ
بِهِ مَا هُوَاتٍ وَتُوَسِّعُ بِهِ فِي الْأَقْوَاتِ سَحَابًا مُتَرَاكِمًا
هَنِيْئًا مَرِيْئًا طَبَقًا مُجَلْجَلًا غَيْرَ مُلِثٍّ وَدْقُهُ وَلَا خُلَّبٍ
بَرْقُهُ ٤ اَللّٰهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيْثًا مَرِيْعًا مُمْرِعًا عَرِيْضًا وَاسِعًا
غَزِيْرًا تَرُدُّ بِهِ النَّهِيْضَ وَتَجْبُرُ بِهِ الْمَهِيْضَ ٥ اَللّٰهُمَّ
اسْقِنَا سَقْيًا تُسِيْلُ مِنْهُ الظِّرَابَ وَتَمْلَأُ مِنْهُ الْجِبَابَ
وَتُفَجِّرُ بِهِ الْأَنْهَارَ وَتُنْبِتُ بِهِ الْأَشْجَارَ وَتُرْخِصُ
بِهِ الْأَسْعَارَ فِيْ جَمِيْعِ الْأَمْصَارِ وَتَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمَ
وَالْخَلْقَ وَتُكْمِلُ لَنَا بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا
بِهِ الزَّرْعَ وَتُدِرُّ بِهِ الضَّرْعَ وَتَزِيْدُنَا بِهِ قُوَّةً إِلٰى
قُوَّتِنَا ٦ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُوْمًا وَلَا تَجْعَلْ
بَرْدَهُ عَلَيْنَا حُسُوْمًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا رُجُوْمًا
وَلَا تَجْعَلْ مَاءَهُ عَلَيْنَا أُجَاجًا ٧ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

и семейството на Мухаммад и ни дай за препитание от благословиите на небесата и на земята! *Ти над всяко нещо имаш сила!* [97]

ДВАЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за достойните нрави и богоугодните действия:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, стори вярата ми да достигне най-съвършената вяра, стори убедеността ми най-добрата убеденост, отведи намерението ми при най-прекрасните намерения и делата ми - при най-прекрасните дела!

2. О, Аллах, изпълни намерението ми чрез Твоята доброта, изправи убедеността ми чрез онова, което е у Теб, и поправи покварено в мен чрез силата Си!

3. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, избави ме от онова, грижата за което ме отклонява, използвай ме в онова, за което утре Ти ще ме питаш, и освободи дните ми за това, за което Ти си ме сътворил! Избави ме от нужда, увеличи над мен Твоето препитание и не ме изкушавай с неблагодарност! Укрепи ме и не ме изпитвай с горделивост! Стори ме да Ти се покланям и не разваляй поклонението ми

وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَمَرْضِيِّ الْأَفْعَالِ	الْعِشْرُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَبَلِّغْ بِاِيْمَانِيْ
اَكْمَلَ الْاِيْمَانِ وَاجْعَلْ يَقِيْنِيْ اَفْضَلَ الْيَقِيْنِ وَ
انْتَهِ بِنِيَّتِيْ اِلٰى اَحْسَنِ النِّيَّاتِ وَبِعَمَلِيْ اِلٰى اَحْسَنِ
الْاَعْمَالِ ② اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نِيَّتِيْ وَصَحِّحْ بِمَا
عِنْدَكَ يَقِيْنِيْ وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ مَا فَسَدَ مِنِّيْ
③ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاكْفِنِيْ مَا يَشْغَلُنِيْ
الْاِهْتِمَامُ بِهٖ وَاسْتَعْمِلْنِيْ بِمَا تَسْاَلُنِيْ غَدًا عَنْهُ وَ
اسْتَفْرِغْ اَيَّامِيْ فِيْمَا خَلَقْتَنِيْ لَهٗ وَاَغْنِنِيْ وَاَوْسِعْ
عَلَيَّ فِيْ رِزْقِكَ وَلَا تَفْتِنِّيْ بِالْبَطَرِ وَاَعِزَّنِيْ وَ
لَا تَبْتَلِيَنِّيْ بِالْكِبْرِ وَعَبِّدْنِيْ لَكَ وَلَا تُفْسِدْ عِبَادَتِيْ

със самовъзхищение! Стори на хората добро с ръцете ми и не го изличавай чрез вменяване на признателност![98] Дари ме с висшите качества на морала и ме предпази от самовъзхвала!

4. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, не ме издигай с една степен пред хората, без да ме снижиш колкото нея в самия мен, и не ми създавай външна слава, без да ми причиниш вътрешно унижение в мен в същата мяра!

5. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад и ми дай да се наслаждавам на правилно напътствие, което да не търся да заменя, път на истината, от който да не се отклоня, и намерение за разумност, в което да не се съмнявам! Дай ми да живея дотогава, докато животът ми е даден да Ти се подчинявам, но ако животът ми стане простор за сатаната, тогава ме сграбчи при Теб, преди Твоята ненавист да побърза към мен или да укрепне Твоят гняв срещу мен!

6. О, Аллах, не оставяй в мен качество, за което да бъда порицаван, без Ти да го поправиш, нито порок, за който да бъда обвиняван, без Ти да го превърнеш в прекрасен, нито незавършена благородна черта в мен, без Ти да я завършиш!

7. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад и замени за мен неприязънта на ненавистниците

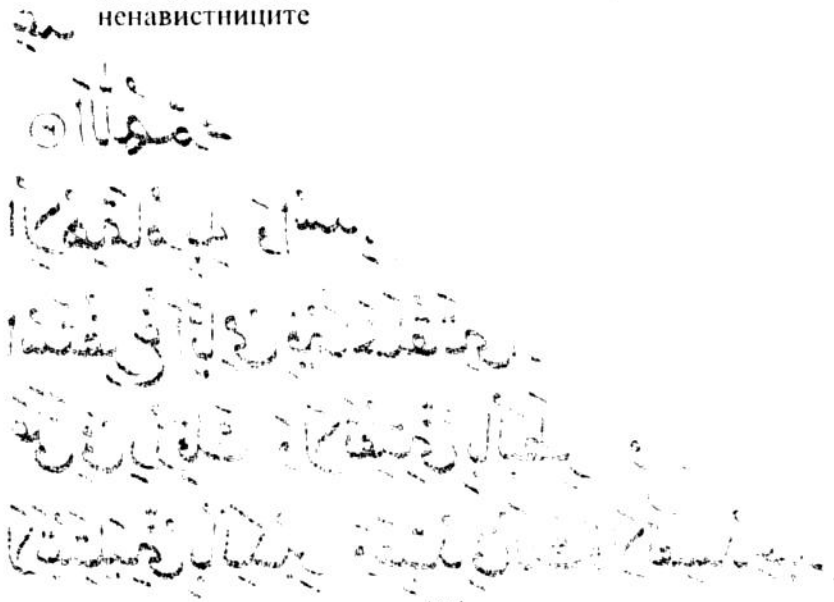

بِالْعُجْبِ وَاَجْرِلِلنَّاسِ عَلٰى يَدِىَ الْخَيْرَ وَلَاتَمْحَقْهُ
بِالْمَنِّ وَهَبْ لِىْ مَعَالِىَ الْاَخْلَاقِ وَاعْصِمْنِىْ مِنَ الْفَخْرِ
۴ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَلَاتَرْفَعْنِىْ فِى النَّاسِ
دَرَجَةً اِلَّاحَطَطْتَنِىْ عِنْدَ نَفْسِىْ مِثْلَهَا وَلَاتُحْدِثْ لِىْ عِزًّا
ظَاهِرًا اِلَّا اَحْدَثْتَ لِىْ ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِىْ بِقَدْرِهَا
۵ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمَتِّعْنِىْ بِهُدًى
صَالِحٍ لَااَسْتَبْدِلُ بِهٖ وَطَرِيْقَةِ حَقٍّ لَااَزِيْغُ عَنْهَا
وَنِيَّةِ رُشْدٍ لَااَشُكُّ فِيْهَا وَعَمِّرْنِىْ مَاكَانَ عُمُرِىْ
بِذْلَةً فِىْ طَاعَتِكَ فَاِذَاكَانَ عُمُرِىْ مَرْتَعًا لِلشَّيْطَانِ
فَاقْبِضْنِىْ اِلَيْكَ قَبْلَ اَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ اِلَىَّ اَوْيَسْتَحْكِمَ
غَضَبُكَ عَلَىَّ ۶ اَللّٰهُمَّ لَاتَدَعْ خَصْلَةً تُعَابُ مِنِّىْ اِلَّا
اَصْلَحْتَهَا وَلَاعَائِبَةً اُوَنَّبُ بِهَا اِلَّاحَسَّنْتَهَا وَلَا
اُكْرُوْمَةً فِىَّ نَاقِصَةً اِلَّا اَتْمَمْتَهَا ۷ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْدِلْنِىْ مِنْ بِغْضَةِ اَهْلِ الشَّنَاٰنِ

с любов, завистта на несправедливите със симпатия, мнителността на праведните с доверие, враждебността на приближените с покровителство, непослушанието на родните братя с преданост, отритването от близките с помощ, привързаността на ласкателите с истинска любов, изоставянето на спътниците с щедро съжител-ство и горчивината на страха от потисниците със сладостта на сигурността!

8. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и стори да имам ръка срещу онзи, който ме потиска, език срещу онзи, който спори с мен, и победа над онзи, който ми се противи! Дари ми хитрост срещу онзи, който замисля срещу мен, сила срещу онзи, който ме преследва, опровержение срещу онзи, който ме очерня, и сигурност срещу онзи, който ме заплашва! Дай ми сполука в подчинението пред онзи, който ме направлява, и в следването на онзи, който ме напътства вярно!

9. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ме направлявай да отвърна с добър съвет на онзи, който ме мами, да въздам с доброта на онзи, който ме напуска, да възнаградя с дар онзи, който ме лишава, да се отплатя със свързване на онзи, който ме прерязва, да възразя с прекрасно споменаване на онзи, който ме клевети.

الْمَحَبَّةَ وَمِنْ حَسَدِ اَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةَ وَمِنْ ظِنَّةِ
اَهْلِ الصَّلَاحِ الثِّقَةَ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدْنَيْنَ الْوَلَايَةَ
وَمِنْ عُقُوْقِ ذَوِى الْأَرْحَامِ الْمَبَرَّةَ وَمِنْ خِذْلَانِ
الْأَقْرَبِيْنَ النُّصْرَةَ وَمِنْ حُبِّ الْمُدَارِيْنَ تَصْحِيْحَ الْمِقَةِ
وَمِنْ رَدِّ الْمُلَابِسِيْنَ كَرَمَ الْعِشْرَةِ وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ
الظَّالِمِيْنَ حَلَاوَةَ الْأَمْنَةِ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَاجْعَلْ لِّيْ يَدًا عَلٰى مَنْ ظَلَمَنِيْ وَلِسَانًا عَلٰى مَنْ خَاصَمَنِيْ وَ
ظَفَرًا بِمَنْ عَانَدَنِيْ وَهَبْ لِيْ مَكْرًا عَلٰى مَنْ كَايَدَنِيْ وَ
قُدْرَةً عَلٰى مَنِ اضْطَهَدَنِيْ وَتَكْذِيْبًا لِمَنْ قَصَبَنِيْ وَ
سَلَامَةً مِمَّنْ تَوَعَّدَنِيْ وَوَفِّقْنِيْ لِطَاعَةِ مَنْ سَدَّدَنِيْ
وَمُتَابَعَةِ مَنْ اَرْشَدَنِيْ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَسَدِّدْنِيْ لِاَنْ اُعَارِضَ مَنْ غَشَّنِيْ بِالنُّصْحِ وَاَجْزِيَ مَنْ
هَجَرَنِيْ بِالْبِرِّ وَاُثِيْبَ مَنْ حَرَمَنِيْ بِالْبَذْلِ وَاُكَافِيَ
مَنْ قَطَعَنِيْ بِالصِّلَةِ وَاُخَالِفَ مَنِ اغْتَابَنِيْ اِلٰى حُسْنِ

да благодаря за доброто и да затворя очите си за злото!

10. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, украси ме с украшението на праведните и ме облечи с премяната на богобоязливите чрез разпростиране на справедливостта, потискане на гнева, потушаване на злобата, събиране на разделените, поправяне на враждата, разгласяване на доброто, покриване на порицаемото, мекота на нрава, спускане на крилото[99], красота на поведението, стихване на мощта, добро съжителство, надпревара в добродетелта, предпочитане на благосклонността, изоставяне на упрека, даряване на незаслужаващия, говорене на истината, макар и да е мъчително, омаловажаване на доброто в думите и делата ми, макар и да е много, и преувеличаване на злото в думите и делата ми, макар и да е малко! Направи това пълно за мен чрез непрестанно подчинение, привързаност към общността и отхвърляне носителите на нововъведенията и ония, които използват самоволно мнение!

11. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, отреди ми Твоето най-обилно препитание, когато остарея, и Твоята най-мощна сила, когато съм изнурен,

الذِّكْرِ وَاَنْ اَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَاُغْضِيَ عَنِ السَّيِّئَةِ
⑩ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَحَلِّنِيْ بِحِلْيَةِ الصَّالِحِيْنَ
وَاَلْبِسْنِيْ زِيْنَةَ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ بَسْطِ الْعَدْلِ وَكَظْمِ الْغَيْظِ
وَاِطْفَآءِ النَّائِرَةِ وَضَمِّ اَهْلِ الْفُرْقَةِ وَاِصْلَاحِ ذَاتِ
الْبَيْنِ وَاِفْشَآءِ الْعَارِفَةِ وَسَتْرِ الْعَآئِبَةِ وَلِيْنِ
الْعَرِيْكَةِ وَخَفْضِ الْجَنَاحِ وَحُسْنِ السِّيْرَةِ وَسُكُوْنِ
الرِّيْحِ وَطِيْبِ الْمُخَالَقَةِ وَالسَّبْقِ اِلَى الْفَضِيْلَةِ وَ
اِيْثَارِ التَّفَضُّلِ وَتَرْكِ التَّعْيِيْرِ وَالْاِفْضَالِ عَلٰى غَيْرِ
الْمُسْتَحِقِّ وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَاِنْ عَزَّ وَاسْتِقْلَالِ الْخَيْرِ
وَاِنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلِيْ وَفِعْلِيْ وَاسْتِكْثَارِ الشَّرِّ وَاِنْ
قَلَّ مِنْ قَوْلِيْ وَفِعْلِيْ وَاَكْمِلْ ذٰلِكَ لِيْ بِدَوَامِ الطَّاعَةِ
وَلُزُوْمِ الْجَمَاعَةِ وَرَفْضِ اَهْلِ الْبِدَعِ وَمُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ
الْمُخْتَرَعِ ⑪ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ
رِزْقِكَ عَلَيَّ اِذَا كَبِرْتُ وَاَقْوٰى قُوَّتِكَ فِيَّ اِذَا نَصِبْتُ

и не ме изпитвай с мързеливост в преклонението пред Теб, нито със слепота за Твоя път, нито с предприемане на нещо, което е противно на любовта към Теб, нито със съединяване с онзи, който се е отделил от Теб, или с раздяла с онзи, който се е присъединил към Теб!

12. О, Аллах, стори да се устремявам към Теб при необходимост, да Те моля при нужда и да Те умолявам в нищета! Не ме изкушавай да търся помощ от друг, освен от Теб, когато съм принуден, нито да се смирявам да моля друг, освен Теб, когато съм беден, нито да умолявам друг, освен Теб, когато съм уплашен, защото с това ще заслужа Твоето изоставяне, Твоето запрещение и Твоето извръщане! О, Най-милосърден от милосърдните!

13. О, Аллах, стори желанието, съмнението и завистта, които сатаната хвърля в сърцето ми, да станат споменаване на Твоето могъщество, размисъл за Твоята мощ и замисъл срещу Твоя враг! И думите на непристойност, сквернословие или безчестене, или лъжливо свидетелство, или охулване на отсъстващ вярващ, или ругателство срещу присъстващ и всички подобни неща, които той прави да преминават през езика ми,

وَلَا تَبْتَلِيَنِّيْ بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْعَمٰى
عَنْ سَبِيْلِكَ وَلَا بِالتَّعَرُّضِ لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَلَا
مُجَامَعَةِ مَنْ تَفَرَّقَ عَنْكَ وَلَا مُفَارَقَةِ مَنِ اجْتَمَعَ اِلَيْكَ
⑫ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ اَصُوْلُ بِكَ عِنْدَ الضَّرُوْرَةِ وَ
اَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ وَاَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ عِنْدَ الْمَسْكَنَةِ
وَلَا تَفْتِنِّيْ بِالْاِسْتِعَانَةِ بِغَيْرِكَ اِذَا اضْطُرِرْتُ وَلَا
بِالْخُضُوْعِ لِسُؤَالِ غَيْرِكَ اِذَا افْتَقَرْتُ وَلَا بِالتَّضَرُّعِ
اِلٰى مَنْ دُوْنَكَ اِذَا رَهِبْتُ فَاَسْتَحِقَّ بِذٰلِكَ خِذْلَانَكَ
وَمَنْعَكَ وَاِعْرَاضَكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ⑬ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِيْ رُوْعِيْ مِنَ التَّمَنِّيْ وَالتَّظَنِّيْ وَ
الْحَسَدِ ذِكْرًا لِعَظَمَتِكَ وَتَفَكُّرًا فِيْ قُدْرَتِكَ وَ
تَدْبِيْرًا عَلٰى عَدُوِّكَ وَمَا اَجْرٰى عَلٰى لِسَانِيْ مِنْ لَفْظَةِ
فُحْشٍ اَوْ هُجْرٍ اَوْ شَتْمِ عِرْضٍ اَوْ شَهَادَةِ بَاطِلٍ اَوِ اغْتِيَابِ
مُؤْمِنٍ غَائِبٍ اَوْ سَبِّ حَاضِرٍ وَمَا اَشْبَهَ ذٰلِكَ نُطْقًا

стори да станат произнасяне на възхвала за Теб, потапяне в прослава на Теб, вдаване във възвеличаването Ти, благодарност за благодатта Ти, признание за Твоето добротворство и изброяване на Твоите благодеяния!

14. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и нека не бъда онеправдаван, щом Ти можеш да ме защитиш, нека не онеправдавам, щом Ти имаш силата да ме обуздаеш, нека не се заблуждавам, щом Ти можеш да ме напътиш, нека не бъда беден, щом от Теб е моето изобилие, нека не бъда угнетител, щом от Теб идва богатството ми!

15. О, Аллах, аз дойдох при Твоето опрощение, отправих се към Твоята прошка, възжелах Твоята снизходителност и се доверих на Твоето изобилие, но нямам нищо, което да ми осигурява Твоето опрощение, нито в делата ми - нещо, с което да заслужавам Твоята прошка. След като отсъдих за душата си, аз нямам нищо, освен Твоята щедрост. Затова благослови Мухаммад и семейството му и бъди щедър към мен!

16. О, Аллах, стори речта ми да е напътствие, вдъхни ми благочестив страх, дай ми сполука в най-чистото и ме използвай в най-угодното.

17. О, Аллах, стори ме да вървя по най-достойния път

بِالْحَمْدِ لَكَ وَاِغْرَاقًا فِي الثَّنَآءِ عَلَيْكَ وَذَهَابًا
فِيْ تَمْجِيْدِكَ وَشُكْرًا لِنِعْمَتِكَ وَاعْتِرَافًا بِاِحْسَانِكَ
وَاِحْصَآءً لِمِنَنِكَ ⑭ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَلَا
اُظْلَمَنَّ وَاَنْتَ مُطِيْقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّيْ وَلَا اَظْلِمَنَّ وَاَنْتَ
الْقَادِرُ عَلَى الْقَبْضِ مِنِّيْ وَلَا اَضِلَّنَّ وَقَدْ اَمْكَنْتَكَ
هِدَايَتِيْ وَلَا اَفْتَقِرَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وُسْعِيْ وَلَا
اَطْغَيَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وُجْدِيْ ⑮ اَللّٰهُمَّ اِلٰى مَغْفِرَتِكَ
وَفَدْتُ وَاِلٰى عَفْوِكَ قَصَدْتُ وَاِلٰى تَجَاوُزِكَ
اشْتَقْتُ وَبِفَضْلِكَ وَثِقْتُ وَلَيْسَ عِنْدِيْ مَا يُوْجِبُ
لِيْ مَغْفِرَتَكَ وَلَا فِيْ عَمَلِيْ مَا اَسْتَحِقُّ بِهٖ عَفْوَكَ وَمَا
لِيْ بَعْدَ اَنْ حَكَمْتُ عَلٰى نَفْسِيْ اِلَّا فَضْلُكَ فَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ ⑯ اَللّٰهُمَّ وَاَنْطِقْنِيْ بِالْهُدٰى
وَاَلْهِمْنِيَ التَّقْوٰى وَوَفِّقْنِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَزْكٰى وَاسْتَعْمِلْنِيْ
بِمَا هُوَ اَرْضٰى ⑰ اَللّٰهُمَّ اسْلُكْ بِيَ الطَّرِيْقَةَ الْمُثْلٰى

и ме стори да умра и живея с Твоята вяра!

18. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, дай ми да се радвам на умереност, стори ме от хората на здравия разум, от доказателствата на благоразумието и от праведните раби, и дай ми победата на завръщането[100] и избавление от причакващото![101]

19. О, Аллах, вземи за Себе Си от душата ми това, което ще я очисти, и остави за душата ми онова от душата ми, което ще я поправи, защото душата ми ще погине, ако Ти не я предпазваш!

20. О, Аллах, Ти си моето упование, когато съм натъжен, Ти си мястото ми за отдих, когато съм лишен, от Теб търся помощ, когато съм огорчен, и при Теб е възмездяването за всичко отминало, поправянето на всичко развалено и промяната на всичко, което Ти не одобряваш. Затова благоволи към мен с жизненост преди бедата, богатство преди искането, благоразумие преди заблудата. Избави ме от бремето на срама пред рабите, дари ми безопасност в Деня на завръщането и ме удостой с прекрасното напътствие!

21. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, отблъсни от мен чрез Твоята доброта, нахрани ме чрез Твоята благодат, поправи ме чрез Твоята щедрост, излекувай ме чрез Твоето действие, спусни над мен сянката Си в Твоето укритие.

وَاجْعَلْنِيْ عَلٰى مِلَّتِكَ اَمُوْتُ وَاَحْيٰى ⑱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَمَتِّعْنِيْ بِالْاِقْتِصَادِ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَهْلِ
السَّدَادِ وَمِنْ اَدِلَّةِ الرَّشَادِ وَمِنْ صَالِحِيْ الْعِبَادِ
وَارْزُقْنِيْ فَوْزَ الْمَعَادِ وَسَلَامَةَ الْمِرْصَادِ ⑲ اَللّٰهُمَّ خُذْ
لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِيْ مَا يُخَلِّصُهَا وَاَبْقِ لِنَفْسِيْ مِنْ نَفْسِيْ مَا
يُصْلِحُهَا فَاِنَّ نَفْسِيْ هَالِكَةٌ اَوْ تَعْصِمَهَا ⑳ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
عُدَّتِيْ اِنْ حَزِنْتُ وَاَنْتَ مُنْتَجَعِيْ اِنْ حُرِمْتُ وَبِكَ
اسْتِغَاثَتِيْ اِنْ كَرِثْتُ وَعِنْدَكَ مِمَّا فَاتَ خَلَفٌ وَلِمَا
فَسَدَ صَلَاحٌ وَفِيْمَا اَنْكَرْتَ تَغْيِيْرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ قَبْلَ
الْبَلَآءِ بِالْعَافِيَةِ وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَةِ وَقَبْلَ الضَّلَالِ
بِالرَّشَادِ وَاكْفِنِيْ مَؤُنَةَ مَعَرَّةِ الْعِبَادِ وَهَبْ لِيْ اَمْنَ
يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنَحْنِيْ حُسْنَ الْاِرْشَادِ ㉑ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَادْرَأْ عَنِّيْ بِلُطْفِكَ وَاغْذُنِيْ بِنِعْمَتِكَ وَ
اَصْلِحْنِيْ بِكَرَمِكَ وَدَاوِنِيْ بِصُنْعِكَ وَاَظِلَّنِيْ فِيْ ذَرَاكَ

покрий ме с Твоето благоволение и ми дай успех, и ако нещата се объркат за мен, дай ми сполука в най-правото от тях, а когато делата изглеждат сходни - в най-чистото от тях, а когато верите са в противоречие - в най-угодната за Теб от тях!

22. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, увенчай ме с достатъчност, положи върху мен прекрасното покровителство[102], дари ме с искреното напътствие, не ме изкушавай с изобилието, дай ми прекрасния отдих, не прави живота ми труд и трудности и не отхвърляй молитвата ми с отхвърляне, защото аз не правя никого да Ти бъде противник и в молението си не поставям никого наравно с Теб!

23. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, въздръж ме от прекаляването, укрепи препитанието ми срещу развала, увеличи моето владение чрез благословия и изведи ме на правия път чрез благочестие в онова, от което раздавам!

24. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му,

وَجَلِّلْنِيْ رِضَاكَ وَوَفِّقْنِيْ اِذَا اشْتَكَلَتْ عَلَيَّ الْاُمُوْرُ
لِاَهْدَاهَا وَاِذَا تَشَابَهَتِ الْاَعْمَالُ لِاَزْكَاهَا وَاِذَا
تَنَاقَضَتِ الْمِلَلُ لِاَرْضَاهَا ۲۲ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَتَوِّجْنِيْ بِالْكِفَايَةِ وَسُمْنِيْ حُسْنَ الْوَلَايَةِ وَهَبْ لِيْ
صِدْقَ الْهِدَايَةِ وَلَا تَفْتِنِّيْ بِالسَّعَةِ وَامْنَحْنِيْ حُسْنَ
الدَّعَةِ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِيْ كَدًّا كَدًّا وَلَا تَرُدَّ دُعَائِيْ عَلَيَّ
رَدًّا فَاِنِّيْ لَا اَجْعَلُ لَكَ ضِدًّا وَلَا اَدْعُوْ مَعَكَ نِدًّا
۲۳ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَامْنَعْنِيْ مِنَ السَّرَفِ
وَحَصِّنْ رِزْقِيْ مِنَ التَّلَفِ وَوَفِّرْ مَلَكَتِيْ بِالْبَرَكَةِ فِيْهِ
وَاَصِبْ بِيْ سَبِيْلَ الْهِدَايَةِ لِلْبِرِّ فِيْمَا اُنْفِقُ مِنْهُ ۲۴ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاكْفِنِيْ مُؤْنَةَ الْاِكْتِسَابِ وَارْزُقْنِيْ
مِنْ غَيْرِ احْتِسَابٍ فَلَا اَشْتَغِلَ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ
وَلَا اَحْتَمِلَ اِصْرَ تَبِعَاتِ الْمَكْسَبِ ۲۵ اَللّٰهُمَّ فَاطْلُبْنِيْ بِقُدْرَتِكَ
مَا اَطْلُبُ وَاَجِرْنِيْ بِعِزَّتِكَ مِمَّا اَرْهَبُ ۲۶ اَللّٰهُمَّ صَلِّ

избави ме от бремето на придобиването и ме храни без разплата, за да не се отклоня от преклоне-нието пред Теб чрез търсене и да не се натоваря с бремето на последиците от придобитото!

25. О, Аллах, удостой ме чрез Твоята сила с онова, което искам, и ме защити чрез Твоята мощ от онова, от което се страхувам!

26. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, запази лицето ми с облекчение и не смалявай достойнството ми чрез бедност, та да не търся препитание от хората на Твоето препитание и да не моля най-лошите от Твоите творения да ми дадат! Тогава ще бъда съблазнен да възхвалявам онзи, който ми е дал, и ще бъда подложен на изпитание, като упрекна онзи, който ми е отказал, а всъщност Ти - а не те - си Повелителя на даването и отказа.

27. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ми осигури истинност в богослужението, безпристрастност в самоотречението, знание в действието и благочестие в цялото!

28. О, Аллах, положи печата на Твоята прошка върху срока ми, утвърди надеждата ми в очакването на Твоята милост, облекчи пътищата ми да достигнат Твоето удовлетворение и стори делата ми прекрасни във всичките ми състояния!

29. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, събуждай ме да Те споменавам в часовете на небрежност, използвай ме в подчинението ми пред Теб в дните на отсрочка, проправи ми гладък път към Твоята любов и с това изпълни за мен доброто както на този свят, така и на отвъдния!

30. О, Аллах, и благослови Мухаммад и семейството му като най-добрите, които Ти си благословил

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَصُنْ وَجْهِيْ بِالْيَسَارِ وَلَا تَبْتَذِلْ
جَاهِيْ بِالْاِقْتَارِ فَاسْتَرْزِقَ اَهْلَ رِزْقِكَ وَاَسْتَعْطِيَ
شِرَارَ خَلْقِكَ فَاَفْتَتِنَ بِحَمْدِ مَنْ اَعْطَانِيْ وَاُبْتَلٰى بِذَمِّ
مَنْ مَنَعَنِيْ وَاَنْتَ مِنْ دُوْنِهِمْ وَلِيُّ الْاَعْطَآءِ وَالْمَنْعِ
(۲۷) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَارْزُقْنِيْ صِحَّةً فِيْ عِبَادَةٍ
وَفَرَاغًا فِيْ زَهَادَةٍ وَعِلْمًا فِيْ اسْتِعْمَالٍ وَوَرَعًا فِيْ
اِجْمَالٍ (۲۸) اَللّٰهُمَّ اخْتِمْ بِعَفْوِكَ اَجَلِيْ وَحَقِّقْ فِيْ رَجَآءِ
رَحْمَتِكَ اَمَلِيْ وَسَهِّلْ اِلٰى بُلُوْغِ رِضَاكَ سُبُلِيْ وَ
حَسِّنْ فِيْ جَمِيْعِ اَحْوَالِيْ عَمَلِيْ (۲۹) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَنَبِّهْنِيْ لِذِكْرِكَ فِيْ اَوْقَاتِ الْغَفْلَةِ وَاسْتَعْمِلْنِيْ بِطَاعَتِكَ
فِيْ اَيَّامِ الْمُهْلَةِ وَانْهَجْ لِيْ اِلٰى مَحَبَّتِكَ سَبِيْلًا سَهْلَةً
اَكْمِلْ لِيْ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ (۳۰) اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ قَبْلَهٗ
وَاَنْتَ مُصَلٍّ عَلٰى اَحَدٍ بَعْدَهٗ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

измежду Твоите творения преди него и ще благословиш след него, и *въздай ни добрина в земния живот и добрина - в отвъдния* и ме запази чрез Твоята милост *от мъчението на Огъня!* [103]

ДВАЙСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато нещо го натъжеше и го угрижваха грехове:

1. О, Аллах, о, Удовлетворяващ самотния и слабия и Пазещ от страховитите дела! Отделиха ме греховете, затова нямам спътник. Слаб съм за гнева Ти, затова нямам помощник. Наближих страха от срещата с Теб и няма кой да успокои ужаса ми.

2. Кой може да ми даде безопасност от Теб, щом Ти си ме изпълнил със страх, и кой може да ми помогне, щом Ти си ме отделил? Кой може да ме подсили, щом Ти си ме отслабил.

3. Никой не може да даде убежище, о, Боже мой, освен господар на васал, никой не може да даде безопасност, освен победител на победен, никой не може да помогне, освен изискващ на задължен.

4. В ръката Ти, о, Боже мой, е нишката на всичко това, при Теб са бягството и изходът, затова благослови Мухаммад и семейството му, защити ме в бягството ми и дай успех на искането ми!

5. О, Аллах, ако отвърнеш щедрия Си Лик от мен или ми възбраниш Твоята огромна щедрост, или ми откажеш Твоето препитание, или прекъснеш с мен Твоята връзка, аз не ще намеря друг път към нещо от моята надежда,

وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِيْ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ

اَلدُّعَاءُ الْحَادِيْ وَالْعِشْرُوْنَ | وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا حَزَنَهٗ اَمْرٌ اَوْ اَهَمَّتْهُ الْخَطَايَا

① اَللّٰهُمَّ يَا كَافِيَ الْفَرْدِ الضَّعِيْفِ وَوَاقِيَ الْاَمْرِ الْمَخُوْفِ
اَفْرَدَتْنِي الْخَطَايَا فَلَا صَاحِبَ مَعِيْ وَضَعُفْتُ عَنْ غَضَبِكَ
فَلَا مُؤَيِّدَ لِيْ وَاَشْرَفْتُ عَلٰى خَوْفِ لِقَائِكَ فَلَا مُسَكِّنَ
لِرَوْعَتِيْ ② وَمَنْ يُؤْمِنُنِيْ مِنْكَ وَاَنْتَ اَخَفْتَنِيْ وَمَنْ
يُسَاعِدُنِيْ وَاَنْتَ اَفْرَدْتَنِيْ وَمَنْ يُقَوِّيْنِيْ وَاَنْتَ اَضْعَفْتَنِيْ
③ لَا يُجِيْرُ يَا اِلٰهِيْ اِلَّا رَبٌّ عَلٰى مَرْبُوْبٍ وَلَا يُؤْمِنُ
اِلَّا غَالِبٌ عَلٰى مَغْلُوْبٍ وَلَا يُعِيْنُ اِلَّا طَالِبٌ عَلٰى مَطْلُوْبٍ
④ وَبِيَدِكَ يَا اِلٰهِيْ جَمِيْعُ ذٰلِكَ السَّبَبِ وَاِلَيْكَ
الْمَفَرُّ وَالْمَهْرَبُ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَجِرْهَرَبِيْ
وَاَنْجِحْ مَطْلَبِيْ ⑤ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اِنْ صَرَفْتَ عَنِّيْ وَجْهَكَ
الْكَرِيْمَ اَوْ مَنَعْتَنِيْ فَضْلَكَ الْجَسِيْمَ اَوْ حَظَرْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ
اَوْ قَطَعْتَ عَنِّيْ سَبَبَكَ لَمْ اَجِدِ السَّبِيْلَ اِلٰى شَيْءٍ مِنْ اَمَلِيْ

освен при Теб, нито ще се справя с онова, което е от Теб чрез друга помощ, освен от Теб, защото аз съм Твоят раб и съм в Твоята хватка; челото ми е в Твоята ръка[104].

6. Нямам повеля наред с Твоята повеля. Твоето отсъждане се разпростира над мен, справедливо е отреждането Ти за мен![105] Нямам сила да изляза от Твоята власт, нито съм способен да превъзмогна мощта Ти. Не мога да привлека склонността Ти, да постигна удовлетворението Ти или да получа онова, което е при Теб, освен чрез подчинение пред Теб и чрез щедростта на Твоята милост.

7. Боже мой, аз осъмвам и замръквам като Твой смирен раб. Нямам за себе си полза, нито вреда, освен чрез Теб. Аз свидетелствам за това над себе си и признавам слабостта на силата си и немощта на хитруването си. Затова осъществи за мен това, което Ти ми обеща, и довърши за мен онова, което Ти ми даде, защото аз съм Твоят нещастен, смирен, слаб, объркан, жалък, презрян, беден, боязлив и търсещ закрила раб!

8. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и не ме прави да забравя да Те споменавам в това, което Ти си сторил за мен, нито да пренебрегна Твоето добротворство, скрито в Твоето изпитание към мен, нито да се отчайвам от Твоя отговор за мен,

غَيْرَكَ وَلَمْ اَقْدِرْ عَلٰى مَا عِنْدَكَ بِمَعُوْنَةِ سِوَاكَ
فَاِنِّيْ عَبْدُكَ وَفِيْ قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِيْ بِيَدِكَ ۞ لَا
اَمْرَلِيْ مَعَ اَمْرِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَآؤُكَ
وَلَاقُوَّةَ لِيْ عَلَى الْخُرُوْجِ مِنْ سُلْطَانِكَ وَلَا اَسْتَطِيْعُ
مُجَاوَزَةَ قُدْرَتِكَ وَلَا اَسْتَمِيْلُ هَوَاكَ وَلَا اَبْلُغُ
رِضَاكَ وَلَا اَنَالُ مَا عِنْدَكَ اِلَّا بِطَاعَتِكَ وَبِفَضْلِ
رَحْمَتِكَ ۞ ۷ اِلٰهِيْ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ عَبْدًا دَاخِرًا لَكَ
لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا بِكَ اَشْهَدُ
بِذٰلِكَ عَلٰى نَفْسِيْ وَاَعْتَرِفُ بِضَعْفِ قُوَّتِيْ وَقِلَّةِ حِيْلَتِيْ
فَاَنْجِزْ لِيْ مَا وَعَدْتَنِيْ وَتَمِّمْ لِيْ مَا اٰتَيْتَنِيْ فَاِنِّيْ عَبْدُكَ
الْمِسْكِيْنُ الْمُسْتَكِيْنُ الضَّعِيْفُ الضَّرِيْرُ الْحَقِيْرُ الْمَهِيْنُ
الْفَقِيْرُ الْخَآئِفُ الْمُسْتَجِيْرُ ۞ ۸ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَلَا تَجْعَلْنِيْ نَاسِيًا لِذِكْرِكَ فِيْمَا اَوْلَيْتَنِيْ وَلَا غَافِلًا
لِاِحْسَانِكَ فِيْمَا اَبْلَيْتَنِيْ وَلَا اٰيِسًا مِنْ اِجَابَتِكَ لِيْ

дори и да се забави, и все едно дали съм в щастие или нещастие, трудност или облекчение, благополучие или изпитание, несрета или благоденствие, имане или нямане, бедност или богатство!

9. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и стори възхвалата ми към Теб, прославата ми за Теб, славослова ми за Теб във всичките ми състояния, така че да не се радвам за онова, което си ми дал от този свят, нито да се натъжавам за онова, от което си ме лишил в него! Накарай сърцето ми да изпита богобоязливост пред Теб, използвай тялото ми в онова, което Ти приемаш от мен, и отклони душата ми чрез подчинението пред Теб от всичко, което идва към мен, така че да не обикна нищо, което Те гневи, нито да съм недоволен от нещо, което Те удовлетворява!

10. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, освободи сърцето ми за Твоята любов, стори го заето със споменаването Ти, оживи го със страха от Теб и боязънта пред Теб, усили го с желанието за Теб, склони го да Ти се подчинява, стори го да тича по най-любимия Ти път и го смири с желание за онова, което е у Теб през всичките дни на живота ми!

11. Стори в този свят моят запас да бъде богобоязливостта пред Теб[106].

وَاِنْ اَبْطَاَتْ عَنِّیْ فِیْ سَرَّآءَ كُنْتُ اَوْضَرَّآءَ اَوْشِدَّةٍ
اَوْرَخَآءٍ اَوْعَافِيَةٍ اَوْبَلَآءٍ اَوْبُؤْسٍ اَوْنَعْمَآءَ اَوْ
جِدَةٍ اَوْلَاُوَآءَ اَوْفَقْرٍ اَوْغِنًى ⑨ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْ ثَنَآئِیْ عَلَيْكَ وَمَدْحِیْ اِيَّاكَ
وَحَمْدِیْ لَكَ فِیْ كُلِّ حَالَاتِیْ حَتّٰى لَا اَفْرَحَ بِمَآ اٰتَيْتَنِیْ
مِنَ الدُّنْيَا وَلَا اَحْزَنَ عَلٰى مَا مَنَعْتَنِیْ فِيْهَا وَاَشْعِرْ
قَلْبِیْ تَقْوَاكَ وَاسْتَعْمِلْ بَدَنِیْ فِيْمَا تَقْبَلُهٗ مِنِّیْ وَاشْغَلْ
بِطَاعَتِكَ نَفْسِیْ عَنْ كُلِّ مَا يَرِدُ عَلَیَّ حَتّٰى لَا اُحِبَّ شَيْئًا
مِنْ سُخْطِكَ وَلَا اَسْخَطَ شَيْئًا مِنْ رِضَاكَ ⑩ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَفَرِّغْ قَلْبِیْ لِمَحَبَّتِكَ وَاشْغَلْهُ
بِذِكْرِكَ وَانْعَشْهُ بِخَوْفِكَ وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ وَقَوِّهِ
بِالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَاَمِلْهُ اِلٰى طَاعَتِكَ وَاَجْرِبِهٖ فِیْ
اَحَبِّ السُّبُلِ اِلَيْكَ وَذَلِّلْهُ بِالرَّغْبَةِ فِيْمَا عِنْدَكَ
اَيَّامَ حَيٰوتِیْ كُلِّهَا ⑪ وَاجْعَلْ تَقْوَاكَ مِنَ الدُّنْيَا زَادِیْ

моето пътуване да е към Твоята милост и моята врата - Твоето благоразположение! Стори обиталището ми да е в Твоята Градина, дари ме със сила, за да изтърпя с нея всичко, което Те удовлетворява, стори ме да бягам към Теб и да възжелавам онова, което е при Теб, облечи сърцето ми с неприязън към най-лошите сред Твоите творения и ми дари общението с Теб, с твоите приятели *аулия* и с хората, които Ти се подчиняват!

12. Не прави разпътник или неверник да има благоразположение към мен, нито ръка, която ме задължава, нито аз да имам нужда от тях! А стори спокойствието на сърцето ми, радостта на душата ми, моята насита и доволството ми да бъдат при Теб и при най-добрите Ти творения!

13. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, стори ме техен другар, стори ме техен помагач и дай ми благоволението Си да копнея за Теб и да правя за Теб това, което Ти обичаш и от което си удовлетворен! *Ти над всяко нещо имаш сила* [107] и това за Теб е лесно!

ДВАЙСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше при трудност, усилие и усложняване на делата:

1. О, Аллах, Ти ме натовари в самия мен с нещо, което принадлежи повече на Теб, отколкото на мен.

وَاِلٰى رَحْمَتِكَ رِحْلَتِيْ وَفِيْ مَرْضَاتِكَ مَدْخَلِيْ وَ
اجْعَلْ فِيْ جَنَّتِكَ مَثْوَايَ وَهَبْ لِيْ قُوَّةً اَحْتَمِلُ بِهَا جَمِيْعَ
مَرْضَاتِكَ وَاجْعَلْ فِرَارِيْ اِلَيْكَ وَرَغْبَتِيْ فِيْمَا
عِنْدَكَ وَاَلْبِسْ قَلْبِيَ الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَ
هَبْ لِيَ الْاُنْسَ بِكَ وَبِاَوْلِيَآئِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ
⑫ وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلَا كَافِرٍ عَلَيَّ مِنَّةً وَلَا لَهٗ عِنْدِيْ
يَدًا وَلَا بِيْ اِلَيْهِمْ حَاجَةً بَلِ اجْعَلْ سُكُوْنَ قَلْبِيْ وَاُنْسَ
نَفْسِيْ وَاسْتِغْنَآئِيْ وَكِفَايَتِيْ بِكَ وَبِخِيَارِ خَلْقِكَ ⑬ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْنِيْ لَهُمْ قَرِيْنًا وَاجْعَلْنِيْ لَهُمْ
نَصِيْرًا وَامْنُنْ عَلَيَّ بِشَوْقٍ اِلَيْكَ وَبِالْعَمَلِ لَكَ بِمَا تُحِبُّ
وَتَرْضٰى اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَذٰلِكَ عَلَيْكَ يَسِيْرٌ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الشِّدَّةِ وَالْجَهْدِ وَتَعَسُّرِ الْاُمُوْرِ	الثَّانِيْ وَالْعِشْرُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ كَلَّفْتَنِيْ مِنْ نَفْسِيْ مَا اَنْتَ اَمْلَكُ بِهٖ مِنِّيْ

Твоята сила над него и над мен е по-могъща от моята сила, затова дай ми в самия мен това, което ще Те стори удовлетворен от мен, и вземи за Себе Си Твоето удовлетворение от моето добруване!

2. О, Аллах, нямам мощ за усилието, нямам търпение в изпитанието, нямам сила за бедността. Затова не ми възбранявай препитанието ми и не ме поверявай на Твоите творения, а единствен Ти поеми моята нужда и следи за моето задоволяване!

3. Гледай към мен и гледай за мен във всичките ми дела, защото ако Ти ме повериш на самия мен, ще бъда неспособен за тях и не ще сторя това, в което е собственият ми интерес. Ако Ти ме повериш на Твоите творения, те ще ми се навъсят, и ако Ти ме оставиш при родините ми, те ще ме лишат, а дадат ли, ще дадат малко и с нежелание, и ще ме упрекват дълго и порицават много.

4. Затова чрез Твоята щедрост, о, Аллах, освободи ме от нужда, чрез Твоето могъщество оживи ме, чрез Твоето изобилие разтвори ръката ми и с това, което е у Теб, ме удовлетвори!

5. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, освободи ме от завистта, огради ме срещу греховете, стори ме да се въздържам от възбранените неща, не ми давай дързост за непокорствата, стори ме да обичам онова,

وَقُدْرَتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيَّ اَغْلَبُ مِنْ قُدْرَتِيْ فَاَعْطِنِيْ مِنْ
نَفْسِيْ مَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ وَخُذْ لِنَفْسِكَ رِضَاهَا مِنْ نَفْسِيْ فِيْ
عَافِيَةٍ ۞ ۲ اَللّٰهُمَّ لَا طَاقَةَ لِيْ بِالْجَهْدِ وَلَا صَبْرَ لِيْ
عَلَى الْبَلَآءِ وَلَا قُوَّةَ لِيْ عَلَى الْفَقْرِ فَلَا تَحْظُرْ عَلَيَّ رِزْقِيْ
وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى خَلْقِكَ بَلْ تَفَرَّدْ بِحَاجَتِيْ وَتَوَلَّ
كِفَايَتِيْ ۞ ۳ وَانْظُرْ اِلَيَّ وَانْظُرْ لِيْ فِيْ جَمِيْعِ اُمُوْرِيْ فَاِنَّكَ
اِنْ وَكَلْتَنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ عَجَزْتُ عَنْهَا وَلَمْ اُقِمْ مَا فِيْهِ مَصْلَحَتُهَا
وَاِنْ وَكَلْتَنِيْ اِلٰى خَلْقِكَ تَجَهَّمُوْنِيْ وَاِنْ اَلْجَاْتَنِيْ اِلٰى
قَرَابَتِيْ حَرَمُوْنِيْ وَاِنْ اَعْطَوْا اَعْطَوْا قَلِيْلًا نَكِدًا وَ
مَنُّوْا عَلَيَّ طَوِيْلًا وَذَمُّوْا كَثِيْرًا ۞ ۴ فَبِفَضْلِكَ اَللّٰهُمَّ
فَاَغْنِنِيْ وَبِعَظَمَتِكَ فَانْعَشْنِيْ وَبِسَعَتِكَ فَابْسُطْ يَدِيْ
وَبِمَا عِنْدَكَ فَاكْفِنِيْ ۞ ۵ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَخَلِّصْنِيْ مِنَ الْحَسَدِ وَاحْصُرْنِيْ عَنِ الذُّنُوْبِ وَوَرِّعْنِيْ
عَنِ الْمَحَارِمِ وَلَا تُجَرِّئْنِيْ عَلَى الْمَعَاصِيْ وَاجْعَلْ هَوَايَ

което е у Теб, и да съм доволен на това, което идва при мен от Теб. Благослови ме в това, което Ти ми даваш за препитание, в това, което Ти ми предоставяш и с което Ти ме облагодетелстваш, и ме стори във всичките ми състояния предпазен, наблюдаван, покрит, приютен, покровителстван!

6. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, направи да изпълня всичко, което Ти си ми вменил или си ми наложил като задължение към Теб по един от начините за подчинение към Теб или към някое от Твоите творения, въпреки че тялото ми е слабо за това, силата ми е нищожна за него, мощта ми е неспособна да го достигне и то е непомерно за моята собственост и за моето богатство, независимо дали съм го споменал или забравил!

7. То, о, Господи мой, е от онова, което Ти си ми отброил, докато аз бях безразличен за него в себе си. Изпълни го вместо мен чрез Твоето щедро даване и изобилието, което е у Теб - защото Ти си всеобхватен, прещедър - така че да не остане нищо от него като мой дълг, с който да поискаш да ми изплатиш за добрите ми дела или да умножиш с него злодеянията ми в деня, когато ще Те срещна, о, Господи мой!

8. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ми дай желанието да работя за Теб заради отвъдния ми живот, така че да узная искреността на това в сърцето си

عِنْدَكَ وَرِضَايَ فِيمَا يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكَ وَبَارِكْ لِيْ
فِيمَا رَزَقْتَنِيْ وَفِيمَا خَوَّلْتَنِيْ وَفِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ
اجْعَلْنِيْ فِيْ كُلِّ حَالَاتِيْ مَحْفُوظًا مَكْلُوْءً مَسْتُوْرًا مَمْنُوْعًا مُعَاذًا
مُجَارًا ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاقْضِ عَنِّيْ كُلَّ مَا
اَلْزَمْتَنِيْهِ وَفَرَضْتَهُ عَلَيَّ لَكَ فِيْ وِجْهٍ مِنْ وُجُوْهِ طَاعَتِكَ
اَوْ لِخَلْقٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاِنْ ضَعُفَ عَنْ ذٰلِكَ بَدَنِيْ وَوَهَنَتْ
عَنْهُ قُوَّتِيْ وَلَمْ تَنَلْهُ مَقْدُرَتِيْ وَلَمْ يَسَعْهُ مَالِيْ وَلَا
ذَاتُ يَدِيْ ذَكَرْتُهُ اَوْ نَسِيْتُهُ ۞ هُوَ يَا رَبِّ مِمَّا قَدْ
اَحْصَيْتَهُ عَلَيَّ وَاَغْفَلْتُهُ اَنَا مِنْ نَفْسِيْ فَاَدِّهِ عَنِّيْ مِنْ
جَزِيْلِ عَطِيَّتِكَ وَكَثِيْرِ مَا عِنْدَكَ فَاِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيْمٌ
حَتّٰى لَا يَبْقٰى عَلَيَّ شَيْءٌ مِنْهُ تُرِيْدُ اَنْ تُقَاصَّنِيْ بِهٖ مِنْ حَسَنَاتِيْ
اَوْ تُضَاعِفَ بِهٖ مِنْ سَيِّئَاتِيْ يَوْمَ اَلْقَاكَ يَا رَبِّ ۞ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَارْزُقْنِي الرَّغْبَةَ فِي الْعَمَلِ لَكَ
لِاٰخِرَتِيْ حَتّٰى اَعْرِفَ صِدْقَ ذٰلِكَ مِنْ قَلْبِيْ وَحَتّٰى يَكُوْنَ

и в мен да вземе връх отречението, докато съм в тоя свят, да върша добри дела с копнеж и да остана в безопасност от злодеянията при уплаха и страх! И ме дари със *светлина, да вървя с нея сред хората*[108], да бъда напътстван с нея сред тъмнините и с нея да търся просветление от съмнението и подозренията!

9. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и дай ми страх от скритата заплаха и копнеж по обещаната награда, така че да намеря наслада в онова, за което Те умолявам, и скръбта от това, за което търся убежище при Теб!

10. О, Аллах, Ти знаеш какво ще устрои делата ми в земния ми живот и в отвъдния ми живот, затова бъди благосклонен към нуждите ми!

11. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад и ми дай по право, когато недостатъчно Ти благодаря за благодатта, която Ти ми даде, в лекота и в трудност, в здраве и в болест, така че сам да позная духа на удовлетворението и успокоението на душата чрез онова, което е мое задължение към Теб в каквото и състояние да се случи: страх и сигурност, удовлетворение и недоволство, загуба и печалба!

12. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и дай ми гръд, предпазена от завист, така че да не завиждам на никое от Твоите творения

الْغَالِبُ عَلَيَّ الزُّهْدَ فِي دُنْيَايَ وَحَتِّ اَعْمَلَ الْحَسَنَاتِ
شَوْقًا وَاَمَنَ مِنَ السَّيِّئَاتِ فَرَقًا وَخَوْفًا وَهَبْ لِيْ نُوْرًا
اَمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ وَاَهْتَدِيْ بِهٖ فِي الظُّلُمَاتِ وَاَسْتَضِيْءُ
بِهٖ مِنَ الشَّكِّ وَالشُّبُهَاتِ ⑨ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ
وَارْزُقْنِيْ خَوْفَ غَمِّ الْوَعِيْدِ وَشَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُوْدِ حَتّٰى
اَجِدَ لَذَّةَ مَا اَدْعُوْكَ لَهٗ وَكَاٰبَةَ مَا اَسْتَجِيْرُ بِكَ مِنْهُ
⑩ اَللّٰهُمَّ قَدْ تَعْلَمُ مَا يُصْلِحُنِيْ مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ
فَكُنْ بِحَوَآئِجِيْ حَفِيًّا ⑪ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
ارْزُقْنِي الْحَقَّ عِنْدَ تَقْصِيْرِيْ فِي الشُّكْرِ لَكَ بِمَا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ
فِي الْيُسْرِ وَالْعُسْرِ وَالصِّحَّةِ وَالسَّقَمِ حَتّٰى اَتَعَرَّفَ مِنْ
نَفْسِيْ رَوْحَ الرِّضَا وَطُمَانِيْنَةَ النَّفْسِ مِنِّيْ بِمَا يَجِبُ لَكَ فِيْمَا
يَحْدُثُ فِيْ حَالِ الْخَوْفِ وَالْاَمْنِ وَالرِّضَا وَالسُّخْطِ وَالضَّرِّ
وَالنَّفْعِ ⑫ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَارْزُقْنِيْ سَلَامَةَ
الصَّدْرِ مِنَ الْحَسَدِ حَتّٰى لَا اَحْسُدَ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ عَلٰى

за нищо от Твоята щедрост и да не виждам никоя от Твоите благодати към някое от Твоите творения - в религията или земното, в благополучието или богобоязливостта, в изобилието или благоденствието - без да се надявам за себе си на по-добро от това чрез Теб и от Теб единствен, Ти нямаш съдружник!

13. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и дай ми в този свят и в отвъдния предпазване от греховете и предпазливост срещу подхлъзванията в състояние на доволство и гняв, така че да оставам безразличен, което и от двете да ме споходи[109], и да работя в подчинение пред Теб и да предпочитам Твоето удовлетворение пред тези двете както у приятели, така и у врагове. Тогава моят враг ще е в безопасност от моето потисничество и несправедливост и моят приятел ще се отчае от моята склонност и упадъка на чувството ми.

14. Стори ме един от онези, които Те умоляват искрено в благоденствие с молитвата на онези, които Те умоляват искрено в принуждение. Наистина Ти си преславен, всеславен!

ДВАЙСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато молеше Аллах за благополучие и благодарност за него:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, облечи ме с Твоето благополучие,

شَيْءٍ مِنْ فَضْلِكَ وَحَتّٰى لَا اَرٰى نِعْمَةً مِنْ نِعَمِكَ عَلٰى اَحَدٍ
مِنْ خَلْقِكَ فِيْ دِيْنٍ اَوْ دُنْيَا اَوْ عَافِيَةٍ اَوْ تُقْوٰى اَوْ سَعَةٍ
اَوْ رَخَآءٍ اِلَّا رَجَوْتُ لِنَفْسِيْ اَفْضَلَ ذٰلِكَ بِكَ وَمِنْكَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيْكَ لَكَ ⑬ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَارْزُقْنِيْ
التَّحَفُّظَ مِنَ الْخَطَايَا وَالْاِحْتِرَاسَ مِنَ الزَّلَلِ فِي الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ فِيْ حَالِ الرِّضَا وَالْغَضَبِ حَتّٰى اَكُوْنَ بِمَا يَرِدُ عَلَيَّ
مِنْهُمَا بِمَنْزِلَةٍ سَوَآءٍ عَامِلًا بِطَاعَتِكَ مُؤْثِرًا الرِّضَاكَ عَلٰى
مَا سِوَاهُمَا فِي الْاَوْلِيَآءِ وَالْاَعْدَآءِ حَتّٰى يَا مَنْ عَدُوِّيْ مِنْ
ظُلْمِيْ وَجَوْرِيْ وَيَاْيَسَ وَلِيِّيْ مِنْ مَيْلِيْ وَانْحِطَاطِ هَوَايَ
⑭ وَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ يَدْعُوْكَ مُخْلِصًا فِي الرَّخَآءِ دُعَآءَ الْمُخْلِصِيْنَ
الْمُضْطَرِّيْنَ لَكَ فِي الدُّعَآءِ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا سَاَلَ اللّٰهَ الْعَافِيَةَ وَشُكْرَهَا	الثَّالِثُ وَالْعِشْرُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَلْبِسْنِيْ عَافِيَتَكَ

покрий ме с Твоето благополучие, укрепи ме с Твоето благополучие, почети ме с Твоето благополучие, задоволи ме чрез Твоето благополучие, дай ми като милостиня Твоето благополучие, дари ми Твоето благополучие, разстели за мен Твоето благополучие, пригоди за мен Твоето благополучие и не ме отделяй от Твоето благополучие в земния свят и в отвъдния!

2. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ми стори благополучие достатъчно, целебно, върховно, нарастващо, благополучие, което ще породи благополучието в тялото ми, благополучие в земния свят и в отвъдния!

3. Дари ме със здраве, сигурност и безопасност в моята религия и моето тяло, прозрение в сърцето ми, проникновение в делата ми, боязън пред Теб, страх от Теб, сила да Ти се покорявам, както Ти си ми повелил, да отбягвам непокорството, което Ти си ми забранил!

4. О, Аллах, дари ме с *хадж*, с *умра*[110] и с посещението на гробовете на Твоя Пратеник, Твоите благослови, милост и благоволения да са над него и над семейството му, и на семейството на Твоя Пратеник, мир на тях, докато Ти ме оставиш жив в тази моя година и във всяка година, и стори това прието, отблагодарено

وَجَلِّلْنِيْ عَافِيَتَكَ وَحَصِّنِّيْ بِعَافِيَتِكَ وَاَكْرِمْنِيْ بِعَافِيَتِكَ
وَاَغْنِنِيْ بِعَافِيَتِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَافِيَتِكَ وَهَبْ
لِيْ عَافِيَتَكَ وَاَفْرِشْنِيْ عَافِيَتَكَ وَاَصْلِحْ لِيْ عَافِيَتَكَ
وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ عَافِيَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۲ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَعَافِنِيْ عَافِيَةً كَافِيَةً شَافِيَةً عَالِيَةً
نَامِيَةً عَافِيَةً تُوَلِّدُ فِيْ بَدَنِيَ الْعَافِيَةَ عَافِيَةَ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ ۳ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالصِّحَّةِ وَالْاَمْنِ وَالسَّلَامَةِ
فِيْ دِيْنِيْ وَبَدَنِيْ وَالْبَصِيْرَةِ فِيْ قَلْبِيْ وَالنَّفَاذِ فِيْ اُمُوْرِيْ
وَالْخَشْيَةِ لَكَ وَالْخَوْفِ مِنْكَ وَالْقُوَّةِ عَلٰى مَا اَمَرْتَنِيْ
بِهٖ مِنْ طَاعَتِكَ وَالْاِجْتِنَابِ لِمَا نَهَيْتَنِيْ عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ
۴ اَللّٰهُمَّ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَزِيَارَةِ قَبْرِ
رَسُوْلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاٰلِ رَسُوْلِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ
فِيْ عَامِيْ هٰذَا وَفِيْ كُلِّ عَامٍ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ مَقْبُوْلًا مَشْكُوْرًا

и споменато пред Теб и складирано при Теб!

5. Стори езика ми да произнася възхвала за Теб, благодарност за Теб, споменаване за Теб и най-прекрасен славослов за Теб и разтвори сърцето ми за най-правите цели на Твоята религия!

6. Дай на мен и потомството ми убежище от низвергнатия сатана, от злото на отровните гущери, насекомите, тълпите и злите очи, от злото на *всеки непокорен сатана*[111], от злото на всеки своеволен властелин, от злото на всеки тънещ в разкош и обграден с прислуга, от злото на всеки слаб или силен, от злото на всеки знатен или нищ, от злото на всеки малък или голям, от злото на всеки близък или далечен, от злото на всеки джин или човек, който обявява война на Твоя Пратеник и хората на Дома му, и от злото на всяка твар, която Ти държиш под своя власт. Наистина Ти си на Правия път[112].

7. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ако някой ми пожелае злото, отклони го от мен, отблъсни от мен лукавството му, отърси от мен злото му, върни коварството му обратно в гърлото му

8. и стори пред него преграда, така че Ти да ослепиш очите му за мен, да оглушиш ушите му за споменаването ми, да затвориш сърцето му към заплашването ми,

مَذْكُوْرًا لَدَيْكَ مَذْخُوْرًا عِنْدَكَ ۵ وَاَنْطِقْ بِحَمْدِكَ
وَشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَحُسْنِ الثَّنَآءِ عَلَيْكَ لِسَانِيْ وَاشْرَحْ
لِمَرَاشِدِ دِيْنِكَ قَلْبِيْ ۶ وَاَعِذْنِيْ وَذُرِّيَّتِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ
وَمِنْ شَرِّ السَّآمَّةِ وَالْهَآمَّةِ وَالْعَآمَّةِ وَاللَّآمَّةِ وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيْدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ عَنِيْدٍ وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ مُتْرَفٍ حَفِيْدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ضَعِيْفٍ وَشَدِيْدٍ وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ شَرِيْفٍ وَوَضِيْعٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ صَغِيْرٍ وَكَبِيْرٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
قَرِيْبٍ وَبَعِيْدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُوْلِكَ وَلِاَهْلِ
بَيْتِهٖ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ
اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ ۷ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَمَنْ اَرَادَنِيْ بِسُوْٓءٍ فَاصْرِفْهُ عَنِّيْ
وَادْحَرْ عَنِّيْ مَكْرَهُ وَادْرَأْ عَنِّيْ شَرَّهُ وَرُدَّ كَيْدَهُ فِيْ نَحْرِهٖ
۸ وَاجْعَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ سُدًّا حَتّٰى تُعْمِيَ عَنِّيْ بَصَرَهُ وَتُصِمَّ
عَنْ ذِكْرِيْ سَمْعَهُ وَتُقْفِلَ دُوْنَ اِخْطَارِيْ قَلْبَهُ وَ

да направиш езика му да онемее срещу мен, да превиеш главата му, да унизиш величието му, да пречупиш мощта му, да сведеш врата му, да разнищиш гордостта му и да ме сториш в безопасност от всяка негова вреда, негово зло, негово подмигване, негова клевета, негово злословие, негова завист, негова враждебност, негови мрежи, негови капани, негови пешаци и негови конници! Наистина Ти си мощен, всесилен!

ДВАЙСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за родителите си, мир на двама им:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад, Твоя раб и Твоя Пратеник, и хората от Дома му, пречистите, и им отреди най-добрите от Твоите благословии, Твоята милост, Твоите блаженства и Твоя мир!

2. И отреди, о, Аллах, на моите родители достойнство при Теб и благословия от Теб , о, Най-милосърден от милосърдните!

3. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, вдъхни ми знание за онова, което съм длъжен да правя за тях, и събери за мен знанието за всичко това напълно! После ме използвай в това, за което Ти си ме вдъхновил, и ми дай сполука да приведа в действие знанието, което Ти си ми дал да прозра, за да не ме отмине използването на нещо, което Ти си ме научил, и моите крайници да не натежат да сторят онова, за което Ти си ме вдъхновил!

4. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, както Ти си ни удостоил

تُخْرِسَ عَنِّيْ لِسَانَهُ وَتَقْمَعَ رَأْسَهُ وَتُذِلَّ عِزَّهُ وَ
تَكْسِرَ جَبَرُوْتَهُ وَتُذِلَّ رَقَبَتَهُ وَتَفْسَخَ كِبْرَهُ وَتُؤْمِنَنِيْ
مِنْ جَمِيْعِ ضَرِّهِ وَشَرِّهِ وَغَمْزِهِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ
وَحَبَائِلِهِ وَمَصَائِدِهِ وَرَجْلِهِ وَخَيْلِهِ اِنَّكَ عَزِيْزٌ قَدِيْرٌ

اَلدُّعَاءُ | وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِاَبَوَيْهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ | اَلرَّابِعُ وَالْعِشْرُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَاَهْلِ بَيْتِهِ
الطَّاهِرِيْنَ وَاخْصُصْهُمْ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَ
بَرَكَاتِكَ وَسَلَامِكَ ② وَاخْصُصِ اللّٰهُمَّ وَالِدَيَّ بِالْكَرَامَةِ
لَدَيْكَ وَالصَّلٰوةِ مِنْكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ③ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَلْهِمْنِيْ عِلْمَ مَا يَجِبُ لَهُمَا عَلَيَّ اِلْهَامًا
وَاجْمَعْ لِيْ عِلْمَ ذٰلِكَ كُلِّهِ تَمَامًا ثُمَّ اسْتَعْمِلْنِيْ بِمَا تُلْهِمُنِيْ مِنْهُ
وَوَفِّقْنِيْ لِلنُّفُوْذِ فِيْمَا تُبَصِّرُنِيْ مِنْ عِلْمِهِ حَتّٰى لَا يَفُوْتَنِيْ
اسْتِعْمَالُ شَيْءٍ عَلَّمْتَنِيْهِ وَلَا تَثْقُلْ اَرْكَانِيْ عَنِ الْحُفُوْفِ
فِيْمَا اَلْهَمْتَنِيْهِ ④ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ كَمَا شَرَّفْتَنَا

чрез него, и благослови Мухаммад и семейството му, както Ти си ни вменил правото над творенията заради него![113]

5. О, Аллах, стори ме да благоговея пред тях със страхопочитанието на човек към тираничен владетел и да бъда добър към тях с добротата на състрадателна майка! Стори моето подчинение и доброта към родителите ми по-приятна за очите ми от съня за сънливия и по-освежителна за гърдите ми от питието за жадния, така че да предпочета тяхното желание пред моето желание и да изтъкна тяхното удовлетворение пред моето удовлетворение, да смятам за голяма тяхната доброта към мен, макар и да е малка, и да смятам малка моята доброта към тях, макар да е голяма!

6. О, Аллах, снижи гласа ми пред тях, стори думите ми приятни за тях, смекчи характера ми пред тях, стори сърцето ми нежно към тях и ме превърни в мил и състрадателен към тях!

7. О, Аллах, от благодари им, че са ме отгледали, възнагради ги, че са ме удостоили, и съхрани за тях онова, което те са съхранили за мен в детството ми!

8. О, Аллах,

بِهٖ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ كَمَآ اَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ عَلَى الْخَلْقِ
بِسَبَبِهٖ ۞ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ اَهَابُهُمَا هَيْبَةَ السُّلْطَانِ الْعَسُوْفِ
وَاَبَرُّهُمَا بَرَّ الْاُمِّ الرَّءُوْفِ وَاجْعَلْ طَاعَتِيْ لِوَالِدَيَّ وَبِرِّيْ
بِهِمَا اَقَرَّ لِعَيْنِيْ مِنْ رَقْدَةِ الْوَسْنَانِ وَاَثْلَجَ لِصَدْرِيْ مِنْ شَرْبَةِ
الظَّمْاٰنِ حَتّٰى اُوْثِرَ عَلٰى هَوَايَ هَوَاهُمَا وَاُقَدِّمَ عَلٰى رِضَايَ
رِضَاهُمَا وَاَسْتَكْثِرَ بِرَّهُمَا بِيْ وَاِنْ قَلَّ وَاَسْتَقِلَّ بِرِّيْ بِهِمَا
وَاِنْ كَثُرَ ۞ اَللّٰهُمَّ خَفِّضْ لَهُمَا صَوْتِيْ وَاَطِبْ لَهُمَا
كَلَامِيْ وَاَلِنْ لَهُمَا عَرِيْكَتِيْ وَاعْطِفْ عَلَيْهِمَا قَلْبِيْ وَصَيِّرْنِيْ
بِهِمَا رَفِيْقًا وَعَلَيْهِمَا شَفِيْقًا ۞ اَللّٰهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرْبِيَتِيْ وَ
اَتِبْهُمَا عَلٰى تَكْرِمَتِيْ وَاحْفَظْ لَهُمَا مَا حَفِظَاهُ مِنِّيْ فِيْ صِغَرِيْ
۞ اَللّٰهُمَّ وَمَا مَسَّهُمَا مِنِّيْ مِنْ اَذًى اَوْ خَلَصَ اِلَيْهِمَا
عَنِّيْ مِنْ مَكْرُوْهٍ اَوْ ضَاعَ قِبَلِيْ لَهُمَا مِنْ حَقٍّ فَاجْعَلْهُ حَطَّةً
لِذُنُوْبِهِمَا وَعُلُوًّا فِيْ دَرَجَاتِهِمَا وَزِيَادَةً فِيْ حَسَنَاتِهِمَا
يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِاَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ ۞ اَللّٰهُمَّ

каквато и обида да ги е засегнала от мен или омерзително дело да ги е постигнало от мен, или тяхно право да е било погубено от мен Ти стори това да намали греховете им, да ги възвиси в степен и да им добави в добрите им дела! О, Променящ злодеянията в многократно повече добри дела![114]

9. О, Аллах, с каквато и дума да са извършили несправедливост срещу мен, с каквото и действие да са прекалили с мен, каквото и мое право да са накърнили или в задължение към мен да са ме ощетили, аз им ги дарявам и им ги съизволявам, и аз желая от Теб да премахнеш от тях последиците им, защото не ги обвинявам относно мен, не намирам, че са бавни в своята доброта към мен и не мразя настойничеството им над делата ми, о, Господи мой!

10. Те двамата имат по-голямо право над мен, по-стародавно добротворство към мен и по-велика благост спрямо мен, отколкото бих могъл да им се отплатя справедливо или да ги възнаградя с подобно. Къде тогава, о, Боже мой, би било тяхното дълго занимание да ме отгледат? Къде е усилието на техния труд да ме предпазят? Къде е само-ограничаването им, за да ми предоставят в изобилие?

11. Уви! Те двамата не ще получат напълно от мен правото си и не ще изпълня моя дълг към тях, нито ще довърша задължението да им служа. Затова благослови Мухаммад и семейството му и ми помогни, о, Най-добър от когото е търсена помощ! Дай ми сполука, о, Най-напътстващ, който е умоляван! Не ме сторвай сред непочтителните към бащите

وَمَا تَعَدَّيَا عَلَيَّ فِيهِ مِنْ قَوْلٍ اَوْ اَسْرَفَا عَلَيَّ فِيهِ
مِنْ فِعْلٍ اَوْ ضَيَّعَاهُ لِيْ مِنْ حَقٍّ اَوْ قَصَّرَا بِيْ عَنْهُ مِنْ
وَاجِبٍ فَقَدْ وَهَبْتُهُ لَهُمَا وَجُدْتُ بِهِ عَلَيْهِمَا وَرَغِبْتُ
اِلَيْكَ فِيْ وَضْعِ تَبِعَتِهِ عَنْهُمَا فَاِنِّيْ لَا اَتَّهِمُهُمَا عَلٰى
نَفْسِيْ وَلَا اَسْتَبْطِئُهُمَا فِيْ بِرِّيْ وَلَا اَكْرَهُ مَا تَوَلَّيَاهُ
مِنْ اَمْرِيْ يَا رَبِّ ⑩ فَهُمَا اَوْجَبُ حَقًّا عَلَيَّ وَاَقْدَمُ
اِحْسَانًا اِلَيَّ وَاَعْظَمُ مِنَّةً لَدَيَّ مِنْ اَنْ اُقَاصَّهُمَا
بِعَدْلٍ اَوْ اُجَازِيَهُمَا عَلٰى مِثْلٍ اَيْنَ اِذًا يَا اِلٰهِيْ طُوْلُ
شُغْلِهِمَا بِتَرْبِيَتِيْ وَاَيْنَ شِدَّةُ تَعَبِهِمَا فِيْ حِرَاسَتِيْ وَ
اَيْنَ اِقْتَارُهُمَا عَلٰى اَنْفُسِهِمَا لِلتَّوْسِعَةِ عَلَيَّ ⑪ هَيْهَاتَ
مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِنِّيْ حَقَّهُمَا وَلَا اُدْرِكُ مَا يَجِبُ عَلَيَّ
لَهُمَا وَلَا اَنَا بِقَاضٍ وَظِيْفَةَ خِدْمَتِهِمَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهِ وَاَعِنِّيْ يَا خَيْرَ مَنِ اسْتُعِيْنَ بِهِ وَوَفِّقْنِيْ يَا اَهْدٰى
مَنْ رُغِبَ اِلَيْهِ وَلَا تَجْعَلْنِيْ فِيْ اَهْلِ الْعُقُوْقِ لِلْاٰبَاءِ وَ

и майките в деня, когато *да се въздаде на всяка душа, каквото е придобила, и не ще бъдат угнетени.* [115]

12. О, Аллах, благослови Мухаммад, семейството му и потомството му, и отреди за моите родители най-доброто, което Ти си отредил за бащите и майките на Твоите вярващи раби, о, Най-милосърден от милосърдните!

13. О, Аллах, не прави да забравя да ги споменавам след моите ритуални молитви по всяко време на нощта ми и във всеки от часовете на деня ми!

14. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, прости ми чрез моята молитва за моите родители, прости им чрез тяхната отдаденост към мен с неизменно опрощение, бъди доволен от тях чрез моето застъпничество за тях с решително удовлетворение и ги стори да достигнат чрез Твоята щедрост поселенията на сигурността!

15. О, Аллах, ако Твоето опрощение достигне първо тях, стори ги застъпници за мен, а ако Твоето опрощение достигне първо мен, стори ме техен застъпник, така че да се съберем чрез Твоята жалост в дома на Твоята щедрост и мястото на Твоето опрощение и милост! Наистина Ти си Владетеля на великото изобилие и прастарата благодат и *Ти си Най-милосърдния от милосърдните!* [116]

ДВАЙСЕТ И ПЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за децата си, мир на тях:

1. О, Аллах, бъди благосклонен към мен чрез оцеляването на децата ми, като ги поправиш заради мен

الْاُمَّهَاتِ يَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ
(۱۲) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاخْصُصْ
اَبَوَيَّ بِاَفْضَلِ مَا خَصَصْتَ بِهٖ اٰبَآءَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ
اُمَّهَاتِهِمْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ (۱۳) اَللّٰهُمَّ لَا تُنْسِنِيْ ذِكْرَهُمَا فِيْ
اَدْبَارِ صَلَوَاتِيْ وَفِيْ اِنًا مِنْ اٰنَآءِ لَيْلِيْ وَفِيْ كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ
سَاعَاتِ نَهَارِيْ (۱۴) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِيْ
بِدُعَآئِيْ لَهُمَا وَاغْفِرْ لَهُمَا بِبِرِّهِمَا بِيْ مَغْفِرَةً حَتْمًا وَارْضَ
عَنْهُمَا بِشَفَاعَتِيْ لَهُمَا رِضًى عَزْمًا وَبَلِّغْهُمَا بِالْكَرَامَةِ
مَوَاطِنَ السَّلَامَةِ (۱۵) اَللّٰهُمَّ وَاِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لَهُمَا
فَشَفِّعْهُمَا فِيَّ وَاِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لِيْ فَشَفِّعْنِيْ فِيْهِمَا
حَتّٰى نَجْتَمِعَ بِرَافَتِكَ فِيْ دَارِ كَرَامَتِكَ وَمَحَلِّ مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ وَالْمَنِّ الْقَدِيْمِ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

اَلدُّعَآءُ الْخَامِسُ وَالْعِشْرُوْنَ | وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِوُلْدِهٖ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

(۱) اَللّٰهُمَّ وَمُنَّ عَلَيَّ بِبَقَآءِ وُلْدِيْ وَبِاِصْلَاحِهِمْ لِيْ

и ми дадеш да им се радвам!

2. Боже мой, удължи заради мен техния живот, увеличи заради мен сроковете им, отгледай заради мен най-малкия, усили заради мен най-слабия, оздрави заради мен телата им, религията им и морала им, изцери ги в душите им, в плътта им и във всичко, което ме засяга от делата им, и изсипи за мен и върху ръката ми тяхното препитание!

3. Стори ги благочестиви, богобоязливи, прозорливи, послушни и покорни на Теб, любещи и искрени към Твоите приятели *аулия*, упорито съпротивляващи се и пълни с омраза към всички Твои врагове! Амин!

4. О, Аллах, чрез тях усили мишцата ми, изправи гърба ми, умножи числото ми, украси присъствието ми, оживи спомена за мен, дай ми чрез тях достатъчно в мое отсъствие, помогни ми чрез тях в нуждата ми и ги стори към мен любещи, благосклонни, добронамерени, праволинейни, послушни, никога непокорни, нито непочтителни, нито противоречащи или грешащи!

5. Помогни ми за тяхното възпитание, образование и благочестивост, дари ми сред тях от Теб мъжки рожби, стори това да е добро за мен и ги стори

وَبِامْتَاعِيْ بِهِمْ ۞ ۲ اِلٰهِيْ اَمْدُدْ لِيْ فِيْ اَعْمَارِهِمْ وَزِدْ لِيْ فِيْ اٰجَالِهِمْ
وَرَبِّ لِيْ صَغِيْرَهُمْ وَقَوِّ لِيْ ضَعِيْفَهُمْ وَاَصِحَّ لِيْ اَبْدَانَهُمْ وَ
اَدْيَانَهُمْ وَاَخْلَاقَهُمْ وَعَافِهِمْ فِيْ اَنْفُسِهِمْ وَفِيْ جَوَارِحِهِمْ
وَفِيْ كُلِّ مَا عُنِيْتُ بِهٖ مِنْ اَمْرِهِمْ وَاَدْرِرْ لِيْ وَعَلٰى يَدَيَّ
اَرْزَاقَهُمْ ۞ ۳ وَاجْعَلْهُمْ اَبْرَارًا اَتْقِيَآءَ بُصَرَآءَ سَامِعِيْنَ
مُطِيْعِيْنَ لَكَ وَلِاَوْلِيَآئِكَ مُحِبِّيْنَ مُنَاصِحِيْنَ وَلِجَمِيْعِ
اَعْدَآئِكَ مُعَانِدِيْنَ وَمُبْغِضِيْنَ اٰمِيْنَ ۞ ۴ اَللّٰهُمَّ اشْدُدْ
بِهِمْ عَضُدِيْ وَاَقِمْ بِهِمْ اَوَدِيْ وَكَثِّرْ بِهِمْ عَدَدِيْ وَ
زَيِّنْ بِهِمْ مَحْضَرِيْ وَاَحْيِ بِهِمْ ذِكْرِيْ وَاكْفِنِيْ بِهِمْ فِيْ
غَيْبَتِيْ وَاَعِنِّيْ بِهِمْ عَلٰى حَاجَتِيْ وَاجْعَلْهُمْ لِيْ مُحِبِّيْنَ وَ
عَلَيَّ حَدِبِيْنَ مُقْبِلِيْنَ مُسْتَقِيْمِيْنَ لِيْ مُطِيْعِيْنَ غَيْرَ
عَاصِيْنَ وَلَا عَاقِّيْنَ وَلَا مُخَالِفِيْنَ وَلَا خَاطِئِيْنَ ۞ ۵ وَ
اَعِنِّيْ عَلٰى تَرْبِيَتِهِمْ وَتَاْدِيْبِهِمْ وَبِرِّهِمْ وَهَبْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ
مَعَهُمْ اَوْلَادًا ذُكُوْرًا وَاجْعَلْ ذٰلِكَ خَيْرًا لِيْ وَاجْعَلْهُمْ

помощ за мен в това, за което Те моля!

6. Дай убежище на мен и моето потомство срещу извергнатия сатана, защото Ти ни сътвори, повели ни, забрани ни и ни стори да пожелаем наградата за това, което Ти си ни повелил, и да се боим от наказанието за него! Ти стори за нас враг, който замисля срещу нас, даде му власт над нас по начин, по който не ни даде власт над него, посели го в гърдите ни и му позволи да тича с кръвта в жилите ни. Ако ние пропуснем, той не пропуска, ако ние забравим, той не забравя. Прави ни сигурни срещу Твоето наказание и ни кара да се страхуваме от друг, не от Теб.

7. Ако понечим да сторим непристойност, той ни окуражава за нея, а ако понечим да сторим праведно дело, той ни пречи в него. Той ни препятства чрез страстите[117] и ни терзае със съмненията. Ако ни обещае, ни лъже, а ако събуди у нас надеждите, не ги оправдава. И ако Ти не отклониш от нас коварството му, той ще ни заблуди, и ако Ти не ни защитиш от неговото безумие, той ще ни подхлъзне.

8. О, Аллах, затова чрез Твоята власт разбий властта му над нас, така че чрез честата молитва към Теб да преградиш достъпа му към нас и да бъдем сред онези, които Ти предпазваш от коварството му!

9. О, Аллах, дай ми всичко, което Те моля, задоволи нуждите ми, не ми отказвай Твоя отговор, щом Ти си ми го гарантирал[118], не скривай от Теб молението ми,

لِيْ عَوْنًا عَلٰى مَا سَاَلْتُكَ ۞ وَاَعِذْنِيْ وَذُرِّيَّتِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيْمِ فَاِنَّكَ خَلَقْتَنَا وَاَمَرْتَنَا وَنَهَيْتَنَا وَرَغَّبْتَنَا فِيْ ثَوَابِ
مَا اَمَرْتَنَا وَرَهَّبْتَنَا عِقَابَهٗ وَجَعَلْتَ لَنَا عَدُوًّا يَكِيْدُنَا
سَلَّطْتَهٗ مِنَّا عَلٰى مَا لَمْ تُسَلِّطْنَا عَلَيْهِ مِنْهُ اَسْكَنْتَهٗ صُدُوْرَنَا
وَاَجْرَيْتَهٗ مَجَارِيَ دِمَائِنَا لَا يَغْفُلُ اِنْ غَفَلْنَا وَلَا
يَنْسٰى اِنْ نَسِيْنَا يُؤْمِنُنَا عِقَابَكَ وَيُخَوِّفُنَا بِغَيْرِكَ
۞ اِنْ هَمَمْنَا بِفَاحِشَةٍ شَجَّعَنَا عَلَيْهَا وَاِنْ هَمَمْنَا بِعَمَلٍ
صَالِحٍ ثَبَّطَنَا عَنْهُ يَتَعَرَّضُ لَنَا بِالشَّهَوَاتِ وَيَنْصِبُ
لَنَا بِالشُّبُهَاتِ اِنْ وَعَدَنَا كَذَبَنَا وَاِنْ مَنَّانَا اَخْلَفَنَا
وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنَّا كَيْدَهٗ يُضِلَّنَا وَاِلَّا تَقِنَا خَبَالَهٗ يَسْتَزِلَّنَا
۞ اَللّٰهُمَّ فَاقْهَرْ سُلْطَانَهٗ عَنَّا بِسُلْطَانِكَ حَتّٰى تَحْبِسَهٗ عَنَّا
بِكَثْرَةِ الدُّعَآءِ لَكَ فَنُصْبِحَ مِنْ كَيْدِهٖ فِي الْمَعْصُوْمِيْنَ بِكَ
۞ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ كُلَّ سُؤْلِيْ وَاقْضِ لِيْ حَوَآئِجِيْ وَلَا تَمْنَعْنِيْ
الْاِجَابَةَ وَقَدْ ضَمِنْتَ لِيْ وَلَا تَحْجُبْ دُعَآئِيْ عَنْكَ وَقَدْ

щом Ти си ми го повелил[119], и бъди благосклонен към мен чрез всичко, което ще ме стори праведен в този и в отвъдния ми живот, във всичко, което съм споменал или забравил, разкрил или скрил, проявил или стаил!

10. И във всичко това ме стори да бъда от праведните чрез молитвата ми към Теб, онези, на които им е отреден успех чрез молбата към Теб, и от онези, на които не е отказано, щом се уповават на Теб,

11. онези, които са свикнали да търсят убежище в Теб, онези, които печелят в търговията чрез Теб, онези, които са под покровителството на Твоята мощ, онези, на които им е дадено законно препитание от Твоето безгранично изобилие чрез Твоята щедрост и великодушие, онези, които чрез Теб биват въздигани след унижение, онези, които са предпазени от несправедливостта чрез Твоята справедливост, онези, които са избавени от бедата чрез Твоята милост, онези, които са освободени след бедността чрез Твоите богатства, онези, които са предпазени от грехове, подхлъзвания и грешки чрез благочестивия страх от Теб, онези, които имат успех в добротата, благоразумието и пристойността чрез подчинението пред Теб, онези, които са защитени от греховете чрез Твоята мощ, онези, които изоставят всякакво непокорство към Теб, онези, които пребивават в съседство с Теб!

12. О, Аллах, дай ни всичко това чрез Твоето даряване на успех и Твоята милост, закрили ни от пъкленото мъчение

اَمَرْتَنِیْ بِهٖ وَاْمُنُنْ عَلَیَّ بِكُلِّ مَا یُصْلِحُنِیْ فِیْ دُنْیَایَ وَاٰخِرَتِیْ
مَا ذَكَرْتُ مِنْهُ وَمَا نَسِیْتُ اَوْ اَظْهَرْتُ اَوْ اَخْفَیْتُ اَوْ
اَعْلَنْتُ اَوْ اَسْرَرْتُ ⑩ وَاجْعَلْنِیْ فِیْ جَمِیْعِ ذٰلِكَ مِنَ الْمُصْلِحِیْنَ
بِسُؤَالِیْ اِیَّاكَ الْمُنْجِحِیْنَ بِالطَّلَبِ اِلَیْكَ غَیْرِ الْمَمْنُوْعِیْنَ
بِالتَّوَكُّلِ عَلَیْكَ ⑪ الْمُعَوَّدِیْنَ بِالتَّعَوُّذِ بِكَ الرَّابِحِیْنَ
فِی التِّجَارَةِ عَلَیْكَ الْمُجَارِیْنَ بِعِزِّكَ الْمُوَسَّعِ عَلَیْهِمُ
الرِّزْقُ الْحَلَالُ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ
الْمُعَزِّیْنَ مِنَ الذُّلِّ بِكَ وَالْمُجَارِیْنَ مِنَ الظُّلْمِ بِعَدْلِكَ
وَالْمُعَافَیْنَ مِنَ الْبَلَآءِ بِرَحْمَتِكَ وَالْمُغْنَیْنَ مِنَ الْفَقْرِ
بِغِنَاكَ وَالْمَعْصُوْمِیْنَ مِنَ الذُّنُوْبِ وَالزَّلَلِ وَالْخَطَآءِ بِتَقْوَاكَ
وَالْمُوَفَّقِیْنَ لِلْخَیْرِ وَالرُّشْدِ وَالصَّوَابِ بِطَاعَتِكَ وَ
الْمُحَالِ بَیْنَهُمْ وَبَیْنَ الذُّنُوْبِ بِقُدْرَتِكَ التَّارِكِیْنَ لِكُلِّ
مَعْصِیَتِكَ السَّاكِنِیْنَ فِیْ جِوَارِكَ ⑫ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنَا جَمِیْعَ
ذٰلِكَ بِتَوْفِیْقِكَ وَرَحْمَتِكَ وَاَعِذْنَا مِنْ عَذَابِ السَّعِیْرِ

и дай на всички мюсюлмани, мъже и жени, и всички вярващи, мъже и жени, подобно на онова, за което Те помолих за себе си и моите деца в непосредственото на земния свят и отложеното в отвъдния! Наистина Ти си близък, откликващ, ··ващ, всезнаещ, прощаващ, опрощаващ, съсградателен, милосърден.

13. *Въздай ни добрина в земния живот и добрина - в отвъдния! И опази ни от мъченето на Огъня*! [120]

ДВАЙСЕТ И ШЕСТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за съседите и приятелите си, когато ги споменеше:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и с Твоята най-добра загриженост ми възложи грижата за моите съседи и приятели, които признават нашето право[121] и воюват срещу нашите врагове.

2. Дай им успешно да изпълняват Твоите предписания и да възприемат достойнствата на Твоята нравственост, действайки нежно със слабия измежду тях, запълвайки техния недостатък, посещавайки болния от тях, напътствайки търсещия с правилно напътствие, давайки добър съвет на искащия съвет, грижейки се за идващия от път, скривайки тайните им, покривайки срамотите им, помагайки на онеправдания измежду тях, утешавайки ги добре чрез имане,

وَاَعْطِ جَمِيْعَ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
مِثْلَ الَّذِيْ سَاَلْتُكَ لِنَفْسِيْ وَلِوَلَدِيْ فِيْ عَاجِلِ الدُّنْيَا وَاٰجِلِ
الْاٰخِرَةِ اِنَّكَ قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ عَفُوٌّ غَفُوْرٌ رَءُوْفٌ
رَحِيْمٌ ⑬ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً
وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِجِيْرَانِهٖ وَ اَوْلِيَائِهٖ اِذَا ذَكَرَهُمْ	اَلسَّادِسُ وَالْعِشْرُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَتَوَلَّنِيْ فِيْ جِيْرَانِيْ وَ
مَوَالِيَّ الْعَارِفِيْنَ بِحَقِّنَا وَالْمُنَابِذِيْنَ لِاَعْدَائِنَا بِاَفْضَلِ
وَلَايَتِكَ ② وَوَفِّقْهُمْ لِاِقَامَةِ سُنَّتِكَ وَالْاَخْذِ بِمَحَاسِنِ
اَدَبِكَ فِيْ اِرْفَاقِ ضَعِيْفِهِمْ وَسَدِّ خَلَّتِهِمْ وَعِيَادَةِ
مَرِيْضِهِمْ وَهِدَايَةِ مُسْتَرْشِدِهِمْ وَمُنَاصَحَةِ مُسْتَشِيْرِهِمْ
وَتَعَهُّدِ قَادِمِهِمْ وَكِتْمَانِ اَسْرَارِهِمْ وَسَتْرِ عَوْرَاتِهِمْ
وَنُصْرَةِ مَظْلُوْمِهِمْ وَحُسْنِ مُوَاسَاتِهِمْ بِالْمَاعُوْنِ وَ

дарявайки им богатство и изобилие и давайки онова, което им е нужно, преди да помолят!

3. Стори ме, о, Аллах, да се отплатя с добротворство на злодееца сред тях, да отвърна със снизхождение на потисника, да имам добро мнение за всеки един от тях, с доброта да се погрижа за всеки от тях, в целомъдрие да сведа погледа си пред тях, в скромност да бъда отстъпчив пред тях, с милост да бъда нежен към бедстващите, със симпатия да ги сторя щастливи в неведомото, със сърдечност да възлюбя пребъдването на благоденствието им, да изисквам от тях това, което изисквам от родините си, и да съблюдавам за тях това, което съблюдавам за моите най-близки!

4. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, дай ми същото от тяхна страна, отреди ми най-пълния дял от онова, което имат те, увеличи прозорливостта им за правото ми и познанието им за моето достойнство, така че те да бъдат щастливи чрез мен и аз да бъда щастлив чрез тях! Амин, Господи на световете!

ДВАЙСЕТ И СЕДМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за хората по границите:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, заздрави границите на мюсюлманите чрез Твоята мощ, подкрепи техните защитници чрез Твоята сила и изсипи над тях дарове

الْعَوْدِ عَلَيْهِمْ بِالْجِدَةِ وَالْإِفْضَالِ وَاِعْطَاءِ مَا يَجِبُ
لَهُمْ قَبْلَ السُّؤَالِ ۳ وَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ اَجْزِيْ بِالْاِحْسَانِ
مُسِيْئَهُمْ وَاُعْرِضُ بِالتَّجَاوُزِ عَنْ ظَالِمِهِمْ وَاَسْتَعْمِلُ حُسْنَ
الظَّنِّ فِيْ كَافَّتِهِمْ وَاَتَوَلّٰى بِالْبِرِّ عَامَّتَهُمْ وَاَغُضُّ بَصَرِيْ
عَنْهُمْ عِفَّةً وَاُلِيْنُ جَانِبِيْ لَهُمْ تَوَاضُعًا وَاَرِقُّ عَلٰى اَهْلِ
الْبَلَآءِ مِنْهُمْ رَحْمَةً وَاُسِرُّ لَهُمْ بِالْغَيْبِ مَوَدَّةً وَاُحِبُّ
بَقَآءَ النِّعْمَةِ عِنْدَهُمْ نُصْحًا وَاُوْجِبُ لَهُمْ مَا اُوْجِبُ لِحَامَّتِيْ
وَاَرْعٰى لَهُمْ مَا اَرْعٰى لِخَاصَّتِيْ ۴ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَارْزُقْنِيْ مِثْلَ ذٰلِكَ مِنْهُمْ وَاجْعَلْ لِيْ اَوْفَى الْحُظُوْظِ فِيْمَا
عِنْدَهُمْ وَزِدْهُمْ بَصِيْرَةً فِيْ حَقِّيْ وَمَعْرِفَةً بِفَضْلِيْ حَتّٰى
يَسْعَدُوْا بِيْ وَاَسْعَدَ بِهِمْ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

اَلدُّعَآءُ وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِاَهْلِ الثُّغُوْرِ السَّابِعُ وَالْعِشْرُوْنَ

۱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَحَصِّنْ ثُغُوْرَ الْمُسْلِمِيْنَ
بِعِزَّتِكَ وَاَيِّدْ حُمَاتَهَا بِقُوَّتِكَ وَاَسْبِغْ عَطَايَا هُمْ

от Твоето изобилие!

2. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, умножи броя им, изостри оръжията им, пази тяхното владение, защити тяхната околност, възцари съгласие в събранието им, подреди делата им, изпращай им постоянно продоволствие, заеми се Сам да им даваш достатъчно храна, подкрепи ги с победата, помогни им с търпението и им дай изтънченост в хитростта![122]

3. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, дай им да узнаят онова, за което са неуки, научи ги на онова, което не знаят, и ги направи да прогледнат за онова, което не виждат!

4. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, направи ги, когато срещнат врага, да забравят спомена за този техен измамен и високомерен свят, премахни от сърцата им мислите за примамливото богатство, стори пред очите им Градината и разкрий пред погледите им онова, което Ти си приготвил в нея - домове на вечността, обители на достойнството, прекрасни хурии, непресъхващи реки с всякакви питиета, дървета, отрупани с всякакви плодове - така че никой от тях да не помисли да обърне гръб, нито да не продума на душата си да избяга от неговия съперник.

5. О, Аллах, разбий чрез това техните врагове, изтръгни

مِنْ جِدَتِكَ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَكَثِّرْ
عِدَّتَهُمْ وَاشْحَذْ اَسْلِحَتَهُمْ وَاحْرُسْ حَوْزَتَهُمْ وَامْنَعْ
حَوْمَتَهُمْ وَاَلِّفْ جَمْعَهُمْ وَدَبِّرْ اَمْرَهُمْ وَوَاتِرْ بَيْنَ مِيَرِهِمْ
وَتَوَحَّدْ بِكِفَايَةِ مُؤْنَتِهِمْ وَاعْضُدْهُمْ بِالنَّصْرِ وَاَعِنْهُمْ
بِالصَّبْرِ وَالْطُفْ لَهُمْ فِي الْمَكْرِ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهٖ وَعَرِّفْهُمْ مَا يَجْهَلُوْنَ وَعَلِّمْهُمْ مَا لَا يَعْلَمُوْنَ
وَبَصِّرْهُمْ مَا لَا يُبْصِرُوْنَ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَاَنْسِهِمْ عِنْدَ لِقَآئِهِمُ الْعَدُوَّ ذِكْرَ دُنْيَاهُمُ الْخَدَّاعَةِ الْغَرُوْرِ
وَامْحُ عَنْ قُلُوْبِهِمْ خَطَرَاتِ الْمَالِ الْفَتُوْنِ وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ
نَصْبَ اَعْيُنِهِمْ وَلَوِّحْ مِنْهَا لِاَبْصَارِهِمْ مَا اَعْدَدْتَ فِيْهَا
مِنْ مَسَاكِنِ الْخُلْدِ وَمَنَازِلِ الْكَرَامَةِ وَالْحُوْرِ الْحِسَانِ وَالْاَنْهَارِ
الْمُطَّرِدَةِ بِاَنْوَاعِ الْاَشْرِبَةِ وَالْاَشْجَارِ الْمُتَدَلِّيَةِ بِصُنُوْفِ
الثَّمَرِ حَتّٰى لَا يَهُمَّ اَحَدٌ مِنْهُمْ بِالْاَدْبَارِ وَلَا يُحَدِّثَ نَفْسَهٗ
عَنْ قِرْنِهٖ بِفِرَارٍ ۞ اَللّٰهُمَّ اَفْلُلْ بِذٰلِكَ عَدُوَّهُمْ وَاَقْلِمْ

ноктите им пред тях, раздели ги от оръжията им, премахни твърдите връзки от сърцата им, отдалечи ги от запасите им, объркай ги в пътищата им, отклони ги от посоката им, прекъсни подкрепата за тях, намали ги по брой, изпълни сърцата им с ужас, приклещи ръцете им да не се простират, скови езиците им да не продумат, *прогони с поражението им онези, които ги следват*[123], стори ги урок за онези след тях и чрез техния срам пресечи ламтежите на онези, които идват след тях!

6. О, Аллах, стори безплодни утробите на жените им, изсуши слабините на мъжете им, прекъсни приплода на техните впрегатни животни и добитъка им и не позволявай от небето им капка, нито на земята им - стръкче!

7. О, Аллах, чрез това усили мощта[124] на хората на Исляма, укрепи градовете им, увеличи имотите им, освободи ги от войните им, за да Ти се прекланят, и от враждите им, за да останат насаме с Теб, така че по земните краища да не бъде почитан никой, освен Теб, и никой от тях да не оваля чело в прахта пред друг, освен пред Теб!

8. О, Аллах, изпрати мюсюлманите от всички посоки в походи

عَنْهُمْ اَظْفَارَهُمْ وَفَرِّقْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اَسْلِحَتِهِمْ وَ
اخْلَعْ وَثَآئِقَ اَفْئِدَتِهِمْ وَبَاعِدْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اَزْوِدَتِهِمْ
وَحَيِّرْهُمْ فِيْ سُبُلِهِمْ وَضَلِّلْهُمْ عَنْ وَجْهِهِمْ وَاقْطَعْ عَنْهُمُ
الْمَدَدَ وَانْقُصْ مِنْهُمُ الْعَدَدَ وَامْلَأْ اَفْئِدَتَهُمُ الرُّعْبَ
وَاقْبِضْ اَيْدِيَهُمْ عَنِ الْبَسْطِ وَاخْزِمْ اَلْسِنَتَهُمْ عَنِ النُّطْقِ
وَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ وَنَكِّلْ بِهِمْ مَنْ وَرَآئَهُمْ وَاقْطَعْ
بِخِزْيِهِمْ اَطْمَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ ۶ اَللّٰهُمَّ عَقِّمْ اَرْحَامَ نِسَآئِهِمْ
وَيَبِّسْ اَصْلَابَ رِجَالِهِمْ وَاقْطَعْ نَسْلَ دَوَآبِّهِمْ وَاَنْعَامِهِمْ
لَاتَأْذَنْ لِسَمَآئِهِمْ فِيْ قَطْرٍ وَلَا لِاَرْضِهِمْ فِيْ نَبَاتٍ
۷ اَللّٰهُمَّ وَقَوِّبِذٰلِكَ مِحَالَ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَحَصِّنْ بِهٖ
دِيَارَهُمْ وَثَمِّرْبِهٖ اَمْوَالَهُمْ وَفَرِّغْهُمْ عَنْ مُحَارَبَتِهِمْ
لِعِبَادَتِكَ وَعَنْ مُنَابَذَتِهِمْ لِلْخَلْوَةِ بِكَ حَتّٰى لَايُعْبَدَ
فِيْ بِقَاعِ الْاَرْضِ غَيْرُكَ وَلَاتُعَفَّرَ لِاَحَدٍ مِنْهُمْ جَبْهَةٌ
دُوْنَكَ ۸ اَللّٰهُمَّ اغْزُبِكُلِّ نَاحِيَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ عَلٰى مَنْ

срещу съдружаващите, които им се изпречат! И подкрепи ги с ангели в редици от Теб, за да ги открият накрай света, убити в Твоята земя и взети в плен, или признали, че Ти си Аллах, освен Теб няма друг бог, Ти си единствен, Ти нямаш съдружник!

9. О, Аллах, включи в това Твоите врагове по земните краища - индуси, византийци, турци, хазари, етиопци, нубийци, негри, славяни, дайламити и останалите съдружаващи народи, чиито имена и качества са скрити, но Ти ги изброяваш с Твоето познание и ги надзираваш чрез Твоята мощ!

10. О, Аллах, направи съдружаващите да са заети със съдружаващите, за да не стигнат до границите на мюсюлманите; постави пред едните недостига като преграда при недостатъчния брой на другите и чрез разпръскване им попречи да се събират заедно срещу тях!

11. О, Аллах, лиши сърцата им от сигурност и телата им от сила, накарай сърцата им да забравят хитростта, стори крайниците им без-силни в противоборство с мъжете, стори в тях страх да излязат срещу героите, изпрати срещу тях воини от Твоите ангели

بِاَزَائِهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ وَاَمْدِدْهُمْ بِمَلَآئِكَةٍ مِنْ عِنْدِكَ
مُرْدِفِيْنَ حَتّٰى يَكُبُّوْهُمْ اِلٰى مُنْقَطَعِ التُّرَابِ قَتْلًا فِىْ اَرْضِكَ
وَاَسْرًا اَوْ يُقِرُّوْا بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَحْدَكَ لَاشَرِيْكَ لَكَ ۹ اَللّٰهُمَّ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ اَعْدَآءَكَ
فِىْ اَقْطَارِ الْبِلَادِ مِنَ الْهِنْدِ وَالرُّوْمِ وَالتُّرْكِ وَالْخَزَرِ وَالْحَبَشِ
وَالنُّوْبَةِ وَالزَّنْجِ وَالسَّقَالِبَةِ وَالدَّيَالِمَةِ وَسَآئِرِ اُمَمِ الشِّرْكِ
الَّذِيْنَ تَخْفٰى اَسْمَآؤُهُمْ وَصِفَاتُهُمْ وَقَدْ اَحْصَيْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ
وَاَشْرَفْتَ عَلَيْهِمْ بِقُدْرَتِكَ ۱۰ اَللّٰهُمَّ اشْغَلِ الْمُشْرِكِيْنَ
بِالْمُشْرِكِيْنَ عَنْ تَنَاوُلِ اَطْرَافِ الْمُسْلِمِيْنَ وَخُذْهُمْ
بِالنَّقْصِ عَنْ تَنَقُّصِهِمْ وَثَبِّطْهُمْ بِالْفُرْقَةِ عَنِ الْاِحْتِشَادِ
عَلَيْهِمْ ۱۱ اَللّٰهُمَّ اَخْلِ قُلُوْبَهُمْ مِنَ الْاَمَنَةِ وَاَبْدَانَهُمْ
مِنَ الْقُوَّةِ وَاَذْهِلْ قُلُوْبَهُمْ عَنِ الْاِحْتِيَالِ وَاَوْهِنْ
اَرْكَانَهُمْ عَنْ مُنَازَلَةِ الرِّجَالِ وَجَبِّنْهُمْ عَنْ مُقَارَعَةِ
الْاَبْطَالِ وَابْعَثْ عَلَيْهِمْ جُنْدًا مِنْ مَلَآئِكَتِكَ

с част от Твоята суровост както Ти стори в деня на Бадр[125], та чрез това Ти да прекъснеш корените им, да покосиш тръните им и да разпръснеш броя им!

12. О, Аллах, смеси техните води със зараза и техните храни с болести, изпрати на техните поселения разруха, обстрелвай ги упорито, възпри ги със суша, стори запасите им в най-злощастната и най-отдалечената от тях част от Твоята земя, стори нейните крепости непристъпни за тях и порази ги с постоянен глад и мъчителна болест!

13. О, Аллах, и ако воин от хората на Твоето верую воюва срещу тях или боец от последователите на Твоите предписания се бие срещу тях, за да бъде Твоята религия най-високата, Твоето войнство -най-силното и Твоят дял - най-пълният, тогава Ти му дари улеснение, подготви делото му, сподобий го с успех, избери му другари, укрепи плещите му, дай му да има за изразходване, стори го да се наслаждава на жизненост, угаси за него топлината на копнежа, защити го от горестта на самотата, стори го да забрави спомена за семейство и деца,

14. внуши му добронамереност, обгърни го с благополучие, стори

بِبَأْسٍ مِنْ بَأْسِكَ كَفِعْلِكَ يَوْمَ بَدْرٍ تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ
وَتَحْصُدُ بِهِ شَوْكَتَهُمْ وَتُفَرِّقُ بِهِ عَدَدَهُمْ ⑫ اَللّٰهُمَّ
وَامْزُجْ مِيَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ وَاَطْعِمَتَهُمْ بِالْاَدْوَاءِ وَارْمِ
بِلَادَهُمْ بِالْخُسُوْفِ وَاَلِحَّ عَلَيْهَا بِالْقُذُوْفِ وَافْرَعْهَا
بِالْمُحُوْلِ وَاجْعَلْ مِيَرَهُمْ فِيْ اَحَصِّ اَرْضِكَ وَاَبْعَدِهَا
عَنْهُمْ وَامْنَعْ حُصُوْنَهَا مِنْهُمْ اَصِبْهُمْ بِالْجُوْعِ الْمُقِيْمِ وَ
السُّقْمِ الْاَلِيْمِ ⑬ اَللّٰهُمَّ وَاَيُّمَا غَازٍ غَزَاهُمْ مِنْ اَهْلِ مِلَّتِكَ
اَوْ مُجَاهِدٍ جَاهَدَهُمْ مِنْ اَتْبَاعِ سُنَّتِكَ لِيَكُوْنَ دِيْنُكَ
الْاَعْلٰى وَحِزْبُكَ الْاَقْوٰى وَحَظُّكَ الْاَوْفٰى فَلَقِّهِ
الْيُسْرَ وَهَيِّئْ لَهُ الْاَمْرَ وَتَوَلَّهُ بِالنُّجْحِ وَتَخَيَّرْ لَهُ
الْاَصْحَابَ وَاسْتَقْوِلَهُ الظَّهْرَ وَاَسْبِغْ عَلَيْهِ فِي
النَّفَقَةِ وَمَتِّعْهُ بِالنَّشَاطِ وَاَطْفِ عَنْهُ حَرَارَةَ الشَّوْقِ
وَاَجِرْهُ مِنْ غَمِّ الْوَحْشَةِ وَانْسِهِ ذِكْرَ الْاَهْلِ وَالْوَلَدِ
⑭ وَاَتْرِلَهُ حُسْنَ النِّيَّةِ وَتَوَلَّهُ بِالْعَافِيَةِ وَاَصْحِبْهُ

безопасността негов спътник, избави го от страхливостта, вдъхни му дързост, осигури му сила, подкрепи го с помощ, научи го на правилното поведение и нормите на *сунната*, насочи го в отсъждането, премахни от него лицемерието, освободи го от търсенето на слава и стори неговата мисъл и славослов, неговото тръгване и отсядане да са при Теб и за Теб!

15. Та, когато застане в редици пред Твоите и неговите врагове, стори ги малобройни в очите му, омаловажи ги в сърцето му, дай му победа над тях, а не на тях победа над него! Но ако Ти му пред-определиш щастие и му отредиш мъченичество, тогава нека бъде след като той е погубил Твоите врагове с убийство, след като ги е сполетяло пленничество и след като границите на мюсюл-маните са в безопасност и Твоите врагове са обърнали гръб в бягство!

16. О, Аллах, и който мюсюлманин заеме мястото на воин или страж в дома му или поеме оставените след него в негово отсъствие или му помогне с част от имота си, или го снабди със снаряжение, или го подтикне към борба, или го изпроводи с молитва пред него, или пази честта му след него, то възнагради го с награда като неговата - мяра за мяра.

السَّلَامَةَ وَاعْفِهِ مِنَ الْجُبْنِ وَالْهِمْهُ الْجُرْاَةَ وَ
ارْزُقْهُ الشِّدَّةَ وَاَيِّدْهُ بِالنُّصْرَةِ وَعَلِّمْهُ السِّيَرَ وَالسُّنَنَ
وَسَدِّدْهُ فِي الْحُكْمِ وَاَعْزِلْ عَنْهُ الرِّيَآءَ وَخَلِّصْهُ
مِنَ السُّمْعَةِ وَاجْعَلْ فِكْرَهُ وَذِكْرَهُ وَظَعْنَهُ وَاِقَامَتَهُ
فِيْكَ وَلَكَ ⑮ فَاِذَا صَافَّ عَدُوَّكَ وَعَدُوَّهُ فَقَلِّلْهُمْ
فِي عَيْنِهِ وَصَغِّرْ شَانَهُمْ فِي قَلْبِهِ وَاَدِلْ لَهُ مِنْهُمْ
وَلَا تُدِلْهُمْ مِنْهُ فَاِنْ خَتَمْتَ لَهُ بِالسَّعَادَةِ وَقَضَيْتَ
لَهُ بِالشَّهَادَةِ فَبَعْدَ اَنْ يَجْتَاحَ عَدُوَّكَ بِالْقَتْلِ وَبَعْدَ
اَنْ يَجْهَدَ بِهِمُ الْاَسْرُ وَبَعْدَ اَنْ تَامَنَ اَطْرَافُ الْمُسْلِمِيْنَ
وَبَعْدَ اَنْ يُوَلِّيَ عَدُوَّكَ مُدْبِرِيْنَ ⑯ اَللّٰهُمَّ وَاَيُّمَا مُسْلِمٍ
خَلَفَ غَازِيًا اَوْ مُرَابِطًا فِي دَارِهِ اَوْ تَعَهَّدَ خَالِفِيْهِ فِي
غَيْبَتِهِ اَوْ اَعَانَهُ بِطَآئِفَةٍ مِنْ مَالِهِ اَوْ اَمَدَّهُ بِعَتَادٍ
اَوْ شَحَذَهُ عَلٰى جِهَادٍ اَوْ اَتْبَعَهُ فِي وَجْهِهِ دَعْوَةً اَوْ
رَعٰى لَهُ مِنْ وَرَآئِهِ حُرْمَةً فَاَجْرِلَهُ مِثْلَ اَجْرِهِ وَزْنًا بِوَزْنٍ

подобно за подобно и го овъзмезди за деянието му с незабавно възмездяване, чрез което той ще ускори ползата от онова, от което е отдал, и радостта от онова, което е дарил, докато времето го отнесе до изобилието, което Ти си му отредил, и щедростта, която Ти си приготвил за него!

17. О, Аллах, и ако мюсюлманин за делото на Исляма бъде обезпокоен и натъжен от съюза на съдружаващите срещу Исляма, така че възнамери да тръгне в поход или понечи да встъпи в борба, но слабост го задържи, нужда го възпре, произшествие го забави или препятствие му се изпречи пряко волята му, то запиши името му сред богомолците, потвърди му наградата на борещите се и го стори в редиците на мъчениците и праведниците!

18. О, Аллах, благослови Мухаммад, Твоя раб и Твоя Пратеник, и семейството на Мухаммад с благословия високо над благословиите, възвишена над поздравите, благословия без край и безчет подобно на най-съвършените от Твоите отминали благословии над някого от Твоите приятели *аулия*! Ти си Всеблагия, Преславния, Създателя, Възвръщащия, Изпълнителя на онова, което Ти желаеш.

وَمِثْلًا بِمِثْلٍ وَعَوِّضْهُ مِنْ فِعْلِهِ عِوَضًا حَاضِرًا يَتَعَجَّلُ
بِهِ نَفْعَ مَا قَدَّمَ وَسُرُوْرَ مَا اَتٰى بِهِ اِلٰى اَنْ يَنْتَهِيَ بِهِ
الْوَقْتُ اِلٰى مَا اَجْرَيْتَ لَهُ مِنْ فَضْلِكَ وَاَعْدَدْتَ لَهُ
مِنْ كَرَامَتِكَ ⑰ اَللّٰهُمَّ وَاَيُّمَا مُسْلِمٍ اَهَمَّهُ اَمْرُ الْاِسْلَامِ
وَاَحْزَنَهُ تَحَزُّبُ اَهْلِ الشِّرْكِ عَلَيْهِمْ فَنَوٰى غَزْوًا اَوْ
هَمَّ بِجِهَادٍ فَقَعَدَ بِهِ ضَعْفٌ اَوْ اَبْطَاَتْ بِهِ فَاقَةٌ اَوْ
اَخَّرَهُ عَنْهُ حَادِثٌ اَوْ عَرَضَ لَهُ دُوْنَ اِرَادَتِهِ مَانِعٌ
فَاكْتُبِ اسْمَهُ فِي الْعَابِدِيْنَ وَاَوْجِبْ لَهُ ثَوَابَ الْمُجَاهِدِيْنَ
وَاجْعَلْهُ فِيْ نِظَامِ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِيْنَ ⑱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً عَالِيَةً عَلَى
الصَّلَوَاتِ مُشْرِفَةً فَوْقَ التَّحِيَّاتِ صَلٰوةً لَا يَنْتَهِيْ
اَمَدُهَا وَلَا يَنْقَطِعُ عَدَدُهَا كَاَتَمِّ مَا مَضٰى مِنْ صَلَوَاتِكَ
عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَآئِكَ اِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيْدُ الْمُبْدِئُ
الْمُعِيْدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيْدُ

ДВАЙСЕТ И ОСМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, оттегляйки се към Аллах, всемогъщ е Той и великолепен:

1. О, Аллах, проявих искреност, откъсвайки се от всичко заради Теб.

2. И пристъпих с цялото си същество към Теб.

3. И отвърнах лицето си от всеки, който сам се нуждае от Твоята подкрепа.

4. И престанах да моля всеки, който сам не може да се лиши от Твоето изобилие.

5. И видях, че нуждаещ се, който иска от нуждаещ се, е глупав в мнението си и заблуден в разума си.

6. Колко хора видях, о, Боже мой, които поискаха мощта от друг, а не от Теб, и бяха унизени, пожелаха богатството от друг, а не от Теб, и обедняха, опитаха се да се възвисят и паднаха ниско!

7. Наблюдавайки подобни на тях, решителен човек се поправя, неговата преценка му дава успех, неговият избор го води по верния път.

8. Затова Ти, о, Господарю мой, си посоката на моята молитва, изключвайки всички молени, и си покровителят на нуждата ми, изключвайки всички питани.

9. Теб определям за молитвата си преди всички умолявани; никой не Те съдружава в моята надежда, никой не върви редом с Теб в молитвата ми, нито някой се присъединява към Теб в моя призив.

10. На Теб, о, Боже мой, принадлежи Единството на числото, владението на вечната енергия,

الدُّعَاءُ | وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُتَضَرِّعًا إِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ | الثَّامِنَ وَالْعِشْرُونَ

① اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَخْلَصْتُ بِانْقِطَاعِیْ اِلَیْكَ ② وَاَقْبَلْتُ بِكُلِّیْ
عَلَیْكَ ③ وَصَرَفْتُ وَجْهِیْ عَمَّنْ یَحْتَاجُ اِلٰی رِفْدِكَ ④ وَ
قَلَبْتُ مَسْاَلَتِیْ عَمَّنْ لَمْ یَسْتَغْنِ عَنْ فَضْلِكَ ⑤ وَرَاَیْتُ اَنَّ
طَلَبَ الْمُحْتَاجِ اِلَی الْمُحْتَاجِ سَفَهٌ مِنْ رَاْیِهٖ وَضَلَّةٌ مِنْ عَقْلِهٖ
⑥ فَكَمْ قَدْ رَاَیْتُ یَا اِلٰهِیْ مِنْ اُنَاسٍ طَلَبُوا الْعِزَّ بِغَیْرِكَ فَذَلُّوْا
وَرَامُوا الثَّرْوَةَ مِنْ سِوَاكَ فَافْتَقَرُوْا وَحَاوَلُوا الْاِرْتِفَاعَ
فَاتَّضَعُوْا ⑦ فَصَحَّ بِمُعَایَنَةِ اَمْثَالِهِمْ حَازِمٌ وَفَّقَهُ اعْتِبَارُهٗ
وَاَرْشَدَهٗ اِلٰی طَرِیْقِ صَوَابِهٖ اخْتِیَارُهٗ ⑧ فَاَنْتَ یَا مَوْلَایَ
دُوْنَ كُلِّ مَسْئُوْلٍ مَوْضِعُ مَسْاَلَتِیْ وَدُوْنَ كُلِّ مَطْلُوْبٍ
اِلَیْهِ وَلِیُّ حَاجَتِیْ ⑨ اَنْتَ الْمَخْصُوْصُ قَبْلَ كُلِّ مَدْعُوٍّ بِدَعْوَتِیْ
لَا یُشْرِكُكَ اَحَدٌ فِیْ رَجَآئِیْ وَلَا یَتَّفِقُ اَحَدٌ مَعَكَ
فِیْ دُعَآئِیْ وَلَا یَنْظِمُهٗ وَاِیَّاكَ نِدَآئِیْ ⑩ لَكَ یَا اِلٰهِیْ
وَحْدَانِیَّةُ الْعَدَدِ وَمَلَكَةُ الْقُدْرَةِ الصَّمَدِ وَ

достойнството на мощта и силата, степента на възвишеността и възхода.

11. Всеки друг, освен Теб, е пощаден в живота си, слаб в делото си, подчинен в положението си, променлив в състоянията, непостоянен в качествата.

12. А Ти си превисоко над подобията и противоположностите и превъзхождаш примерите и съперниците. Пречист си Ти! Няма бог, освен Теб!

ДВАЙСЕТ И ДЕВЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато препитанието му намалееше:

1. О, Аллах, Ти ни подложи на изпитание с недоверието в нашите препитания и с дългата надежда за живота ни, докато потърсихме Твоите препитания от онези, които сами са препитавани, и възжелахме в надеждите си житейските дялове на дълголетниците!

2. Затова благослови Мухаммад и семейството му, дари ни с искрена убеденост, която да ни избави от бремето на искането, и вдъхнови ни с искрено доверие, което да ни освободи от тежестта на усилието.

3. И нека обещанието, което Ти прогласи в Твоето откровение, и съдбите, които Ти отреди в Твоята Книга, да прекъснат грижата ни за препитанието, което Ти си поел върху Себе Си, и да сложат край на безпокойството за онова, чиято достатъчност Ти си обезпечил!

فَضِيلَةُ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ وَدَرَجَةُ الْعُلُوِّ وَالرِّفْعَةِ ⑪ وَ
مَنْ سِوَاكَ مَرْحُومٌ فِي عُمُرِهِ مَغْلُوبٌ عَلَى أَمْرِهِ مَقْهُورٌ
عَلَى شَأْنِهِ مُخْتَلِفُ الْحَالَاتِ مُتَنَقِّلٌ فِي الصِّفَاتِ
⑫ فَتَعَالَيْتَ عَنِ الْأَشْبَاهِ وَالْأَضْدَادِ وَتَكَبَّرْتَ عَنِ
الْأَمْثَالِ وَالْأَنْدَادِ فَسُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا قُتِّرَ عَلَيْهِ الرِّزْقُ	التَّاسِعُ وَالْعِشْرُونَ

① اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ ابْتَلَيْتَنَا فِي أَرْزَاقِنَا بِسُوءِ الظَّنِّ وَفِي
آجَالِنَا بِطُولِ الْأَمَلِ حَتَّى الْتَمَسْنَا أَرْزَاقَكَ مِنْ عِنْدِ الْمَرْزُوقِينَ
وَطَمِعْنَا بِآمَالِنَا فِي أَعْمَارِ الْمُعَمَّرِينَ ② فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَهَبْ لَنَا يَقِينًا صَادِقًا تَكْفِينَا بِهِ مِنْ مَؤُونَةِ الطَّلَبِ وَ
أَلْهِمْنَا ثِقَةً خَالِصَةً تُعْفِينَا بِهَا مِنْ شِدَّةِ النَّصَبِ ③ وَاجْعَلْ
مَا صَرَّحَتْ بِهِ مِنْ عِدَتِكَ فِي وَحْيِكَ وَاتَّبَعَتْهُ مِنْ
قِسَمِكَ فِي كِتَابِكَ قَاطِعًا لِاهْتِمَامِنَا بِالرِّزْقِ الَّذِي
تَكَفَّلْتَ بِهِ وَحَسْمًا لِلْاشْتِغَالِ بِمَا ضَمِنْتَ الْكِفَايَةَ لَهُ

4. Защото Ти каза, а Твоето слово е най-правдивата истина - и Ти се закле, а Твоята клетва е най-крепката и вярната: "*На небето има препитание за вас и там е онова, което ви е обещано!*"

5. И после Ти каза: "*А то, която се в Господа на небето и на земята, е истина, както това, че говорите!*" [126]

ТРИЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за помощ при връщането на дълг:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ме дари с освобождението от дълг, от който челото ми се свежда, съзнанието ми се обърква, мисълта ми се отклонява по него и дълг е трудът ми за погасяването му!

2. Аз търся убежище в Теб, о, Господи мой, от грижата и мисълта за дълга ми, от тревогата и безсънието по него; затова благослови Мухаммад и семейството му, а на мен дай убежище от него! Аз търся закрила у Теб, о, Господи мой, от унижението на дълга в живота и от последствията му след смъртта; затова благослови Мухаммад и семейството му, а мен защити от него чрез щедро изобилие или непрестанно достатъчно препитание!

3. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, предпази ме от разточителство и прекаленост, поправи ме чрез раздаване и пестеливост, научи ме добре да преценявам, чрез Твоята благодат ме възпри от прахосничество, дай ми препитание чрез законни средства, насочи

④ فَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ الْأَصْدَقُ وَاَقْسَمْتَ وَقَسَمُكَ
الْأَبَرُّ الْأَوْفٰى وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ⑤ ثُمَّ
قُلْتَ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَعُوْنَةِ عَلٰى قَضَآءِ الدَّيْنِ	الثَّلَاثُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَهَبْ لِيَ الْعَافِيَةَ مِنْ دَيْنٍ
تُخْلِقُ بِهٖ وَجْهِيْ وَيَحَارُ فِيْهِ ذِهْنِيْ وَيَتَشَعَّبُ لَهٗ فِكْرِيْ
وَيَطُوْلُ بِمُمَارَسَتِهٖ شُغْلِيْ ② وَاَعُوْذُبِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمِّ الدَّيْنِ
وَفِكْرِهٖ وَشُغْلِ الدَّيْنِ وَسَهَرِهٖ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَ
اَعِذْنِيْ مِنْهُ وَاَسْتَجِيْرُبِكَ يَا رَبِّ مِنْ ذِلَّتِهٖ فِي الْحَيٰوةِ
وَمِنْ تَبِعَتِهٖ بَعْدَ الْوَفَاةِ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَجِرْنِيْ
مِنْهُ بِوُسْعٍ فَاضِلٍ اَوْكَفَافٍ وَاصِلٍ ③ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَاحْجُبْنِيْ عَنِ السَّرَفِ وَالْاِزْدِيَادِ وَقَوِّمْنِيْ بِالْبَذْلِ
وَالْاِقْتِصَادِ وَعَلِّمْنِيْ حُسْنَ التَّقْدِيْرِ وَاقْبِضْنِيْ بِلُطْفِكَ
عَنِ التَّبْذِيْرِ وَاَجْرِمِنْ اَسْبَابِ الْحَلَالِ اَرْزَاقِيْ وَوَجِّهْ

моето харчене към вратите на благочестивостта и отнеми от мен онова притежание, което ще ми докара високомерие или ще доведе до несправедливост, или от което ще ме последва тирания!

4. О, Аллах, стори ме да възлюбя общуването с бедните и ми помогни да общувам с тях в прекрасно търпение!

5. Каквото Ти си ми отнел от благата на земния тленен живот, натрупай го за мен в Твоите непреходни хранилища!

6. А отломките от този тленен свят, които си ми предоставил, и неговите блага, които Ти си побързал да ми дадеш, стори ги път за достигане съседство с Теб, за постигане на Твоята близост и средство към Твоята Градина. Наистина Ти си Притежателя на великата благодат и Ти си Прещедрия, Благородния!

ТРИЙСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, споменавайки покаянието
и молейки за него:

1. О, Аллах, о, Ти, неописуем с определенията на описващите!

2. О, Ти, ненадминат от надеждата на надяващите се!

3. О, Ти, при Когото не се загубва наградата на добротворците!

4. О, Ти, Който е пределът за страха на богомолците!

5. О, Ти, Който е пределната боязън на богобоязливите!

6. Това е мястото на този, когото грехове са си предавали от ръка на ръка, водели са го юздите на грешките и го е завладял

فِيْ اَبْوَابِ الْبِرِّ اِنْفَاقِيْ وَازْوِ عَنِّيْ مِنَ الْمَالِ مَا يُحْدِثُ لِيْ مَخِيْلَةً اَوْ تَادِّيًا اِلٰى بَغْيٍ اَوْ مَا اَتَعَقَّبُ مِنْهُ طُغْيَانًا ۴ اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ اِلَيَّ صُحْبَةَ الْفُقَرَآءِ وَاَعِنِّيْ عَلٰى صُحْبَتِهِمْ بِحُسْنِ الصَّبْرِ ۵ وَمَا زَوَيْتَ عَنِّيْ مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْفَانِيَةِ فَاذْخَرْهُ لِيْ فِيْ خَزَآئِنِكَ الْبَاقِيَةِ ۶ وَاجْعَلْ مَا خَوَّلْتَنِيْ مِنْ حُطَامِهَا وَعَجَّلْتَ لِيْ مِنْ مَتَاعِهَا بُلْغَةً اِلٰى جِوَارِكَ وَوُصْلَةً اِلٰى قُرْبِكَ وَذَرِيْعَةً اِلٰى جَنَّتِكَ اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ (وَاَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيْمُ)

اَلدُّعَآءُ وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلَبِهَا الْحَادِيْ وَالثَّلَاثُوْنَ

۱ اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِيْنَ ۲ وَيَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَآءُ الرَّاجِيْنَ ۳ وَيَا مَنْ لَا يَضِيْعُ لَدَيْهِ اَجْرُ الْمُحْسِنِيْنَ ۴ وَيَا مَنْ هُوَ مُنْتَهٰى خَوْفِ الْعَابِدِيْنَ ۵ وَيَا مَنْ هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِيْنَ ۶ هٰذَا مَقَامُ مَنْ تَدَاوَلَتْهُ اَيْدِي الذُّنُوْبِ وَقَادَتْهُ اَزِمَّةُ الْخَطَايَا وَاسْتَحْوَذَ

сатаната, та е подминал небрежно онова, което Ти си му повелил, и е последвал заблуден онова, което Ти си му забранил,

7. като невежия за Твоята сила над него или като отричащия изобилието на Твоето добротворство към него, та когато му се отвориха очите за напътствието и облаците на слепотата се разпесоха, той отчете онова, с което е онеправдал душата си, и размисли над онова, в което се е възпротивил на своя Господ, и видя голямото си непокорство, че е голямо, и огромното си възпротивяване, че е огромно.

8. Тогава той пристъпи към Теб, надявайки се на Теб и засрамен от Теб, насочи желанието си към Теб с доверие в Теб. Сетне той се обърна към Теб в копнежа си със сигурност и се отправи към Теб в страха си с искреност. И копнежът му бе празен от всеки друг копнеж, освен Теб, и стихна страхът му от всяка заплаха, освен от Теб.

9. Сетне той застана пред Теб умолявайки, притвори очи към земята в примирение, сведе глава пред Твоята мощ в покорство, разкри пред Теб в подчинение онези свои тайни, които Ти знаеш по-добре от него, изброи Ти с почтителност онези свои грехове, които Ти си преброил по-добре, потърси помощ от Теб от най-огромното, което го е сполетяло с Твое знание, и от най-грозното,

عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ فَقَصَّرَ عَمَّا اُمِرْتَ بِهِ تَفْرِيطًا وَتَعَاطَى
مَا نُهِيْتَ عَنْهُ تَغْرِيرًا ۷ كَالْجَاهِلِ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ
اَوْ كَالْمُنْكِرِ فَضْلَ اِحْسَانِكَ اِلَيْهِ حَتّٰى اِذَا انْفَتَحَ لَهُ بَصَرُ
الْهُدٰى وَتَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَآئِبُ الْعَمٰى اَحْصٰى مَا
ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَفَكَّرَ فِيْمَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ فَرَاٰى
كَبِيْرَ عِصْيَانِهِ كَبِيْرًا وَجَلِيْلَ مُخَالَفَتِهِ جَلِيْلًا ۸ فَاَقْبَلَ
نَحْوَكَ مُؤَمِّلًا لَكَ مُسْتَحْيِيًا مِنْكَ وَوَجَّهَ رَغْبَتَهُ اِلَيْكَ
ثِقَةً بِكَ فَاَمَّكَ بِطَمَعِهِ يَقِيْنًا وَقَصَدَكَ بِخَوْفِهِ
اِخْلَاصًا قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ كُلِّ مَطْمُوْعٍ فِيْهِ غَيْرِكَ وَ
اَفْرَخَ رَوْعُهُ مِنْ كُلِّ مَحْذُوْرٍ مِنْهُ سِوَاكَ ۹ فَمَثُلَ بَيْنَ يَدَيْكَ
مُتَضَرِّعًا وَغَمَّضَ بَصَرَهُ اِلَى الْاَرْضِ مُتَخَشِّعًا وَطَأْطَأَ رَاْسَهُ
لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلًا وَاَبَثَّكَ مِنْ سِرِّهِ مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ
مِنْهُ خُضُوْعًا وَعَدَّدَ مِنْ ذُنُوْبِهِ مَا اَنْتَ اَحْصٰى لَهَا خُشُوْعًا
وَاسْتَغَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيْمِ مَا وَقَعَ بِهِ فِيْ عِلْمِكَ وَقَبِيْحِ مَا

което го е опозорило по Твое отсъждане: от греховете, чиито наслади са извърнали гръб и са си отишли, и чиито последици са останали и са неизбежни.

10. Той не ще отрече справедливостта Ти, о, Боже мой, ако Ти го накажеш, нито ще счете Твоята прошка преголяма, ако му простиш и го помилваш, защото Ти си Господа, Прещедрия, за Когото не е голямо да опрости големия грях!

11. О, Аллах, ето ме: дойдох при Теб покорен на повелята Ти за молението, което Ти си ми повелил, и просейки за изпълнението на Твоето обещание за отговора, който Ти си обещал. А Ти си казал: "*Зовете Ме и Аз ще ви откликна*" [127]

12. О, Аллах, затова благослови Мухаммад и семейството му, посрещни ме с Твоето опрощение, както аз Те посрещнах с моята изповед, избави ме от гибелните грехове, както аз положих душата си пред Теб, и ме покрий с покривалото Си, както си забавил да ми отмъстиш!

13. О, Аллах, стори твърдо намерението ми да Ти се покорявам, укрепи вътрешния ми взор в преклонението пред Теб, дай ми успех в онези дела, които отмиват от мен нечистотата на прегрешенията, и ме вземи, когато ме вземеш, в Твоята вяра и вярата на Твоя пророк Мухаммад, мир нему.

فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ مِنْ ذُنُوبٍ اَدْبَرَتْ لَذَّاتُهَا فَذَهَبَتْ
وَاَقَامَتْ تَبِعَاتُهَا فَلَزِمَتْ ⑩ لَا يُنْكِرُ يَا اِلٰهِي عَدْلَكَ
اِنْ عَاقَبْتَهُ وَلَا يَسْتَعْظِمُ عَفْوَكَ اِنْ عَفَوْتَ عَنْهُ
وَرَحْمَتَهُ لِاَنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيْمُ الَّذِي لَا يَتَعَاظَمُهُ
غُفْرَانُ الذَّنْبِ الْعَظِيْمِ ⑪ اَللّٰهُمَّ فَهَا اَنَا قَدْ جِئْتُكَ
مُطِيْعًا لِاَمْرِكَ فِيْمَا اَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ مُتَنَجِّزًا وَعْدَكَ
فِيْمَا وَعَدْتَ بِهِ مِنَ الْاِجَابَةِ اِذْ تَقُوْلُ اُدْعُوْنِيْ
اَسْتَجِبْ لَكُمْ ⑫ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَلْقِنِيْ
بِمَغْفِرَتِكَ كَمَا لَقِيْتُكَ بِاِقْرَارِيْ وَارْفَعْنِيْ عَنْ مَصَارِعِ
الذُّنُوْبِ كَمَا وَضَعْتُ لَكَ نَفْسِيْ وَاسْتُرْنِيْ بِسِتْرِكَ كَمَا
تَاَنَّيْتَنِيْ عَنِ الْاِنْتِقَامِ مِنِّيْ ⑬ اَللّٰهُمَّ وَثَبِّتْ فِيْ طَاعَتِكَ
نِيَّتِيْ وَاَحْكِمْ فِيْ عِبَادَتِكَ بَصِيْرَتِيْ وَوَفِّقْنِيْ مِنَ
الْاَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ دَنَسَ الْخَطَايَا عَنِّيْ وَتَوَفَّنِيْ عَلٰى
مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ

14. О, Аллах, аз се покайвам пред Теб в това мое положение за греховете ми, големи и малки, за злодеянията ми, скрити и явни, за подхлъзванията ми, минали и настоящи, с покаянието на човек, който не отваря дума пред себе си за непокорство, нито замисля да се върне към прегрешение.

15. Ти си казал, о, Боже мой, в безспорното на Твоята Книга, че Ти приемаш разкаянието от Твоите раби[128], прощаваш злодеянията[129] и обичаш покайващите се[130], затова приеми моето покаяние, както Ти си обещал, прости злодеянията ми, както Ти си се врекъл, и ми вмени да Те възлюбя, както Ти си предпоставил!

16. На Теб, о, Господи мой, принадлежи моят залог, че не ще се обърна към онова, което е омразно за Теб, моята гаранция, че не ще се върна обратно към онова, което Ти порицаваш, и моят обет да изоставя всички непокорства към Теб.

17. О, Аллах, Ти знаеш най-добре какво съм сторил, затова прости ми каквото Ти знаеш, и ме обърни чрез Твоята сила към онова, което Ти обичаш!

18. О, Аллах, срещу мен има последици, които съм запомнил, и последици, които съм забравил, а всички те са пред Твоето око, което не заспива, и Твоето знание, което не забравя! Затова възмезди

⑭ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوْبُ اِلَیْكَ فِیْ مَقَامِیْ هٰذَا مِنْ كَبَآئِرِ
ذُنُوْبِیْ وَصَغَآئِرِهَا وَبَوَاطِنِ سَیِّئَاتِیْ وَظَوَاهِرِهَا وَ
سَوَالِفِ زَلَّاتِیْ وَحَوَادِثِهَا تَوْبَةَ مَنْ لَایُحَدِّثُ نَفْسَهٗ
بِمَعْصِیَةٍ وَلَا یُضْمِرُ اَنْ یَعُوْدَ فِیْ خَطِیْٓئَةٍ ⑮ وَقَدْ قُلْتَ
یَا اِلٰهِیْ فِیْ مُحْكَمِ كِتَابِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ
عِبَادِكَ وَتَعْفُوْ عَنِ السَّیِّئَاتِ وَتُحِبُّ التَّوَّابِیْنَ
فَاقْبَلْ تَوْبَتِیْ كَمَا وَعَدْتَ وَاعْفُ عَنْ سَیِّئَاتِیْ كَمَا
ضَمِنْتَ وَاَوْجِبْ لِیْ مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ ⑯ وَلَكَ یَا
رَبِّ شَرْطِیْ اَلَّا اَعُوْدَ فِیْ مَكْرُوْهِكَ وَضَمَانِیْ اَنْ لَّا
اَرْجِعَ فِیْ مَذْمُوْمِكَ وَعَهْدِیْ اَنْ اَهْجُرَ جَمِیْعَ مَعَاصِیْكَ
⑰ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِیْ مَا عَلِمْتَ وَ
اصْرِفْنِیْ بِقُدْرَتِكَ اِلٰی مَا اَحْبَبْتَ ⑱ اَللّٰهُمَّ وَعَلَیَّ
تَبِعَاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَتَبِعَاتٌ قَدْ نَسِیْتُهُنَّ وَكُلُّهُنَّ
بِعَیْنِكَ الَّتِیْ لَاتَنَامُ وَعِلْمِكَ الَّذِیْ لَایَنْسٰی فَعَوِّضْ

техните предявители, снеми от мен бремето им и ме опази от извършване на подобни като тях!

19. О, Аллах, аз не ще бъда верен на покаянието, освен ако Ти ме предпазваш, нито ще се въздържа от греховете, освен с Твоята сила. Затова подкрепи ме с достатъчна сила и бди над мен с възпиращо предпазване!

20. О, Аллах, ако някой раб се покайва пред Теб, докато в Твоето знание за неведомото той ще наруши покаянието си и ще се върне към вината и греха си, то аз търся в Теб убежище да не бъде така! Затова стори това мое покаяние да бъде покаяние, след което не ще се нуждая от покаяние, покаяние, което непременно ще изличи онова, което е отминало, и ще оздрави това, което остава!

21. О, Аллах, моля Те да ми простиш за моето невежество и Те моля да пренебрегнеш моите злодеяния! Затова присъедини ме благосклонно към покрова на Твоята милост и ме покрий щедро с покривалото на Твоето благополучие!

22. О, Аллах, покайвам се пред Теб за всички, противни на Твоето желание или отдалечени от Твоята любов помисли на сърцето ми, погледи на окото ми, разкази на езика ми,

مِنْهَا اَهْلَهَا وَاحْطُطْ عَنِّيْ وِزْرَهَا وَخَفِّفْ عَنِّيْ
ثِقْلَهَا وَاعْصِمْنِيْ مِنْ اَنْ اُقَارِفَ مِثْلَهَا ⑲ اَللّٰهُمَّ
وَاِنَّهٗ لَا وَفَآءَ لِيْ بِالتَّوْبَةِ اِلَّا بِعِصْمَتِكَ وَلَا اسْتِمْسَاكَ
بِيْ عَنِ الْخَطَايَا اِلَّا عَنْ قُوَّتِكَ فَقَوِّنِيْ بِقُوَّةٍ كَافِيَةٍ وَ
تَوَلَّنِيْ بِعِصْمَةٍ مَانِعَةٍ ⑳ اَللّٰهُمَّ اَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ اِلَيْكَ
وَهُوَ فِيْ عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ فَاسِخٌ لِتَوْبَتِهٖ وَعَآئِدٌ فِيْ
ذَنْبِهٖ وَخَطِيْٓئَتِهٖ فَاِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَكُوْنَ كَذٰلِكَ
فَاجْعَلْ تَوْبَتِيْ هٰذِهٖ تَوْبَةً لَا اَحْتَاجُ بَعْدَهَا اِلٰى تَوْبَةٍ تَوْبَةً
مُوْجِبَةً لِمَحْوِ مَا سَلَفَ وَالسَّلَامَةِ فِيْمَا بَقِيَ ㉑ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْٓ اَعْتَذِرُ اِلَيْكَ مِنْ جَهْلِيْ وَاَسْتَوْهِبُكَ سُوْٓءَ
فِعْلِيْ فَاضْمُمْنِيْ اِلٰى كَنَفِ رَحْمَتِكَ تَطَوُّلًا وَاسْتُرْنِيْ
بِسِتْرِ عَافِيَتِكَ تَفَضُّلًا ㉒ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّيْٓ اَتُوْبُ اِلَيْكَ
مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ اِرَادَتَكَ اَوْ زَالَ عَنْ مَحَبَّتِكَ مِنْ
خَطَرَاتِ قَلْبِيْ وَلَحَظَاتِ عَيْنِيْ وَحِكَايَاتِ لِسَانِيْ

с покаяние, чрез което всяка телесна част сама по себе си ще бъде избавена от Твоите последици и ще бъде на сигурно място от Твоите най-болезнени удари, от които се страхуват насилниците!

23. О, Аллах, затова бъди милостив, когато съм сам пред Теб, към туптенето на сърцето ми в боязънта пред Теб, към треперенето на плътта ми в страхопочитанието към Теб! Греховете ми, о, Господи мой, ме поставиха в унизително положение в Твоя двор. Ако замълча, никой не ще каже дума за мен; ако потърся застъпник, не съм достоен за застъпничество.

24. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, стори Твоята щедрост да се застъпи за моите прегрешения, посрещни злодеянията ми с Твоята прошка, не ми въздавай като въздание Твоето наказание, разстели над мен Твоята щедрост, обвий ме с Твоето покривало и стори с мен каквото прави могъщият, когато презрян раб го умолява и той го помилва, или богатият, когато беден раб застане пред него и той го въздигне!

25. О, Аллах, нямам пазач срещу Теб, затова нека Твоето могъщество ме пази! Нямам застъпник пред Теб, затова нека Твоята щедрост бъде моят застъпник! Моите грехове ме сториха да тръпна от страх, затова нека Твоята прошка ми даде сигурност!

26. Не всичко, което изрекох, е поради моето невежество за причиненото от мен зло,

تَوْبَةً تَسْلَمُ بِهَا كُلُّ جَارِحَةٍ عَلٰى حِيَالِهَا مِنْ تَبِعَاتِكَ وَ
تَأْمَنُ مِمَّا يَخَافُ الْمُعْتَدُوْنَ مِنْ اَلِيْمِ سَطَوَاتِكَ ﴿۲۳﴾ اَللّٰهُمَّ
فَارْحَمْ وَحْدَتِيْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَوَجِيْبَ قَلْبِيْ مِنْ خَشْيَتِكَ
وَاضْطِرَابَ اَرْكَانِيْ مِنْ هَيْبَتِكَ فَقَدْ اَقَامَتْنِيْ يَا رَبِّ
ذُنُوْبِيْ مَقَامَ الْخِزْيِ بِفِنَآئِكَ فَاِنْ سَكَتُّ لَمْ يَنْطِقْ عَنِّيْ
اَحَدٌ وَاِنْ شَفَعْتُ فَلَسْتُ بِاَهْلِ الشَّفَاعَةِ ﴿۲۴﴾ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَشَفِّعْ فِيْ خَطَايَايَ كَرَمَكَ وَ
عُدْ عَلٰى سَيِّئَاتِيْ بِعَفْوِكَ وَلَا تَجْزِنِيْ جَزَآئِيْ مِنْ عُقُوْبَتِكَ
وَابْسُطْ عَلَيَّ طَوْلَكَ وَجَلِّلْنِيْ بِسِتْرِكَ وَافْعَلْ بِيْ فِعْلَ
عَزِيْزٍ تَضَرَّعَ اِلَيْهِ عَبْدٌ ذَلِيْلٌ فَرَحِمَهُ اَوْ غَنِيٍّ تَعَرَّضَ
لَهُ عَبْدٌ فَقِيْرٌ فَنَعَشَهُ ﴿۲۵﴾ اَللّٰهُمَّ لَا خَفِيْرَ لِيْ مِنْكَ
فَلْيَخْفُرْنِيْ عِزُّكَ وَلَا شَفِيْعَ لِيْ اِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِيْ
فَضْلُكَ وَقَدْ اَوْجَلَتْنِيْ خَطَايَايَ فَلْيُؤْمِنِّيْ عَفْوُكَ
﴿۲۶﴾ فَاَكُلُّ مَا نَطَقْتُ بِهٖ عَنْ جَهْلٍ مِنِّيْ بِسُوْٓءِ اَثَرِيْ وَلَا

нито поради забрава за досегашните ми дела, но за да чуе Твоето небе и онези, които са в него, и Твоята земя и онези, които са върху нея, да чуят съжалението, което изповядах пред Теб, и покаянието, чрез което потърсих убежище при Теб.

27. Дано тогава някой от тях по Твоята милост ме помилва за лошото ми положение или бъде обхванат от съчувствие заради лошото ми състояние. И да дойде от него заради мен моление, в което Ти се вслушваш повече от моето моление, или застъпничество, по-надеждно при Теб от моето застъпничество, чрез което ще се спася от Твоя гняв и ще спечеля Твоето удовлетворение!

28. О, Аллах, ако съжалението е покаяние пред Теб[131], тогава аз съм най-съжаляващият от съжаляващите! Ако отказът от непокорството пред Теб е завръщане към Теб, тогава аз съм първият от завръщащите се! Ако молитвата за опрощение отмахва греховете, аз съм един от онези, които молят за Твоето опрощение!

29. О, Аллах, щом Ти си повелил покаянието и си осигурил приемането му, щом Ти си подтикнал към молитва и си обещал отговора, благослови Мухаммад и семейството му, приеми покаянието ми и не ме връщай към източника на разочарованието от Твоята милост! Наистина *Ти си Приемащия покаянието* на съгрешилите

نِسْيَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِيمِ فِعْلِي لٰكِنْ لِتَسْمَعَ سَمَاؤُكَ وَمَنْ فِيهَا
وَأَرْضُكَ وَمَنْ عَلَيْهَا مَا أَظْهَرْتُ لَكَ مِنَ النَّدَمِ وَ
لَجَأْتُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ التَّوْبَةِ ﴿۲۷﴾ فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ يَرْحَمُنِي لِسُوءِ مَوْقِفِي أَوْ تُدْرِكُهُ الرِّقَّةُ عَلَيَّ لِسُوءِ حَالِي
فَيَنَالَنِي مِنْهُ بِدَعْوَةٍ هِيَ أَسْمَعُ لَدَيْكَ مِنْ دُعَائِي أَوْ
شَفَاعَةٍ أَوْكَدَ عِنْدَكَ مِنْ شَفَاعَتِي تَكُونُ بِهَا نَجَاتِي مِنْ
غَضَبِكَ وَفَوْزَتِي بِرِضَاكَ ﴿۲۸﴾ اَللّٰهُمَّ إِنْ يَكُنِ النَّدَمُ
تَوْبَةً إِلَيْكَ فَأَنَا أَنْدَمُ النَّادِمِينَ وَإِنْ يَكُنِ التَّرْكُ
لِمَعْصِيَتِكَ إِنَابَةً فَأَنَا أَوَّلُ الْمُنِيبِينَ وَإِنْ يَكُنِ
الْاِسْتِغْفَارُ حِطَّةً لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ
﴿۲۹﴾ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ وَضَمِنْتَ الْقَبُولَ وَ
حَثَثْتَ عَلَى الدُّعَاءِ وَوَعَدْتَ الْإِجَابَةَ فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَلَا تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخَيْبَةِ
مِنْ رَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ وَ

и *Премилосърдния*[132] към грешниците, молещи за прошка!

30. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, както Ти си ни повел чрез него! Благослови Мухаммад и семейството му, както Ти си ни спасил чрез него![133] Благослови Мухаммад и семейството му с благословия, която ще се застъпи за нас в Деня на възкресението, в деня на нуждата от Теб! *Ти над всяко нещо имаш сила*[134] и това за Теб е лесно!

ТРИЙСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА

Той, мир нему, след приключване на нощната молитва умоляваше за себе си, признавайки греховете си:

1. О, Аллах, Ти, Комуто принадлежи царството, пребъдващо във вечността,

2. и властта, несъкрушима, без войски и помагачи,

3. и могъществото, непреходно при преминаването на епохите, отминаването на годините, изтичането на времената и дните!

4. Могъща е Твоята власт, с могъщество безгранично - изначално, безконечно - последно!

5. Извисено е Твоето царство до висота, пред която всички неща падат, без да са достигнали предела й;

6. и най-малкото от онова, което Ти си задържал за Себе Си, е недостижимо за най-голямото описание на описващите!

7. Качествата се заблуждават относно Теб,

الرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ الْمُنِيبِينَ ﴿۳۰﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهِ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ كَمَا
اسْتَنْقَذْتَنَا بِهِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ صَلٰوةً
تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ اِلَيْكَ اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْفَرَاغِ مِنْ صَلٰوةِ اللَّيْلِ لِنَفْسِهِ فِي الْاِعْتِرَافِ بِالذَّنْبِ	اَلثَّانِي وَالثَّلٰثُونَ

﴿۱﴾ اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَأَبِّدِ بِالْخُلُودِ ﴿۲﴾ وَ السُّلْطَانِ
الْمُمَنَّعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا اَعْوَانٍ ﴿۳﴾ وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلٰى مَرِّ
الدُّهُورِ وَخَوَالِي الْاَعْوَامِ وَمَوَاضِي الْاَزْمَانِ وَالْاَيَّامِ
﴿۴﴾ عَزَّ سُلْطَانُكَ عِزًّا لَا حَدَّ لَهُ بِالْاَوَّلِيَّةِ وَلَا مُنْتَهٰى لَهُ
بِالْاٰخِرِيَّةِ ﴿۵﴾ وَاسْتَعْلٰى مُلْكُكَ عُلُوًّا سَقَطَتِ الْاَشْيَاءُ
دُوْنَ بُلُوغِ اَمَدِهِ ﴿۶﴾ وَلَا يَبْلُغُ اَدْنٰى مَا اسْتَاْثَرْتَ بِهِ
مِنْ ذٰلِكَ اَقْصٰى نَعْتِ النَّاعِتِينَ ﴿۷﴾ ضَلَّتْ فِيكَ الصِّفَاتُ

описанията се обезсмислят пред Теб и най-изящните представи се объркват пред Твоето великолепие!

8. Така Ти си Аллах, Първия в Твоята първичност, и така Ти си вечен, Ти си непреходен.

9. А аз съм рабът, слаб в делата, огромен в надеждите. Свързващите нишки са извън ръката ми, освен онова, което е свързала Твоята милост; прекъснати са връзките на надеждите ми, освен Твоята прошка, за която съм се заловил.

10. Малко е покорството към Теб, към което съм се обърнал и което е в моя полза, и голямо е непокорството към Теб, към което съм се насочил и е в моя вреда. Но да простиш на Твоя раб не ще Те притесни, дори ако е сторил зло, затова прости ми!

11. О, Аллах, Твоето знание наблюдава скритите дела, всяко покрито нещо се разкрива пред Твоята осведоменост, най-дребните неща не са укрити от Теб и невидимите тайни не Ти убягват.

12. Ала обсеби ме Твоят враг: той поиска отсрочка от Теб, за да ме отклони, и Ти му даде отсрочка! Той поиска забавяне до Съдния ден, за да ме заблуди, и Ти му даде забавяне![135]

13. Тогава той ме повали, както бях побягнал към Теб

وَتَفَسَّخَتْ دُوْنَكَ النُّعُوْتُ وَحَارَتْ فِيْ كِبْرِيَآئِكَ
لَطَآئِفُ الْأَوْهَامِ ۸ كَذٰلِكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْأَوَّلُ فِيْ
اَوَّلِيَّتِكَ وَعَلٰى ذٰلِكَ اَنْتَ دَآئِمٌ لَاتَزُوْلُ ۹ وَاَنَا
الْعَبْدُ الضَّعِيْفُ عَمَلًا الْجَسِيْمُ اَمَلًا خَرَجَتْ مِنْ يَدَيْ
اَسْبَابُ الْوُصْلَاتِ اِلَّا مَا وَصَلَهُ رَحْمَتُكَ وَتَقَطَّعَتْ
عَنِّيْ عِصَمُ الْاٰمَالِ اِلَّا مَا اَنَا مُعْتَصِمٌ بِهٖ مِنْ عَفْوِكَ ۱۰ قَلَّ
عِنْدِيْ مَا اَعْتَدُّ بِهٖ مِنْ طَاعَتِكَ وَكَثُرَ عَلَيَّ مَا اَبُوْءُ
بِهٖ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَنْ يَضِيْقَ عَلَيْكَ عَفْوٌ عَنْ عَبْدِكَ
وَاِنْ اَسَآءَ فَاعْفُ عَنِّيْ ۱۱ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَشْرَفَ عَلٰى
خَفَايَا الْأَعْمَالِ عِلْمُكَ وَانْكَشَفَ كُلُّ مَسْتُوْرٍ دُوْنَ
خُبْرِكَ وَلَا يَنْطَوِيْ عَنْكَ دَقَآئِقُ الْأُمُوْرِ وَلَا تَعْزُبُ
عَنْكَ غَيِّبَاتُ السَّرَآئِرِ ۱۲ وَقَدِ اسْتَحْوَذَ عَلَيَّ عَدُوُّكَ الَّذِيْ
اسْتَنْظَرَكَ لِغَوَايَتِيْ فَاَنْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَكَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ
لِاِضْلَالِيْ فَاَمْهَلْتَهُ ۱۳ فَاَوْقَعَنِيْ وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَيْكَ مِنْ

от малките разрушителни грехове и големите, гибелни дела, и когато проявих непокорство пред Теб и заслужих Твоя гняв чрез лошите си усилия, той свали от мен юздата на предателството си, посрещна ме със словото на неблагодарността си, реши да няма нищо общо с мен[136], обърна гръб, за да избяга от мен, остави ме сам пред Твоя гняв и ме прокуди насред Твоето отмъщение.

14. Няма застъпник, който да се застъпи за мен пред Теб, нито закрилник, който да ми даде сигурност срещу Теб, нито крепост да ме прикрие от Теб, нито приют, в който да потърся убежище от Теб!

15. Това е положението на този, който търси убежище при Теб, мястото на този, който Ти се изповяда: Нека Твоята щедрост не бъде тясна за мен, нека Твоята прошка не ме отмине! Нека не бъда най-разочарованият от Твоите покайващи се раби, нито най-отчаяният от онези, които идват при Теб с надежди! Опрости ми, наистина Ти си Най-добрия от опрощаващите!

16. О, Аллах, Ти ми повели, а аз изоставих. Ти ми забрани, а аз извърших. Злите мисли ме изкусиха да съгреша, а аз се поддадох.

17. Не призовавам за свидетел моето постене денем, нито търся убежище в моето бдение нощем, нито *сунна* да ме възхвалява

صَغَائِرِ ذُنُوْبٍ مُوْبِقَةٍ وَكَبَائِرِ اَعْمَالٍ مُرْدِيَةٍ حَتّٰى
اِذَا قَارَفْتُ مَعْصِيَتَكَ وَاسْتَوْجَبْتُ بِسُوْءِ سَعْيِيْ سَخْطَتَكَ
فَتَلَ عَنِّيْ عِذَارَ غَدْرِهٖ وَتَلَقَّانِيْ بِكَلِمَةِ كُفْرِهٖ وَتَوَلّٰى
الْبَرَاءَةَ مِنِّيْ وَاَدْبَرَ مُوَلِّيًا عَنِّيْ فَاَصْحَرَنِيْ لِغَضَبِكَ
فَرِيْدًا وَاَخْرَجَنِيْ اِلٰى فِنَاءِ نَقِمَتِكَ طَرِيْدًا ﴿۱۴﴾ لَاشَفِيْعٌ
يَشْفَعُ لِيْ اِلَيْكَ وَلَاخَفِيْرٌ يُؤْمِنُنِيْ عَلَيْكَ وَلَاحِصْنٌ
يَحْجُبُنِيْ عَنْكَ وَلَامَلَاذٌ اَلْجَأُ اِلَيْهِ مِنْكَ ﴿۱۵﴾ فَهٰذَا
مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ وَمَحَلُّ الْمُعْتَرِفِ لَكَ فَلَايَضِيْقَنَّ
عَنِّيْ فَضْلُكَ وَلَايَقْصُرَنَّ دُوْنِيْ عَفْوُكَ وَلَا اَكُنْ
اَخْيَبَ عِبَادِكَ التَّائِبِيْنَ وَلَا اَقْنَطَ وُفُوْدِكَ الْاٰمِلِيْنَ
وَاغْفِرْلِيْ اِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ ﴿۱۶﴾ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَمَرْتَنِيْ
فَتَرَكْتُ وَنَهَيْتَنِيْ فَرَكِبْتُ وَسَوَّلَ لِيَ الْخَطَاءَ خَاطِرُ
السُّوْءِ فَفَرَّطْتُ ﴿۱۷﴾ وَلَا اَسْتَشْهِدُ عَلٰى صِيَامِيْ نَهَارًا
وَلَا اَسْتَجِيْرُ بِتَهَجُّدِيْ لَيْلًا وَلَاتُثْنِيْ عَلَيَّ بِاِحْيَائِهَا

за това, че я спазвам, освен Твоите задължения, защото който ги пренебрегне, погива.

18. Не Те умолявам чрез достойнството на допълнителна молитва при многото наложени от Теб задължения, към които бях небрежен, и степени на Твоите граници, които прекрачих, оскверняйки свещени неща и извършвайки големи грехове, за които Твоята благосклонност ми бе като покривало от техния позор!

19. Това е мястото на онзи, който се е засрамил от себе си пред Теб, недоволен е от душата си и е удовлетворен с Теб. Той Те среща със смирена душа, преклонен врат и гръб, обременен с грехове, застанал между желанието за Теб и страха от Теб.

20. Ти си Най-достойния, на Когото той се надява, и Най-заслужаващия, от Когото се страхува и бои. Затова дай ми, о, Господи мой, онова, на което се надявам, стори ме в безопасност от онова, от което се опасявам, и принеси ми ползата на Твоята милост! Наистина Ти си Най-щедрия от молените!

21. О, Аллах, след като Ти ме покри с Твоята прошка и ме обгърна с Твоята щедрост в дома на тленността в присъствието на равните, то избави ме от позор в Дома на пребъдването, където са местата на свидетелите - приближените ангели и удостоените пратеници.

سُنَّةٌ حَاشٰى فُرُوْضِكَ الَّتِيْ مَنْ ضَيَّعَهَا هَلَكَ ﴿۱۸﴾ وَلَسْتُ
اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِفَضْلِ نَافِلَةٍ مَعَ كَثِيْرِ مَا اَغْفَلْتُ مِنْ
وَظَآئِفِ فُرُوْضِكَ وَتَعَدَّيْتُ عَنْ مَقَامَاتِ حُدُوْدِكَ
اِلٰى حُرُمَاتِ اِنْتِهَكْتُهَا وَكَبَآئِرِ ذُنُوْبٍ اجْتَرَحْتُهَا كَانَتْ
عَافِيَتُكَ لِيْ مِنْ فَضَآئِحِهَا سِتْرًا ﴿۱۹﴾ وَهٰذَا مَقَامُ مَنِ اسْتَحْيَا
لِنَفْسِهٖ مِنْكَ وَسَخِطَ عَلَيْهَا وَرَضِيَ عَنْكَ فَتَلَقَّاكَ
بِنَفْسٍ خَاشِعَةٍ وَرَقَبَةٍ خَاضِعَةٍ وَظَهْرٍ مُثْقَلٍ مِنَ الْخَطَايَا
وَاقِفًا بَيْنَ الرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ ﴿۲۰﴾ وَاَنْتَ
اَوْلٰى مَنْ رَجَاهُ وَاَحَقُّ مَنْ خَشِيَهُ وَاتَّقَاهُ فَاَعْطِنِيْ
يَارَبِّ مَا رَجَوْتُ وَاٰمِنِّيْ مَا حَذِرْتُ وَعُدْ عَلَيَّ بِعَآئِدَةِ
رَحْمَتِكَ اِنَّكَ اَكْرَمُ الْمَسْئُوْلِيْنَ ﴿۲۱﴾ اَللّٰهُمَّ وَاِذْ سَتَرْتَنِيْ
بِعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْتَنِيْ بِفَضْلِكَ فِيْ دَارِ الْفَنَآءِ بِحَضْرَةِ
الْاَكْفَآءِ فَاجِرْنِيْ مِنْ فَضِيْحَاتِ دَارِ الْبَقَآءِ عِنْدَ مَوَاقِفِ
الْاَشْهَادِ مِنَ الْمَلَآئِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَالرُّسُلِ

мъчениците и праведниците, от съсед, от когото съм крил злодеянията си, от родственик, от когото съм се срамувал в тайните си помисли!

22. Не на тях се доверих, Господи мой, да ме прикрият, а на Теб се доверих, Господи мой, да ме опростиш! Ти си Най-достойния, Комуто се доверяват, Най-даващия, от Когото пожелават, и Най-състрадателния, Когото умоляват за милост. Затова помилвай ме.

23. О, Аллах, Ти ме спусна като нищожна вода от гръбнак с притискащи кости и трудни проходи в тясна утроба, която Ти покри с покривала[137]; обръщайки ме от състояние в състояние, докато ме стори в завършената форма и утвърди в мен телесните части, както Ти си описал в Твоята Книга: капка сперма, после съсирек, после сдъвкано месо, после кости, после Ти облече костите с плът, после Ти ме сътвори като друго творение, както Ти си пожелал[138].

24. И когато имах нужда от Твоето препитание и не можех да мина без помощта на Твоето изобилие, Ти ми отреди препитание от изобилна храна и пиене, които Ти даде на Твоята рабиня, в чийто корем Ти ме посели и в покоя на чиято утроба ме положи.

الْمُكْرَمِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِيْنَ مِنْ جَارٍ كُنْتُ
اُكَاتِمُهُ سَيِّئَاتِيْ وَمِنْ ذِيْ رَحِمٍ كُنْتُ اَحْتَشِمُ مِنْهُ فِيْ
سَرِيْرَاتِيْ ۞ لَمْ اَثِقْ بِهِمْ رَبِّ فِي السِّتْرِ عَلَيَّ وَوَثِقْتُ
بِكَ رَبِّ فِي الْمَغْفِرَةِ لِيْ وَاَنْتَ اَوْلٰى مَنْ وُثِقَ بِهٖ وَ
اَعْطٰى مَنْ رُغِبَ اِلَيْهِ وَاَرْاَفُ مَنِ اسْتُرْحِمَ فَارْحَمْنِيْ
۞ اَللّٰهُمَّ وَاَنْتَ حَدَرْتَنِيْ مَآءً مَهِيْنًا مِنْ صُلْبٍ
مُتَضَآئِقِ الْعِظَامِ حَرِجِ الْمَسَالِكِ اِلٰى رَحِمٍ ضَيِّقَةٍ
سَتَرْتَهَا بِالْحُجُبِ تُصَرِّفُنِيْ حَالًا عَنْ حَالٍ حَتّٰى انْتَهَيْتَ
بِيْ اِلٰى تَمَامِ الصُّوْرَةِ وَاَثْبَتَّ فِيَّ الْجَوَارِحَ كَمَا نَعَتَّ
فِيْ كِتَابِكَ نُطْفَةً ثُمَّ عَلَقَةً ثُمَّ مُضْغَةً ثُمَّ عِظَامًا
ثُمَّ كَسَوْتَ الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْتَنِيْ خَلْقًا اٰخَرَ كَمَا
شِئْتَ ۞ حَتّٰى اِذَا احْتَجْتُ اِلٰى رِزْقِكَ وَلَمْ اَسْتَغْنِ عَنْ
غِيَاثِ فَضْلِكَ جَعَلْتَ لِيْ قُوْتًا مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَشَرَابٍ
اَجْرَيْتَهُ لِاَمَتِكَ الَّتِيْ اَسْكَنْتَنِيْ جَوْفَهَا وَاَوْدَعْتَنِيْ قَرَارَ

25. И ако Ти, о, Господи мой, ме бе поверил в тези състояния на моята собствена мощ или ме бе принудил да прибягна към моята сила, мощта би ме напуснала и силата би била далеч от мен.

26. Затова Ти ме нахрани чрез Твоята щедрост с храната на доброто благочестие, сторвайки това за мен с великодушие към мен в този мой предел: да не ми липсва Твоята доброта, нито да се забавя Твоето добротворство. Въпреки това моето доверие не стана по-твърдо, за да се посветя на онова, което е по-благоприятно за мен при Теб.

27. Сатаната овладя юздите ми в лошите помисли и слабата увереност. Оплаквам се от неговото зло съседство с мен и подчинението на душата ми пред него! Умолявам Те да ме предпазиш от господството му и Те моля да отмахнеш козните му от мен!

28. Моля Те да улесниш пътя към препитанието ми, тъй като на Теб принадлежи славата за това, че си отпочнал огромните благодеяния и си вдъхновил благодарността за добротворството и благодат-та! Затова благослови Мухаммад и семейството му и улесни за мен препитанието ми! И да ме сториш доволен от това, което си ми отредил, и удовлетворен от моя дял в онова, което си ми определил.

رَحِيمِهَا ﴿۴۵﴾ وَلَوْ تَكِلُنِيْ يَارَبِّ فِيْ تِلْكَ الْحَالَاتِ اِلٰى حَوْلِيْ
اَوْ تَضْطَرُّنِيْ اِلٰى قُوَّتِيْ لَكَانَ الْحَوْلُ عَنِّيْ مُعْتَزِلًا وَ
لَكَانَتِ الْقُوَّةُ مِنِّيْ بَعِيْدَةً ﴿۴۶﴾ فَغَذَوْتَنِيْ بِفَضْلِكَ غِذَآءَ
الْبَرِّ اللَّطِيْفِ تَفْعَلُ ذٰلِكَ بِيْ تَطَوُّلًا عَلَيَّ اِلٰى غَايَتِيْ
هٰذِهِ لَا اَعْدَمُ بِرَّكَ وَلَا يُبْطِئُ بِيْ حُسْنُ صَنِيْعِكَ
وَلَا تَتَأَكَّدُ مَعَ ذٰلِكَ ثِقَتِيْ فَاَتَفَرَّغُ لِمَا هُوَ اَحْظٰى لِيْ
عِنْدَكَ ﴿۴۷﴾ قَدْ مَلَكَ الشَّيْطَانُ عِنَانِيْ فِيْ سُوْٓءِ الظَّنِّ وَ
ضَعْفِ الْيَقِيْنِ فَاَنَا اَشْكُوْ سُوْٓءَ مُجَاوَرَتِهٖ لِيْ وَطَاعَةَ
نَفْسِيْ لَهٗ وَاسْتَعْصِمُكَ مِنْ مَلَكَتِهٖ وَاَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ
فِيْ صَرْفِ كَيْدِهٖ عَنِّيْ ﴿۴۸﴾ وَاَسْاَلُكَ فِيْ اَنْ تُسَهِّلَ اِلٰى
رِزْقِيْ سَبِيْلًا فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى ابْتِدَآئِكَ بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ
وَالْهَامِكَ الشُّكْرَ عَلَى الْاِحْسَانِ وَالْاَنْعَامِ فَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَسَهِّلْ عَلَيَّ رِزْقِيْ وَاَنْ تُقَنِّعَنِيْ
بِتَقْدِيْرِكَ لِيْ وَاَنْ تُرْضِيَنِيْ بِحِصَّتِيْ فِيْمَا قَسَمْتَ لِيْ

и да изведеш отминалото от моето тяло и моя живот на пътя на покорството пред Теб[139]. Наистина Ти си Най-добрия препитаващ!

29. О, Аллах, аз търся убежище в Теб от Огън, чрез който Ти си суров с този, който Ти се възпротиви, и с който Ти заплашваш онзи, който се отвърне от Твоето удовлетворение; от Огън, чиято светлина е мрак, чиято лекота е мъчителна и чиято далечина е близка; от Огън, който се самоизяжда и саморазкъсва;

30. от Огън, който разпилява костите на прах и пои хората си с вряла вода; от Огън, който "не пощадява умоляващия го"[140], не се смилява над онзи, който търси съчувствие от него, и е безсилен да облекчи онзи, който се е смирил пред него и му се е предал. Той среща обитателите си с най-горещото, което има: мъчително наказание и силно страдание.

31. Аз търся убежище при Теб от зейналите му скорпиони, от клъвващите му змии и от питието му, разкъсващо червата и сърцата на обитателите му и изтръгващо мозъците им. Моля Те за напътствие към онова, което е отдалечено от Огъня и го забавя!

32. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му,

وَاَنْ تَجْعَلَ مَاذَهَبَ مِنْ جِسْمِیْ وَعُمُرِیْ فِیْ سَبِیْلِ طَاعَتِكَ
اِنَّكَ خَیْرُ الرَّازِقِیْنَ ﴿۲۹﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِكَ مِنْ نَارٍ
تَغَلَّظْتَ بِهَا عَلٰی مَنْ عَصَاكَ وَتَوَعَّدْتَ بِهَا مَنْ صَدَفَ
عَنْ رِضَاكَ وَمِنْ نَارٍ نُوْرُهَا ظُلْمَةٌ وَهَیِّنُهَا اَلِیْمٌ
وَبَعِیْدُهَا قَرِیْبٌ وَمِنْ نَارٍ یَاْكُلُ بَعْضُهَا بَعْضٌ وَ
یَصُوْلُ بَعْضُهَا عَلٰی بَعْضٍ ﴿۳۰﴾ وَمِنْ نَارٍ تَذَرُ الْعِظَامَ رَمِیْمًا
وَتُسْقِیْ اَهْلَهَا حَمِیْمًا وَمِنْ نَارٍ لَاتُبْقِیْ عَلٰی مَنْ تَضَرَّعَ
اِلَیْهَا وَلَاتَرْحَمُ مَنِ اسْتَعْطَفَهَا وَلَاتَقْدِرُ عَلَی
التَّخْفِیْفِ عَمَّنْ خَشَعَ لَهَا وَاسْتَسْلَمَ اِلَیْهَا تَلْقٰی سُكَّانَهَا
بِاَحَرِّ مَالَدَیْهَا مِنْ اَلِیْمِ النَّكَالِ وَشَدِیْدِ الْوَبَالِ ﴿۳۱﴾ وَ
اَعُوْذُبِكَ مِنْ عَقَارِبِهَا الْفَاغِرَةِ اَفْوَاهُهَا وَحَیَّاتِهَا
الصَّالِقَةِ بِاَنْیَابِهَا وَشَرَابِهَا الَّذِیْ یُقَطِّعُ اَمْعَآءَ وَ
اَفْئِدَةَ سُكَّانِهَا وَیَنْزِعُ قُلُوْبَهُمْ وَاَسْتَهْدِیْكَ لِمَا بَاعَدَ
مِنْهَا وَاَخَّرَعَنْهَا ﴿۳۲﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ

а мен защити от него чрез изобилието на Твоята милост, оправдай моите препъвания чрез Твоето добро оправдаване и не ме изоставяй, о, Най-добър от защитаващите!

33. О, Аллах, Ти предпазваш от омерзителното, даваш доброто, правиш онова, което Ти искаш, *Ти над всяко нещо имаш сила*[141] .

34. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, когато бъдат споменати благочестивите, и благослови Мухаммад и семейството му, докато се сменят нощта и денят, с благословия, чиято продължителност е несекваща и чийто брой е неизброим, благословия, която ще зареди въздуха и ще насити земята и небето!

35. Аллах да го благослови, докато бъде удовлетворен, Аллах да благослови него и семейството му след удовлетворението с благословия, която няма граница, нито предел! О, Най-милосърден от милосърдните!

ТРИЙСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, искайки благословия:

1. О, Аллах, моля за Твоята благословия с Твоето знание, затова благослови Мухаммад и семейството му и отреди за мен най-доброто.

2. И вдъхни ни познанието за най-добрия избор и нека това бъде средство за удовлетворение от това, което Ти си ни отредил, и за подчиняване на онова, което Ти си отсъдил! Премахни от нас съмнението на подозрението и ни подкрепи с увереността

وَاَجِرْنِيْ مِنْهَا بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ وَاَقِلْنِيْ عَثْرَاتِيْ بِحُسْنِ
اِقَالَتِكَ وَلَا تَخْذُلْنِيْ يَا خَيْرَ الْمُجِيْرِيْنَ ۞ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ
تَقِيْ الْكَرِيْهَةَ وَتُعْطِي الْحَسَنَةَ وَتَفْعَلُ مَا تُرِيْدُ
وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
اِذَا ذُكِرَ الْاَبْرَارُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ مَا اخْتَلَفَ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ صَلٰوةً لَا يَنْقَطِعُ مَدَدُهَا وَلَا يُحْصٰى
عَدَدُهَا صَلٰوةً تَشْحَنُ الْهَوَآءَ وَتَمْلَأُ الْاَرْضَ وَالسَّمَآءَ
۞ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ حَتّٰى يَرْضٰى وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
بَعْدَ الرِّضَا صَلٰوةً لَا حَدَّ لَهَا وَلَا مُنْتَهٰى يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اَلدُّعَآءُ الثَّالِثُ وَالثَّلٰثُوْنَ | وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِسْتِخَارَةِ

۱ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَخِيْرُكَ بِعِلْمِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَاقْضِ لِيْ بِالْخِيَرَةِ ۲ وَاَلْهِمْنَا مَعْرِفَةَ الْاِخْتِيَارِ وَاجْعَلْ
ذٰلِكَ ذَرِيْعَةً اِلَى الرِّضَا بِمَا قَضَيْتَ لَنَا وَالتَّسْلِيْمِ لِمَا
حَكَمْتَ فَاَزِحْ عَنَّا رَيْبَ الْاِرْتِيَابِ وَاَيِّدْنَا بِيَقِيْنِ

на искрените!

3. Не ни причинявай безсилие да познаем онова, което Ти си избрал, за да не би да пренебрегнем Твоята мяра и да възненавидим предмета на Твоето удовлетворение, и да се наклоним към онова, което е по-далеч от добрия край и по-близо до неблагополучието!

4. Стори ни да обикнем онова, което не харесваме в Твоето отреждане, и стори за нас лесно онова, което намираме за трудно в Твоето отсъждане!

5. Вдъхнови ни да се оставим да ни води онова от Твоята воля, което Ти си ни дал, за да не пожелаем забавянето на онова, което Ти си ускорил, нито ускоряването на онова, което Ти си забавил, да не възненавидим онова, което Ти си обикнал, и да не изберем онова, което Ти си възненавидял!

6. Отреди нашият край да бъде онова, което е с най-славен завършек и най-достоен изход! Наистина Ти даряваш най-драгоценното, даваш огромното и правиш това, което Ти желаеш, и *Ти над всяко нещо имаш сила*[142].

ТРИЙСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато сам бъдеше подложен или видеше някого подложен на изпитание чрез опозоряване чрез грях:

1. О, Аллах, на Теб се полага възхвалата за това, че Ти покриваш, след като узнаеш, и прощаваш, след като научиш! Всеки от нас е извър-шил срамни неща, но Ти не го разгласяваш,

الْمُخْلِصِيْنَ ۞ وَلَا تَسُمْنَا عَجْزَ الْمَعْرِفَةِ عَمَّا تَخَيَّرْتَ فَنَغْمِطَ
قَدْرَكَ وَنُكْرَهَ مَوْضِعَ رِضَاكَ وَنَجْنَحَ إِلَى الَّتِيْ هِيَ أَبْعَدُ
مِنْ حُسْنِ الْعَاقِبَةِ وَأَقْرَبُ إِلَى ضِدِّ الْعَافِيَةِ ۞ حَبِّبْ
إِلَيْنَا مَا نَكْرَهُ مِنْ قَضَائِكَ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا مَا نَسْتَصْعِبُ
مِنْ حُكْمِكَ ۞ وَأَلْهِمْنَا الْإِنْقِيَادَ لِمَا أَوْرَدْتَ عَلَيْنَا
مِنْ مَشِيَّتِكَ حَتّٰى لَا نُحِبَّ تَأْخِيْرَ مَا عَجَّلْتَ وَلَا تَعْجِيْلَ
مَا أَخَّرْتَ وَلَا نَكْرَهَ مَا أَحْبَبْتَ وَلَا نَتَخَيَّرَ مَا كَرِهْتَ
۞ وَاخْتِمْ لَنَا بِالَّتِيْ هِيَ أَحْمَدُ عَاقِبَةً وَأَكْرَمُ مَصِيْرًا
إِنَّكَ تُفِيْدُ الْكَرِيْمَةَ وَتُعْطِي الْجَسِيْمَةَ وَتَفْعَلُ
مَا تُرِيْدُ وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتُلِيَ أَوْ رَأَى مُبْتَلًى بِفَضِيْحَةِ بَذَنْبٍ	اَلرَّابِعُ وَالثَّلٰثُوْنَ

۞ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى سِتْرِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَمُعَافَاتِكَ
بَعْدَ خُبْرِكَ فَكُلُّنَا قَدِ اقْتَرَفَ الْعَائِبَةَ فَلَمْ تَشْهَرْهُ وَ

сторил е безчестни неща, но Ти не го опозоряваш, покрил се е с пороци, но Ти не го посочваш.

2. Колко много неща Ти си забранил, а ние ги извършихме, Ти си заповядал, за да ни спреш, а ние ги престъпихме, колко злини придобихме, колко грехове сторихме! Ти ги виждаше единствен от гледащите, Ти имаше силата да ги известиш единствен от можещите! Твоята прошка беше за нас покривало пред техните погледи и преграда пред слуха им.

3. Затова стори срамотите, които Ти си забулил, и тайната, която Ти си скрил, поучител за нас, задръжка за лошия нрав и извършването на грехове, и стремеж към изличаващото покаяние и похвалния път!

4. Приближи времето за това и не ни прави небрежни към Теб! Наистина Те възжелаваме и за греховете се покайваме.

5. Благослови, о, Аллах, Твоите избраници измежду Твоето творение - Мухаммад и семейството му, пречистите, избрани измежду Твоите творения, и стори ни да ги слушаме и да им се подчиняваме, както Ти си повелил![143]

ارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ فَلَمْ تَفْضَحْهُ وَتَسَتَّرَ بِالْمُسَاوِيْ فَلَمْ
تَدُلُّ عَلَيْهِ ۲ كَمْ نَهْيٍ لَكَ قَدْ اَتَيْنَاهُ وَاَمْرٍ قَدْ وَقَفْتَنَا
عَلَيْهِ فَتَعَدَّيْنَاهُ وَسَيِّئَةٍ اِكْتَسَبْنَاهَا وَخَطِيْئَةٍ
ارْتَكَبْنَاهَا كُنْتَ الْمُطَّلِعَ عَلَيْهَا دُوْنَ النَّاظِرِيْنَ وَالْقَادِرَ
عَلٰى اِعْلَانِهَا فَوْقَ الْقَادِرِيْنَ كَانَتْ عَافِيَتُكَ لَنَا حِجَابًا
دُوْنَ اَبْصَارِهِمْ وَرَدْمًا دُوْنَ اَسْمَاعِهِمْ ۳ فَاجْعَلْ مَا
سَتَرْتَ مِنَ الْعَوْرَةِ وَاَخْفَيْتَ مِنَ الدَّخِيْلَةِ وَاعِظًا
لَنَا وَزَاجِرًا عَنْ سُوْءِ الْخُلُقِ وَاقْتِرَافِ الْخَطِيْئَةِ وَ
سَعْيًا اِلَى التَّوْبَةِ الْمَاحِيَةِ وَالطَّرِيْقِ الْمَحْمُوْدَةِ ۴ وَقَرِّبِ
الْوَقْتَ فِيْهِ وَلَا تَسُمْنَا الْغَفْلَةَ عَنْكَ اِنَّا اِلَيْكَ
رَاغِبُوْنَ وَمِنَ الذُّنُوْبِ تَائِبُوْنَ ۵ وَصَلِّ عَلٰى خِيَرَتِكَ
اَللّٰهُمَّ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الصِّفْوَةِ مِنْ بَرِيَّتِكَ
الطَّاهِرِيْنَ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ سَامِعِيْنَ وَمُطِيْعِيْنَ كَمَا اَمَرْتَ

ТРИЙСЕТ И ПЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за удовлетворение, когато погледнеше към спътниците на този свят:

1. Слава на Аллах в удовлетворение от отсъждането на Аллах! Свидетелствам, че Аллах е разпределил справедливо препитанията сред Своите раби и се е заел да даде на всички Свои творения.

2. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, не ме изкушавай с онова, което Ти си дал на Твоите творения, и не ги изкушавай с това, което Ти си ми забранил, за да не завидя на Твоите творения и да не пренебрегна Твоята присъда!

3. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, зарадвай душата ми с Твоето повеление, дай ми търпеливост чрез предписанията на Твоето отсъждане, дари ме с доверието, чрез което да утвърдя, че Твоето повеление е само за най-доброто, и стори благодарността ми към Теб за това, което Ти си ми отнел, по-изобилна от благодарността ми към Теб за това, което си ми поверил!

4. Предпази ме да не мисля каквото и да е унижение за някой нищ или да не мисля каквото и да е превъзходство за някой богаташ, защото достоен е онзи, когото подчинението му пред Теб е направило достоен, и възвисен е онзи, когото преклонението му пред Теб е възвисило!

5. Затова благослови Мухаммад и семейството му, дай ни да се наслаждаваме на неизчерпаемо богатство, подкрепи ни с нечезнеща сила

اَلدُّعَاءُ الْخَامِسُ وَالثَّلٰثُوْنَ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرِّضَا اِذَا نَظَرَ اِلٰى اَصْحَابِ الدُّنْيَا

① اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رِضًى بِحُكْمِ اللّٰهِ شَهِدْتُ اَنَّ اللّٰهَ قَسَمَ مَعَايِشَ عِبَادِهٖ بِالْعَدْلِ وَاَخَذَ عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِهٖ بِالْفَضْلِ ② اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَلَا تَفْتِنِّيْ بِمَا اَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَفْتِنْهُمْ بِمَا مَنَعْتَنِيْ فَاَحْسُدَ خَلْقَكَ وَاَغْمَطَ حُكْمَكَ ③ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَطَيِّبْ بِقَضَآئِكَ نَفْسِيْ وَوَسِّعْ بِمَوَاقِعِ حُكْمِكَ صَدْرِيْ وَهَبْ لِيَ الثِّقَةَ لِاُقِرَّ مَعَهَا بِاَنَّ قَضَآئَكَ لَمْ يَجُرِ اِلَّا بِالْخِيَرَةِ وَاجْعَلْ شُكْرِيْ لَكَ عَلٰى مَا زَوَيْتَ عَنِّيْ اَوْفَرَ مِنْ شُكْرِيْ اِيَّاكَ عَلٰى مَا خَوَّلْتَنِيْ ④ وَاعْصِمْنِيْ مِنْ اَنْ اَظُنَّ بِذِيْ عَدَمٍ خَسَاسَةً اَوْ اَظُنَّ بِصَاحِبِ ثَرْوَةٍ فَضْلًا فَاِنَّ الشَّرِيْفَ مَنْ شَرَّفَتْهُ طَاعَتُكَ وَالْعَزِيْزَ مَنْ اَعَزَّتْهُ عِبَادَتُكَ ⑤ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَمَتِّعْنَا بِثَرْوَةٍ لَا تَنْفَدُ وَاَيِّدْنَا بِعِزٍّ لَا يُفْقَدُ وَ

и ни допусни в Царството на вечността! Наистина Ти си Единния, Единствения, Вечния: Ти нито си раждал, нито си раждан, и никой не е равен на Теб![144]

ТРИЙСЕТ И ШЕСТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато погледнеше облаците и светкавиците и чуеше гласа на гръмотевиците:

1. О, Аллах, това са две от Твоите знамения и това са двама от Твоите помагачи. Те се втурват да Ти се подчинят с благодатна милост или поразяваща мъст, затова не ни връхлитай с тях като дъжд на злото[145] и не ни намятай с тях като наметало на нещастието!

2. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, спусни над нас ползата от тези облаци и тяхната благодат, отклони от нас тяхната вреда и тяхното пакостене, не ни стоварвай бедствие чрез тях и не изпращай злочестина над нашите препитания!

3. О, Аллах, а ако Ти си ги изпратил като отмъщение и си ги изпроводил в гняв, то ние Те молим за защита от Твоя гняв и Те умоляваме, просейки Твоята прошка! Затова насочи гнева към съдружаващите и завърти воденичния камък на Твоето отмъщение

اَسْرِحْنَا فِیْ مُلْكِ الْاَبَدِ اِنَّكَ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ
الَّذِیْ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوْلَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَكَ كُفُوًا اَحَدٌ.

اَلدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَیْهِ السَّلَامُ اِذَا نَظَرَ اِلَی السَّحَابِ وَالْبَرْقِ وَسَمِعَ صَوْتَ الرَّعْدِ	السَّادِسُ وَالثَّلٰثُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَیْنِ اٰیَتَانِ مِنْ اٰیَاتِكَ وَهٰذَیْنِ
عَوْنَانِ مِنْ اَعْوَانِكَ یَبْتَدِرَانِ طَاعَتَكَ بِرَحْمَةٍ
نَافِعَةٍ اَوْ نِقْمَةٍ ضَآرَّةٍ فَلَا تُمْطِرْنَا بِهِمَا مَطَرَ السَّوْءِ
وَلَا تُلْبِسْنَا بِهِمَا لِبَاسَ الْبَلَآءِ ② اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهٖ وَاَنْزِلْ عَلَیْنَا نَفْعَ هٰذِهِ السَّحَآئِبِ وَبَرَكَتَهَا
وَاصْرِفْ عَنَّا اَذَاهَا وَمَضَرَّتَهَا وَلَا تُصِبْنَا فِیْهَا
بِاٰفَةٍ وَلَا تُرْسِلْ عَلٰی مَعَایِشِنَا عَاهَةً ③ اَللّٰهُمَّ وَ
اِنْ كُنْتَ بَعَثْتَهَا نِقْمَةً وَاَرْسَلْتَهَا سَخْطَةً فَاِنَّا نَسْتَجِیْرُكَ
مِنْ غَضَبِكَ وَنَبْتَهِلُ اِلَیْكَ فِیْ سُؤَالِ عَفْوِكَ
فَمِلْ بِالْغَضَبِ اِلَی الْمُشْرِكِیْنَ وَاَدِرْ رَحٰی نِقْمَتِكَ

срещу безбожниците![146]

4. О, Аллах, премахни сушата от нашите земи чрез Твоето напояване, извади злобата от гърдите ни чрез Твоето препитание, не ни отклонявай от Теб чрез друго, освен чрез Теб, не прекъсвай за никого от нас притока на Твоята доброта, защото богат е онзи, когото Ти си обогатил, и предпазен е онзи, когото Ти си предпазил!

5. Никой няма защита срещу Теб, никой не може да се откаже от Твоето господство. Ти отсъждаш, както Ти желаеш, за когото пожелаеш; Ти отреждаш, каквото Ти желаеш, за когото Ти желаеш!

6. Затова за Теб е възхвалата, задето си ни предпазил от нещастието, и за Теб е благодарността, задето си ни предоставил благодатта - възхвала, която ще надмине възхвалата на възхваляващите, възхвала, която ще изпълни земята и небето!

7. Наистина Ти си Всеблагия чрез огромна благодат, Вседаряващия огромни блага, Приемащия и малката възхвала, Благодарния и за малката благодарност, Добротвореца, Украсяващия, Притежателя на великодушието! Няма бог, освен Теб, *към Теб е завръщането*[147].

ТРИЙСЕТ И СЕДМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, признавайки, че недостатъчно е отдавал благодарност:

1. О, Аллах, няма достигал предела в благодарността към Теб, който да не е получил

عَلَى الْمُلْحِدِيْنَ ۞ اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ مَحَلَّ بِلَادِنَا بِسُقْيَاكَ
وَاَخْرِجْ وَحَرَصُدُوْرِنَا بِرِزْقِكَ وَلَا تَشْغَلْنَا عَنْكَ بِغَيْرِكَ
وَلَا تَقْطَعْ عَنْ كَافَّتِنَا مَادَّةَ بِرِّكَ فَاِنَّ الْغَنِيَّ مَنْ اَغْنَيْتَ
وَاِنَّ السَّالِمَ مَنْ وَقَيْتَ ۞ مَا عِنْدَ اَحَدٍ دُوْنَكَ دِفَاعٌ
وَلَا بِاَحَدٍ عَنْ سَطَوَاتِكَ امْتِنَاعٌ تَحْكُمُ بِمَا شِئْتَ عَلٰى مَنْ
شِئْتَ وَتَقْضِيْ بِمَا اَرَدْتَ فِيْمَنْ اَرَدْتَ ۞ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى
مَا وَقَيْتَنَا مِنَ الْبَلَآءِ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلٰى مَا خَوَّلْتَنَا مِنَ
النَّعْمَآءِ حَمْدًا يُخَلِّفُ حَمْدَ الْحَامِدِيْنَ وَرَآئَهُ حَمْدًا يَمْلَأُ
اَرْضَهُ وَسَمَآءَهُ ۞ اِنَّكَ الْمَنَّانُ بِجَسِيْمِ الْمِنَنِ الْوَهَّابُ
لِعَظِيْمِ النِّعَمِ الْقَابِلُ يَسِيْرَ الْحَمْدِ الشَّاكِرُ قَلِيْلَ الشُّكْرِ
الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ ذُو الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِلَيْكَ الْمَصِيْرُ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا اعْتَرَفَ بِالتَّقْصِيْرِ عَنْ تَاْدِيَةِ الشُّكْرِ	السَّابِعُ وَالثَّلٰثُوْنَ

۞ اَللّٰهُمَّ اِنَّ اَحَدًا لَا يَبْلُغُ مِنْ شُكْرِكَ غَايَةً اِلَّا حَصَلَ

от Твоето добротворство онова, което му вменява благодарност,

2. нито има постигнал степен в подчинението пред Теб, който въпреки усърдието си прави в достатъчна мяра онова, което Ти заслужаваш заради Твоето изобилие.

3. Най-благодарният от Твоите раби е безсилен да Ти благодари и най-отдаденият от тях Ти се подчинява недостатъчно.

4. На никого не си задължен да простиш заради онова, което той заслужава, нито да си удовлетворен от него поради достойнството му.

5. Когато Ти опрощаваш на някого, то е чрез Твоето великодушие и когато Ти си удовлетворен от някого, то е Твоя заслуга.

6. Ти си признателен и за най-дребното, за което Ти си признателен[148]. Ти награждаваш за най-малкото подчинение пред Теб, така че благодарността на Твоите раби, заради която Ти непременно ги награждаваш и им даваш огромна награда, е сякаш нещо, от което те биха могли да се въздържат без Теб, а Ти ги награждаваш; или чието средство не е в Твоята ръка, а Ти им въздаваш.

7. Но, о, Боже мой, Ти разполагаш с техните дела, преди те да разполагат с преклонението пред Теб, и Ти си приготвил тяхната награда, преди те да се отдадат на подчинението пред Теб. И това е, защото Твоят закон е щедростта, Твоят обичай е добротворството и Твоят път е прошката.

8. Затова всички творения признават, че Ти не си несправедлив към онзи, когото Ти наказваш, и свидетелстват,

عَلَيْهِ مِنْ اِحْسَانِكَ مَا يُلْزِمُهُ شُكْرًا ۲ وَلَا يَبْلُغُ مَبْلَغًا
مِنْ طَاعَتِكَ وَاِنِ اجْتَهَدَ اِلَّا كَانَ مُقَصِّرًا دُوْنَ اسْتِحْقَاقِكَ
بِفَضْلِكَ ۳ فَاَشْكَرُ عِبَادِكَ عَاجِزٌ عَنْ شُكْرِكَ وَاَعْبَدُهُمْ
مُقَصِّرٌ عَنْ طَاعَتِكَ ۴ لَا يَجِبُ لِاَحَدٍ اَنْ تَغْفِرَ لَهُ بِاسْتِحْقَاقٍ
وَلَا اَنْ تَرْضٰى عَنْهُ بِاسْتِيْجَابٍ ۵ فَمَنْ غَفَرْتَ لَهُ فَبِطَوْلِكَ
وَمَنْ رَضِيْتَ عَنْهُ فَبِفَضْلِكَ ۶ تَشْكُرُ يَسِيْرَ مَا شَكَرْتَهُ
وَتُثِيْبُ عَلٰى قَلِيْلِ مَا تُطَاعُ فِيْهِ حَتّٰى كَاَنَّ شُكْرَ عِبَادِكَ الَّذِيْ
اَوْجَبْتَ عَلَيْهِ ثَوَابَهُمْ وَاَعْظَمْتَ عَنْهُ جَزَآءَهُمْ اَمْرٌ
مَلَكُوا اسْتِطَاعَةَ الْاِمْتِنَاعِ مِنْهُ دُوْنَكَ فَكَافَيْتَهُمْ اَوْ
لَمْ يَكُنْ سَبَبُهُ بِيَدِكَ فَجَازَيْتَهُمْ ۷ بَلْ مَلَكْتَ يَا اِلٰهِيْ
اَمْرَهُمْ قَبْلَ اَنْ يَمْلِكُوْا عِبَادَتَكَ وَاَعْدَدْتَ ثَوَابَهُمْ
قَبْلَ اَنْ يُفِيْضُوْا فِيْ طَاعَتِكَ وَذٰلِكَ اَنَّ سُنَّتَكَ الْاِفْضَالُ
وَعَادَتَكَ الْاِحْسَانُ وَسَبِيْلَكَ الْعَفْوُ ۸ فَكُلُّ الْبَرِيَّةِ
مُعْتَرِفَةٌ بِاَنَّكَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِمَنْ عَاقَبْتَ وَشَاهِدَةٌ بِاَنَّكَ

че Ти даряваш обилие на онзи, на когото Ти прощаваш. Всеки съзнава за себе си, че не е способен на онова, което Ти изискваш.

9. Ако сатаната не ги отклоняваше от подчинението пред Теб, нямаше непокорник да Ти се възпротиви; ако той не им беше представил лъжата под формата на истината, нямаше заблуден да се заблуди от Твоя път.

10. Затова пречист си Ти! Колко очевидна е Твоята щедрост в отношението към оня, който Ти се подчинява или Ти се противи! Ти си благодарен на покорния за онова, което Ти си му възложил, и Ти налагаш волята Си на непокорния за онова, в което Ти си способен да го предвардиш.

11. Ти даваш на всеки от тях нещо, което не е заслужавал, и Ти изсипваш върху всеки такова изобилие, за което неговите дела са недостатъчни.

12. Ако Ти награждаваше покорния за това, което Ти си му възложил, той би бил на границата да загуби Твоята награда и да отпадне от него Твоята благодат, но чрез Твоята щедрост Ти го възнагради за краткото тленно време с дълго, вечно време и за близкия, преходен предел с продължителен, пребъдващ предел.

13. После Ти не му налагаш разплата за онова, което е изял от Твоето препитание, чрез което той придобива сила да Ти се подчинява, нито Ти го насилваш да Ти дава сметка за начините,

مُتَفَضِّلٌ عَلٰى مَنْ عَافَيْتَ وَكُلٌّ مُقِرٌّ عَلٰى نَفْسِهٖ بِالتَّقْصِيْرِ
عَمَّا اسْتَوْجَبْتَ ۹ فَلَوْلَا اَنَّ الشَّيْطَانَ يَخْتَدِعُهُمْ عَنْ طَاعَتِكَ
مَا عَصَاكَ عَاصٍ وَلَوْلَا اَنَّهٗ صَوَّرَ لَهُمُ الْبَاطِلَ فِيْ مِثَالِ
الْحَقِّ مَا ضَلَّ عَنْ طَرِيْقِكَ ضَالٌّ ۱۰ فَسُبْحَانَكَ مَا اَبْيَنَ
كَرَمَكَ فِيْ مُعَامَلَةِ مَنْ اَطَاعَكَ اَوْ عَصَاكَ تَشْكُرُ
لِلْمُطِيْعِ مَا اَنْتَ تَوَلَّيْتَهٗ لَهٗ وَتُمْلِيْ لِلْعَاصِيْ فِيْمَا تَمْلِكُ مُعَاجَلَتَهٗ
فِيْهِ ۱۱ اَعْطَيْتَ كُلًّا مِنْهُمَا مَا لَمْ يَجِبْ لَهٗ وَتَفَضَّلْتَ
عَلٰى كُلٍّ مِنْهُمَا بِمَا يَقْصُرُ عَمَلُهٗ عَنْهُ ۱۲ وَلَوْ كَافَاتَ الْمُطِيْعَ
عَلٰى مَا اَنْتَ تَوَلَّيْتَهٗ لَاَوْشَكَ اَنْ يَفْقِدَ ثَوَابَكَ وَ
اَنْ تَزُوْلَ عَنْهُ نِعْمَتُكَ وَلٰكِنَّكَ بِكَرَمِكَ جَازَيْتَهٗ
عَلَى الْمُدَّةِ الْقَصِيْرَةِ الْفَانِيَةِ بِالْمُدَّةِ الطَّوِيْلَةِ الْخَالِدَةِ
وَعَلَى الْغَايَةِ الْقَرِيْبَةِ الزَّائِلَةِ بِالْغَايَةِ الْمَدِيْدَةِ الْبَاقِيَةِ
۱۳ ثُمَّ لَمْ تَسُمْهُ الْقِصَاصَ فِيْمَا اَكَلَ مِنْ رِزْقِكَ الَّذِيْ يَقْوٰى
بِهٖ عَلٰى طَاعَتِكَ وَلَمْ تَحْمِلْهُ عَلَى الْمُنَاقَشَاتِ فِي الْاٰلَاتِ

чрез които е търсил Твоето опрощение. Ако Ти направиш това с него, всичко, за което се е трудил, и всичко, към което се е стремял, той би дал като отплата за най-малкото от Твоите благодеяния и милости и сам би останал като залог пред Теб за другите Твои блага. Така че кога би могъл да заслужи нещо от Твоята награда. Наистина кога?

14. Това, о, Боже мой, е състоянието на този, който Ти се подчинява, и пътят на този, който Ти се покланя. А този, който се възпротивява на Твоята повеля, и който върви срещу Твоята забрана, Ти не прибързваш с Твоето отмъщение към него, така че да замени състоянието си на непокорство към Теб със състояние на обръщане към подчинение пред Теб, а той заслужава от самото начало, когато понечи да Ти се възпротиви, всяко наказание, което Ти си приготвил за всички Твои творения!

15. При всяко забавено от Теб мъчение за него и всички отсрочени от Теб изблици на отмъщение и наказание за него Ти се отказваш от Твоето право и се задоволяваш с по-малко от онова, което Ти си сторил задължително.

16. Затова кой, о, Боже мой, е по-щедър от Теб? И кой е по-нещастен от онзи, който погива за друг, вместо за Теб? Наистина кой? Ти си преблагословен, за да бъдеш описан, освен с добротворството,

الَّتِيْ تَسَبَّبَ بِاسْتِعْمَالِهَا اِلٰى مَغْفِرَتِكَ وَلَوْ فَعَلْتَ
ذٰلِكَ بِهٖ لَذَهَبَ بِجَمِيْعِ مَاكَدَحَ لَهٗ وَجُمْلَةِ مَا سَعٰى فِيْهِ
جَزَآءً لِلصُّغْرٰى مِنْ اَيَادِيْكَ وَمِنَنِكَ وَلَبَقِيَ رَهِيْنًا
بَيْنَ يَدَيْكَ بِسَآئِرِ نِعَمِكَ فَمَتٰى كَانَ يَسْتَحِقُّ شَيْئًا مِنْ
ثَوَابِكَ لَامَتٰى ﴿۱۴﴾ هٰذَا يَا اِلٰهِيْ حَالُ مَنْ اَطَاعَكَ
وَسَبِيْلُ مَنْ تَعَبَّدَلَكَ فَاَمَّا الْعَاصِيْ اَمْرَكَ وَالْمُوَاقِعُ
نَهْيَكَ فَلَمْ تُعَاجِلْهُ بِنَقِمَتِكَ لِكَيْ يَسْتَبْدِلَ بِحَالِهٖ فِيْ
مَعْصِيَتِكَ حَالَ الْاِنَابَةِ اِلٰى طَاعَتِكَ وَلَقَدْ كَانَ
يَسْتَحِقُّ فِيْ اَوَّلِ مَاهَمَّ بِعِصْيَانِكَ كُلَّ مَا اَعْدَدْتَ لِجَمِيْعِ
خَلْقِكَ مِنْ عُقُوْبَتِكَ ﴿۱۵﴾ فَجَمِيْعُ مَا اَخَّرْتَ عَنْهُ مِنَ
الْعَذَابِ وَاَبْطَاْتَ بِهٖ عَلَيْهِ مِنْ سَطَوَاتِ النَّقِمَةِ
وَالْعِقَابِ تَرْكٌ مِنْ حَقِّكَ وَرِضًى بِدُوْنِ وَاجِبِكَ
﴿۱۶﴾ فَمَنْ اَكْرَمُ يَا اِلٰهِيْ مِنْكَ وَمَنْ اَشْقٰى مِمَّنْ هَلَكَ عَلَيْكَ
لَا مَنْ فَتَبَارَكْتَ اَنْ تُوْصَفَ اِلَّا بِالْاِحْسَانِ وَ

и прещедър, за да се страхуват от Теб, освен справедливо! Няма страх, че Ти ще си несправедлив към онзи, който Ти се противи, нито има някакъв страх, че Ти ще пренебрегнеш наградата за онзи, който Те удовлетворява[149]. Затова благослови Мухаммад и семейството му, дари ми надежда и ми дай още от Твоето напътствие, чрез което да постигна сполука в делата си! Наистина Ти си всеблаг, прещедър.

ТРИЙСЕТ И ОСМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше за прошка, задето е навредил на рабите и е накърнил техните права, и за избавление на врата си от Огъня:

1. О, Аллах, моля Те за прошка заради онеправдан, когото онеправдаха в мое присъствие, а аз не му помогнах; и заради добро, което ми бе оказано, а аз не отдадох благодарност; и заради злосторника, който поиска извинение от мен, а аз не му простих; и заради нуждаещия се, който ме помоли, а аз не го зачетох; и заради правото на правоимащия вярващ, което ме задължаваше, а аз не го предоставих; и заради постъпката на вярващ, която ми се разкри, а аз не я прикрих; и заради всеки грях, който ми се изпречи, а аз не го отхвърлих.

2. Моля Те за прошка, о, Боже мой, заради всички тези и техните подобия с покайващо се извинение, с което да разполагам като поучение пред мен срещу подобни неща.

3. Затова благослови Мухаммад и семейството му, стори

كَرُمْتَ اَنْ يُخَافَ مِنْكَ اِلَّا الْعَدْلُ لَا يُخْشٰى جَوْرُكَ
عَلٰى مَنْ عَصَاكَ وَلَا يُخَافُ اِغْفَالُكَ ثَوَابَ مَنْ اَرْضَاكَ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَهَبْ لِيْ اَمَلِيْ وَزِدْنِيْ مِنْ
هُدَاكَ مَا اَصِلُ بِهٖ اِلَى التَّوْفِيْقِ فِيْ عَمَلِيْ اِنَّكَ مَنَّانٌ كَرِيْمٌ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِعْتِذَارِ مِنْ تَبِعَاتِ الْعِبَادِ وَمِنَ التَّقْصِيْرِ فِيْ حُقُوْقِهِمْ وَفِيْ فِكَاكِ رَقَبَتِهٖ مِنَ النَّارِ	الثَّامِنُ وَالثَّلٰثُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعْتَذِرُ اِلَيْكَ مِنْ مَظْلُوْمٍ ظُلِمَ بِحَضْرَتِيْ فَلَمْ
اَنْصُرْهُ وَمِنْ مَعْرُوْفٍ اُسْدِيَ اِلَيَّ فَلَمْ اَشْكُرْهُ وَمِنْ
مُسِيْٓءٍ اِعْتَذَرَ اِلَيَّ فَلَمْ اَعْذِرْهُ وَمِنْ ذِيْ فَاقَةٍ سَاَلَنِيْ
فَلَمْ اُؤْثِرْهُ وَمِنْ حَقِّ ذِيْ حَقٍّ لَزِمَنِيْ لِمُؤْمِنٍ فَلَمْ اُوَقِّرْهُ
وَمِنْ عَيْبِ مُؤْمِنٍ ظَهَرَ لِيْ فَلَمْ اَسْتُرْهُ وَمِنْ كُلِّ اِثْمٍ
عَرَضَ لِيْ فَلَمْ اَهْجُرْهُ ② اَعْتَذِرُ اِلَيْكَ يَا اِلٰهِيْ مِنْهُنَّ
وَمِنْ نَظَائِرِهِنَّ اِعْتِذَارَ نَدَامَةٍ يَكُوْنُ وَاعِظًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيَّ مِنْ اَشْبَاهِهِنَّ ③ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْ

моето разкаяние за подхлъзванията, в които съм попадал, и моята решимост да изоставя злодеянията, които ми се изпречват, да бъде покаяние, което ще предизвика Твоята любов към мен, о, Обичащ покайващите се![150]

ТРИЙСЕТ И ДЕВЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, искайки прошка и милост:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, пречупи страстта ми към всичко възбранено, отклони жаждата ми за всеки грях и ми попречи да навредя на който и да е вярващ - мъж или жена, и мюсюлманин - мъж или жена!

2. О, Аллах, ако някой от Твоите раби ми причини зло, което Ти си забранил, и ме оскърби с нещо, което Ти си запретил, или ако той умре, докато имам жалба срещу него, или пък ако тя е приживе, опрости му онова, което ми е сторил, и му прости за онова, чрез което ми е обърнал гръб! Не го изпитвай за онова, което е сторил срещу мен, и не го разобличавай за онова, което ми е причинил! Стори моята снизходителност, с която съм прощавал на такива раби, и моята милостиня, която съм отделил за тях, да бъде най-чистата милостиня на даващите милостиня и най-възвишената връзка на онези, които търсят близостта с Теб!

3. Овъзмезди ме заради моята прошка към тях

نَدَامَتِيْ عَلٰى مَا وَقَعْتُ فِيْهِ مِنَ الزَّلَّاتِ وَعَزْمِيْ
عَلٰى تَرْكِ مَا يَعْرِضُ لِيْ مِنَ السَّيِّئَاتِ تَوْبَةً تُوْجِبُ
لِيْ مَحَبَّتَكَ يَا مُحِبَّ التَّوَّابِيْنَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ طَلَبِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ	التَّاسِعُ وَالثَّلٰثُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاكْسِرْ شَهْوَتِيْ عَنْ
كُلِّ مُحَرَّمٍ وَازْوِ حِرْصِيْ عَنْ كُلِّ مَاْثَمٍ وَامْنَعْنِيْ عَنْ اَذٰى
كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ وَمُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ ② اَللّٰهُمَّ وَاَيُّمَا
عَبْدٍ نَالَ مِنِّيْ مَا حَظَرْتَ عَلَيْهِ وَانْتَهَكَ مِنِّيْ مَا حَجَرْتَ
عَلَيْهِ فَمَضٰى بِظُلَامَتِيْ مَيِّتًا اَوْ حَصَلَتْ لِيْ قِبَلَهٗ حَيًّا
فَاغْفِرْ لَهٗ مَا اَلَمَّ بِهٖ مِنِّيْ وَاعْفُ لَهٗ عَمَّا اَدْبَرَ بِهٖ عَنِّيْ
وَلَا تَقِفْهُ عَلٰى مَا ارْتَكَبَ فِيَّ وَلَا تَكْشِفْهُ عَمَّا اكْتَسَبَ
بِيْ وَاجْعَلْ مَا سَمَحْتُ بِهٖ مِنَ الْعَفْوِ عَنْهُمْ وَتَبَرَّعْتُ
بِهٖ مِنَ الصَّدَقَةِ عَلَيْهِمْ اَزْكٰى صَدَقَاتِ الْمُتَصَدِّقِيْنَ
وَاَعْلٰى صِلَاتِ الْمُتَقَرِّبِيْنَ ③ وَعَوِّضْنِيْ مِنْ عَفْوِيْ عَنْهُمْ

с Твоята прошка и заради моята молитва за тях с Твоята милост, така че всеки един от нас да се възрадва чрез Твоето изобилие и всеки от нас да се спаси чрез Твоята благост!

4. О, Аллах, когото и от Твоите раби да е застигнало унижение от мен или да го е засегнала вреда от мен, или да го е постигнала несправедливост чрез мен или заради мен, като съм пренебрегнал правото му или съм си отишъл преди него, след като съм го онеправдал, то благослови Мухаммад и семейството му, а него удовлетвори спрямо мен чрез Твоята щедрост и дай му пълното му право от Теб!

5. После предпази ме от това, което вменява Твоето отсъждане, и ме спаси от това, което повелява Твоята справедливост, защото силата ми не може да понесе Твоето отмъщение и издръжливостта ми не може да се възправи срещу Твоя гняв! Защото ако Ти ми въздадеш с правота, ще ме унищожиш, и ако Ти не ме обгърнеш с Твоята милост, ще ме погубиш.

6. О, Аллах, аз Те моля да ме дариш, о, Боже мой, с онова, чието отдаване не ще Те намали, и Те моля да понесеш онова, чийто товар не ще Ти дотежи.

7. О, Боже мой, аз Те моля да ми дадеш душата ми, която Ти си сътворил, не за да се предпазиш с нея от злото или за да намериш с нея път към ползата, а си я създал като потвърждение, че си способен да я уподобиш, и като доказателства за сходните й.

8. Моля Те да понесеш онези от моите грехове,

عَفْوَكَ وَمِنْ دُعَآئِيْ لَهُمْ رَحْمَتَكَ حَتّٰى يَسْعَدَ كُلُّ وَاحِدٍ
مِنَّا بِفَضْلِكَ وَيَنْجُوَ كُلٌّ مِنَّا بِمَنِّكَ ۞ اَللّٰهُمَّ وَاَيُّمَا
عَبْدٍ مِنْ عَبِيْدِكَ اَدْرَكَهُ مِنِّيْ دَرَكٌ اَوْ مَسَّهُ مِنْ نَاحِيَتِيْ
اَذًى اَوْ لَحِقَهُ بِيْ اَوْ بِسَبَبِيْ ظُلْمٌ فَفُتُّهُ بِحَقِّهٖ اَوْ
سَبَقْتُهُ بِمَظْلَمَتِهٖ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَرْضِهٖ
عَنِّيْ مِنْ وُجْدِكَ وَاَوْفِهٖ حَقَّهٗ مِنْ عِنْدِكَ ۞ ثُمَّ قِنِيْ
مَا يُوْجِبُ لَهٗ حُكْمُكَ وَخَلِّصْنِيْ بِمَا يَحْكُمُ بِهٖ عَدْلُكَ فَاِنَّ
قُوَّتِيْ لَا تَسْتَقِلُّ بِنَقِمَتِكَ وَاِنَّ طَاقَتِيْ لَا تَنْهَضُ بِسُخْطِكَ
فَاِنَّكَ اِنْ تُكَافِنِيْ بِالْحَقِّ تُهْلِكْنِيْ وَاِلَّا تَغْمَدْنِيْ بِرَحْمَتِكَ
تُوْبِقْنِيْ ۞ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَوْهِبُكَ يَا اِلٰهِيْ مَا لَا يُنْقِصُكَ
بَذْلُهٗ وَاَسْتَحْمِلُكَ مَا لَا يَبْهَظُكَ حَمْلُهٗ ۞ اَسْتَوْهِبُكَ
يَا اِلٰهِيْ نَفْسِيَ الَّتِيْ لَمْ تَخْلُقْهَا لِتَمْتَنِعَ بِهَا مِنْ سُوْٓءٍ اَوْ لِتَطْرُقَ
بِهَا اِلٰى نَفْعٍ وَلٰكِنْ اَنْشَاْتَهَا اِثْبَاتًا لِقُدْرَتِكَ عَلٰى مِثْلِهَا
وَاحْتِجَاجًا بِهَا عَلٰى شَكْلِهَا ۞ وَاَسْتَحْمِلُكَ مِنْ ذُنُوْبِيْ مَا قَدْ

чието носене ме изнурява, и Те моля за помощ срещу онова, чиято тежест ме гнети.

9. Затова благослови Мухаммад и семейството му, дари душата ми въпреки несправедливостта й към самата себе си[151] и възложи на Твоята милост да понесе моето бреме! Колко много злосторници са били постигнати от Твоята милост! Колко много потисници са били обгърнати от Твоята прошка!

10. Затова благослови Мухаммад и семейството му и ме стори като онзи, когото Ти си отървал чрез Твоята снизходителност от гибелта на грешниците и си спасил от бедите на престъпниците чрез даваната от Теб сполука; така ще бъде избавен чрез Твоята прошка от плена на Твоето неодобрение и освободен чрез Твоето добротвор-ство от оковите на Твоето правосъдие!

11. Наистина, ако Ти сториш това, о, Боже мой, ще го сториш с онзи, който не отрича, че заслужава Твоето наказание, нито се оправдава, че му се полага Твоето отмъщение.

12. Ще сториш това, о, Боже мой, с онзи, чийто страх от Теб е по-голям от копнежа му по Теб, чиято безнадеждност за спасение е по-твърда от надеждата му за избавление; и не затова, че безнадеждността му е отчаяние, или копнежът му - заслепление, а поради малкото му добри дела сред злодеянията му и слабите му оправдания за всички лоши последици от делата му.

بَهَظَنِیْ حَمْلُهٗ وَاَسْتَعِیْنُ بِكَ عَلٰی مَا قَدْ فَدَحَنِیْ ثِقْلُهٗ
⑨ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَهَبْ لِنَفْسِیْ عَلٰی ظُلْمِهَا نَفْسِیْ
وَوَكِّلْ رَحْمَتَكَ بِاحْتِمَالِ اِصْرِیْ فَكَمْ قَدْ لَحِقَتْ رَحْمَتُكَ
بِالْمُسِیْئِیْنَ وَكَمْ قَدْ شَمِلَ عَفْوُكَ الظّٰلِمِیْنَ ⑩ فَصَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْنِیْ اُسْوَةَ مَنْ قَدْ اَنْهَضْتَهٗ بِتَجَاوُزِكَ
عَنْ مَصَارِعِ الْخَاطِئِیْنَ وَخَلَّصْتَهٗ بِتَوْفِیْقِكَ مِنْ وَرَطَاتِ
الْمُجْرِمِیْنَ فَاَصْبَحَ طَلِیْقَ عَفْوِكَ مِنْ اِسَارِ سُخْطِكَ وَ
عَتِیْقَ صُنْعِكَ مِنْ وَثَاقِ عَدْلِكَ ⑪ اِنَّكَ اِنْ تَفْعَلْ ذٰلِكَ
یَا اِلٰهِیْ تَفْعَلْهُ بِمَنْ لَا یَجِدُ اسْتِحْقَاقَ عُقُوْبَتِكَ وَلَا یُبَرِّئُ
نَفْسَهٗ مِنِ اسْتِیْجَابِ نِقْمَتِكَ ⑫ تَفْعَلْ ذٰلِكَ یَا اِلٰهِیْ بِمَنْ
خَوْفُهٗ مِنْكَ اَكْثَرُ مِنْ طَمَعِهٖ فِیْكَ وَبِمَنْ یَاْسُهٗ مِنَ
النَّجَاةِ اَوْكَدُ مِنْ رَجَآئِهٖ لِلْخَلَاصِ لَا اَنْ یَكُوْنَ یَاْسُهٗ
قُنُوْطًا اَوْ اَنْ یَكُوْنَ طَمَعُهٗ اغْتِرَارًا بَلْ لِقِلَّةِ
حَسَنَاتِهٖ بَیْنَ سَیِّئَاتِهٖ وَضَعْفِ حُجَجِهٖ فِیْ جَمِیْعِ تَبِعَاتِهٖ

13. Но Ти, о, Боже мой, си достоен за това, правдивите да не се заслепяват относно Теб и престъпниците да не се отчайват от Теб, тъй като Ти си Господа всемогъщ, Който не възбранява никому Своята щедрост и не търси от никого Своето пълно право.

14. Всевишно е Твоето споменаване над споменаващите! Пресвети са Твоите имена отвъд възпяваните! И шири се Твоята благодат сред всичките творения! На Теб принадлежи славата за това, о, Господи на световете!

ЧЕТИРИЙСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато му съобщяха за нечия смърт или когато си спомнеше смъртта:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ни избави от дългата надежда, и я прекъсни за нас чрез преданата работа, за да не се надяваме час след час да се изпълва, нито ден след ден да приключва, нито дъх с дъх да се свързва, нито стъпка със стъпка да се настига!

2. Опази ни от заслеплението й, стори ни в безопасност от злините й, възправи смъртта пред нас и не сторвай нашето споменаване за нея да бъде спорадично!

3. И стори за нас сред праведните дела дело, чрез което придвижването към Теб да ни се стори бавно и заради което да закопнеем бързо

(۱۳) فَاَمَّا اَنْتَ يَا اِلٰهِيْ فَاَهْلٌ اَنْ لَا يُغْتَرَّ بِكَ الصِّدِّيْقُوْنَ وَلَا يَيْاَسَ مِنْكَ الْمُجْرِمُوْنَ لِاَنَّكَ الرَّبُّ الْعَظِيْمُ الَّذِيْ لَا يَمْنَعُ اَحَدًا اَفْضَلَهُ وَلَا يَسْتَقْصِيْ مِنْ اَحَدٍ حَقَّهُ (۱۴) تَعَالٰى ذِكْرُكَ عَنِ الْمَذْكُوْرِيْنَ وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَآؤُكَ عَنِ الْمَنْسُوْبِيْنَ وَفَشَتْ نِعْمَتُكَ فِيْ جَمِيْعِ الْمَخْلُوْقِيْنَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآءِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اِذَا نُعِيَ اِلَيْهِ مَيِّتٌ ذِكْرُ الْمَوْتِ	الْاَرْبَعُوْنَ

(۱) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاكْفِنَا طُوْلَ الْاَمَلِ وَ قَصِّرْهُ عَنَّا بِصِدْقِ الْعَمَلِ حَتّٰى لَا نُؤَمِّلَ اسْتِتْمَامَ سَاعَةٍ بَعْدَ سَاعَةٍ وَلَا اسْتِيْفَآءَ يَوْمٍ بَعْدَ يَوْمٍ وَلَا اتِّصَالَ نَفَسٍ بِنَفَسٍ وَلَا لُحُوْقَ قَدَمٍ بِقَدَمٍ (۲) وَسَلِّمْنَا مِنْ غُرُوْرِهٖ وَ اٰمِنَّا مِنْ شُرُوْرِهٖ وَانْصِبِ الْمَوْتَ بَيْنَ اَيْدِيْنَا نَصْبًا وَ لَا تَجْعَلْ ذِكْرَنَا لَهٗ غِبًّا (۳) وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْاَعْمَالِ عَمَلًا نَسْتَبْطِئُ مَعَهُ الْمَصِيْرَ اِلَيْكَ وَنَحْرِصُ لَهٗ عَلٰى وَشْكِ

да се присъединим към Теб, така че смъртта да бъде за нас нещо привично, с което сме свикнали, нещо обичайно, за което копнеем, и нещо родно, към което бихме искали да се приближим!

4. А когато Ти ни я донесеш и ни я спуснеш, направи ни щастливи от посещението й, зарадвани от пристигането й, не ни прави нещастни от посрещането й, не ни прави за срам с посещението й и я стори една от вратите към Твоето опрощение и един от ключовете към Твоята милост!

5. Стори ни да умрем напътени, а не заблудени, покорни, а не възненавиждащи, разкайващи се, а не непокорни, нито упорстващи, о, Ти, Който гарантираш наградата за добротворците и се стремиш към поправяне на стореното от покваряващите!

ЧЕТИРИЙСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, искайки прикриване и предпазване:

1. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, разстели за мен постелята на Твоето великодушие, доведи ме до началата на Твоята милост, настани ме в средата на Твоята Градина, не ме дамгосвай с отхвърляне от Себе Си и не ме лишавай от Себе Си чрез разочарование,

2. не ми отмъщавай за онова, което съм извършил, не ми оспорвай онова, което съм спечелил, не разкривай онова, което съм скрил, не излагай на показ онова, което съм покрил,

اللَّحَاقِ بِكَ حَتّٰى يَكُوْنَ الْمَوْتُ مَا نَسَنَا الَّذِيْ نَانَسُ بِهٖ
وَمَا لَفَنَا الَّذِيْ نَشْتَاقُ اِلَيْهِ وَحَامَتَنَا الَّتِيْ نُحِبُّ الدُّنُوَّ
مِنْهَا ۴ فَاِذَا اَوْرَدْتَهٗ عَلَيْنَا وَاَنْزَلْتَهٗ بِنَا فَاَسْعِدْنَا بِهٖ
زَآئِرًا وَّاِنْسَنَا بِهٖ قَادِمًا وَلَا تُشْقِنَا بِضِيَافَتِهٖ وَلَا
تُخْزِنَا بِزِيَارَتِهٖ وَاجْعَلْهُ بَابًا مِّنْ اَبْوَابِ مَغْفِرَتِكَ وَ
مِفْتَاحًا مِّنْ مَفَاتِيْحِ رَحْمَتِكَ ۵ اَمِتْنَا مُهْتَدِيْنَ غَيْرَ ضَآلِّيْنَ
طَآئِعِيْنَ غَيْرَ مُسْتَكْرِهِيْنَ تَآئِبِيْنَ غَيْرَ عَاصِيْنَ وَلَا مُصِرِّيْنَ
يَاضَامِنَ جَزَآءِ الْمُحْسِنِيْنَ وَمُسْتَصْلِحَ عَمَلِ الْمُفْسِدِيْنَ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ طَلَبِ السِّتْرِ وَالْوِقَايَةِ	اَلْحَادِيْ وَالْاَرْبَعُوْنَ

۱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَفْرِشْنِيْ مِهَادَ
كَرَامَتِكَ وَاَوْرِدْنِيْ مَشَارِعَ رَحْمَتِكَ وَاَحْلِلْنِيْ
بُحْبُوْحَةَ جَنَّتِكَ، وَلَا تَسُمْنِيْ بِالرَّدِّ عَنْكَ وَلَا تَحْرِمْنِيْ
بِالْخَيْبَةِ مِنْكَ ۲ وَلَا تُقَاصِّنِيْ بِمَا اجْتَرَحْتُ وَلَا تُنَاقِشْنِيْ
بِمَا اكْتَسَبْتُ وَلَا تُبْرِزْ مَكْتُوْمِيْ وَلَا تَكْشِفْ مَسْتُوْرِيْ

не слагай делата ми на везната на безпристрастието и не оповестявай пред очите на тълпата известията ми!

3. Скрий от тях онова, чието разпространение би било срам за мен, и стаи от тях онова, което би ме застигнало с безчестие пред Теб!

4. Удостой степента ми с Твоето удовлетворение, допълни достойнството ми с Твоето опрощение, нареди ме сред онези отдясно - насочи ме по пътищата на сигурните, стори ме в редицата на спечелилите и направи чрез мен да преуспяват събранията на праведните![152] Амин, Господи на световете!

ЧЕТИРИЙСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше при завършване четенето на Корана:

1. О, Аллах, Ти ми помогна да завърша с четенето на Твоята Книга, която Ти си низпослал като светлина[153] и си я сторил да господства над всяка книга, която Ти си низпослал[154], и си я предпочел пред всеки разказ, който Ти си разказал[155],

2. и разграничение, чрез което Ти си разделил позволеното от Теб от възбраненото от Теб[156] - Коран, чрез който Ти си дал израз на законите на Твоите предписания[157], Книга, която Ти си дал в подробности на своите раби[158], откровение, което Ти си низпослал постепенно на Твоя пророк Мухаммад[159], нека Твоите благословии да са над него и семейството му.

3. Ти си я сторил светлина, от която, следвайки я, да се напътстваме в мрака на заблудата и невежеството[160].

وَلَا تَحْمِلْ عَلٰى مِيْزَانِ الْاِنْصَافِ عَمَلِيْ وَلَا تُعْلِنْ عَلٰى
عُيُوْنِ الْمَلَاءِ خَبَرِيْ ۳ اَخْفِ عَنْهُمْ مَا يَكُوْنُ نَشْرُهٗ عَلَيَّ عَارًا
وَاطْوِ عَنْهُمْ مَا تُلْحِقُنِيْ عِنْدَكَ شَنَارًا ۴ شَرِّفْ دَرَجَتِيْ بِرِضْوَانِكَ
وَاَكْمِلْ كَرَامَتِيْ بِغُفْرَانِكَ وَانْظِمْنِيْ فِيْ اَصْحَابِ الْيَمِيْنِ وَ
وَجِّهْنِيْ فِيْ مَسَالِكِ الْاٰمِنِيْنَ وَاجْعَلْنِيْ فِيْ فَوْجِ الْفَائِزِيْنَ
وَاعْمُرْنِيْ فِيْ مَجَالِسِ الصَّالِحِيْنَ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ خَتْمِ الْقُرْاٰنِ	الثَّانِيْ وَالْاَرْبَعُوْنَ

۱ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَعَنْتَنِيْ عَلٰى خَتْمِ كِتَابِكَ الَّذِيْ اَنْزَلْتَهٗ
نُوْرًا وَجَعَلْتَهٗ مُهَيْمِنًا عَلٰى كُلِّ كِتَابٍ اَنْزَلْتَهٗ وَفَضَّلْتَهٗ
عَلٰى كُلِّ حَدِيْثٍ قَصَصْتَهٗ ۲ وَفُرْقَانًا فَرَقْتَ بِهٖ بَيْنَ حَلَالِكَ
وَحَرَامِكَ وَقُرْاٰنًا اَعْرَبْتَ بِهٖ عَنْ شَرَآئِعِ اَحْكَامِكَ
وَكِتَابًا فَصَّلْتَهٗ لِعِبَادِكَ تَفْصِيْلًا وَوَحْيًا اَنْزَلْتَهٗ عَلٰى
نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ تَنْزِيْلًا ۳ وَجَعَلْتَهٗ
نُوْرًا نَهْتَدِيْ مِنْ ظُلَمِ الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ بِاتِّبَاعِهٖ وَ

и изцеление за оня, който се вслуша, да я чуе с утвърждаващо разбиране[161], и везна на справедливостта, чийто език не се отклонява от истината[162], и светлина на напътствието, чието доказателство не угасва за свидетелстващите[163], и знак на спасението, така че онзи, който се насочи според предписанието на нейния закон, не ще се заблуди, и ръцете на погибелта не ще стигнат до оногова, който се е заловил за връзката на нейното покровителство.

4. О, Аллах, щом Ти си ни дал помощ да я четем и си изгладил грапавостта на езиците ни чрез красотата на нейния изказ, то стори ни сред онези, които я съблюдават, както подобава, и Ти служат с убедена отдаденост на утвърдените й знамения и прибягват до утвърждаване както на двусмислиците й, така и на очевидностите й!

5. О, Аллах, Ти я низпосла изцяло на Твоя пророк Мухаммад, нека Аллах да благослови него и семейството му, Ти го вдъхнови със знанието за чудесата й в пълнота, Ти ни стори наследници на разтълкуваното знание за нея[164], Ти ни предпочете пред онзи, който е невежа за знанието й, и Ти ни даде сила над нея, за да ни издигнеш над онзи, който не е способен да я носи.

6. О, Аллах, както Ти стори сърцата ни да я носят и ни запозна чрез Твоята милост с нейното достойнство и превъзходство, така благослови Мухаммад –

شِفَآءً لِمَنْ اَنْصَتَ بِفَهْمِ التَّصْدِيْقِ اِلَى اسْتِمَاعِهٖ وَ
مِيْزَانَ قِسْطٍ لَا يَحِيْفُ عَنِ الْحَقِّ لِسَانُهٗ وَنُوْرَ هُدًى
لَا يَطْفَأُ عَنِ الشَّاهِدِيْنَ بُرْهَانُهٗ وَعَلَمَ نَجَاةٍ لَا يَضِلُّ
مَنْ اَمَّ قَصْدَ سُنَّتِهٖ وَلَا تَنَالُ اَيْدِى الْهَلَكَاتِ مَنْ
تَعَلَّقَ بِعُرْوَةِ عِصْمَتِهٖ ۴ اَللّٰهُمَّ فَاِذْ اَفَدْتَنَا الْمَعُوْنَةَ
عَلٰى تِلَاوَتِهٖ وَسَهَّلْتَ جَوَاسِيَ اَلْسِنَتِنَا بِحُسْنِ عِبَارَتِهٖ
فَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَرْعَاهُ حَقَّ رِعَايَتِهٖ وَيَدِيْنُ لَكَ بِاعْتِقَادِ
التَّسْلِيْمِ لِمُحْكَمِ اٰيَاتِهٖ وَيَفْزَعُ اِلَى الْاِقْرَارِ بِمُتَشَابِهِهٖ
وَمُوْضِحَاتِ بَيِّنَاتِهٖ ۵ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَنْزَلْتَهٗ عَلٰى نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مُجْمَلًا وَاَلْهَمْتَهٗ عِلْمَ
عَجَائِبِهٖ مُكَمَّلًا وَوَرَّثْتَنَا عِلْمَهٗ مُفَسَّرًا وَفَضَّلْتَنَا
عَلٰى مَنْ جَهِلَ عِلْمَهٗ وَقَوَّيْتَنَا عَلَيْهِ لِتَرْفَعَنَا فَوْقَ مَنْ
لَمْ يُطِقْ حَمْلَهٗ ۶ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ قُلُوْبَنَا لَهٗ حَمَلَةً
وَعَرَّفْتَنَا بِرَحْمَتِكَ شَرَفَهٗ وَفَضْلَهٗ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

нейния проповедник, и семейството му - нейните пазители, и ни стори сред онези, които признават, че тя е от Теб, за да не ни се изпречи съмнение в нейната потвърденост или да ни разтърси отклонение от посоката на пътя ѝ!

7. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ни стори от онези, които се държат здраво за въжето ѝ, търсят убежище от двусмислията ѝ в непристъпната ѝ твърдина, почиват в сянката на крилото ѝ, напътстват се от светлината на утрото ѝ, водят се от блясъка на сиянието ѝ, светят си със светилника ѝ и не търсят напътствие другаде!

8. О, Аллах, щом чрез нея Ти си поставил Мухаммад като знак, свидетелстващ за Теб, и чрез семейството му Ти си насочил пътищата на задоволството към Теб, то благослови Мухаммад и семейството му, стори Корана средство за нас към най-достойните степени на [Твоето] удостояване, стълба, по която да се изкачим до мястото на защитеността, средство чрез което да бъдем възнаградени със спасението в двора на Възкресението, и способ, чрез който да стигнем до блаженство в Дома на пребъдването!

9. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, снеми от нас чрез Корана бремето на прегрешенията, дари ни с прекрасните качества

الْخَطِيبُ بِهِ وَعَلٰى اٰلِهِ الْخُزَّانِ لَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَعْتَرِفُ
بِاَنَّهُ مِنْ عِنْدِكَ حَتّٰى لَا يُعَارِضَنَا الشَّكُّ فِيْ تَصْدِيْقِهِ
وَلَا يَخْتَلِجَنَا الزَّيْغُ عَنْ قَصْدِ طَرِيْقِهِ ۷ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَعْتَصِمُ بِحَبْلِهِ وَيَاْوِيْ مِنَ
الْمُتَشَابِهَاتِ اِلٰى حِرْزِ مَعْقِلِهِ وَيَسْكُنُ فِيْ ظِلِّ جَنَاحِهِ
وَيَهْتَدِيْ بِضَوْءِ صَبَاحِهِ وَيَقْتَدِيْ بِتَبَلُّجِ اِسْفَارِهِ
وَيَسْتَصْبِحُ بِمِصْبَاحِهِ وَلَا يَلْتَمِسُ الْهُدٰى فِيْ غَيْرِهِ ۸ اَللّٰهُمَّ
وَكَمَا نَصَبْتَ بِهِ مُحَمَّدًا عَلَمًا لِلدَّلَالَةِ عَلَيْكَ وَاَنْهَجْتَ
بِاٰلِهِ سُبُلَ الرِّضَا اِلَيْكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ وَ
اجْعَلِ الْقُرْاٰنَ وَسِيْلَةً لَنَا اِلٰى اَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكَرَامَةِ
وَسُلَّمًا نَعْرُجُ فِيْهِ اِلٰى مَحَلِّ السَّلَامَةِ وَسَبَبًا نُجْزٰى بِهِ
النَّجَاةَ فِيْ عَرْصَةِ الْقِيٰمَةِ وَذَرِيْعَةً نَقْدَمُ بِهَا عَلٰى نَعِيْمِ
دَارِ الْمُقَامَةِ ۹ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ وَاحْطُطْ
بِالْقُرْاٰنِ عَنَّا ثِقْلَ الْاَوْزَارِ وَهَبْ لَنَا حُسْنَ شَمَائِلِ

на праведните и ни стори да вървим след онези, които стояха с него пред Теб и денем, и нощем[165], така че Ти да ни очистиш от всичко скверно чрез неговото пречистване и да ни сториш да тръгнем след онези, които са си светили със светлината му и чиято надежда не ги е отклонила от действието, откъсвайки ги чрез примамките на тщеславието си!

10. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и стори за нас Корана в тъмните нощи утешител и срещу изкушенията на сатаната и приумиците на съблазните - спасител, и нозете ни, за да не тръгнат към непокорствата - пазител, и за езиците ни, за да не се впуснат в лъжата - безупречен занемител, и за телата ни срещу извършване на греховете - запретител, и за безгрижието, което ни отвлича от внимателното преценяване - прогонител, така че Ти да доведеш до сърцата ни разбирането за чудесата му и за запретяващите му примери, които непоклатимите планини въпреки твърдостта си са безсилни да понесат![166]

11. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и чрез Корана стори постоянна благочестивостта на нашата изява и чрез него скрий приумиците на съблазните от трезвостта на нашите съвести, и чрез него отмий

الْأَبْرَارِ وَاقْفُ بِنَا اٰثَارَ الَّذِيْنَ قَامُوْا لَكَ بِهٖ اٰنَاۤءَ
اللَّيْلِ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ حَتّٰى تُطَهِّرَنَا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ تَطْهِيْرُهٗ
وَتَقْفُوَ بِنَا اٰثَارَ الَّذِيْنَ اسْتَضَاۤءُوْا بِنُوْرِهٖ وَلَمْ يُلْهِهِمِ
الْأَمَلُ عَنِ الْعَمَلِ فَيَقْطَعَهُمْ بِخُدَعِ غُرُوْرِهٖ ⑩ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلِ الْقُرْاٰنَ لَنَا فِيْ ظُلَمِ اللَّيَالِيْ
مُؤْنِسًا وَمِنْ نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ وَخَطَرَاتِ الْوَسَاوِسِ
حَارِسًا وَلِأَقْدَامِنَا عَنْ نَقْلِهَا اِلَى الْمَعَاصِيْ حَابِسًا وَ
لِأَلْسِنَتِنَا عَنِ الْخَوْضِ فِي الْبَاطِلِ مِنْ غَيْرِ مَا اٰفَةٍ مُخْرِسًا
وَلِجَوَارِحِنَا عَنِ اقْتِرَافِ الْاٰثَامِ زَاجِرًا وَلِمَا طَوَتِ
الْغَفْلَةُ عَنَّا مِنْ تَصَفُّحِ الْاِعْتِبَارِ نَاشِرًا حَتّٰى تُوْصِلَ اِلٰى
قُلُوْبِنَا فَهْمَ عَجَائِبِهٖ وَزَوَاجِرَ اَمْثَالِهِ الَّتِيْ ضَعُفَتِ
الْجِبَالُ الرَّوَاسِيْ عَلٰى صَلَابَتِهَا عَنِ احْتِمَالِهٖ ⑪ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَدِمْ بِالْقُرْاٰنِ صَلَاحَ ظَاهِرِنَا وَ
اجْبُبْ بِهٖ خَطَرَاتِ الْوَسَاوِسِ عَنْ صِحَّةِ ضَمَاۤئِرِنَا وَاغْسِلْ

нечистотата от сърцата ни и наслоенията на нашите прегрешения, и чрез него събери разпръснатите ни дела, и чрез него утоли палещата ни жажда там, където заставаме пред Теб, и чрез него ни облечи в одеждите на сигурността в Деня на Великия ужас при нашето възкресение![167]

12. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, помогни ни чрез Корана в нашата нужда - нашето бедствено положение, чрез него доведи при нас заможния живот и плодородието на всеобхватното препитание, избави ни чрез него от унизителните данъци и низките нрави, опази ни чрез него от бездната на неверието и подтиците на лицемерието, така че Коранът да бъде за нас при Възкресението водач към Твоето удовлетворение и Твоите Градини, а на този свят - наш защитник от Твоето неудовлетворение, помощник срещу нарушаване на Твоите граници и свидетел за онова, което е у Теб, чрез позволяване на позволеното и възбраняване на възбраненото!

13. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, облекчи чрез Корана душите ни в смъртта от мъчителното водене[168], напрегнатото стенание и учестените предсмъртни хрипове, *когато душата стигне гръкляна и се рече: "Кой ще те избави!"* [169], когато ангелът на смъртта се появи от неведомите селения, за да я сграбчи

بِهِ دَرَنَ قُلُوبِنَا وَعَلَائِقَ اَوْزَارِنَا وَاجْمَعْ بِهِ مُنْتَشَرَ
اُمُوْرِنَا وَاَرْوِبِهِ فِيْ مَوْقِفِ الْعَرْضِ عَلَيْكَ ظَمَأَ هَوَاجِرِنَا
وَاكْسُنَا بِهِ حُلَلَ الْاَمَانِ يَوْمَ الْفَزَعِ الْاَكْبَرِ فِيْ نُشُوْرِنَا
⑫ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْبُرْ بِالْقُرْاٰنِ خَلَّتَنَا
مِنْ عَدَمِ الْاِمْلَاقِ وَسُقْ اِلَيْنَا بِهٖ رَغَدَ الْعَيْشِ وَخِصْبَ
سَعَةِ الْاَرْزَاقِ وَجَنِّبْنَا بِهِ الضَّرَآئِبَ الْمَذْمُوْمَةَ وَ
مَدَانِيَ الْاَخْلَاقِ وَاعْصِمْنَا بِهٖ مِنْ هُوَّةِ الْكُفْرِ وَدَوَاعِيَ
النِّفَاقِ حَتّٰى يَكُوْنَ لَنَا فِي الْقِيٰمَةِ اِلٰى رِضْوَانِكَ وَ
جِنَانِكَ قَآئِدًا وَلَنَا فِي الدُّنْيَا عَنْ سُخْطِكَ وَتَعَدِّيْ
حُدُوْدِكَ زَآئِدًا وَلِمَا عِنْدَكَ بِتَحْلِيْلِ حَلَالِهٖ وَتَحْرِيْمِ
حَرَامِهٖ شَاهِدًا ⑬ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَهَوِّنْ
بِالْقُرْاٰنِ عِنْدَ الْمَوْتِ عَلٰى اَنْفُسِنَا كَرْبَ السِّيَاقِ وَجَهْدَ
الْاَنِيْنِ وَتَرَادُفَ الْحَشَارِجِ اِذَا بَلَغَتِ النُّفُوْسُ التَّرَاقِيَ
وَقِيْلَ مَنْ رَاقٍ وَتَجَلّٰى مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِهَا مِنْ حُجُبِ

и я простреля с лъка на съдбите със стрелите на ужаса от раздялата и й приготви от скоропостижна смърт чаша с отровен вкус, когато наближи да тръгнем и да отпътуваме към отвъдното, когато делата станат огърлици около вратовете[170], а гробовете - убежище до определеното време за Деня на Срещата!

14. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, а нас благослови при пристигането в дома на тлението и дългото оставане между пластовете на пръстта, стори гробовете най-добро място за нас след раздялата с този свят, разшири за нас с милостта Ти теснотата на нашите гробници и не ни посрамвай сред присъстващите на Възкресението със смъртните ни грехове!

15. Смили се чрез Корана над нищожното ни положение, когато застанем да се представим пред Теб, подкрепи чрез него при подхлъзванията на стъпките ни, когато се разтърси мостът над Ада в деня на преминаване по него, просветли чрез него преди Възкресението мрака на гробовете ни и ни спаси чрез него от всяка мъка в Деня на възкресението и от най-силните ужаси в Деня на нещастието!

16. Направи лицата ни бели в деня, когато лицата на потисниците ще почернеят[171] - в Деня на съжалението

الْغُيُوْبِ وَرَمَاهَا عَنْ قَوْسِ الْمَنَايَا بِاَسْهُمٍ وَحْشَةِ الْفِرَاقِ
وَدَافَ لَهَا مِنْ ذُعَافِ الْمَوْتِ كَاْسًا مَسْمُوْمَةَ الْمَذَاقِ وَ
دَنَا مِنَّا اِلَى الْاٰخِرَةِ رَحِيْلٌ وَانْطِلَاقٌ وَصَارَتِ الْاَعْمَالُ
قَلَآئِدَ فِى الْاَعْنَاقِ وَكَانَتِ الْقُبُوْرُ هِىَ الْمَاْوٰى اِلٰى مِيْقَاتِ
يَوْمِ التَّلَاقِ ﴿۱۴﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَبَارِكْ
لَنَا فِىْ حُلُوْلِ دَارِ الْبِلٰى وَطُوْلِ الْمُقَامَةِ بَيْنَ اَطْبَاقِ
الثَّرٰى وَاجْعَلِ الْقُبُوْرَ بَعْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا خَيْرَ مَنَازِلِنَا
وَافْسَحْ لَنَا بِرَحْمَتِكَ فِىْ ضِيْقِ مَلَاحِدِنَا وَلَا تَفْضَحْنَا فِىْ
حَاضِرِىِ الْقِيٰمَةِ بِمُوْبِقَاتِ اٰثَامِنَا ﴿۱۵﴾ وَارْحَمْ بِالْقُرْاٰنِ فِىْ
مَوْقِفِ الْعَرْضِ عَلَيْكَ ذُلَّ مَقَامِنَا وَثَبِّتْ بِهٖ عِنْدَ
اضْطِرَابِ جِسْرِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْمَجَازِ عَلَيْهَا زَلَلَ اَقْدَامِنَا وَ
نَوِّرْ بِهٖ قَبْلَ الْبَعْثِ سُدَفَ قُبُوْرِنَا وَنَجِّنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ
كَرْبٍ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَشَدَآئِدِ اَهْوَالِ يَوْمِ الطَّآمَّةِ ﴿۱۶﴾ وَ
بَيِّضْ وُجُوْهَنَا يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوْهُ الظَّلَمَةِ فِىْ يَوْمِ الْحَسْرَةِ

и разкаянието, стори за нас в гърдите на вярващите благосклонност и не прави живота ни тягостен!

17. О, Аллах, благослови Мухаммад, Твоя раб и Твоя Пратеник, както е предал Твоето послание, изпълнил е Твоята заповед и е посъветвал Твоите раби!

18. О, Аллах, в Деня на възкресението стори нашия Пророк, нека Твоите благословии да са над него и семейството му, да седне най-близо до Теб от пророците, да бъде най-умелият сред тях в застъпничеството пред Теб, най-великият от тях при Теб по степен и най-видният от тях при Теб по сан!

19. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, удостой съзиданието му, възвеличи доказателството му, стори по-тежка мярата му, приеми застъпничеството му, приближи приближеността му[172], направи бяло лицето му, стори съвършена светлината му и издигни степента му!

20. Направи ни да живеем според неговата *сунна*, стори ни да умрем в неговата вяра, вземи ни в неговия път, упъти ни по неговия друм, направи да сме от хората, които му се подчиняват, събери ни в неговата дружина, отведи ни при неговия водоем[173] и дай ни да пием от неговата чаша!

21. И благослови, о, Аллах, Мухаммад и семейството му с благословия, чрез която Ти ще го доведеш до най-доброто, на което се надява

وَالنَّدَامَةِ وَاجْعَلْ لَنَا فِي صُدُوْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وُدًّا
وَلَا تَجْعَلِ الْحَيٰوةَ عَلَيْنَا نَكَدًا ⑰ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَدَعَ بِاَمْرِكَ
وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ ⑱ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ نَبِيَّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلٰى اٰلِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَقْرَبَ النَّبِيِّيْنَ مِنْكَ مَجْلِسًا وَ
اَمْكَنَهُمْ مِنْكَ شَفَاعَةً وَاَجَلَّهُمْ عِنْدَكَ قَدْرًا
وَاَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ جَاهًا ⑲ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَثَقِّلْ مِيْزَانَهُ
وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَقَرِّبْ وَسِيْلَتَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ
وَاَتْمِمْ نُوْرَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ ⑳ وَاَحْيِنَا عَلٰى سُنَّتِهٖ
وَتَوَفَّنَا عَلٰى مِلَّتِهٖ وَخُذْ بِنَا مِنْهَاجَهُ وَاسْلُكْ بِنَا
سَبِيْلَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ طَاعَتِهٖ وَاحْشُرْنَا فِيْ زُمْرَتِهٖ
وَاَوْرِدْنَا حَوْضَهُ وَاسْقِنَا بِكَاْسِهٖ ㉑ وَصَلِّ اللّٰهُمَّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تُبَلِّغُهُ بِهَا اَفْضَلَ مَا يَاْمُلُ

от Твоето добро, Твоето изобилие и Твоята щедрост! Ти си Притежателя на всеобхватната милост и щедрото изобилие.

22. О, Аллах, възнагради го за Твоите послания, които е предал, Твоите знамения, които е пренесъл, и е съветвал Твоите раби, и се е борил по Твоя път - с най-доброто, с което Ти си възнаградил някого от Твоите приближени ангели и изпратените от Теб избрани пророци! Мир нему и на семейството му, добрите, пречистите, и милостта на Аллах и благословиите Му!

ЧЕТИРИЙСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато погледнеше към младата луна:

1. О, покорно творение, неуморно и бързо, преминаващо отредените фази[174], движещо се по предначертаната орбита!

2. Повярвах в Този, Който освети чрез теб тъмнината, проясни чрез теб сенките, стори те едно от знаменията на Своето царуване, един от знаците на Своята власт, смири те чрез нарастване и намаляване, изгряване и залязване, осветяване и затъмняване. Във всичко това

مِنْ خَيْرِكَ وَفَضْلِكَ وَكَرَامَتِكَ اِنَّكَ ذُوْرَحْمَةٍ
وَاسِعَةٍ وَفَضْلٍ كَرِيْمٍ ﴿۲۲﴾ اَللّٰهُمَّ اجْزِهٖ بِمَا بَلَّغَ مِنْ
رِسَالَاتِكَ وَاَدّٰى مِنْ اٰيَاتِكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ
وَجَاهَدَ فِيْ سَبِيْلِكَ اَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ اَحَدًا مِنْ
مَلَآئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَاَنْبِيَآئِكَ الْمُرْسَلِيْنَ الْمُصْطَفِيْنَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ وَ

(رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ)

الدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا نَظَرَ اِلَى الْهِلَالِ	الثَّانِيْ وَالْاَرْبَعُوْنَ

① اَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيْعُ الدَّآئِبُ السَّرِيْعُ الْمُتَرَدِّدُ فِيْ
مَنَازِلِ التَّقْدِيْرِ الْمُتَصَرِّفُ فِيْ فَلَكِ التَّدْبِيْرِ
② اٰمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَ
جَعَلَكَ اٰيَةً مِنْ اٰيَاتِ مُلْكِهٖ وَعَلَامَةً مِنْ عَلَامَاتِ
سُلْطَانِهٖ وَامْتَهَنَكَ بِالزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوْعِ
وَالْاُفُوْلِ وَالْاِنَارَةِ وَالْكُسُوْفِ فِيْ كُلِّ ذٰلِكَ اَنْتَ

ти си покорно на Него и бързаш към волята Му.

3. Пречист е Той! Колко чудно е онова, което е предначертал за теб! Колко изящно е онова, което е направил за теб! Той те е сторил ключ към нов месец за ново дело.

4. Затова аз моля Аллах, моя Господ и твоя Господ, моя Създател и твоя Създател, моя Определител и твоя Определител, моя Придаващ образ и твоя Придаващ образ, да благослови Мухаммад и семейството му и да те стори полумесец на благословията, която дните не ще изличат, и на чистотата, която греховете не ще оскверният;

5. полумесец на сигурност срещу бедите и на защитеност срещу злодеянията; полумесец на щастие, в което няма беда, на благоденствие, в което няма нещастие, на леснота, непримесена с трудност, на добро, неопетнено от зло, полумесец на сигурност и вяра, на благодат и добротворство, на защитеност и отдаване!

6. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ни стори сред най-удовлетворените, над които полумесецът е изгрял, най-чистите от онези, които са погледнали към него, най-щастливите от онези, които са Ти се поклонили под него; дай ни през новия месец сполука в покаянието, опази ни през него от греха, съхрани ни през него от пристъпване

لَهُ مُطِيعٌ وَاِلٰى اِرَادَتِهٖ سَرِيعٌ ۝۳ سُبْحَانَهُ مَا اَعْجَبَ
مَا دَبَّرَ فِيْ اَمْرِكَ وَاَلْطَفَ مَا صَنَعَ فِيْ شَاْنِكَ جَعَلَكَ
مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِاَمْرٍ حَادِثٍ ۝۴ فَاَسْاَلُ اللّٰهَ رَبِّيْ
وَرَبَّكَ وَخَالِقِيْ وَخَالِقَكَ وَمُقَدِّرِيْ وَمُقَدِّرَكَ
وَمُصَوِّرِيْ وَمُصَوِّرَكَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَ
اَنْ يَّجْعَلَكَ هِلَالَ بَرَكَةٍ لَا تَمْحَقُهَا الْاَيَّامُ وَطَهَارَةٍ
لَا تُدَنِّسُهَا الْاٰثَامُ ۝۵ هِلَالَ اَمْنٍ مِنَ الْاٰفَاتِ وَسَلَامَةٍ
مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ لَا نَحْسَ فِيْهِ وَيُمْنٍ لَا
نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لَا يُمَازِجُهُ عُسْرٌ وَخَيْرٍ لَا يَشُوْبُهُ
شَرٌّ هِلَالَ اَمْنٍ وَاِيْمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَاِحْسَانٍ وَسَلَامَةٍ
وَاِسْلَامٍ ۝۶ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْعَلْنَا
مِنْ اَرْضٰى مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَاَزْكٰى مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ وَ
اَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهِ وَوَفِّقْنَا فِيْهِ لِلتَّوْبَةِ وَ
اعْصِمْنَا فِيْهِ مِنَ الْحَوْبَةِ وَاحْفَظْنَا فِيْهِ مِنْ مُبَاشَرَةِ

към непокорство пред Теб,

7. внуши ни през него да благодарим за Твоята благодат, облечи ни през него в бронята на благополучието и нека Твоята благост бъде пълна за нас, като постигнем през него съвършеното покорство към Теб! Наистина Ти си Всеблагия, Преславния. И Аллах да благослови Мухаммад и семейството му, добрите, пречистите.

ЧЕТИРИЙСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато настъпеше месец рамадан:

1. Слава на Аллах, Който ни напъти да Го възхваляваме и ни стори от Неговите хора, за да бъдем сред благодарните за Неговото добротворство и да ни възнагради за това с наградата на добротворците!

2. Слава на Аллах, Който ни дари с религията Си, отреди ни за Своето верую и ни насочи по пътищата на Своето добротворство, за да вървим по тях чрез Неговата благост към Неговото удовлетворение, слава, която Той ще приеме от нас, и чрез която Той ще бъде удовлетворен от нас!

3. Слава на Аллах, Който стори един от тези пътища да бъде Неговият месец, месец рамадан, месецът на постенето, месецът на себеотдаването, месецът на пречистването, месецът на изпитанието, месецът на заставането в молитва, *през който беше низпослан Коранът за напътствие на хората и с ясни знаци от напътствието и разграничението*[175].

مَعْصِيَتِكَ ⑦ وَاَوْزِعْنَا فِيْهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَاَلْبِسْنَا
فِيْهِ جُنَنَ الْعَافِيَةِ وَاَتْمِمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ طَاعَتِكَ
فِيْهِ الْمِنَّةَ اِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيْدُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ	الرَّابِعُ وَالْاَرْبَعُوْنَ

① اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدَانَا لِحَمْدِهٖ وَجَعَلَنَا مِنْ اَهْلِهٖ لِنَكُوْنَ
لِاِحْسَانِهٖ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِيَجْزِيَنَا عَلٰى ذٰلِكَ جَزَآءَ
الْمُحْسِنِيْنَ ② وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ حَبَانَا بِدِيْنِهٖ وَاخْتَصَّنَا
بِمِلَّتِهٖ وَسَبَّلَنَا فِيْ سُبُلِ اِحْسَانِهٖ لِنَسْلُكَهَا بِمَنِّهٖ اِلٰى
رِضْوَانِهٖ حَمْدًا يَتَقَبَّلُهٗ مِنَّا وَيَرْضٰى بِهٖ عَنَّا ③ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهٗ شَهْرَ رَمَضَانَ
شَهْرَ الصِّيَامِ وَشَهْرَ الْاِسْلَامِ وَشَهْرَ الطَّهُوْرِ وَ
شَهْرَ التَّمْحِيْصِ وَشَهْرَ الْقِيَامِ الَّذِيْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ

4. И изяви достойнството му над другите месеци чрез многобройните свещени неща и всеизвестни достойнства, които Той вложи в него. Така Той възбрани в него онова, което бе позволил през другите, за да го възвеличи, Той възбрани храните и напитките в него, за да го почете, и Той му определи ясно време, което Той, великолепен и могъщ е Той, не допуска да бъде изпреварено и не приема да бъде забавено!

5. После Той предпочете една от нощите му пред нощите на хиляда месеца и я назова Нощта на Предопределението; *слизат ангелите и Духът [Джибрил] през нея - с позволението на техния Господ - за всяка повеля, мир*[176] с постоянен благослов до началото на зазоряването, над когото Той пожелае от Неговите раби в съответствие с решението, което Той е скрепил.

6. О, Аллах, благослови Мухаммад и неговото семейство, вдъхни ни познанието за неговото достойнство, почитанието на неприкосновеността му и въздържане от онова, което Ти си възбранил през него, и ни помогни да постим през него чрез удържане на телата ни от непокорства пред Теб и използването им през него за онова, което Те удовлетворява, така че да не наостряме уши за брътвежи и да не устремяваме погледи към развлечение,

7. да не протягаме ръцете си към възбраненото,

④ فَاَبَانَ فَضِيْلَتَهُ عَلٰى سَآئِرِ الشُّهُوْرِ بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ
الْحُرُمَاتِ الْمَوْفُوْرَةِ وَالْفَضَآئِلِ الْمَشْهُوْرَةِ فَحَرَّمَ فِيْهِ
مَا اَحَلَّ فِيْ غَيْرِهِ اِعْظَامًا وَحَجَرَ فِيْهِ الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَارِبَ
اِكْرَامًا وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيِّنًا لَا يُجِيْزُ جَلَّ وَعَزَّ اَنْ
يُقَدَّمَ قَبْلَهُ وَلَا يَقْبَلُ اَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ ⑤ ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً
وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيْهِ عَلٰى لَيَالِيْ اَلْفِ شَهْرٍ وَسَمَّاهَا
لَيْلَةَ الْقَدْرِ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ
رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ دَآئِمُ الْبَرَكَةِ اِلٰى طُلُوْعِ الْفَجْرِ
عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا اَحْكَمَ مِنْ قَضَآئِهِ ⑥ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ وَاَلْهِمْنَا مَعْرِفَةَ فَضْلِهِ وَاِجْلَالَ
حُرْمَتِهِ وَالتَّحَفُّظَ مِمَّا حَظَرْتَ فِيْهِ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ
بِكَفِّ الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيْكَ وَاسْتِعْمَالِهَا فِيْهِ بِمَا
يُرْضِيْكَ حَتّٰى لَا نُصْغِيَ بِاَسْمَاعِنَا اِلٰى لَغْوٍ وَلَا نُسْرِعَ
بِاَبْصَارِنَا اِلٰى لَهْوٍ ⑦ وَحَتّٰى لَا نَبْسُطَ اَيْدِيَنَا اِلٰى مَحْظُوْرٍ

да не пристъпваме с нозете си към запретеното и стомасите ни да приемат единствено онова, което Ти си позволил, и езиците ни да изричат единствено онова, което Ти си онагледил, да предприемаме единствено онова, което доближава до Твоята награда, и да се заемаме единствено с онова, което предпазва от Твоето наказание! После освободи всичко това от лицемерието на лицемерите и от славата на търсещите славата, за да не съдружим чрез него никого с Теб и да не възжелаем през него нищо, освен Теб!

8. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и ни стори да спазваме през него определените времена за петте молитви в границите им, които Ти си определил, задълженията, които Ти си задължил, назначенията, които Ти си назначил, и часовете, които Ти си установил;

9. и в тях ни постави на мястото на спазващите техните степени, съхраняващите техните стълбове, изпълняващите ги в часовете им както Твоят раб и Твоят Пратеник - Твоите благословии да са над него и семейството му - е постановил в своята *сунна*, за навеждането в тях и поклонението доземи и всички техни прекрасни действия в най-пълна и всеобхватна ритуална чистота и най-явно и красноречиво благоговение!

10. Дай ни да успеем в този месец да заздравим нашите роднински връзки с доброта и обвързаност,

وَلَا نَخْطُوَ بِاَقْدَامِنَا اِلٰى مَحْجُوْرٍ وَحَتّٰى لَا تَعِيَ بُطُوْنُنَا اِلَّا
مَا اَحْلَلْتَ وَلَا تَنْطِقَ اَلْسِنَتُنَا اِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ وَلَا
نَتَكَلَّفَ اِلَّا مَا يُدْنِيْ مِنْ ثَوَابِكَ وَلَا نَتَعَاطٰى اِلَّا الَّذِيْ
يَقِيْ مِنْ عِقَابِكَ ثُمَّ خَلِّصْ ذٰلِكَ كُلَّهٗ مِنْ رِيَآءِ الْمُرَآئِيْنَ
وَسُمْعَةِ الْمُسْمِعِيْنَ لَا نَشْرَكُ فِيْهِ اَحَدًا دُوْنَكَ
وَلَا نَبْتَغِيْ فِيْهِ مُرَادًا سِوَاكَ ۸ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَقِفْنَا فِيْهِ عَلٰى مَوَاقِيْتِ الصَّلَوٰاتِ الْخَمْسِ بِحُدُوْدِهَا
الَّتِيْ حَدَّدْتَ وَفُرُوْضِهَا الَّتِيْ فَرَضْتَ وَوَظَآئِفِهَا
الَّتِيْ وَظَّفْتَ وَاَوْقَاتِهَا الَّتِيْ وَقَّتَّ ۹ وَاَنْزِلْنَا فِيْهَا
مَنْزِلَةَ الْمُصِيْبِيْنَ لِمَنَازِلِهَا الْحَافِظِيْنَ لِاَرْكَانِهَا الْمُؤَدِّيْنَ
لَهَا فِيْ اَوْقَاتِهَا عَلٰى مَا سَنَّهٗ عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ فِيْ رُكُوْعِهَا وَسُجُوْدِهَا وَجَمِيْعِ فَوَاضِلِهَا
عَلٰى اَتَمِّ الطُّهُوْرِ وَاَسْبَغِهٖ وَاَبْيَنِ الْخُشُوْعِ وَاَبْلَغِهٖ
۱۰ وَوَفِّقْنَا فِيْهِ لِاَنْ نَصِلَ اَرْحَامَنَا بِالْبِرِّ وَالصِّلَةِ وَ

да се погрижим за съседите си с любезност и дарове, да освободим имотите си от лошите последици, да ги очистим чрез издължаване на милостинята *закят*, да си върнем онзи, който ни е напуснал, да постъпваме справедливо с онзи, който ни е онеправдал, да се помирим с онзи, който е бил враждебен към нас, освен онзи, който е враг пред Теб и за Теб, защото той е врагът, с когото не ще другаруваме, и партията, към която не ще бъдем искрени.

11. и да се доближим към Теб през него чрез неопетнени дела, които ще ни очистят от греховете и ще ни предпазят от възобновяващите се наши простъпки, така че който и да е от Твоите ангели да Ти поднесе някакво подчинение пред Теб и търсене на близост до Теб, то винаги да е по-малко от онова, което ние поднасяме![177]

12. О, Аллах, аз Те моля заради този месец и заради онзи, който Ти си е поклонил през него от неговото начало до времето на преминаването му - дали ангел, когото Ти си приближил до Теб, пророк, когото Ти си изпратил, или праведен раб, когото Ти си нарочил - да благословиш Мухаммад и семейството му, направи ни достойни през него за щедростта, която Ти си обещал на Твоите приятели *аулия*,

اَنْ نَتَعَاهَدَ جِيْرَانَنَا بِالْاِفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ وَاَنْ
نُخَلِّصَ اَمْوَالَنَا مِنَ التَّبِعَاتِ وَاَنْ نُطَهِّرَهَا بِاِخْرَاجِ
الزَّكَوَاتِ وَاَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا وَاَنْ نُنْصِفَ مَنْ
ظَلَمَنَا وَاَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا حَاشَا مَنْ عُودِيَ فِيْكَ وَ
لَكَ فَاِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِيْ لَا نُوَالِيْهِ وَالْحِزْبُ الَّذِيْ لَا
نُصَافِيْهِ ⑪ وَاَنْ نَتَقَرَّبَ اِلَيْكَ فِيْهِ مِنَ الْاَعْمَالِ
الزَّاكِيَةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوْبِ وَتَعْصِمُنَا فِيْهِ
مِمَّا نَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوْبِ حَتّٰى لَا يُوْرِدَ عَلَيْكَ اَحَدٌ مِنْ
مَلَآئِكَتِكَ الْاَدْوَنَ مَا نُوْرِدُ مِنْ اَبْوَابِ الطَّاعَةِ
لَكَ وَاَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ اِلَيْكَ ⑫ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْاَلُكَ
بِحَقِّ هٰذَا الشَّهْرِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهِ مِنْ اِبْتِدَآئِهِ
اِلٰى وَقْتِ فَنَآئِهِ مِنْ مَلَكٍ قَرَّبْتَهُ اَوْ نَبِيٍّ اَرْسَلْتَهُ
اَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ اِخْتَصَصْتَهُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَاَهِّلْنَا فِيْهِ لِمَا وَعَدْتَ اَوْلِيَآئَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ

вмени ни в дълг през него това, което Ти си вменил в дълг на онези, които Ти се подчиняват чрезмерно, и ни стори в редиците на онези, които заслужават чрез Твоята милост най-високото издигане!

13. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, отвърни ни от неверието при изповядване на Твоето Единство, от недостатъчността във възхваляването Ти, от съмнението в Твоята религия, от слепотата за Твоя път, от небрежността към Твоята неприкосновеност и от подвеждането по Твоя враг, низвергнатия сатана!

14. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, и ако във всяка от нощите на този наш месец Ти имаш вратове, които Твоята прошка да освободи или Твоето опрощение да дари, то стори нашите вратове измежду тези и стори ни за нашия месец сред най-добрите хора и спътници!

15. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, изличи греховете ни заедно с изличаването на лунния сърп и отлющи от нас лошите последици на деянията ни с отлющването на дните му, та когато ни отмине, Ти да си ни очистил през него от прегрешенията и да си ни освободил от злодеянията!

16. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, а ако през него ние се наклоним, изправи ни,

وَاَوْجِبْ لَنَا فِيْهِ مَا اَوْجَبْتَ لِاَهْلِ الْمُبَالَغَةِ فِيْ طَاعَتِكَ
وَاجْعَلْنَا فِيْ نَظْمِ مَنِ اسْتَحَقَّ الرَّفِيْعَ الْاَعْلٰى بِرَحْمَتِكَ ⑬ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَجَنِّبْنَا الْاِلْحَادَ فِيْ تَوْحِيْدِكَ وَ
التَّقْصِيْرَ فِيْ تَمْجِيْدِكَ وَالشَّكَّ فِيْ دِيْنِكَ وَالْعَمٰى
عَنْ سَبِيْلِكَ وَالْاِغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ وَالْاِنْخِدَاعَ
لِعَدُوِّكَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ⑭ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَاِذَا كَانَ لَكَ فِيْ كُلِّ لَيْلَةٍ مِّنْ لَيَالِيْ شَهْرِنَا
هٰذَا رِقَابٌ يُعْتِقُهَا عَفْوُكَ اَوْ يَهَبُهَا صَفْحُكَ فَاجْعَلْ
رِقَابَنَا مِنْ تِلْكَ الرِّقَابِ وَاجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ
اَهْلٍ وَّاَصْحَابٍ ⑮ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَ
امْحُ ذُنُوْبَنَا مَعَ امِّحَاقِ هِلَالِهٖ وَاسْلَخْ عَنَّا تَبِعَاتِنَا مَعَ
انْسِلَاخِ اَيَّامِهٖ حَتّٰى يَنْقَضِيَ عَنَّا وَقَدْ صَفَّيْتَنَا فِيْهِ مِنَ
الْخَطِيْئَاتِ وَاَخْلَصْتَنَا فِيْهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ ⑯ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاِنْ مِلْنَا فِيْهِ فَعَدِّلْنَا وَ

и ако се отклоним през него, поправи ни, и ако Твоят враг, сатаната, ни обгърне, от него избави ни!

17. О, Аллах, насити този месец с нашето поклонение към Теб, украси времената му с нашето подчинение пред Теб, помогни ни през дните му в постенето и през нощите в молитвата и молението към Теб, и в благоговението към Теб, и в смирението пред Теб, така че дните му да не свидетелстват срещу нас за безгрижие, нито нощите му - за небрежност!

18. О, Аллах, стори ни такива и през останалите месеци и дни, докато Ти ни даваш живот, и ни стори измежду праведните Ти раби, *които ще наследят градините на Фирдаус, там ще пребиват вечно*[178], *и които дават, каквото дават, с боязливи сърца, защото при своя Господ ще се завърнат*[179], *те се надпреварват в добрините и те първи ги извършват!* [180]

19. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му във всяко време, във всеки момент и във всяко състояние толкова пъти, колкото Ти си го благословил, и много пъти по толкова - толкова много, колкото само Ти можеш да изброиш! Наистина Ти правиш, каквото Ти желаеш.

اِنْ زُغْنَا فِيْهِ فَقَوِّمْنَا وَاِنِ اشْتَمَلَ عَلَيْنَا عَدُوُّكَ
الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ ⑰ اَللّٰهُمَّ اشْحَنْهُ بِعِبَادَتِنَا
اِيَّاكَ وَزَيِّنْ اَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا لَكَ وَاَعِنَّا فِيْ نَهَارِهِ
عَلٰى صِيَامِهِ وَفِيْ لَيْلِهِ عَلَى الصَّلٰوةِ وَالتَّضَرُّعِ اِلَيْكَ
وَالْخُشُوْعِ لَكَ وَالذِّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتّٰى لَا يَشْهَدَ
نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِغَفْلَةٍ وَلَا لَيْلُهُ بِتَفْرِيْطٍ ⑱ اَللّٰهُمَّ
وَاجْعَلْنَا فِيْ سَائِرِ الشُّهُوْرِ وَالْاَيَّامِ كَذٰلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا
وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ
هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَا اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ
وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُوْنَ وَمِنَ الَّذِيْنَ
يُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُوْنَ ⑲ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ فِيْ كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ اَوَانٍ وَعَلٰى
كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَاَضْعَافَ ذٰلِكَ
كُلِّهِ بِالْاَضْعَافِ الَّتِيْ لَا يُحْصِيْهَا غَيْرُكَ اِنَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا تُرِيْدُ

ЧЕТИРИЙСЕТ И ПЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше при изпровождане на месец рамадан:

1. О, Аллах, о, Ти, Който не желаеш възнаграждение!

2. О, Ти, Който не съжаляваш за даденото!

3. О, Ти, Който не въздаваш на Своя раб равноценно!

4. Твоята благост е начало, Твоята прошка е благоволение[1], Твоето наказание е справедливост, Твоето отсъждане е най-доброто!

5. Ако Ти дадеш, Ти не опетняваш даденото от Теб със задължености, и ако Ти забраниш, Твоята забрана не е посегателство.

6. Ти си благодарен на онзи, който Ти благодари, а Ти си му вдъхнал благодарността към Теб.

7. Ти награждаваш онзи, който Те прославя, а Ти си го научил да Те прославя.

8. Ти покриваш онзи, когото Ти би изобличил, ако пожелаеш, Ти си щедър към онзи, когото Ти би лишил, ако пожелаеш. И двамата са достойни за Твоето изобличение и лишение, но Ти основа Твоите дела върху благоволението и приложи Твоята сила чрез снизхождението.

9. Ти прие онзи, който Ти се възпротиви със състрадание, и даде отсрочка на онзи, който понечи да е несправедлив със себе си - Ти очакваш с Твоето търпение да се разкаят и се отказваш да ги подгонваш към покаянието, така че никой от тях да не погине заради Теб и никой от тях да не бъде нещастен чрез Твоето благоволение.

اَلدُّعَاءُ | وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ وَدَاعِ شَهْرِ رَمَضَانَ | الْخَامِسُ وَالْأَرْبَعُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ فِي الْجَزَآءِ ② وَيَا مَنْ لَا يَنْدَمُ
عَلَى الْعَطَآءِ ③ وَيَا مَنْ لَا يُكَافِئُ عَبْدَهٗ عَلَى السَّوَاءِ ④ مِنَّتُكَ
ابْتِدَآءٌ وَعَفْوُكَ تَفَضُّلٌ وَعُقُوْبَتُكَ عَدْلٌ وَ
قَضَاؤُكَ خِيَرَةٌ ⑤ اِنْ اَعْطَيْتَ لَمْ تَشُبْ عَطَآءَكَ بِمَنٍّ
وَاِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنْعُكَ تَعَدِّيًا ⑥ تَشْكُرُ مَنْ شَكَرَكَ
وَاَنْتَ اَلْهَمْتَهٗ شُكْرَكَ ⑦ وَتُكَافِئُ مَنْ حَمِدَكَ وَاَنْتَ
عَلَّمْتَهٗ حَمْدَكَ ⑧ تَسْتُرُ عَلٰى مَنْ لَوْ شِئْتَ فَضَحْتَهٗ وَ
تَجُوْدُ عَلٰى مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهٗ وَكِلَاهُمَا اَهْلٌ مِنْكَ
لِلْفَضِيْحَةِ وَالْمَنْعِ غَيْرَ اَنَّكَ بَنَيْتَ اَفْعَالَكَ عَلَى التَّفَضُّلِ
وَاَجْرَيْتَ قُدْرَتَكَ عَلَى التَّجَاوُزِ ⑨ وَتَلَقَّيْتَ مَنْ عَصَاكَ
بِالْحِلْمِ وَاَمْهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهٖ بِالظُّلْمِ تَسْتَنْظِرُهُمْ
بِاَنَاتِكَ اِلَى الْاِنَابَةِ وَتَتْرُكُ مُعَاجَلَتَهُمْ اِلَى التَّوْبَةِ
لِكَيْلَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ هَالِكُهُمْ وَلَا يَشْقٰى بِنِعْمَتِكَ

освен че предълго му прощаваш и след постоянните доводи срещу него като щедрост от Твоята прошка, о, Прещедри, и полза от Твоята благост, о, Жалостиви!

10. Ти си, Който отвори за Твоите раби врата към Твоята прошка и я назова "разкаянието". Ти стори на тая врата знак от Твоето откровение, за да не се отклонят от нея: И каза Ти, , нека бъде благословено Твоето име: "*Покайте се пред Аллах с искрено покаяние и вашият Господ ще отмахне от вас прегрешенията и ще ви въведе в Градините, сред които реки текат -*

11. *в Деня, в който Аллах не ще посрами Пророка и вярващите заедно с него. Светлината им ще се устремява пред тях и в десниците им [отвсякъде]. Ще казват: "Господи, придай ни още светлина и ни опрости! Ти над всяко нещо имаш сила."* [182] Какво е извинението за онзи, който е пренебрегнал влизането в този дом, след като вратата е отворена и знакът е поставен?

12. Ти си, Който подцени Себе Си в полза на Твоите раби, защото Ти желаеш те да спечелят в търговията с Теб и да триумфират, като Те достигнат,

شَقِيَّهُمْ اِلَّا عَنْ طُوْلِ الْاِعْذَارِ اِلَيْهِ وَبَعْدَ تَرَادُفِ
الْحُجَّةِ عَلَيْهِ كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيْمُ وَعَائِدَةً مِنْ
عَطْفِكَ يَا حَلِيْمُ ⑩ اَنْتَ الَّذِيْ فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا اِلٰى
عَفْوِكَ وَسَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ وَجَعَلْتَ عَلٰى ذٰلِكَ الْبَابِ
دَلِيْلًا مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضِلُّوْا عَنْهُ فَقُلْتَ تَبَارَكَ
اسْمُكَ تُوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوْحًا عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ
يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ⑪ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مَعَهٗ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَا اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ فَمَا عُذْرُ مَنْ اَغْفَلَ دُخُوْلَ ذٰلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ
فَتْحِ الْبَابِ وَاِقَامَةِ الدَّلِيْلِ ⑫ وَاَنْتَ الَّذِيْ زِدْتَ
فِي السَّوْمِ عَلٰى نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ تُرِيْدُ رِبْحَهُمْ فِيْ
مُتَاجَرَتِهِمْ لَكَ وَفَوْزَهُمْ بِالْوِفَادَةِ عَلَيْكَ وَ

и да получат от Теб повече, защото Ти, благословено е Твоето име и Ти си превисоко, си казал: *"Който дойде с добрина, ще има десет като нея. А който дойде със злина, ще му се въздаде само колкото нея."* [183]

13. Ти си казал: *"Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а във всеки клас - по сто зърна. Аллах умножава комуто пожелае."*[184] Ти си казал: *"На онзи, който заема хубав заем на Аллах, Той многократно ще умножи."*[185] И други подобни Ти си низпослал в Корана за умножаване на добрините.

14. Ти си, Който ги напъти чрез Твоето слово от Твоето неведомо и Твоето окуражаване, в което е тяхното добро, така че ако Ти го покриеш от тях, очите им не ще го възприемат, ушите им не ще го чуят и техните въображения не ще го постигнат, защото Ти си казал: *"И споменавайте Ме, за да ви споменавам и Аз, и благодарете Ми и не Ме отхвърляйте!"*[186] Ти си казал: *"Ако сте благодарни, наистина Аз ще ви надбавя. А ако сте неблагодарни, мъчението Ми е сурово!"* [187]

15. И Ти си казал: *"Зовете Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие*

الزِّيَادَةِ مِنْكَ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا ﴿۱۳﴾ وَقُلْتَ مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ
فِيْ كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِّأَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ
وَقُلْتَ مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهٗ
لَهٗ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً وَمَا اَنْزَلْتَ مِنْ نَظَآئِرِهِنَّ فِي الْقُرْاٰنِ
مِنْ تَضَاعِيْفِ الْحَسَنَاتِ ﴿۱۴﴾ وَاَنْتَ الَّذِيْ دَلَلْتَهُمْ
بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَتَرْغِيْبِكَ الَّذِيْ فِيْهِ حَظُّهُمْ
عَلٰى مَا لَوْ سَتَرْتَهٗ عَنْهُمْ لَمْ تُدْرِكْهُ اَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِهِ
اَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ اَوْهَامُهُمْ فَقُلْتَ اذْكُرُوْنِيْ
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ وَقُلْتَ لَئِنْ
شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ
﴿۱۵﴾ وَقُلْتَ ادْعُوْنِيْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ

не Ми служат, ще влязат в Ада унизени." [188] Така Ти си нарекъл молението пред Теб преклонение, а отказът от него - високомерие, и отказа от него Ти си заплашил с влизане в Ада в унижение.

16. Затова те Те споменаха за Твоята благост и Ти благодариха за Твоето изобилие, помолиха Те за Твоята повеля и дадоха милостиня заради Теб, за да поискат Твоето увеличаване; и в това бе тяхното спасение от Твоя гняв и тяхното избавление в Твоето удовлетворение.

17. Ако някое творение насочи друго творение от себе си към подобно на това, към което Ти от Себе Си си насочил Твоите раби, той би бил описан с добротворство, определен с признателност и възхвален с всеки език - за Теб е възхвалата, щом има път към Твоята възхвала и щом има думи за възхвалата, с които Ти да бъдеш възхваляван, и смисъл, който да се вложи във възхвалата!

18. О, Ти, Който пред Своите раби се показа достоен за възхвала чрез добротворство и изобилие и ги обсипа с благост и великодушие! Колко пространна е Твоята благодат сред нас, колко пълна е Твоята благост за нас и как за Твоята доброта сме отредени!

19. Ти ни напъти към Твоята религия, която Ти си избрал, Твоето верую, от което Ти си доволен,

عَنْ عِبَادَتِیْ سَیَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دَاخِرِیْنَ فَسَمَّیْتَ
دُعَآءَكَ عِبَادَةً وَتَرْكَهُ اسْتِكْبَارًا وَتَوَعَّدْتَ
عَلٰی تَرْكِهٖ دُخُوْلَ جَهَنَّمَ دَاخِرِیْنَ ﴿۱۶﴾ فَذَكَرُوْكَ بِمَنِّكَ
وَشَكَرُوْكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِاَمْرِكَ وَتَصَدَّقُوْا
لَكَ طَلَبًا لِمَزِیْدِكَ وَفِیْهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ غَضَبِكَ
وَفَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ ﴿۱۷﴾ وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوْقٌ مَخْلُوْقًا مِنْ نَفْسِهٖ
عَلٰی مِثْلِ الَّذِیْ دَلَلْتَ عَلَیْهِ عِبَادَكَ مِنْكَ كَانَ
مَوْصُوْفًا بِالْاِحْسَانِ وَمَنْعُوْتًا بِالْاِمْتِنَانِ وَمَحْمُوْدًا
بِكُلِّ لِسَانٍ فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وُجِدَ فِیْ حَمْدِكَ مَذْهَبٌ
وَمَا بَقِیَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تُحْمَدُ بِهٖ وَمَعْنًی یَنْصَرِفُ اِلَیْهِ
﴿۱۸﴾ یَا مَنْ تَحَمَّدَ اِلٰی عِبَادِهٖ بِالْاِحْسَانِ وَالْفَضْلِ وَ
غَمَرَهُمْ بِالْمَنِّ وَالطَّوْلِ مَا اَفْشٰی فِیْنَا نِعْمَتَكَ وَ
اَسْبَغَ عَلَیْنَا مِنَّتَكَ وَاَخَصَّنَا بِبِرِّكَ ﴿۱۹﴾ هَدَیْتَنَا
لِدِیْنِكَ الَّذِیْ اصْطَفَیْتَ وَمِلَّتِكَ الَّتِیْ ارْتَضَیْتَ وَ

и Твоя път, който Ти си облекчил; Ти ни отвори очите за доближаването към Теб и достигането до Твоята щедрост!

20. О, Аллах, измежду най-избраните от тези длъжности и най-специалните от тези задължения Ти стори месеца рамадан, който Ти отдели от останалите месеци, избра измежду всичките векове и епохи и предпочете пред всички времена на годината чрез Корана и Светлината, които Ти низпосла в него, и вярата, която Ти удвои в него, и постенето, което ти наложи през него, и отслужването на молитва, което Ти поощри в него, и Нощта на Могъществото, която Ти възвеличи в него и която *е по-добра от хиляда месеца.*[189]

21. После Ти ни предпочете чрез него пред останалите общности и чрез неговото достойнство Ти ни избра сред людете на останалите изповедания. Затова ние постихме по Твоя повеля през неговите дни и стояхме в молитва с Твоя помощ през неговите нощи, предавайки се чрез постенето му и бдението му на Твоята милост, на която Ти си ни предал, и ние открихме чрез него пътя към Твоята награда. И Ти си Пълния с онова, за което си молен, Щедрия на онова, което се иска

سَبِيلِكَ الَّذِيْ سَهَّلْتَ وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ
وَالْوُصُوْلَ اِلٰى كَرَامَتِكَ ﴿۲۰﴾ اَللّٰهُمَّ وَاَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ
صَفَايَا تِلْكَ الْوَظَآئِفِ وَخَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوْضِ
شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِيْ اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَآئِرِ الشُّهُوْرِ
وَتَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيْعِ الْاَزْمِنَةِ وَالدُّهُوْرِ وَاٰثَرْتَهُ عَلٰى
كُلِّ اَوْقَاتِ السَّنَةِ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيْهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَالنُّوْرِ
وَضَاعَفْتَ فِيْهِ مِنَ الْاِيْمَانِ وَفَرَضْتَ فِيْهِ مِنَ
الصِّيَامِ وَرَغَّبْتَ فِيْهِ مِنَ الْقِيَامِ وَاَجْلَلْتَ فِيْهِ
مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِيْ هِيَ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ
اٰثَرْتَنَا بِهِ عَلٰى سَآئِرِ الْاُمَمِ وَاصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ
دُوْنَ اَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِاَمْرِكَ نَهَارَهُ وَقُمْنَا
بِعَوْنِكَ لَيْلَهُ مُتَعَرِّضِيْنَ بِصِيَامِهِ وَقِيَامِهِ لِمَا
عَرَّضْتَنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسَبَّبْنَا اِلَيْهِ مِنْ مَثُوْبَتِكَ
وَاَنْتَ الْمَلِيُّ بِمَا رُغِبَ فِيْهِ اِلَيْكَ الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ

от Твоята щедрост, и Близкия до онзи, който се стреми към Твоята близост.

22. Този месец зае в нас мястото на възхвала, придружи ни като благочестив другар и ни даде да спечелим най-добрата печалба на световете. После той се раздели с нас при изпълването на времето си, приключването на срока си и постигането на броя си.

23. Затова ние се сбогуваме с него както се сбогуваме с някого, чиято раздяла е мъчителна за нас, чието напускане ще ни угрижи и изпълни със самота и когото следваме заради опазването на залога, зачитането на неприкосновеността и осъществяването на правото. Затова ние казваме: Мир на теб, о, ти, най-велик месец на Аллах, о, ти, празник на Неговите приятели *дулия!*

24. Мир на теб, о, най-благороден спътник сред времената, о, най-добър месец в дните и часовете!

25. Мир на теб, месец, в който надеждите се приближиха и добрите дела се разпространиха!

26. Мир на теб, другар, чиято стойност е велика в негово присъствие и чието отсъствие е болезнено, когато отсъства, ти си желан и раздялата с теб е страдание!

27. Мир на теб, приятел, който с идването си възрадва и така ощастливи.

مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيْبُ اِلٰى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَكَ ﴿۲۳﴾ وَقَدْ
اَقَامَ فِيْنَا هٰذَا الشَّهْرُ مَقَامَ حَمْدٍ وَصَحِبَنَا صُحْبَةَ
مَبْرُوْرٍ وَاَرْبَحَنَا اَفْضَلَ اَرْبَاحِ الْعَالَمِيْنَ ثُمَّ قَدْ
فَارَقَنَا عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهٖ وَانْقِطَاعِ مُدَّتِهٖ وَوَفَآءِ
عَدَدِهٖ ﴿۲۳﴾ فَنَحْنُ مُوَدِّعُوْهُ وِدَاعَ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهٗ عَلَيْنَا
وَغَمَّنَا وَاَوْحَشَنَا انْصِرَافُهٗ عَنَّا وَلَزِمَنَا لَهُ الذِّمَامُ
الْمَحْفُوْظُ وَالْحُرْمَةُ الْمَرْعِيَّةُ وَالْحَقُّ الْمَقْضِيُّ
فَنَحْنُ قَآئِلُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللّٰهِ الْاَكْبَرَ
وَيَا عِيْدَ اَوْلِيَآئِهٖ ﴿۲۴﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَكْرَمَ مَصْحُوْبٍ
مِنَ الْاَوْقَاتِ وَيَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْاَيَّامِ وَالسَّاعَاتِ
﴿۲۵﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ قَرُبَتْ فِيْهِ الْاٰمَالُ وَ
نُشِرَتْ فِيْهِ الْاَعْمَالُ ﴿۲۶﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ قَرِيْنٍ
جَلَّ قَدْرُهٗ مَوْجُوْدًا وَاَفْجَعَ فَقْدُهٗ مَفْقُوْدًا وَمَرْجُوٍّ اَلَمَ
فِرَاقُهٗ ﴿۲۷﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ اَلِيْفٍ اٰنَسَ مُقْبِلًا فَسَرَّ

а с отминаването си остави самота и така измъчи!
28. Мир на теб, сподвижник, при когото сърцата омекват и греховете намаляват!
29. Мир на теб, помощник, който подкрепи срещу сатаната, и спътник, който облекчи пътищата на добротворството!
30. Мир на теб! Колко много са в теб свободните в Аллах! Колко щастливи са в теб онези, които спазиха неприкосновеността ти!
31. Мир на теб! Как заличаваш ти греховете! Как покриваш ти разните недъзи!
32. Мир на теб! Колко дълъг си ти за грешниците! Колко тържествен си в гърдите на вярващите!
33. Мир на теб, месец, на когото дните не могат да съперничат!
34. Мир на теб, месец, който е мир във всяко нещо!
35. Мир на теб, чието спътничество не е неприятно, чието съпровождане не е ненавистно!
36. Мир на теб, както ти дойде при нас с благословии и ни изми от нечистотата на греховете!
37. Мир на теб, с когото не се сбогуват с отегчение, нито изоставят твоето постене с досада!
38. Мир на теб,

وَاَوْحَشَ مُنْقَضِيًا فَمَضَّ ﴿۲۸﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مُجَاوِرٍ
رَقَّتْ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَقَلَّتْ فِيْهِ الذُّنُوْبُ ﴿۲۹﴾ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرٍ اَعَانَ عَلَى الشَّيْطَانِ وَصَاحِبٍ
سَهَّلَ سُبُلَ الْاِحْسَانِ ﴿۳۰﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا اَكْثَرَ
عُتَقَآءَ اللّٰهِ فِيْكَ وَمَا اَسْعَدَ مَنْ رَعٰى حُرْمَتَكَ
بِكَ ﴿۳۱﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اَمْحَاكَ لِلذُّنُوْبِ
وَاَسْتَرَكَ لِاَنْوَاعِ الْعُيُوْبِ ﴿۳۲﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا
كَانَ اَطْوَلَكَ عَلَى الْمُجْرِمِيْنَ وَاَهْيَبَكَ فِيْ صُدُوْرِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۳﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ لَا تُنَافِسُهُ
الْاَيَّامُ ﴿۳۴﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ هُوَ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ
﴿۳۵﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ كَرِيْهِ الْمُصَاحَبَةِ وَلَا ذَمِيْمِ
الْمُلَابَسَةِ ﴿۳۶﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ كَمَا وَفَدْتَ عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ
وَغَسَلْتَ عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيْٓئَاتِ ﴿۳۷﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ
مُوَدَّعٍ بَرَمًا وَلَا مَتْرُوْكٍ صِيَامُهُ سَاَمًا ﴿۳۸﴾ اَلسَّلَامُ

когото търсят преди твоето време, за когото тъгуват преди отминаването ти!

39. Мир на теб! Колко много зло беше премахнато от нас чрез теб! Колко много добро бе излято върху нас чрез теб!

40. Мир на теб и на Нощта на Могъществото, *която е по-добра от хиляда месеца!* [190]

41. Мир на теб! Колко много жадувахме за теб вчера! Колко силно ще копнеем по теб утре!

42. Мир на теб и на твоето изобилие, от което бяхме лишени, и на твоите отминали благодати, които ни бяха отнети!

43. О, Аллах, ние сме хората на този месец, с който Ти ни почете и за когото ни даде сполука с Твоята благост, докато своеволните са в неведение за времето му и са лишени от изобилието му заради своеволието си.

44. Ти си Покровителя на знанието за него, с което Ти ни предпочете, и на неговата *сунна*, към която ни напъти. И с дадената от теб сполука ние се заехме с постенето и отслужването на молитва през него, но недостатъчно и изпълнихме малко от многото.

45. О, Аллах, славим Теб, самопризнавайки злосторството и признавайки погубването, и за Теб е в сърцата ни твърдото покаяние

عَلَيْكَ مِنْ مَطْلُوْبٍ قَبْلَ وَقْتِهٖ وَمَحْزُوْنٍ عَلَيْهِ
قَبْلَ فَوْتِهٖ ﴿۳۹﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوْٓءٍ صُرِفَ بِكَ
عَنَّا وَكَمْ مِنْ خَيْرٍ اُفِيْضَ بِكَ عَلَيْنَا ﴿۴۰﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلٰى لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِيْ هِيَ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ
﴿۴۱﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اَحْرَصَنَا بِالْاَمْسِ عَلَيْكَ
وَاَشَدَّ شَوْقَنَا غَدًا اِلَيْكَ ﴿۴۲﴾ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى
فَضْلِكَ الَّذِيْ حُرِمْنَاهُ وَعَلٰى مَاضٍ مِنْ بَرَكَاتِكَ
سُلِبْنَاهُ ﴿۴۳﴾ اَللّٰهُمَّ اِنَّا اَهْلُ هٰذَا الشَّهْرِ الَّذِيْ شَرَّفْتَنَا
بِهٖ وَوَفَّقْتَنَا بِمَنِّكَ لَهُ حِيْنَ جَهِلَ الْاَشْقِيَآءُ وَقْتَهُ
وَحُرِمُوْا لِشَقَآئِهِمْ فَضْلَهُ ﴿۴۴﴾ اَنْتَ وَلِيُّ مَا اَثَرْتَنَا بِهٖ مِنْ
مَعْرِفَتِهٖ وَهَدَيْتَنَا لَهُ مِنْ سُنَّتِهٖ وَقَدْ تَوَلَّيْنَا
بِتَوْفِيْقِكَ صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ عَلٰى تَقْصِيْرٍ وَاَدَّيْنَا فِيْهِ
قَلِيْلًا مِنْ كَثِيْرٍ ﴿۴۵﴾ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ اِقْرَارًا بِالْاِسَآئَةِ
وَاعْتِرَافًا بِالْاِضَاعَةِ وَلَكَ مِنْ قُلُوْبِنَا عَقْدُ النَّدَمِ

и от езиците искреното извинение. Затова възнагради ни въпреки небрежността, която ни сполетя през този месец, с награда, чрез която да достигнем желаното изобилие в него и да придобием с нея разнообразие от жадуваните му припаси!

46. Потвърди за нас Твоята прошка за това, че в този месец недостатъчно сме Ти отдавали Твоето право и стори предстоящото от нашия живот да достигне следващия месец рамадан! А когато Ти ни сториш да го достигнем, то помогни ни да се заемем с богослужение, за каквото Ти си достоен, предопредели ни да му засвидетелстваме подчиние-то, което заслужава, и отреди за нас от праведните дела онова, което ще бъде пределът на Твоето право в тези два от месеците на времето[191].

47. О, Аллах, колкото до малките и големите грехове, които сме извършили през този наш месец, или простъпките, в които сме изпаднали, или прегрешенията, които сме добили в него умишлено или поради забрава, онеправдавайки себе си или нарушавайки в него неприкосновеността на другиго, то благослови Мухаммад и семейството му, покрий ни с Твоето покривало, прости ни с Твоята прошка и не ни изправяй в него

وَمِنْ اَلْسِنَتِنَا صِدْقَ الْاِعْتِذَارِ فَاْجُرْنَا عَلٰى مَا اَصَابَنَا
فِيْهِ مِنَ التَّفْرِيْطِ اَجْرًا نَسْتَدْرِكُ بِهِ الْفَضْلَ الْمَرْغُوْبَ
فِيْهِ وَنَعْتَاضُ بِهِ مِنْ اَنْوَاعِ الذُّخْرِ الْمَحْرُوْصِ عَلَيْهِ
۴۴ وَاَوْجِبْ لَنَا عُذْرَكَ عَلٰى مَا قَصَّرْنَا فِيْهِ مِنْ حَقِّكَ
وَاَبْلِغْ بِاَعْمَارِنَا مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
الْمُقْبِلِ فَاِذَا بَلَّغْتَنَاهُ فَاَعِنَّا عَلٰى تَنَاوُلِ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ
مِنَ الْعِبَادَةِ وَاَدِّنَا اِلَى الْقِيَامِ بِمَا يَسْتَحِقُّهُ مِنَ الطَّاعَةِ
وَاَجْرِلَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا يَكُوْنُ دَرَكًا لِحَقِّكَ فِى
الشَّهْرَيْنِ مِنْ شُهُوْرِ الدَّهْرِ ۴۵ اَللّٰهُمَّ وَمَا الْمَنَنَّا بِهِ
فِىْ شَهْرِنَا هٰذَا مِنْ لَمَمٍ اَوْ اِثْمٍ اَوْ وَاقَعْنَا فِيْهِ مِنْ
ذَنْبٍ وَاكْتَسَبْنَا فِيْهِ مِنْ خَطِيْئَةٍ عَلٰى تَعَمُّدٍ مِنَّا اَوْ
عَلٰى نِسْيَانٍ ظَلَمْنَا فِيْهِ اَنْفُسَنَا اَوِ انْتَهَكْنَا بِهِ
حُرْمَةً مِنْ غَيْرِنَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاسْتُرْنَا
بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تَنْصِبْنَا فِيْهِ

пред очите на злорадстващите, не простирай срещу нас през него езиците на порицаващите и ни използвай в онова, което ще намали и изкупи това, което Ти си порицал у нас през него, чрез Твоето неизчерпаемо съчувствие и Твоето ненамаляващо изобилие!

48. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му, поправи бедата ни чрез нашия месец[192], благослови ни в деня на нашия празник и разговяването ни, стори го най-добрия ден, преминал над нас, най-сдобиващия с прошка и най-изличаващия грехове, и опрости ни греховете - и скритите, и явните!

49. О, Аллах, с отлющването на този месец отлющи от нас нашите грехове и с неговото излизане ни изведи от злодеянията ни, стори ни измежду най-ощастливените с него хора, най-изобилните по дял в него и с най-пълна част от него!

50. О, Аллах, а този, който съблюдава този месец, както трябва да се съблюдава, и спазва неприкосновеността му, както трябва да се спазва, придържа се към границите му, както трябва да се придържа, бои се от греховете си, както трябва да се бои, или се приближава към Теб с близост, която предпоставя Твоето удовлетворение от него или предизвиква Твоята милост

لِاَعْيُنِ الشَّامِتِيْنَ وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيْهِ اَلْسُنَ
الطَّاعِنِيْنَ وَاسْتَعْمِلْنَا بِمَا يَكُوْنُ حِطَّةً وَكَفَّارَةً لِمَا
اَنْكَرْتَ مِنَّا فِيْهِ بِرَأْفَتِكَ الَّتِيْ لَا تَنْفَدُ وَفَضْلِكَ
الَّذِيْ لَا يَنْقُصُ ۴۸ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَ
اجْبُرْ مُصِيْبَتَنَا بِشَهْرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِيْ يَوْمِ عِيْدِنَا وَ
فِطْرِنَا وَاجْعَلْهُ مِنْ خَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْنَا اَجْلَبِهٖ لِعَفْوٍ
وَاَمْحَاهُ لِذَنْبٍ وَاغْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ ذُنُوْبِنَا وَمَا
عَلَنَ ۴۹ اَللّٰهُمَّ اسْلَخْنَا بِانْسِلَاخِ هٰذَا الشَّهْرِ مِنْ
خَطَايَانَا وَاَخْرِجْنَا بِخُرُوْجِهٖ مِنْ سَيِّئَاتِنَا وَاجْعَلْنَا
مِنْ اَسْعَدِ اَهْلِهٖ بِهٖ وَاَجْزَلِهِمْ قِسْمًا فِيْهِ وَاَوْفَرِهِمْ
حَظًّا مِنْهُ ۵۰ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ رَعٰى هٰذَا الشَّهْرَ حَقَّ
رِعَايَتِهٖ وَحَفِظَ حُرْمَتَهٗ حَقَّ حِفْظِهَا وَقَامَ بِحُدُوْدِهٖ
حَقَّ قِيَامِهَا وَاتَّقٰى ذُنُوْبَهٗ حَقَّ تُقَاتِهَا اَوْ تَقَرَّبَ
اِلَيْكَ بِقُرْبَةٍ اَوْجَبَتْ رِضَاكَ لَهٗ وَعَطَفَتْ رَحْمَتَكَ

към него, дари ни колкото на него от Твоето богатство и ни дай многократно по толкова от Твоята щедрост, защото Твоето изобилие не секва, Твоите съкровищници не намаляват, а се препълват, запасите от Твоето добротворство не се изчерпват и когато Ти даваш, даваш с наслада!

51. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството му и отреди за нас награди колкото на онези, които са спазвали в този месец постенето или са Ти се покланяли през него до Деня на възкресението!

52. О, Аллах, в деня на нашето разговяване, който Ти си сторил да е празник и веселие за вярващите и събиране и единение за хората на Твоята вяра срещу всеки грях, който сме съгрешили, или злодеяние, което сме сторили отнапред, или зломислие, което сме затаили, ние се покайваме пред Теб с покаянието на онзи, който не възнамерява да се върне към грях и след това не се завръща към прегрешение - искрено покаяние, очистено от съмнението и колебанието. Затова приеми го от нас, бъди доволен от нас и ни утвърди в него!

53. О, Аллах, дари ни със страха от заплашващото наказание и копнежа по обещаната награда, така че да намерим насладата в онова, за което Те умоляваме, и горестта от онова, от което търсим убежище в Теб![193]

عَلَيْهِ فَهَبْ لَنَا مِثْلَهُ مِنْ وُجْدِكَ وَاَعْطِنَا اَضْعَافَهُ
مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيْضُ وَاِنَّ خَزَآئِنَكَ
لَا تَنْقُصُ بَلْ تَفِيْضُ وَاِنَّ مَعَادِنَ اِحْسَانِكَ لَا تَفْنٰى
وَاِنَّ عَطَآئَكَ لَلْعَطَاءُ الْمُهَنَّا ۝۵۱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَاكْتُبْ لَنَا مِثْلَ اُجُوْرِ مَنْ صَامَهُ اَوْ تَعَبَّدَ
لَكَ فِيْهِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝۵۲ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَتُوْبُ اِلَيْكَ
فِيْ يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِيْ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ عِيْدًا وَّسُرُوْرًا
وَّلِاَهْلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَّمُحْتَشَدًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْنَاهُ
اَوْ سُوْٓءٍ اَسْلَفْنَاهُ اَوْ خَاطِرِ شَرٍّ اَضْمَرْنَاهُ تَوْبَةَ مَنْ
لَا يَنْطَوِيْ عَلٰى رُجُوْعٍ اِلٰى ذَنْبٍ وَّلَا يَعُوْدُ بَعْدَهَا
فِيْ خَطِيْٓئَةٍ تَوْبَةً نَصُوْحًا خَلَصَتْ مِنَ الشَّكِّ وَالْاِرْتِيَابِ
فَتَقَبَّلْهَا مِنَّا وَارْضَ عَنَّا وَثَبِّتْنَا عَلَيْهَا ۝۵۳ اَللّٰهُمَّ
ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ الْوَعِيْدِ وَشَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُوْدِ
حَتّٰى نَجِدَ لَذَّةَ مَا نَدْعُوْكَ بِهٖ وَكَاْبَةَ مَا نَسْتَجِيْرُكَ مِنْهُ

54. И ни стори при Теб сред разкайващите се, тези, на които Ти си вменил да Те възлюбят и чието обръщане към покорството пред Теб Ти си приел[194], о, Най-справедлив от справедливите!

55. О, Аллах, бъди снизходителен към бащите и майките ни и всички хора от нашата религия - онези, които са си отишли, и онези, които са отминали към Деня на възкресението!

56. О, Аллах, благослови Мухаммад, нашия пророк, и семейството му, както си благословил Твоите приближени ангели, благослови него и семейството му, както си благословил Твоите изпратени пророци, благослови него и семейството му, както си благословил Твоите праведни поклонници, и още по-добре от това, о, Господи на световете - с благословия, чиято благодат да ни достигне, чиято полза да ни обхване и чрез която да се отговори на нашето моление! Наистина Ти си Най-щедрия, към Когото отправят желания, Най-способния, на Когото се уповават, Най-даряващия, за Чиято щедрост молят, и *Ти над всяко нещо имаш сила!* [195]

ЧЕТИРИЙСЕТ И ШЕСТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше в деня на разговяването, когато приключеше с молитвите си, ставаше и се обръщаше към кибла, и в петъчен ден:

1. О, Ти, Който има милост към онзи,

۵۴ وَاجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ التَّوَّابِيْنَ الَّذِيْنَ اَوْجَبْتَ
لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقَبِلْتَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ
يَا اَعْدَلَ الْعَادِلِيْنَ ۵۵ اَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ اٰبَآئِنَا وَ
اُمَّهَاتِنَا وَاَهْلِ دِيْنِنَا جَمِيْعًا مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ وَمَنْ
غَبَرَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۵۶ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا
وَاٰلِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى مَلَآئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَنْبِيَآئِكَ الْمُرْسَلِيْنَ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ
وَاَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ صَلٰوةً تَبْلُغُنَا
بَرَكَتُهَا وَيَنَالُنَا نَفْعُهَا وَيُسْتَجَابُ لَهَا دُعَآؤُنَا اِنَّكَ
اَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ اِلَيْهِ وَاَكْفٰى مَنْ تُوُكِّلَ عَلَيْهِ وَ
اَعْطٰى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهٖ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

اَلدُّعَآءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ يَوْمِ الْفِطْرِ اِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلٰوتِهٖ قَامَ قَآئِمًا ثُمَّ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ	السَّادِسُ وَ الْاَرْبَعُوْنَ

към когото рабите нямат милост!
2. О, Ти, Който приема онзи, когото градовете не приемат!
3. О, Ти, Който не презира онези, които имат нужда от Него!
4. О, Ти, Който не разочарова онези, които настояват за Него!
5. О, Ти, Който не удря по челата с отхвърляне людете, проявили наглост към Него!
6. О, Ти, Който подбира най-дребното, което Му е дарено, и благодари за най-нищожното, което е сторено за Него!
7. О, Ти, Който благодари за малкото и възнаграждава с великото!
8. О, Ти, Който се приближава към онзи, който се приближава към Него!
9. О, Ти, Който приканва към Себе Си онзи, който Му обръща гръб!
10. О, Ти, Който не променя благодатта[196] и не се втурва към отмъщението!
11. О, Ти, Който прави добродетелта да даде плод, като я уедрява, и е снизходителен към злодеянието, като го заличава!
12. Надеждите се обърнаха в потребни неща, без да стигнат предела на Твоята щедрост, чашите на молбите се напълниха с прилива на Твоята щедрост и качествата рухнаха, преди да достигнат Твоето описание. Защото на Теб принадлежи най-високата височина над всичко високо и най-славното величие над всяко величие!

وَفِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَقَالَ

① يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ ② وَيَا مَنْ يَقْبَلُ مَنْ لَا تَقْبَلُهُ الْبِلَادُ ③ وَيَا مَنْ لَا يَحْتَقِرُ اَهْلَ الْحَاجَةِ اِلَيْهِ ④ وَيَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ الْمُلِحِّيْنَ عَلَيْهِ ⑤ وَيَا مَنْ لَا يَجْبَهُ بِالرَّدِّ اَهْلَ الدَّالَّةِ عَلَيْهِ ⑥ وَيَا مَنْ يَجْتَبِيْ صَغِيْرَ مَا يُتْحَفُ بِهٖ وَيَشْكُرُ يَسِيْرَ مَا يُعْمَلُ لَهٗ ⑦ وَيَا مَنْ يَشْكُرُ عَلَى الْقَلِيْلِ وَيُجَازِيْ بِالْجَلِيْلِ ⑧ وَيَا مَنْ يَدْنُوْ اِلٰى مَنْ دَنَا مِنْهُ ⑨ وَيَا مَنْ يَدْعُوْ اِلٰى نَفْسِهٖ مَنْ اَدْبَرَ عَنْهُ ⑩ وَيَا مَنْ لَا يُغَيِّرُ النِّعْمَةَ وَلَا يُبَادِرُ بِالنَّقِمَةِ ⑪ وَيَا مَنْ يُثْمِرُ الْحَسَنَةَ حَتّٰى يُنْمِيَهَا وَيَتَجَاوَزُ عَنِ السَّيِّئَةِ حَتّٰى يُعَفِّيَهَا ⑫ اِنْصَرَفَتِ الْاٰمَالُ دُوْنَ مَدٰى كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ وَامْتَلَأَتْ بِفَيْضِ جُوْدِكَ اَوْعِيَةُ الطَّلِبَاتِ وَتَفَسَّخَتْ دُوْنَ بُلُوْغِ نَعْتِكَ الصِّفَاتُ فَلَكَ الْعُلُوُّ الْاَعْلٰى فَوْقَ كُلِّ عَالٍ وَالْجَلَالُ الْاَمْجَدُ فَوْقَ كُلِّ جَلَالٍ ⑬ كُلُّ جَلِيْلٍ

13. Всяко величие пред Теб е малко, всяко достойнство редом до Твоето достойнство е жалко! Тези, които са достигнали другиго, а не Теб, се разочароват, тези, които се предоставят другиму, а не на Теб, губят, тези, които се обвързват с друг, а не с Теб, се затриват и остават немощни тези, които търсят помощ освен онези, които търсят помощ, от Твоето велокодушие!

14. Твоята врата е отворена за желаещите, Твоята щедрост е достъпна за молещите. Твоята помощ е близо до търсещите помощ!

15. Надяващите се не се разочароват от Теб, обричащите се не се отчайват от Твоето даване, търсещите прошка не се жалват от Твоето отмъщение!

16. Твоето препитание се разпростира сред онези, които Ти се противят, Твоето състрадание се изпречва пред онези, които са враждебни към Теб. Твоят обичай е добротворството към злосторниците и Твоят закон е оставянето на престъпващите - дотам, че Твоето търпение ги отклонява от завръщане и Твоето отлагане ги предпазва от прищявка!

17. Ти не прибързваш с тях, за да се завърнат към Твоята повеля, и Ти отлагаш за тях с увереност в пребъдването на Твоето царство и така че онзи, който е от хората на щастието, Ти му го даваш докрай, а който е от хората на злощастието, Ти го изоставяш в него!

عِنْدَكَ صَغِيْرٌ وَكُلُّ شَرِيْفٍ فِيْ جَنْبِ شَرَفِكَ حَقِيْرٌ
خَابَ الْوَافِدُوْنَ عَلٰى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُوْنَ اِلَّا لَكَ
وَضَاعَ الْمُلِمُّوْنَ اِلَّا بِكَ وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُوْنَ اِلَّا مَنِ
انْتَجَعَ فَضْلَكَ ⑭ بَابُكَ مَفْتُوْحٌ لِلرَّاغِبِيْنَ وَجُوْدُكَ
مُبَاحٌ لِلسَّآئِلِيْنَ وَاِغَاثَتُكَ قَرِيْبَةٌ مِنَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ
⑮ لَا يَخِيْبُ مِنْكَ الْاٰمِلُوْنَ وَلَا يَيْأَسُ مِنْ عَطَآئِكَ
الْمُتَعَرِّضُوْنَ وَلَا يَشْقٰى بِنَقِمَتِكَ الْمُسْتَغْفِرُوْنَ
⑯ رِزْقُكَ مَبْسُوْطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ
لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْمُسِيْئِيْنَ وَ
سُنَّتُكَ الْاِبْقَآءُ عَلَى الْمُعْتَدِيْنَ حَتّٰى لَقَدْ غَرَّتْهُمْ
اَنَاتُكَ عَنِ الرُّجُوْعِ وَصَدَّهُمْ اِمْهَالُكَ عَنِ النُّزُوْعِ
⑰ وَاِنَّمَا تَاَنَّيْتَ بِهِمْ لِيَفِيْئُوْا اِلٰى اَمْرِكَ وَاَمْهَلْتَهُمْ
ثِقَةً بِدَوَامِ مُلْكِكَ فَمَنْ كَانَ مِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ
خَتَمْتَ لَهُ بِهَا وَمَنْ كَانَ مِنْ اَهْلِ الشَّقَاوَةِ خَذَلْتَهُ

18. Всички те отиват към Твоето отсъждане и делата им отвеждат към Твоята повеля; Твоята власт не отслабва чрез удължаването на времето им, Твоето доказателство не се опровергава чрез отказа от подгонването им.
19. Твоят довод е установен и неопровержим. Твоята власт е утвърдена и непреходна. Горко завинаги на оногова, който се е отклонил от Теб, обезкуражаваща несполука за оногова, който е разочарован от Теб, и най-злощастно злощастие за оногова, който е подмамен встрани от Теб!
20. Колко много ще пребивава той в Твоето мъчение! Колко дълго той ще престоява в Твоето наказание! Колко далеч е от избавлението неговият край! Колко отчаян ще е той за лесния изход! Това е справедливостта в Твоето отсъждане, с което Ти не го онеправдаваш, и това е безпристрастието в Твоето решение, с което Ти не си несправедлив към него!
21. Ти подкрепи доводите, изпита извиненията, отправи заплахите, прояви мекота в окуражаването, приведе примерите, удължи забавянето - Ти отложи, а можеше да ускориш, Ти забави, а си пълен с изпреварване!
22. Твоето забавяне не е безсилие.

لَهَا ﴿۱۸﴾ كُلُّهُمْ صَائِرُونَ إِلَىٰ حُكْمِكَ وَأُمُورُهُمْ آئِلَةٌ
إِلَىٰ أَمْرِكَ لَمْ يَهِنْ عَلَىٰ طُولِ مُدَّتِهِمْ سُلْطَانُكَ
وَلَمْ يَدْحَضْ لِتَرْكِ مُعَاجَلَتِهِمْ بُرْهَانُكَ ﴿۱۹﴾ حُجَّتُكَ
قَائِمَةٌ لَا تُدْحَضُ وَسُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ
فَالْوَيْلُ الدَّائِمُ لِمَنْ جَنَحَ عَنْكَ وَالْخَيْبَةُ الْخَاذِلَةُ
لِمَنْ خَابَ مِنْكَ وَالشَّقَاءُ الْأَشْقَىٰ لِمَنِ اغْتَرَّ بِكَ
﴿۲۰﴾ مَا أَكْثَرَ تَصَرُّفَهُ فِي عَذَابِكَ وَمَا أَطْوَلَ تَرَدُّدَهُ فِي
عِقَابِكَ وَمَا أَبْعَدَ غَايَتَهُ مِنَ الْفَرَجِ وَمَا أَقْنَطَهُ
مِنْ سُهُولَةِ الْمَخْرَجِ عَدْلًا مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ
وَإِنْصَافًا مِنْ حُكْمِكَ لَا تَحِيفُ عَلَيْهِ ﴿۲۱﴾ فَقَدْ ظَاهَرَتِ
الْحُجَجَ وَأَبْلَيْتَ الْأَعْذَارَ وَقَدْ تَقَدَّمْتَ بِالْوَعِيدِ
وَتَلَطَّفْتَ فِي التَّرْغِيبِ وَضَرَبْتَ الْأَمْثَالَ وَأَطَلْتَ
الْإِمْهَالَ وَأَخَّرْتَ وَأَنْتَ مُسْتَطِيعٌ لِلْمُعَاجَلَةِ وَ
تَأَنَّيْتَ وَأَنْتَ مَلِيٌّ بِالْمُبَادَرَةِ ﴿۲۲﴾ لَمْ تَكُنْ أَنَاتُكَ عَجْزًا

нито Твоето отсрочване - слабост, нито Твоето въздържание - небрежност, нито Твоето чакане - угодничество! То е за да бъде Твоят довод по-убедителен, Твоята щедрост - по-съвършена, Твоето добротворство - по-пълно, Твоята благодат - по-цялостна! Всичко това е било и продължава да бъде, то е и винаги ще бъде.

23. Твоят довод е по-велик от това да бъде описван в съвкупността си, Твоята слава е по-възвишена от това да бъде ограничавана със същността си, Твоята благодат е по-изобилна от това да бъде изчислена в цялостта си, Твоето добротворство е по-изобилно от това да се отдава благодарност за най-малкото от него!

24. Безмълвието ме е направило неспособен да Те възхвалявам, въздържанието ме е сторило безсилен да Те прославям и най-много да призная немощта - не поради нежелание, о, Боже мой, а поради невъзможност.

25. Ето ме, стремя се към Теб, приближавайки, и Те моля за добра подкрепа. Затова благослови Мухаммад и семейството му, чуй безмълвната ми молба, откликни на молението ми, не запечатвай деня ми с моето разочарование, не ме удряй по челото, отхвърляйки моята молитва, и стори достойно тръгването ми от Теб и завръщането ми при Теб!

وَلَا اِمْهَالُكَ وَهْنًا وَلَا اِمْسَاكُكَ غَفْلَةً وَ
لَا انْتِظَارُكَ مُدَارَاةً بَلْ لِتَكُوْنَ حُجَّتُكَ اَبْلَغَ وَ
كَرَمُكَ اَكْمَلَ وَاِحْسَانُكَ اَوْفٰى وَنِعْمَتُكَ اَتَمَّ
كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ وَهُوَ كَآئِنٌ وَلَا تَزَالُ
(۲۳) حُجَّتُكَ اَجَلُّ مِنْ اَنْ تُوْصَفَ بِكُلِّهَا وَمَجْدُكَ اَرْفَعُ
مِنْ اَنْ يُحَدَّ بِكُنْهِهٖ وَنِعْمَتُكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ تُحْصٰى
بِاَسْرِهَا وَاِحْسَانُكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ تُشْكَرَ عَلٰى اَقَلِّهٖ
(۲۴) وَقَدْ قَصَّرَنِيَ السُّكُوْتُ عَنْ تَحْمِيْدِكَ وَفَهَّهَنِيَ
الْاِمْسَاكُ عَنْ تَمْجِيْدِكَ وَقُصَارٰى الْاِقْرَارُ بِالْحُسُوْرِ
لَا رَغْبَةً يَا اِلٰهِيْ بَلْ عَجْزًا (۲۵) فَهَا اَنَا ذَا اُؤَمِّلُكَ
بِالْوِفَادَةِ وَاَسْاَلُكَ حُسْنَ الرِّفَادَةِ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَاسْمَعْ نَجْوَايَ وَاسْتَجِبْ دُعَآئِيْ وَلَا تَخْتِمْ
يَوْمِيْ بِخَيْبَتِيْ وَلَا تَجْبَهْنِيْ بِالرَّدِّ فِيْ مَسْاَلَتِيْ وَاَكْرِمْ
مِنْ عِنْدِكَ مُنْصَرَفِيْ وَاِلَيْكَ مُنْقَلَبِيْ اِنَّكَ غَيْرُ

Наистина Ти не си притеснен от онова, което Ти желаеш, нито си неспособен за онова, за което Ти си помолен! *Ти над всяко нещо имаш сила*[197] и няма мощ и няма сила, освен при Аллах, Превисокия, Превеликия![198]

ЧЕТИРИЙСЕТ И СЕДМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше в деня на Арафа:[199]

1. *Слава на Аллах, Господа на световете!* [200]

2. О, Аллах, на Теб принадлежи славата! Създателю на небесата и на земята! Владетелю на великолепието и щедростта! Господи на господарите! Боже на всеки обожаващ! Творецо на всяко творение! Наследнико на всяко нещо[201], на Когото няма подобен[202], и знанието за нищо не Му убягва[203], и Той всяко нещо обгръща[204] и Той всяко нещо наблюдава[205].

3. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Единия, Единствения, Безподобния, Неповторимия.

4. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Прещедрия, Щедродаряващия, Превеликия, Възвеличавания, Великолепния, Превеликолепния.

5. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Превисокия, Извисения, Силния в мощта.

6. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Всемилостивия, Премилосърдния, Всезнаещия, Премъдрия.

7. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Всечуващия, Всевиждащия,

ضَائِقٍ بِمَا تُرِيْدُ وَلَا عَاجِزٍ عَمَّا تُسْأَلُ وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ

اَلدُّعَاءُ السَّابِعُ وَالْأَرْبَعُوْنَ | وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ يَوْمِ عَرَفَةَ

① اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ② اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيْعَ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ رَبَّ
الْأَرْبَابِ وَإِلٰهَ كُلِّ مَأْلُوْهٍ وَخَالِقَ كُلِّ مَخْلُوْقٍ وَ
وَارِثَ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَلَا يَعْزُبُ عَنْهُ
عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيْطٌ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيْبٌ
③ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ
الْمُتَفَرِّدُ ④ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيْمُ
الْمُتَكَرِّمُ الْعَظِيْمُ الْمُتَعَظِّمُ الْكَبِيْرُ الْمُتَكَبِّرُ ⑤ وَأَنْتَ
اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ الشَّدِيْدُ الْمِحَالِ
⑥ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ الْعَلِيْمُ
الْحَكِيْمُ ⑦ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ

Прастария, Известения.
8. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Прещедрия, Най-щедрия, Пребъдващия, Най-пребъдващия.
9. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Първия преди всеки един, Последния след всяко число.
10. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Близкия в Своята извисеност, Превисокия в Своята близост.
11. Ти си Аллах, няма бог освен Теб, Притежателя на сиянието и възхвалата, величието и славата.
12. Ти си Аллах, няма бог, освен Теб, Който сътвори нещата без корен, оформи това, което оформи без пример, и сътвори сътворените неща без подража-ние.
13. Ти си, Който си премерил всяко нещо с точна мяра[206], облекчил си всяко нещо с облекчение[207] и си устроил онова, което е под Теб, с устройване[208]
14. Ти си, Когото никой съдружител не е подкрепил в Твоето творение, нито помощник е подпомогнал в Твоята повеля. Ти нямаш свидетел, нито равен.
15. Ти си, Който пожела, и каквото Ти пожела, е неотменно, Който отреди и каквото Ти отреди, е справедливо, Който отсъди, и каквото Ти отсъди, е право.

الْقَدِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝۸ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَرِيْمُ
الْاَكْرَمُ الدَّآئِمُ الْاَدْوَمُ ۝۹ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْاَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْاٰخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ ۝۱۰ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الدَّانِيْ فِيْ عُلُوِّهٖ وَالْعَالِيْ فِيْ دُنُوِّهٖ
۝۱۱ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ذُو الْبَهَآءِ وَالْمَجْدِ وَ
الْكِبْرِيَآءِ وَالْحَمْدِ ۝۱۲ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الَّذِيْ اَنْشَاْتَ الْاَشْيَآءَ مِنْ غَيْرِ سِنْخٍ وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ
مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ بِلَا احْتِذَآءٍ
۝۱۳ اَنْتَ الَّذِيْ قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيْرًا وَيَسَّرْتَ
كُلَّ شَيْءٍ تَيْسِيْرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُوْنَكَ تَدْبِيْرًا ۝۱۴ اَنْتَ
الَّذِيْ لَمْ يُعِنْكَ عَلٰى خَلْقِكَ شَرِيْكٌ وَلَمْ يُوَازِرْكَ
فِيْ اَمْرِكَ وَزِيْرٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ وَلَا نَظِيْرٌ
۝۱۵ اَنْتَ الَّذِيْ اَرَدْتَ فَكَانَ حَتْمًا مَا اَرَدْتَ وَقَضَيْتَ
فَكَانَ عَدْلًا مَا قَضَيْتَ وَحَكَمْتَ فَكَانَ نِصْفًا مَا

16. Ти си, Когото никое пространство не може да обеме, пред Чиято власт никоя власт не е устояла, и Когото нито доказателство, нито обяснение е обезсилило.

17. Ти си, Който си преброил всичко по брой, сторил си за всяко нещо срок и всяко нещо си премерил.

18. Ти си, пред Чиято Самосъщност въображенията са немощни, Чието качество проумяванията са безсилни да проумеят и до мястото на Чието пребиваване[210] погледите не достигат.

19. Ти си, Който нямаш граници, за да бъдеш ограничен, не си оприличаван, за да бъдеш открит, не си раждал, за да бъдеш роден[211].

20. Ти си, при Когото няма противоположност, за да Ти се противопостави, Който няма подобен, за да Те превъзхожда, нито равен, за да Ти противостои.

21. Ти си, Който започна, изнамери, създаде, сътвори и стори добре всичко, което стори.

22. Пречист си Ти! Колко великолепно е Твоето положение! Колко високо е Твоето място сред местата! Колко прям е Твоят разграничител! [212]

23. Пречист си Ти! Преблагия - колко благ си Ти! Състрадателния - колко състрадателен си Ти!

حَكَمْتَ ﴿۱۶﴾ اَنْتَ الَّذِیْ لَایَحْوِیْكَ مَكَانٌ وَلَمْ یَقُمْ
لِسُلْطَانِكَ سُلْطَانٌ وَلَمْ یُعِیْكَ بُرْهَانٌ وَلَابَیَانٌ
﴿۱۷﴾ اَنْتَ الَّذِیْ اَحْصَیْتَ كُلَّ شَیْءٍ عَدَدًا وَجَعَلْتَ
لِكُلِّ شَیْءٍ اَمَدًا وَقَدَّرْتَ كُلَّ شَیْءٍ تَقْدِیْرًا ﴿۱۸﴾ اَنْتَ
الَّذِیْ قَصُرَتِ الْاَوْهَامُ عَنْ ذَاتِیَّتِكَ وَعَجَزَتِ
الْاَفْهَامُ عَنْ كَیْفِیَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِكِ الْاَبْصَارُ مَوْضِعَ
اَیْنِیَّتِكَ ﴿۱۹﴾ اَنْتَ الَّذِیْ لَاتَعْدُدُ فَتَكُوْنَ مَحْدُوْدًا وَلَمْ
تُمَثَّلْ فَتَكُوْنَ مَوْجُوْدًا وَلَمْ تَلِدْ فَتَكُوْنَ مَوْلُوْدًا ﴿۲۰﴾ اَنْتَ
الَّذِیْ لَاضِدَّ مَعَكَ فَیُعَانِدَكَ وَلَاعِدْلَ لَكَ فَیُكَاثِرَكَ
وَلَانِدَّ لَكَ فَیُعَارِضَكَ ﴿۲۱﴾ اَنْتَ الَّذِیْ ابْتَدَعَ وَ
اخْتَرَعَ وَاسْتَحْدَثَ وَابْتَدَعَ وَاَحْسَنَ صُنْعَ مَاصَنَعَ
﴿۲۲﴾ سُبْحَانَكَ مَااَجَلَّ شَأْنَكَ وَاَسْنٰى فِی الْاَمَاكِنِ
مَكَانَكَ وَاَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَكَ ﴿۲۳﴾ سُبْحَانَكَ
مِنْ لَطِیْفٍ مَااَلْطَفَكَ وَرَؤُوْفٍ مَااَرْءَفَكَ وَ

Премъдрия - колко знаещ си Ти!

24. Пречист си Ти! Всевластния - колко неотразим си Ти! Щедрия - колко всеобхватен си Ти! Превисокия - колко извисен си Ти! Притежателя на сиянието и възхвалата, величието и славата!

25. Пречист си Ти! Ти си прострял ръката Си с благата и от Теб е станало известно напътствието, така че който Те потърси по религиозно или мирско дело, ще Те намери!

26. Пречист си Ти! Който преминава в Твоето знание, Ти се подчинява, всичко под Твоя Трон се смирява пред Твоето величие и всяко едно от Твоите творения Те следва в покорство.

27. Пречист си Ти! Ти си неосезаем, недоловим, недосегаем, неизкушен, неотстраним, ненадминат, несравним, неоспорим, ненадхитрен, незаблуден.

28. Пречист си Ти! Твоят път е гладка земя, Твоята повеля е вярно напътствие и Ти си жив, крепител.

29. Пречист си Ти! Твоето слово е повелително, Твоето отсъждане е неотменимо, Твоето желание е решително.

30. Пречист си Ти! Няма кой да отхвърли Твоята воля, няма кой да промени Твоите думи[213].

31. Пречист си Ти! Ослепяващия в знаменията, Сътворяващия небесата, Създаващия душите!

32. Слава на Теб - слава, която ще пребъде с Твоето пребъдване!

حَكِيْمٍ مَا اَعْرَفَكَ ﴿۲۴﴾ سُبْحَانَكَ مِنْ مَلِيْكٍ مَا اَمْنَعَكَ
وَجَوَادٍ مَا اَوْسَعَكَ وَرَفِيْعٍ مَا اَرْفَعَكَ ذُو الْبَهَآءِ
وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَآءِ وَالْحَمْدِ ﴿۲۵﴾ سُبْحَانَكَ بَسَطْتَ بِالْخَيْرَاتِ
يَدَكَ وَعُرِفَتِ الْهِدَايَةُ مِنْ عِنْدِكَ فَمَنِ الْتَمَسَكَ
لِدِيْنٍ اَوْ دُنْيَا وَجَدَكَ ﴿۲۶﴾ سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مَنْ جَرٰى
فِيْ عِلْمِكَ وَخَشَعَ لِعَظَمَتِكَ مَا دُوْنَ عَرْشِكَ وَ
انْقَادَ لِلتَّسْلِيْمِ لَكَ كُلُّ خَلْقِكَ ﴿۲۷﴾ سُبْحَانَكَ لَا تُحَسُّ وَ
لَا تُجَسُّ وَلَا تُمَسُّ وَلَا تُكَادُ وَلَا تُمَاطُ وَلَا تُنَازَعُ وَلَا
تُجَارٰى وَلَا تُمَارٰى وَلَا تُخَادَعُ وَلَا تُمَاكَرُ ﴿۲۸﴾ سُبْحَانَكَ
سَبِيْلُكَ جَدٌّ وَاَمْرُكَ رَشَدٌ وَاَنْتَ حَيٌّ صَمَدٌ
﴿۲۹﴾ سُبْحَانَكَ قَوْلُكَ حُكْمٌ وَقَضَآؤُكَ حَتْمٌ وَاِرَادَتُكَ
عَزْمٌ ﴿۳۰﴾ سُبْحَانَكَ لَا رَآدَّ لِمَشِيَّتِكَ وَلَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِكَ ﴿۳۱﴾ سُبْحَانَكَ بَاهِرَ الْاٰيَاتِ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ
بَارِئَ النَّسَمَاتِ ﴿۳۲﴾ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا اَبَدُوْمُ بِدَوَامِكَ

33. Слава на Теб - вечна слава чрез Твоята благодат!
34. Слава на Теб - подобаваща на Твоето дело!
35. Слава на Теб - слава, превъзхождаща Твоето удовлетворение!
36. Слава на Теб - слава, с прославата на всеки прославящ и благодарност, непосилна за благодарността на никой благодарящ;
37. слава, която принадлежи единствено на Теб и която води към близост единствено с Теб;
38. слава, която да стори дълговечно първото и да помоли за пребъдването на последното;
39. слава, която се множи с течение на времената и нараства многократно и последователно;
40. слава, която пазителите са безсилни да изчислят и която надхвърля онова, което писарите са изброили в Твоята Книга[214];
41. слава, която съответства на Твоя преславен Трон и е равна на Твоя издигнат Престол;
42. слава, чиято награда при Теб е пълна и чието възмездие надхвърля всяко възмездие;
43. слава, чиято външност съответства на вътрешността ѝ и чиято вътрешност съответства на искреното намерение;
44. слава, с подобна на която никое творение не Те е прославяло, и чието достойнство не знае никой освен Теб;
45. слава, за която се помага на оногова, който се труди да я увеличи, и се подкрепя

(۳۳) وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا بِنِعْمَتِكَ (۳۴) وَلَكَ الْحَمْدُ
حَمْدًا يُوَازِيْ صُنْعَكَ (۳۵) وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَزِيْدُ عَلٰى
رِضَاكَ (۳۶) وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا مَعَ حَمْدِ كُلِّ حَامِدٍ وَ
شُكْرًا يَقْصُرُ عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ (۳۷) حَمْدًا لَا يَنْبَغِيْ اِلَّا
لَكَ وَلَا يُتَقَرَّبُ بِهٖ اِلَّا اِلَيْكَ (۳۸) حَمْدًا يُسْتَدَامُ
بِهِ الْاَوَّلُ وَيُسْتَدْعٰى بِهٖ دَوَامُ الْاٰخِرِ (۳۹) حَمْدًا يَتَضَاعَفُ
عَلٰى كُرُوْرِ الْاَزْمِنَةِ وَيَتَزَايَدُ اَضْعَافًا مُتَرَادِفَةً
(۴۰) حَمْدًا يَعْجِزُ عَنْ اِحْصَآئِهِ الْحَفَظَةُ وَيَزِيْدُ عَلٰى مَا
اَحْصَتْهُ فِيْ كِتَابِكَ الْكَتَبَةُ (۴۱) حَمْدًا يُوَازِنُ عَرْشَكَ
الْمَجِيْدَ وَيُعَادِلُ كُرْسِيَّكَ الرَّفِيْعَ (۴۲) حَمْدًا يَكْمُلُ
لَدَيْكَ ثَوَابُهٗ وَيَسْتَغْرِقُ كُلَّ جَزَآءٍ جَزَآؤُهٗ (۴۳) حَمْدًا
ظَاهِرُهٗ وَفْقٌ لِبَاطِنِهٖ وَبَاطِنُهٗ وَفْقٌ لِصِدْقِ النِّيَّةِ
(۴۴) حَمْدًا لَمْ يَحْمَدْكَ خَلْقٌ مِثْلَهٗ وَلَا يَعْرِفُ اَحَدٌ سِوَاكَ
فَضْلَهٗ (۴۵) حَمْدًا يُعَانُ مَنِ اجْتَهَدَ فِيْ تَعْدِيْدِهٖ وَيُؤَيَّدُ

онзи, който усърдно я въздава;
46. слава, която събира сътворената от Теб слава и подрежда онова, което предстои да сътвориш;
47. слава, дето никоя слава не е по-близо от нея до Твоето слово и никой не е по-славен от онзи, който Те прославя с нея;
48. слава, която чрез Твоята щедрост вменява още повече умножаване и Ти я възнаграждаваш с повече и повече в знак на Твоето могъщество;
49. слава, каквато подобава на щедростта на Твоя Лик и съответства на велоколепието на Твоя блясък!
50. Господи мой, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, знатния, избрания, удостоения, приближения, с Твоите най-достойни благословии, въздай му Твоите най-пълни блаженства, помилвай го с Твоите най-сладостни милости!
51. Господи мой, благослови Мухаммад и семейството му с пречиста благословия, по-пречиста от нея да няма! Благослови го с растяща благословия, по-растяща от нея да няма! Благослови го с удовлетворяваща благословия, над която да няма благословия!
52. Господи мой, благослови Мухаммад и семейството му с благословия, която да го удовлетвори и да увеличи удовлетворението му! Благослови го с благословия, която да удовлетвори Теб и увеличи Твоето удовлетворение от него! И благослови го

مَنْ اَغْرَقَ نَزْعًا فِیْ تَوْفِیَتِهٖ ﴿۴۶﴾ حَمْدًا یَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ
مِنَ الْحَمْدِ وَیَنْتَظِمُ مَا اَنْتَ خَالِقُهٗ مِنْ بَعْدُ ﴿۴۷﴾ حَمْدًا
لَاَحْمَدَ اَقْرَبَ اِلٰی قَوْلِكَ مِنْهُ وَلَا اَحْمَدَ مِمَّنْ یَحْمَدُكَ
بِهٖ ﴿۴۸﴾ حَمْدًا یُوْجِبُ بِكَرَمِكَ الْمَزِیْدَ بِوُفُوْرِهٖ وَتَصِلُهٗ
بِمَزِیْدٍ بَعْدَ مَزِیْدٍ طَوْلًا مِنْكَ ﴿۴۹﴾ حَمْدًا یَجِبُ لِكَرَمِ
وَجْهِكَ وَیُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ ﴿۵۰﴾ رَبِّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ الْمُصْطَفَی الْمُكَرَّمِ الْمُقَرَّبِ اَفْضَلَ
صَلَوٰتِكَ وَبَارِكْ عَلَیْهِ اَتَمَّ بَرَكَاتِكَ وَتَرَحَّمْ
عَلَیْهِ اَمْتَعَ رَحَمَاتِكَ ﴿۵۱﴾ رَبِّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ
صَلٰوةً زَاكِیَةً لَا تَكُوْنُ صَلٰوةٌ اَزْكٰی مِنْهَا وَصَلِّ عَلَیْهِ
صَلٰوةً نَامِیَةً لَا تَكُوْنُ صَلٰوةٌ اَنْمٰی مِنْهَا وَصَلِّ عَلَیْهِ
صَلٰوةً رَاضِیَةً لَا تَكُوْنُ صَلٰوةٌ فَوْقَهَا ﴿۵۲﴾ رَبِّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ صَلٰوةً تُرْضِیْهِ وَتَزِیْدُ عَلٰی رِضَاهُ وَصَلِّ
عَلَیْهِ صَلٰوةً تُرْضِیْكَ وَتَزِیْدُ عَلٰی رِضَاكَ لَهٗ وَصَلِّ

с благословия - единствената от която Ти да бъдеш доволен за него и да виждаш него достоен за нея!

53. Господи мой, благослови Мухаммад и семейството му с благословия, която надхвърля Твоето удовлетворение, и нейната продължителност продължава с Твоето пребъдване, и никога не се изчерпва, както Твоите думи никога не се изчерпват![215]

54. Господи мой, благослови Мухаммад и семейството му с благословия, която обхваща благословиите на Твоите ангели, Твоите пророци, Твоите пратеници и хората, които Ти се подчиняват, обединява благословиите на Твоите раби - Твоите джинове и Твоите люде, и хората, достойни за Твоя отговор, и събира благословиите на всеки един от видовете Твои творения, които Ти си създал и сътворил!

55. Господи мой, благослови него и семейството му с благословия, която обгръща всяка предишна и по-раншна благословия! Благослови него и семейството му с благословия, която удовлетворява Теб и всеки под Теб, и създава от всичко това благословия, с която Ти удвояваш онези благословии в нея и ги умножаваш с отминаването на дните толкова много пъти, колкото само Ти можеш да изброиш!

56. Господи мой, благослови най-добрите хора от неговия Дом, които Ти си избрал за Твоята повеля, сторил си ги ковчежниците на Твоето знание, пазителите на Твоята религия,

عَلَيْهِ صَلٰوةً لَا تَرْضٰى لَهُ اِلَّا بِهَا وَلَا تَرٰى غَيْرَهُ لَهَا
اَهْلًا ﴿۵۳﴾ رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَكَ
وَيَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَآئِكَ وَلَا يَنْفَدُ كَمَا لَا تَنْفَدُ كَلِمَاتُكَ
﴿۵۴﴾ رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ
مَلَآئِكَتِكَ وَاَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ وَ
تَشْتَمِلُ عَلٰى صَلَوَاتِ عِبَادِكَ مِنْ جِنِّكَ وَاِنْسِكَ اَهْلِ
اِجَابَتِكَ وَتَجْتَمِعُ عَلٰى صَلٰوةِ كُلِّ مَنْ ذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ
مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ ﴿۵۵﴾ رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ صَلٰوةً
تَحِيْطُ بِكُلِّ صَلٰوةٍ سَالِفَةٍ وَمُسْتَانَفَةٍ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَ
عَلٰى اٰلِهٖ صَلٰوةً مَرْضِيَّةً لَكَ وَلِمَنْ دُوْنَكَ وَتُنْشِئُ
مَعَ ذٰلِكَ صَلٰوةً تُضَاعِفُ مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا
وَتَزِيْدُهَا عَلٰى كُرُوْرِ الْاَيَّامِ زِيَادَةً فِيْ تَضَاعِيْفَ لَا يَعُدُّهَا
غَيْرُكَ ﴿۵۶﴾ رَبِّ صَلِّ عَلٰى اَطَآئِبِ اَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِيْنَ اخْتَرْتَهُمْ
لِاَمْرِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِكَ وَحَفَظَةَ دِيْنِكَ

Твоите наместници на Твоята земя и Твоите доводи срещу Твоите раби, и чрез Твоята воля[216] си ги очистил с очистване от нечистотата и скверността и си ги сторил средството за приближаване към Теб[217] и пътя към Твоята Градина!

57. Господи мой, благослови Мухаммад и семейството му с благословия, с която да сториш изобилни Твоите дарове и щедрост, да завършиш за тях Твоите дарения и прибавки и да осигуриш техния дял от Твоите награди и ползи!

58. Господи мой, благослови него и тях с благословия, чието начало е безпределно, чийто предел е безграничен и чийто завършек е безкраен!

59. Господи мой, благослови ги колкото тежи Твоя Трон и всичко по-долу от него, колкото са пълни небесата и всичко над тях, колкото е броят на Твоите земи и всичко под тях и между тях - с благословия, която ги доближава най-плътно до Теб, и с удовлетворение за Теб и за тях, и продължава да е свързана завинаги с подобни на нея!

60. О, Аллах, наистина Ти подкрепи Твоята религия във всички времена с Имам, когото Ти постави като знак за Твоите раби и маяк в Твоите земи, след като Ти свърза въжето му с Твоето въже,

وَخُلَفَآئَكَ فِیْ اَرْضِكَ وَحُجَجَكَ عَلٰی عِبَادِكَ
وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ وَالدَّنَسِ تَطْهِیْرًا بِاِرَادَتِكَ وَ
جَعَلْتَهُمُ الْوَسِیْلَةَ اِلَیْكَ وَالْمَسْلَكَ اِلٰی جَنَّتِكَ ۵۷ رَبِّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تُخْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نِحَلَكَ
وَكَرَامَتِكَ وَتُكْمِلُ لَهُمُ الْاَشْیَآءَ مِنْ عَطَایَاكَ وَ
نَوَافِلِكَ وَتُوَفِّرُ عَلَیْهِمُ الْحَظَّ مِنْ عَوَآئِدِكَ وَفَوَآئِدِكَ
۵۸ رَبِّ صَلِّ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ صَلٰوةً لَا اَمَدَ فِیْ اَوَّلِهَا
وَلَا غَایَةَ لِاَمَدِهَا وَلَا نِهَایَةَ لِاٰخِرِهَا ۵۹ رَبِّ صَلِّ
عَلَیْهِمْ زِنَةَ عَرْشِكَ وَمَا دُوْنَهٗ وَمِلْأَ سَمٰوٰتِكَ وَمَا
فَوْقَهُنَّ وَعَدَدَ اَرَضِیْكَ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَیْنَهُنَّ
صَلٰوةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفٰی وَتَكُوْنُ لَكَ وَلَهُمْ رِضًی
وَمُتَّصِلَةً بِنَظَآئِرِهِنَّ اَبَدًا ۶۰ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَیَّدْتَ
دِیْنَكَ فِیْ كُلِّ اَوَانٍ بِاِمَامٍ اَقَمْتَهٗ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَ
مَنَارًا فِیْ بِلَادِكَ بَعْدَ اَنْ وَصَلْتَ حَبْلَهٗ بِحَبْلِكَ وَ

и го стори средството за Твоето удовлетворяване, и вмени подчинението пред него, и предупреди срещу непокорството пред него, и повели изпълнение на заповедите му и подчинение на забраните му, и никой изпреварващ да не го изпреварва, нито закъсняващ да закъснява след него![218] Така той е убежището на търсещите подслон, пещерата на вярващите, връзката на придържащите се и сиянието на световете!

61. О, Аллах, затова внуши на Твоя приятел[219] благодарност за благодеянието, с което Ти си го дарил, и на нас внуши подобна на неговата, дай му власт от Себе Си за поддръжка[220], отвори за него лесен отвор[221], подкрепи го с Твоя най-мощен стълб, помогни му[222], подсили мишците му[223], пази го с Твоето око, защити го с Твоята закрила, поддържай го с Твоите ангели и му изпрати Твоите най-победоносни воини![224]

62. Установи чрез него Твоята Книга, Твоите граници, Твоите закони и *сунната* на Твоя Пратеник, нека Твоите благословии, о, Аллах, да са над него и семейството му, оживи чрез него знаците на Твоята религия, умъртвени от потисниците, очисти чрез него ръждата на несправедливостта от Твоето верую, премахни чрез него горестта от Твоя друм, отстрани чрез него отклоняващите се

جَعَلْتَهُ الذَّرِيعَةَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ وَافْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَ
حَذَّرْتَ مَعْصِيَتَهُ وَأَمَرْتَ بِامْتِثَالِ أَوَامِرِهِ وَ
الْإِنْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْيِهِ وَأَلَّا يَتَقَدَّمَهُ مُتَقَدِّمٌ وَلَا يَتَأَخَّرَ
عَنْهُ مُتَأَخِّرٌ فَهُوَ عِصْمَةُ اللَّائِذِينَ وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ
وَعُرْوَةُ الْمُتَمَسِّكِينَ وَبَهَاءُ الْعَالَمِينَ ﴿۴۱﴾ اَللّٰهُمَّ فَأَوْزِعْ
لِوَلِيِّكَ شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِ وَأَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ
وَآتِهِ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا
وَأَعِنْهُ بِرُكْنِكَ الْأَعَزِّ وَاشْدُدْ أَزْرَهُ وَقَوِّ عَضُدَهُ
وَرَاعِهِ بِعَيْنِكَ وَاحْمِهِ بِحِفْظِكَ وَانْصُرْهُ بِمَلَائِكَتِكَ
وَامْدُدْهُ بِجُنْدِكَ الْأَغْلَبِ ﴿۴۲﴾ وَأَقِمْ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُودَكَ
وَشَرَائِعَكَ وَسُنَنَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ اللّٰهُمَّ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَحْيِ بِهِ مَا أَمَاتَهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ
دِينِكَ وَاجْلُ بِهِ صَدَأَ الْجَوْرِ عَنْ طَرِيقَتِكَ وَأَبِنْ
بِهِ الضَّرَّاءَ مِنْ سَبِيلِكَ وَأَزِلْ بِهِ النَّاكِبِينَ عَنْ

от Твоя път и съкруши чрез него желаещите да изкривят Твоята цел!

63. Направи го сговорчив към Твоите приятели *аулия*, простри ръката му срещу Твоите врагове и ни дари с неговата жалост, неговата милост, неговото състрадание, неговото благоволение и ни стори слушащи и покорни нему, стремящи се към неговото удовлетворение, поддържащи защитата и подкрепата му и чрез това приближени до Теб и Твоя Пратеник, нека Твоите благословии, о, Аллах, да са над него и семейството му.

64. О, Аллах, и благослови техните приятели *аулия*, признаващите тяхното място, следващите техния път, вървящите по стъпките им, обвързаните с тяхната връзка, придържащите се към тяхната святост[225], признаващите тяхното имамство, отдадените на тяхната заповед, усърдните в покорството пред тях, очакващите техните дни, отправящите към тях погледите си, с благословии преблагословени, чисти, растящи, сутрин и вечер!

65. И благослови тях и духовете им и ги съедини в благочестието и поправи положенията им, и приеми покаянието им,

صِرَاطِكَ وَامْحَقْ بِهِ بُغَاةَ قَصْدِكَ عِوَجًا ﴿۴۳﴾ وَاَلِنْ
جَانِبَهُ لِاَوْلِيَآئِكَ وَابْسُطْ يَدَهُ عَلٰى اَعْدَآئِكَ وَ
هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَتَعَطُّفَهُ وَتَحَنُّنَهُ وَ
اجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِيْنَ مُطِيْعِيْنَ وَفِيْ رِضَاهُ سَاعِيْنَ
وَاِلٰى نُصْرَتِهٖ وَالْمُدَافَعَةِ عَنْهُ مُكْنِفِيْنَ وَاِلَيْكَ
وَاِلٰى رَسُوْلِكَ صَلَوَاتُكَ اللّٰهُمَّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِذٰلِكَ
مُتَقَرِّبِيْنَ ﴿۴۴﴾ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى اَوْلِيَآئِهِمُ الْمُعْتَرِفِيْنَ
بِمَقَامِهِمُ الْمُتَّبِعِيْنَ مَنْهَجَهُمُ الْمُقْتَفِيْنَ اٰثَارَهُمُ
الْمُسْتَمْسِكِيْنَ بِعُرْوَتِهِمُ الْمُتَمَسِّكِيْنَ بِوِلَايَتِهِمُ
الْمُؤْتَمِّيْنَ بِاِمَامَتِهِمُ الْمُسَلِّمِيْنَ لِاَمْرِهِمُ الْمُجْتَهِدِيْنَ
فِيْ طَاعَتِهِمُ الْمُنْتَظِرِيْنَ اَيَّامَهُمُ الْمَادِّيْنَ اِلَيْهِمْ
اَعْيُنَهُمُ الصَّلَوَاتِ الْمُبَارَكَاتِ الزَّاكِيَاتِ النَّامِيَاتِ
الْغَادِيَاتِ الرَّائِحَاتِ ﴿۴۵﴾ وَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ
وَاجْمَعْ عَلَى التَّقْوٰى اَمْرَهُمْ وَاَصْلِحْ لَهُمْ شُؤُوْنَهُمْ وَتُبْ

наистина Ти си *Приемащия покаянието, Милосърдния* [226] и Най-добрия от опрощаващите, и ни стори с тях в Дома на мира[227] чрез Твоята милост, о, Най-милосърден от милосърдните!

66. О, Аллах, това е денят на Арафа, ден, който Ти си удостоил, почел и възвеличил, разпръснал си в него Твоята .милост, дарил си в него Твоята прошка и щедро си дал Твоите дарове, и чрез него си проявил благоволение към Твоите раби.

67. О, Аллах, а аз съм Твоят раб, който Ти си облагодетелствал, преди да го сътвориш и след като си го сътворил, сторвайки го един от онези, които Ти си напътил към Твоята религия, дал си му да сполучи в Твоето право, предпазил си го чрез Твоето въже, въвел си го в Твоята партия и си го напътил към приятелството с Твоите приятели *аулия* и враждебността към Твоите врагове.

68. После Ти си му повелил, но той не последва повелята, Ти си го ограничил, но той не се ограничи, Ти си му забранил непокорството, но той наруши Твоята повеля, вършейки забраненото от Теб - това не бе упорство срещу Теб, нито горделивост пред Теб, а го подтикна страстта му към онова, което Ти си отстранил и срещу което си го предупредил, и в това му помогна Твоят враг и неговият враг. Тогава той пристъпи към него,

عَلَيْهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ وَخَيْرُ الْغَافِرِيْنَ
وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِيْ دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
(۴۶) اَللّٰهُمَّ هٰذَا يَوْمٌ عَرَفَةَ يَوْمٌ شَرَّفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَ
عَظَّمْتَهُ نَشَرْتَ فِيْهِ رَحْمَتَكَ وَمَنَنْتَ فِيْهِ بِعَفْوِكَ
وَاَجْزَلْتَ فِيْهِ عَطِيَّتَكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلٰى عِبَادِكَ
(۴۷) اَللّٰهُمَّ وَاَنَا عَبْدُكَ الَّذِيْ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ
خَلْقِكَ لَهُ وَبَعْدَ خَلْقِكَ اِيَّاهُ فَجَعَلْتَهُ مِمَّنْ هَدَيْتَهُ
لِدِيْنِكَ وَوَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ وَعَصَمْتَهُ بِحَبْلِكَ وَ
اَدْخَلْتَهُ فِيْ حِزْبِكَ وَاَرْشَدْتَهُ لِمُوَالَاةِ اَوْلِيَآئِكَ
وَمُعَادَاةِ اَعْدَآئِكَ (۴۸) ثُمَّ اَمَرْتَهُ فَلَمْ يَاْتَمِرْ وَزَجَرْتَهُ
فَلَمْ يَنْزَجِرْ وَنَهَيْتَهُ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ اَمْرَكَ
اِلٰى نَهْيِكَ لَا مُعَانَدَةً لَكَ وَلَا اسْتِكْبَارًا عَلَيْكَ
بَلْ دَعَاهُ هَوَاهُ اِلٰى مَا زَيَّلْتَهُ وَاِلٰى مَا حَذَّرْتَهُ وَ
اَعَانَهُ عَلٰى ذٰلِكَ عَدُوُّكَ وَعَدُوُّهُ فَاَقْدَمَ عَلَيْهِ

знаейки Твоята заплаха, надявайки се на Твоята прошка и уверен в Твоята снизходителност, а с дареното му от Теб той имаше най-голямо основание от Твоите раби да не го стори.

69. Ето ме пред Теб - нищожен, покорен, смирен, благоговеещ, боязлив, признаващ огромните грехове, с които съм обременен, и тежките прегрешения, които съм извършил, търсейки прибежище в Твоето опрощение, молейки за подслон в Твоята милост и уверен, че никой покровител не ще ме покровителства срещу Теб и никой защитник не ще ме защити от Теб.

70. Затова обгърни ме, както обгръщаш онзи, който върши грехове, дай ми щедро от Твоята прошка, както щедро прощаваш на онзи, който се предава пред Теб, и прояви към мен такава милост, каквато не е трудно за Теб да проявиш към онзи, който се надява на опрощение от Теб!

71. Отреди ми в този ден късмет, с който да придобия дял от Твоето удовлетворение, не ме връщай с празни ръце за онова, с което се връщат ония от Твоите раби, които Ти служат!

72. Аз, макар и да не съм предпоставил праведните дела, които те са предпоставили, предпоставих Твоето Единство и отхвърлянето от Теб на противоположните, равните и подобните и дойдох при Теб

عَارِفًا بِوَعِيْدِكَ رَاجِيًا لِعَفْوِكَ وَاثِقًا بِتَجَاوُزِكَ
وَكَانَ اَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَيْهِ اَلَّا يَفْعَلَ ۶۹ وَ
هَا اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ صَاغِرًا ذَلِيْلًا خَاضِعًا خَاشِعًا خَائِفًا
مُعْتَرِفًا بِعَظِيْمٍ مِنَ الذُّنُوْبِ تَحَمَّلْتُهُ وَجَلِيْلٍ مِنَ الْخَطَايَا
اجْتَرَمْتُهُ مُسْتَجِيْرًا بِصَفْحِكَ لَائِذًا بِرَحْمَتِكَ مُوْقِنًا
اَنَّهُ لَا يُجِيْرُنِيْ مِنْكَ مُجِيْرٌ وَلَا يَمْنَعُنِيْ مِنْكَ مَانِعٌ
۷۰ فَعُدْ عَلَيَّ بِمَا تَعُوْدُ بِهِ عَلٰى مَنِ اقْتَرَفَ مِنْ تَغَمُّدِكَ
وَجُدْ عَلَيَّ بِمَا تَجُوْدُ بِهِ عَلٰى مَنْ اَلْقٰى بِيَدِهِ اِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ
وَامْنُنْ عَلَيَّ بِمَا لَا يَتَعَاظَمُكَ اَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلٰى مَنْ اَمَّلَكَ
مِنْ غُفْرَانِكَ ۷۱ وَاجْعَلْ لِيْ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ نَصِيْبًا اَنَالُ
بِهِ حَظًّا مِنْ رِضْوَانِكَ وَلَا تَرُدَّنِيْ صِفْرًا مِمَّا يَنْقَلِبُ
بِهِ الْمُتَعَبِّدُوْنَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ ۷۲ وَاِنِّيْ وَاِنْ لَمْ اُقَدِّمْ
مَا قَدَّمُوْهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيْدَكَ وَنَفْيَ
الْاَضْدَادِ وَالْاَنْدَادِ وَالْاَشْبَاهِ عَنْكَ وَاَتَيْتُكَ مِنَ

през вратите, през които Ти повели да се идва, и потърсих близост с Теб чрез курбана, чрез който никой не се приближава до Теб, освен чрез него.

73. После последвах всичко това с покаяние пред Теб, покорство и подчинение пред Теб, с доверие в Теб и увереност в онова, което е при Теб, и го съпроводих с надеждата в Теб, в която рядко е разочарован онзи, който се надява на Теб!

74. Аз Те помолих с молбата на клетник, нищ, презрян, беден, уплашен, търсещ убежище, и всичко това в страх, моление, зов за закрила, търсене на прибежище, а не високомерно с гордостта на горделивите, нито надменно с дързостта на покорните, нито високомерно със застъпниче-ството на застъпниците.

75. Защото аз все още съм най-малкият от малките и най-нищият от нищите като прашинката или по-малко от нея. О, Ти, Който не прибърза със злосторниците, нито подгонва живеещите в разкош![229] О, Ти, Който показва благост чрез прошка за спъващите се и благоволение чрез отсрочване за грешниците!

76. Аз съм злосторникът, признаващият, грешният, спъващият се!

77. Аз съм, който пристъпи към Теб дръзко!

78. Аз съм, който Ти се възпротиви умишлено!

الْأَبْوَابِ الَّتِيْ اَمَرْتَ اَنْ تُؤْتٰى مِنْهَا وَتَقَرَّبْتُ
اِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ اَحَدٌ مِنْكَ اِلَّا بِالتَّقَرُّبِ بِهٖ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ
اَتْبَعْتُ ذٰلِكَ بِالْاِنَابَةِ اِلَيْكَ وَالتَّذَلُّلِ وَالْاِسْتِكَانَةِ
لَكَ وَحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ وَالثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ وَ
شَفَعْتُهُ بِرَجَائِكَ الَّذِيْ قَلَّ مَا يَخِيْبُ عَلَيْهِ رَاجِيْكَ
﴿۷۴﴾ وَسَاَلْتُكَ مَسْئَلَةَ الْحَقِيْرِ الذَّلِيْلِ الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ الْخَائِفِ
الْمُسْتَجِيْرِ وَمَعَ ذٰلِكَ خِيْفَةً وَتَضَرُّعًا وَتَعَوُّذًا وَتَلَوُّذًا
لَا مُسْتَطِيْلًا بِتَكَبُّرِ الْمُتَكَبِّرِيْنَ وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَالَّةِ
الْمُطِيْعِيْنَ وَلَا مُسْتَطِيْلًا بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِيْنَ ﴿۷۵﴾ وَاَنَا
بَعْدُ اَقَلُّ الْاَقَلِّيْنَ وَاَذَلُّ الْاَذَلِّيْنَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ
اَوْدُوْنَهَا فِيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيْئِيْنَ وَلَا يَنْدَهُ
الْمُتْرَفِيْنَ وَيَا مَنْ يَمُنُّ بِاِقَالَةِ الْعَاثِرِيْنَ وَيَتَفَضَّلُ
بِاِنْظَارِ الْخَاطِئِيْنَ ﴿۷۶﴾ اَنَا الْمُسِيْئُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ
﴿۷۷﴾ اَنَا الَّذِيْ اَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرِئًا ﴿۷۸﴾ اَنَا الَّذِيْ عَصَاكَ

79. Аз съм, който се скри от Твоите раби и се опълчи срещу Теб![230]
80. Аз съм, който се почувства застрашен от Твоите раби и недосегаем от Теб!
81. Аз съм, който не се побоя от Твоята мощ и не се уплаши от Твоето могъщество!
82. Аз съм съгрешаващият срещу себе си!
83. Аз съм заложникът на собствената си беда!
84. Аз съм малко безсрамният!
85. Аз съм дългострадащият!
86. Заради онзи, когото Ти си отбрал сред Твоето творение, и заради онзи, когото си избрал за Себе Си! Заради онзи, когото Ти си предпочел измежду Твоите творения и подбрал за Твоето дело! Заради онзи, покорството пред когото Ти си привързал към покорството пред Теб и непокорството пред когото Ти си сторил като непокорството пред Теб! Заради онзи, приятелството с когото Ти си свързал с приятелството с Теб и враждебността към когото Ти си обвързал с враждебността към Теб! Загърни ме в този мой ден с това, с което Ти загръщаш онзи, който Те зове за помощ, оправдавайки се, и който търси убежище в Твоето опрощение, покайвайки се!
87. Погрижи се за мен така, както се грижиш за хората на покорството пред Теб, близостта с Теб и значимостта пред Теб!
88. Отличи ме, както отличаваш онзи, който е изпълнил Твоя завет, потрудил се е заради Теб и се е постарал, за да Те удовлетвори!

مُتَعَمِّدًا ﴿۷۹﴾ اَنَا الَّذِیْ اسْتَخْفٰی مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ
﴿۸۰﴾ اَنَا الَّذِیْ هَابَ عِبَادَكَ وَاَمِنَكَ ﴿۸۱﴾ اَنَا الَّذِیْ لَمْ
یَرْهَبْ سَطْوَتَكَ وَلَمْ یَخَفْ بَأْسَكَ ﴿۸۲﴾ اَنَا الْجَانِیْ عَلٰی
نَفْسِهٖ ﴿۸۳﴾ اَنَا الْمُرْتَهَنُ بِبَلِیَّتِهٖ ﴿۸۴﴾ اَنَا الْقَلِیْلُ الْحَیَآءِ
﴿۸۵﴾ اَنَا الطَّوِیْلُ الْعَنَآءِ ﴿۸۶﴾ بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ
وَبِمَنِ اصْطَفَیْتَهٗ لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنِ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِیَّتِكَ
وَمَنِ اجْتَبَیْتَ لِشَأْنِكَ بِحَقِّ مَنْ وَصَلْتَ طَاعَتَهٗ
بِطَاعَتِكَ وَمَنْ جَعَلْتَ مَعْصِیَتَهٗ كَمَعْصِیَتِكَ بِحَقِّ
مَنْ قَرَنْتَ مُوَالَاتَهٗ بِمُوَالَاتِكَ وَمَنْ نُطْتَ مُعَادَاتَهٗ
بِمُعَادَاتِكَ تَعَمَّدْنِیْ فِیْ یَوْمِیْ هٰذَا بِمَا تَتَعَمَّدُ بِهٖ مَنْ
جَارَ اِلَیْكَ مُتَنَصِّلًا وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ تَآئِبًا ﴿۸۷﴾ وَ
تَوَلَّنِیْ بِمَا تَتَوَلّٰی بِهٖ اَهْلَ طَاعَتِكَ وَالزُّلْفٰی لَدَیْكَ
وَالْمَكَانَةِ مِنْكَ ﴿۸۸﴾ وَتَوَحَّدْنِیْ بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهٖ مَنْ وَفٰی
بِعَهْدِكَ وَاَتْعَبَ نَفْسَهٗ فِیْ ذَاتِكَ وَاَجْهَدَ هَا

89. Не ме упреквай за моята небрежност спрямо Теб, нарушаването на моя предел в Твоите граници и престъпването на Твоите повели!
90. И не ме въвличай в гибел, давайки ми отсрочка[231], както въвличаш в гибел оногова, който ме лиши от най-доброто, което има, като не сподели с Теб настъпването на неговата благодат над мен!
91. Събуди ме от дрямката на небрежните, просъницата на прахосващите и съня на отритнатите!
92. Отнеси сърцето ми при онова, с което Ти си използвал отдадените, завладял си покланящите се и си спасил небрежните!
93. Защити ме от онова, което ме отдалечава от Теб, застава между мен и моята участ от Теб и ме възпрепятства за това, към което се стремя при Теб!
94. Улесни за мен пътя на добрините към Теб - да се надпреварвам в тях, както Ти си повелил, и да ги пестя към каквото Ти си пожелал!
95. Не ме изличавай заедно с онези от омаловажаващите Твоята заплаха, които Ти изличаваш!
96. Не ме погубвай заедно с онези от излагащите се на Твоята ненавист, които Ти погубваш!
97. Не ме унищожавай заедно с онези от отклоняващите се от Твоите пътища, които Ти унищожаваш!
98. Спаси ме от вълните на съблазънта,

فِي مَرْضَاتِكَ ﴿۸۹﴾ وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَفْرِيطِي فِي جَنْبِكَ وَ
تَعَدِّي طَوْرِي فِي حُدُودِكَ وَمُجَاوَزَةِ أَحْكَامِكَ ﴿۹۰﴾ وَلَا
تَسْتَدْرِجْنِي بِإِمْلَائِكَ لِي اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِي خَيْرَمَا عِنْدَهُ
وَلَمْ يُشْرِكْكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِي ﴿۹۱﴾ وَنَبِّهْنِي مِنْ رَقْدَةِ
الْغَافِلِينَ وَسِنَةِ الْمُسْرِفِينَ وَنَعْسَةِ الْمَخْذُولِينَ ﴿۹۲﴾ وَ
خُذْ بِقَلْبِي إِلَى مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ الْقَانِتِينَ وَاسْتَعْبَدْتَ
بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ الْمُتَهَاوِنِينَ ﴿۹۳﴾ وَأَعِذْنِي
مِمَّا يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَظِّي مِنْكَ
وَيَصُدُّنِي عَمَّا أُحَاوِلُ لَدَيْكَ ﴿۹۴﴾ وَسَهِّلْ لِي مَسْلَكَ
الْخَيْرَاتِ إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةَ إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ أَمَرْتَ
وَالْمُشَاحَّةَ فِيهَا عَلَى مَا أَرَدْتَ ﴿۹۵﴾ وَلَا تَمْحَقْنِي فِيمَنْ تَمْحَقُ مِنَ
الْمُسْتَخِفِّينَ بِمَا أَوْعَدْتَ ﴿۹۶﴾ وَلَا تُهْلِكْنِي مَعَ مَنْ تُهْلِكُ
مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَقْتِكَ ﴿۹۷﴾ وَلَا تُتَبِّرْنِي فِيمَنْ تُتَبِّرُ
مِنَ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْ سُبُلِكَ ﴿۹۸﴾ وَنَجِّنِي مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ

избави ме от жилата на изпитанието, защити ме от получаване на отсрочка! [232]

99. Застани между мен и врага, който ме заблуждава, страстта, която ме унижава, и недостатъка, който ме изтощава!

100. Не се отвръщай от мен, както се отвръщаш след Твоя гняв от онзи, от когото си недоволен!

101. Не ме обезкуражавай за надеждата в Теб, за да не ме надмогне обезверяването за Твоята милост!

102. Не ми поверявай онова, за което нямам сила, за да не ме обремениш с излишъка от Твоята любов, с която ме натоварваш!

103. Не ме отпращай от Твоята ръка, както отпращаш оногова, у когото няма добро, от когото Ти нямаш нужда, и който не се покайва.

104. Не ме отхвърляй, както отхвърляш оногова, който е отпаднал от окото на Твоето покровителство и когото е обгърнал позорът от Теб! А ме улови за ръка от падането на залитащите, прибързаността на самоуверените, подхлъзването на горделивите и бедата на погиващите!

105. Освободи ме от онова, с което Ти изпитваш редиците на Твоите раби и рабини, и ме стори да достигна достигнатото от онзи, за когото Ти си се погрижил и към когото Ти си благоволил, и от когото Ти си удовлетворен и затова си му дал да живее похвално и го вземаш при Себе Си щастлив!

106. Опаши ме с пояса на отказа от онова, което проваля добрините и отнема благословиите!

وَخَلِّصْنِيْ مِنْ لَهَوَاتِ الْبَلْوٰى وَاَجِرْنِيْ مِنْ اَخْذِ الْاِمْلَآءِ
(۹۹) وَحُلْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ عَدُوٍّ يُضِلُّنِيْ وَهَوًى يُوْبِقُنِيْ وَ
مَنْقَصَةٍ تَرْهَقُنِيْ (۱۰۰) وَلَا تُعْرِضْ عَنِّيْ اِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضٰى
عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ (۱۰۱) وَلَا تُؤْيِسْنِيْ مِنَ الْاَمَلِ فِيْكَ
فَيَغْلِبَ عَلَيَّ الْقُنُوْطُ مِنْ رَحْمَتِكَ (۱۰۲) وَلَا تَمْنَحْنِيْ بِمَا لَا
طَاقَةَ لِيْ بِهٖ فَتَبْهَظَنِيْ مِمَّا تُحَمِّلُنِيْهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ (۱۰۳) وَ
لَا تُرْسِلْنِيْ مِنْ يَدِكَ اِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيْهِ وَلَا حَاجَةَ
بِكَ اِلَيْهِ وَلَا اِنَابَةَ لَهٗ (۱۰۴) وَلَا تَرْمِ بِيْ رَمْيَ مَنْ سَقَطَ
مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمَنِ اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ
عِنْدِكَ بَلْ خُذْ بِيَدِيْ مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّيْنَ وَ
وَهْلَةِ الْمُتَعَسِّفِيْنَ وَزَلَّةِ الْمَغْرُوْرِيْنَ وَوَرْطَةِ
الْهَالِكِيْنَ (۱۰۵) وَعَافِنِيْ مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهٖ طَبَقَاتِ عَبِيْدِكَ
وَاِمَائِكَ وَبَلِّغْنِيْ مَبَالِغَ مَنْ عُنِيْتَ بِهٖ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
وَرَضِيْتَ عَنْهُ فَاَعَشْتَهٗ حَمِيْدًا وَتَوَفَّيْتَهٗ سَعِيْدًا

107. Накарай сърцето ми да почувства раздразнение от най-грозните злодеяния и най-позорните постъпки!

108. Не ме отклонявай с онова, което мога да достигна единствено чрез Теб, от вършенето на единственото, което Те прави удовлетворен от мен![233]

109. Изтръгни от сърцето ми любовта към този скверен свят, който забранява намиращото се при Теб, пресича желанието за приближаване към Теб[234] и обрича на забрава търсенето на близост с Теб!

110. Направи за мен привлекателно усамотението в молитвен шепот към Теб нощем и денем!

111. Дари ме с непорочност, която да ме доближи до боязънта от Теб, да ме откъсне от извършване на онова, което Ти си възбранил, и да ме освободи от плена на големите грехове!

112. Дари ме с очистване от скверността на непокорството, отмахни от мен нечистотата на греховете, облечи ме в дрехата на Твоето опрощение, наметни ме с плаща на Твоето избавление, удостой ме с Твоето всеобхватно блаженство и ме укрепи с Твоето изобилие и Твоята сила.

113. Подкрепи ме, като ми дариш сполука и ми посочиш правия път, помогни ми

(۱۰۶) وَطَوِّقْنِيْ طَوْقَ الْاِقْلَاعِ عَمَّا يُحْبِطُ الْحَسَنَاتِ وَ
يَذْهَبُ بِالْبَرَكَاتِ (۱۰۷) وَاَشْعِرْ قَلْبِيَ الْاِزْدِجَارَ
عَنْ قَبَائِحِ السَّيِّئَاتِ وَفَوَاضِحِ الْحَوْبَاتِ (۱۰۸) وَلَا تَشْغَلْنِيْ
بِمَا لَا اُدْرِكُهُ اِلَّا بِكَ عَمَّا لَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ غَيْرُهُ (۱۰۹) وَ
انْزِعْ مِنْ قَلْبِيْ حُبَّ دُنْيَا دَنِيَّةٍ تَنْهٰى عَمَّا عِنْدَكَ
وَتَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيْلَةِ اِلَيْكَ وَتُذْهِلُ عَنِ
التَّقَرُّبِ مِنْكَ (۱۱۰) وَزَيِّنْ لِيَ التَّفَرُّدَ بِمُنَاجَاتِكَ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ (۱۱۱) وَهَبْ لِيْ عِصْمَةً تُدْنِيْنِيْ مِنْ
خَشْيَتِكَ وَتَقْطَعُنِيْ عَنْ رُكُوْبِ مَحَارِمِكَ وَ
تَفُكُّنِيْ مِنْ اَسْرِ الْعَظَائِمِ (۱۱۲) وَهَبْ لِيَ التَّطْهِيْرَ مِنْ
دَنَسِ الْعِصْيَانِ وَاَذْهِبْ عَنِّيْ دَرَنَ الْخَطَايَا وَ
سَرْبِلْنِيْ بِسِرْبَالِ عَافِيَتِكَ وَرَدِّنِيْ رِدَاءَ مُعَافَاتِكَ
وَجَلِّلْنِيْ سَوَابِغَ نَعْمَائِكَ وَظَاهِرْ لَدَيَّ فَضْلَكَ وَ
طَوْلَكَ (۱۱۳) وَاَيِّدْنِيْ بِتَوْفِيْقِكَ وَتَسْدِيْدِكَ وَاَعِنِّيْ

за праведно намерение, благоприятни слова и одобрени дела и не ме поверявай на моята мощ и моята сила вместо Твоята мощ и Твоята сила!

114. Не ме посрамвай в деня, когато Ти ще ме възкресиш за срещата с Теб, не ме опозорявай пред Твоите приятели *аулия*, не прави да забравя да Те споменавам, не ми отнемай благодарността към Теб, а я направи неразделна от мен в състоянията на небрежност, в които невежите нехаят за Твоите дарове, и ми внуши да възхвалявам онова, което Ти си ми засвидетелствал, и да призная онова, което Ти си сторил за мен!

115. Стори моето желание към Теб над желанието на желаещите и моята възхвала към Теб над възхвалата на възхваляващите!

116. Не ме изоставяй в моята нужда от Теб, не ме погубвай за онова, което съм Ти сторил[235], и не ме удряй по челото така, както си ударил по челото ония, които Ти се противят, защото аз съм отдаден на Теб, знам, че Твой е доводът, че Ти си най-близо до изобилието, най-привикнал към добротворството, *достоен за боязън и достоен да опрощава* [236], че Ти си по-склонен да простиш, отколкото да накажеш, и че Ти си по-предразположен да покриеш, отколкото да разгласиш!

عَلٰى صَالِحِ النِّيَّةِ وَمَرْضِيِّ الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ
وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى حَوْلِيْ وَقُوَّتِيْ دُوْنَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
(۱۱۴) وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ تَبْعَثُنِيْ لِلِقَائِكَ وَلَا تَفْضَحْنِيْ بَيْنَ
يَدَيْ اَوْلِيَائِكَ وَلَا تُنْسِنِيْ ذِكْرَكَ وَلَا تُذْهِبْ
عَنِّيْ شُكْرَكَ بَلْ اَلْزِمْنِيْهِ فِيْ اَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ
الْجَاهِلِيْنَ لِاٰلَائِكَ وَاَوْزِعْنِيْ اَنْ اُثْنِيَ بِمَا اَوْلَيْتَنِيْهِ
وَاَعْتَرِفَ بِمَا اَسْدَيْتَهُ اِلَيَّ (۱۱۵) وَاجْعَلْ رَغْبَتِيْ اِلَيْكَ
فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِيْنَ وَحَمْدِيْ اِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ
الْحَامِدِيْنَ (۱۱۶) وَلَا تَخْذُلْنِيْ عِنْدَ فَاقَتِيْ اِلَيْكَ وَلَا تُهْلِكْنِيْ
بِمَا اَسْدَيْتُهُ اِلَيْكَ وَلَا تَجْبَهْنِيْ بِمَا جَبَهْتَ بِهِ الْمُعَانِدِيْنَ
لَكَ فَاِنِّيْ لَكَ مُسَلِّمٌ اَعْلَمُ اَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ وَ
اَنَّكَ اَوْلٰى بِالْفَضْلِ وَاَعُوْدُ بِالْاِحْسَانِ وَاَهْلُ
التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَاَنَّكَ بِاَنْ تَعْفُوَ اَوْلٰى
مِنْكَ بِاَنْ تُعَاقِبَ وَاَنَّكَ بِاَنْ تَسْتُرَ اَقْرَبُ مِنْكَ

117. Затова дай ми да живея добър живот, който да подхожда на онова, което искам, и да ме доведе до онова, което обичам, така че да не причиня онова, което Ти мразиш, и да не извърша онова, което Ти си забранил. И ми дай да умра със смъртта на онзи, чиято светлина се устремява пред него и от дясната му страна![237]

118. Снижи ме пред Теб и ме възвеличи пред Твоите творения, принизи ме, когато съм сам пред Теб, и ме издигни сред Твоите раби, стори ме да не се нуждая от оногова, който няма нужда от мен, и увеличи нуждата и потребността ми от Теб!

119. Избави ме от злорадството на врага, от настъпването на беда, от унижение и тъга! Бъди милостив към мен в онова, което Ти виждаш в мен, с милостта на онзи, който би бил способен на насилие, ако не беше благостта му, и би упрекнал за греха, ако не беше търпението му!

120. А ако Ти пожелаеш изпитание или зло на един народ, спаси ме от него, защото аз търся Твоя подслон, и щом Ти не си ме поставил в позорно положение в Твоя земен свят, не ме поставяй в подобно положение и в Твоя отвъден свят!

121. Съедини за мен началата на Твоите благости с техните краища и старите с новите Ти ползи! Не удължавай моя срок с продължаване, от което моето сърце да закоравее![238] Не ме връхлитай с беда,

إِلَى أَنْ تَشْهَرَ ﴿۱۱۷﴾ فَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِيدُ
وَتَبْلُغُ بِي مَا أُحِبُّ مِنْ حَيْثُ لَا آتِي مَا تَكْرَهُ وَلَا أَرْتَكِبُ
مَا نَهَيْتَ عَنْهُ وَأَمِتْنِي مَيْتَةً مَنْ يَسْعٰى نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَعَنْ يَمِينِهِ ﴿۱۱۸﴾ وَذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَعِزَّنِي عِنْدَ
خَلْقِكَ وَضَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ وَارْفَعْنِي بَيْنَ
عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَزِدْنِي إِلَيْكَ
فَاقَةً وَفَقْرًا ﴿۱۱۹﴾ وَأَعِذْنِي مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ
حُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنَ الذُّلِّ وَالْعَنَاءِ تَغَمَّدْنِي فِيمَا اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَغَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ
وَالْآخِذُ عَلَى الْجَرِيرَةِ لَوْلَا أَنَاتُهُ ﴿۱۲۰﴾ وَإِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ
فِتْنَةً أَوْ سُوءً فَنَجِّنِي مِنْهَا لِوَاذًا بِكَ وَإِذْ لَمْ تُقِمْنِي مَقَامَ
فَضِيحَةٍ فِي دُنْيَاكَ فَلَا تُقِمْنِي مِثْلَهُ فِي آخِرَتِكَ ﴿۱۲۱﴾ وَاشْفَعْ
لِي أَوَائِلَ مِنَنِكَ بِأَوَاخِرِهَا وَقَدِيمَ فَوَائِدِكَ بِحَوَادِثِهَا
وَلَا تَمُدَّ لِي مَدًّا يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي وَلَا تَقْرَعْنِي قَارِعَةً

с която ще си отиде моето сияние![239] Не ме спохождай с безчестие, което ще намали моята значимост, нито с недостатък, заради който моето място ще е неизвестно!

122. Не всявай в мен страх, с който да се отчая, нито уплаха, чрез която да се ужася, вдъхни ми страхопочитание пред Твоята заплаха, предпазливост за извиняването[240] и предупреждаването от Теб и трепет при изричането на Твоите знамения!

123. Изпълни нощите ми с моето пробуждане в тях, за да Ти се покланям с моята усамотеност в молитвено бдение, с отдаването ми на упованието в Теб, излагането на нуждите ми пред Теб и умоляването ми към Теб да освободиш врата ми от Твоя Огън и да ме избавиш от Твоето мъчение, в което са неговите обители!

124. Не ме изоставяй да се лутам в моята престъпност[241], нито да нехая в моята бездна до време[242] , не ме прави поучение за онзи, който се поучава, нито назидание за онзи, който извлича поука, нито изпитание за онзи, който гледа, не бъди коварен към мен наравно с онзи, към когото си коварен, не ме заместваш с друг, не променяй името ми[243], не заменяй тялото ми[244] , не ме прави за присмех пред Твоите творения, нито насмешка пред Теб, а последовател единствено на Твоето удовлетворение, верен слуга,

يَذْهَبُ لَهَا بَهَآئِيْ وَلَا تَسْمُنِيْ خَسِيْسَةً يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِيْ
وَلَا نَقِيْصَةً يُجْهَلُ مِنْ اَجْلِهَا مَكَانِيْ ﴿۱۳۳﴾ وَلَا تُرْعِنِيْ رَوْعَةً
اُبْلِسُ بِهَا وَلَا خِيْفَةً اُوْجِسُ دُوْنَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِيْ فِيْ
وَعِيْدِكَ وَحَذِّرِيْ مِنْ اِعْذَارِكَ وَاِنْذَارِكَ وَرَهْبَتِيْ
عِنْدَ تِلَاوَةِ اٰيَاتِكَ ﴿۱۳۴﴾ وَاعْمُرْ لَيْلِيْ بِاِيْقَاظِيْ فِيْهِ لِعِبَادَتِكَ
وَتَفَرُّدِيْ بِالتَّهَجُّدِ لَكَ وَتَجَرُّدِيْ بِسُكُوْنِيْ اِلَيْكَ
وَاِنْزَالِ حَوَآئِجِيْ بِكَ وَمُنَازَلَتِيْ اِيَّاكَ فِيْ فَكَاكِ رَقَبَتِيْ
مِنْ نَارِكَ وَاِجَارَتِيْ مِمَّا فِيْهِ اَهْلُهَا مِنْ عَذَابِكَ ﴿۱۳۵﴾ وَ
لَا تَذَرْنِيْ فِيْ طُغْيَانِيْ عَامِهًا وَلَا فِيْ غَمْرَتِيْ سَاهِيًا
حَتّٰى حِيْنٍ وَلَا تَجْعَلْنِيْ عِظَةً لِمَنِ اتَّعَظَ وَلَا نَكَالًا لِمَنِ
اعْتَبَرَ وَلَا فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ وَلَا تَمْكُرْ بِيْ فِيْمَنْ
تَمْكُرُ بِهٖ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِيْ غَيْرِيْ وَلَا تُغَيِّرْ لِيْ اِسْمًا
وَلَا تُبَدِّلْ لِيْ جِسْمًا وَلَا تَتَّخِذْنِيْ هُزُوًا لِخَلْقِكَ وَ
لَا سُخْرِيًّا لَكَ وَلَا تَبَعًا اِلَّا لِمَرْضَاتِكَ وَلَا مُمْتَهَنًا

отмъщаващ единствено заради Теб!

125. Дай ми да намеря прохладата на Твоята прошка, сладостта на Твоята милост, на Твоята отмора, на Твоя аромат и на Градината на Твоето блаженство![245] Дай ми да опитам чрез широта от Твоята широта вкуса на волността в онова, което Ти обичаш, и усърдието в онова, което въвежда в близост с Теб и до Теб, и дари ме с дар от Твоите дарове!

126. Стори търговията ми доходоносна[246] и моето завръщане - без загуба[247], изпълни ме със страхопочитание пред Твоята обител, стори ме да копнея за срещата с Теб, дай ми Твоята чиста прошка, с която да не оставиш грехове - нито малки, нито големи, и да не разпространиш нито явни, нито скрити!

127. Изтръгни от гърдите ми омразата към вярващите[248], стори сърцето ми благосклонно към смирените, бъди към мен какъвто си към праведните, украси ме с украсата на богобоязливите, дай ми правдив език[249] за отминаващите, засилваща се памет за сетнешните и ме изведи в простора на първите![250]

128. Доведи до край пълнотата на Твоята благодат над мен, подкрепи ме с нейните щедрости, напълни ръцете ми с Твоите ползи, насочи към мен Твоите щедри дарове,

اِلَّا بِالْاِنْتِقَامِ لَكَ ﴿۱۲۵﴾ وَاَوْجِدْنِيْ بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةَ
رَحْمَتِكَ وَرَوْحَكَ وَرَيْحَانَكَ وَجَنَّةَ نَعِيْمِكَ وَ
اَذِقْنِيْ طَعْمَ الْفَرَاغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ وَالْاِجْتِهَادِ
فِيْمَا يُزْلِفُ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ وَاَتْحِفْنِيْ بِتُحْفَةٍ مِنْ تُحَفَاتِكَ
﴿۱۲۶﴾ وَاجْعَلْ تِجَارَتِيْ رَابِحَةً وَكَرَّتِيْ غَيْرَ خَاسِرَةٍ وَ
اَخْفِنِيْ مَقَامَكَ وَشَوِّقْنِيْ لِقَآئِكَ وَتُبْ عَلَيَّ تَوْبَةً
نَصُوْحًا لَا تُبْقِ مَعَهَا ذُنُوْبًا صَغِيْرَةً وَلَا كَبِيْرَةً وَلَا
تَذَرْ مَعَهَا عَلَانِيَةً وَلَا سَرِيْرَةً ﴿۱۲۷﴾ وَانْزِعِ الْغِلَّ مِنْ
صَدْرِيْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَاعْطِفْ بِقَلْبِيْ عَلَى الْخَاشِعِيْنَ
وَكُنْ لِيْ كَمَا تَكُوْنُ لِلصَّالِحِيْنَ وَخَلِّنِيْ حِلْيَةَ الْمُتَّقِيْنَ
وَاجْعَلْ لِيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْغَابِرِيْنَ وَذِكْرًا نَامِيًا
فِي الْاٰخِرِيْنَ وَوَافِ بِيْ عَرْصَةَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۲۸﴾ وَتَمِّمْ
سُبُوْغَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظَاهِرْ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ وَامْلَأْ
مِنْ فَوَائِدِكَ يَدَيَّ وَسُقْ كَرَائِمَ مَوَاهِبِكَ اِلَيَّ وَ

стори ме съсед на най-добрите от Твоите приятели *аулия* в Градините, които Ти си окичил за Твоите избраници, и обсипи ме с Твоите достойни подаръци в обителите, приготвени за Твоите възлюбени!

129. Стори ми при Теб място за отдих, където да се приютя в успокоение, и място, където да пребивавам в доволство, не ме преценявай по ужасните грехове, не ме погубвай *в Деня, когато ще бъдат изявени тайните*[251], премахни от мен всяко съмнение и несигурност, стори ми път в истината от всяка милост, дай ми изобилна част от даровете, които даваш Ти, и изпълни заради мен дяловете на добротворството по Твое благоволение!

130. Стори сърцето ми уверено в онова, което е при Теб, и грижата ми - насочена само към онова, което е Твое, използвай ме в това, в което използваш Твоите искрени приятели, насити сърцето ми с покорство пред Теб, когато умовете са вцепенени, и събери за мен самостоятелност, целомъдрие, отрада, изцеление, здраве, обилие, успокоение и благополучие!

131. Не проваляй добрините ми чрез моето непокорство пред Теб, което ги опетнява, нито молитвените ми усамотения чрез помислите на изпитанието Ти, които ми се изпречват!

جَاوِرْنِيْ الْأَطْيَبِيْنَ مِنْ اَوْلِيَائِكَ فِي الْجِنَانِ الَّتِيْ زَيَّنْتَهَا
لِاَصْفِيَائِكَ وَجَلِّلْنِيْ شَرَائِفَ نِحَلِكَ فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ
لِاَحِبَّائِكَ ﴿۱۲۹﴾ وَاجْعَلْ لِيْ عِنْدَكَ مَقِيْلًا اَوِيْ اِلَيْهِ
مُطْمَئِنًّا وَمَثَابَةً اَتَبَوَّؤُهَا وَاَقَرُّ عَيْنًا وَلَا تُقَايِسْنِيْ
بِعَظِيْمَاتِ الْجَرَائِرِ وَلَا تُهْلِكْنِيْ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ
وَاَزِلْ عَنِّيْ كُلَّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِيْ فِي الْحَقِّ طَرِيْقًا
مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ وَاَجْزِلْ لِيْ قِسَمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِكَ
وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوْظَ الْاِحْسَانِ مِنْ اِفْضَالِكَ ﴿۱۳۰﴾ وَاجْعَلْ
قَلْبِيْ وَاثِقًا بِمَا عِنْدَكَ وَهَمِّيْ مُسْتَفْرَغًا لِمَا هُوَ لَكَ وَ
اسْتَعْمِلْنِيْ بِمَا تَسْتَعْمِلُ بِهِ خَالِصَتَكَ وَاَشْرِبْ قَلْبِيْ
عِنْدَ ذُهُوْلِ الْعُقُوْلِ لَاعَتَكَ وَاجْمَعْ لِيَ الْغِنٰى وَ
الْعَفَافَ وَالدَّعَةَ وَالْمُعَافَاةَ وَالصِّحَّةَ وَالسَّعَةَ وَ
الطُّمَانِيْنَةَ وَالْعَافِيَةَ ﴿۱۳۱﴾ وَلَا تُحْبِطْ حَسَنَاتِيْ بِمَا يَشُوْبُهَا
مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا خَلَوَاتِيْ بِمَا يَعْرِضُ لِيْ مِنْ نَزَغَاتِ

Запази лицето ми от просене от когото и да било в световете и ме защити от домогване до онова, което е у нечестивите!

132. Не ме сторвай подкрепа за несправедливите, нито тяхна ръка или помощник в заличаването на Твоята Книга! Огради ме, откъдето не знам, с ограда, чрез която Ти ще ме предпазиш! Отвори за мен вратите на Твоята прошка, Твоята милост, Твоята жалост и Твоето безгранично препитание! Наистина аз съм един от онези, които Те възжелават! И доведи докрай Твоето благоволение към мен! Наистина Ти си Най-добрия благодетел!

133. Стори остатъка от живота ми *хадж* и *умра* в търсене на Твоя Лик, о, Господи на световете! И Аллах да благослови Мухаммад и семейството му, добрите, пречистите, и мир да е над него и над тях во веки веков!

ЧЕТИРИЙСЕТ И ОСМА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше в деня на жертвоприношението[252] и в петъчен ден:

1. О, Аллах, това е благословен и щастлив ден, в който мюсюлманите са събрани в страните на Твоята земя и сред тях свидетелстват молещият, търсещият, желаещият, боязливият, докато Ти разглеждаш техните нужди. Затова Те моля в Твоята щедрост и великодушие - а лесно е за Теб онова,

فِتْنَتِكَ وَصُنْ وَجْهِيْ عَنِ الطَّلَبِ اِلٰى اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِيْنَ
وَذُبْنِيْ عَنِ الْتِمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِيْنَ ﴿۱۳۲﴾ وَلَا تَجْعَلْنِيْ لِلظّٰلِمِيْنَ
ظَهِيْرًا وَلَا لَهُمْ عَلٰى مَحْوِ كِتَابِكَ يَدًا وَنَصِيْرًا وَحُطْنِيْ
مِنْ حَيْثُ لَا اَعْلَمُ حِيَاطَةً تَقِيْنِيْ بِهَا وَافْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ تَوْبَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَرَافَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ اِنِّيْ اِلَيْكَ مِنَ
الرَّاغِبِيْنَ وَاَتْمِمْ لِيْ اِنْعَامَكَ اِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعِمِيْنَ
﴿۱۳۳﴾ وَاجْعَلْ بَاقِيَ عُمْرِيْ فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ اِبْتِغَاءَ وَجْهِكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ
الطَّاهِرِيْنَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَبَدَ الْاٰبِدِيْنَ

اَلدُّعَاءُ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْاَضْحٰى وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ — اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ وَالْاٰمِنُوْنَ وَالْاَرِبُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ هٰذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ مَيْمُوْنٌ وَالْمُسْلِمُوْنَ فِيْهِ
مُجْتَمِعُوْنَ فِيْ اَقْطَارِ اَرْضِكَ يَشْهَدُ السَّائِلُ مِنْهُمْ وَ
الطَّالِبُ وَالرَّاغِبُ وَالرَّاهِبُ وَاَنْتَ النَّاظِرُ فِيْ
حَوَائِجِهِمْ فَاَسْاَلُكَ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ وَهَوَانِ مَا

за което Те моля - да благословиш Мухаммад и семейството му.

2. И Те моля, о Аллах, Господи наш - защото Твое е царството и Твоя е славата; няма бог освен Теб, Жалостивия, Прещедрия, Вселюбящия, Всеблагия, Обладателя на величието и щедростта, Създателя на небесата и на земята - каквото и да разпределиш между Твоите вярващи раби: добро, благополучие, благословия, напътствие, покорно деяние пред Теб или добро, чрез което Ти проявяваш благост към тях, напътстваш ги към Теб или издигаш в степен при Теб, или им даваш чрез него добро от доброто на този свят и на отвъдния, да ми дадеш изобилно моя дял и моята част от него.

3. И Те моля, о, Аллах - защото Твое е царството и Твоя е славата; няма бог освен Теб - да благословиш Мухаммад и семейството на Мухаммад, Твоя раб и Твоя Пратеник, Твоя възлюбен и Твоя помазаник, Твоя избраник измежду Твоето творение, и семейството на Мухаммад, благочестивите, пречистите, избраните, с благословия, която единствено Ти имаш силата да изброиш, а нас да приобщиш към най-праведните от Твоите вярващи раби, които Те умоляват в този ден,

سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ ۞ ۲ وَاَسْئَلُكَ
اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا بِاَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَهْمَا
قَسَمْتَ بَيْنَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ خَيْرٍ اَوْ عَافِيَةٍ اَوْ
بَرَكَةٍ اَوْ هُدًى اَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ اَوْ خَيْرٍ تَمُنُّ بِهٖ عَلَيْهِمْ
تَهْدِيْهِمْ بِهٖ اِلَيْكَ اَوْ تَرْفَعُ لَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَةً اَوْ
تُعْطِيْهِمْ بِهٖ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَنْ تُوَفِّرَ حَظِّيْ
وَنَصِيْبِيْ مِنْهُ ۞ ۳ وَاَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَ
الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَحَبِيْبِكَ وَصِفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَبْرَارِ الطَّاهِرِيْنَ الْاَخْيَارِ
صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَآئِهَا اِلَّا اَنْتَ وَاَنْ تُشْرِكَنَا
فِيْ صَالِحِ مَنْ دَعَاكَ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ

о, Господи на световете! и да опростиш нас и тях! *Ти над всяко нещо имаш сила* [253].

4. О, Аллах, към Теб се насочих с моята нужда и пред Теб положих днес бедността си, нищетата си, нещастието си, защото аз съм по-уверен в Твоето опрощение и Твоята милост, отколкото в моите дела. Твоето опрощение и Твоята милост са по-обширни от моите грехове. Затова благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад и се погрижи за удовлетворяването на всяка моя потребност чрез Твоята сила над нея, лесninата на това за Теб, моята нужда от Теб и ненужност за Теб! Защото аз не постигнах никакво добро освен чрез Теб и никой освен Теб не отклони от мен никое зло и аз се надявам единствено на Теб за участта ми в отвъдното и в земния ми живот.

5. О, Аллах, ако някой се е натъкмил, приготвил, наредил и настроил да дойде при някое творение, надявайки се на неговата подкрепа и дарове и искайки да достигне до него и неговата награда, то аз за Теб, о, Господарю мой, днес съм се натъкмил, приготвил, наредил и настроил, надявайки се на Твоята прошка и подкрепа и искайки да достигна до Теб и Твоята награда.

6. О, Аллах, затова благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад

يَارَبَّ الْعَالَمِيْنَ وَاَنْ تَغْفِرَلَنَا وَلَهُمْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْئٍ قَدِيْرٌ ۞ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِيْ وَبِكَ
اَنْزَلْتُ الْيَوْمَ فَقْرِيْ وَفَاقَتِيْ وَمَسْكَنَتِيْ وَاِنِّيْ بِمَغْفِرَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ اَوْثَقُ مِنِّيْ بِعَمَلِيْ وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ
اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِيْ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَلَّ
قَضَآءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِيْ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيْرِ
ذٰلِكَ عَلَيْكَ وَبِفَقْرِيْ اِلَيْكَ وَغِنَاكَ عَنِّيْ
فَاِنِّيْ لَمْ اُصِبْ خَيْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّيْ سُوْٓءً
قَطُّ اَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَا اَرْجُوْ لِاٰمِرِ اٰخِرَتِيْ وَدُنْيَايَ سِوَاكَ
۞ اَللّٰهُمَّ مِنْ تَهَيُّأٍ وَتَعَبَّأٍ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوَفَادَةٍ اِلٰى
مَخْلُوْقٍ رَجَآءَ رِفْدِهٖ وَنَوَافِلِهٖ وَطَلَبَ نَيْلِهٖ وَجَآئِزَتِهٖ
فَاِلَيْكَ يَامَوْلَايَ كَانَتِ الْيَوْمَ تَهْيِئَتِيْ وَتَعْبِيَتِيْ وَ
اِعْدَادِيْ وَاسْتِعْدَادِيْ رَجَآءَ عَفْوِكَ وَرِفْدِكَ وَطَلَبَ
نَيْلِكَ وَجَآئِزَتِكَ ۞ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

и не разочаровай днес тази моя надежда, о, Ти, Когото никой молещ не унижава и никой получаващ не намалява! Защото аз не дойдох при Теб с увереност в праведно дело, което съм сторил, нито със застъпничество на създание, на което съм се надявал, освен застъпничеството на Мухаммад и хората на неговия Дом, нека бъде над него и над тях Твоят мир.

7. Аз дойдох при Теб, признавайки греха и злосторството към себе си. Дойдох при Теб, надявайки се на Твоята най-велика прошка, с която Ти си простил на грешниците, и дори продъл-жителното им упорство в най-тежкия грях не Ти е попречило да се обърнеш към тях с милост и опрощение!

8. О, Ти, Чиято милост е обширна и Чиято прошка е велика! О, Превелики, о, Превелики! О, Прещедри, о, Прещедри! Благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, обърни се към мен с Твоята милост, смили се над мен с Твоето благоволение и се разпростри над мен с Твоето опрощение!

9. О, Аллах, това място е на Твоите наместници и Твоите избраници, а местата на Твоите доверени люде в издигнатата степен, която Ти си отредил за тях, са заграбени![254]

مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبِ الْيَوْمَ ذٰلِكَ مِنْ رَجَآئِيْ يَا مَنْ
لَا يُحْفِيْهِ سَآئِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَاِنِّيْ لَمْ اٰتِكَ
ثِقَةً مِنِّيْ بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلَا شَفَاعَةِ مَخْلُوْقٍ
رَجَوْتُهُ اِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمْ سَلَامُكَ ۷ اَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالْجُرْمِ وَالْاِسَآءَةِ
اِلٰى نَفْسِيْ اَتَيْتُكَ اَرْجُوْ عَظِيْمَ عَفْوِكَ الَّذِيْ عَفَوْتَ
بِهٖ عَنِ الْخَاطِئِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ طُوْلُ عُكُوْفِهِمْ عَلٰى
عَظِيْمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ
۸ فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَعَفْوُهُ عَظِيْمٌ يَا عَظِيْمُ
يَا عَظِيْمُ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَعُدْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ وَ
تَوَسَّعْ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ ۹ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْمَقَامَ
لِخُلَفَآئِكَ وَاَصْفِيَآئِكَ وَمَوَاضِعَ اُمَنَآئِكَ فِي
الدَّرَجَةِ الرَّفِيْعَةِ الَّتِيْ اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدِ ابْتَزُّوْهَا

Но Ти си Предписващия това - Твоята заповед не ще бъде преодоляна, нито неизбежното от Твоя замисъл ще бъде пренебрегнато! Както Ти желаеш и когато Ти желаеш! В това, което Ти най-добре знаеш, Ти не си обвиняван нито за Твоето творение, нито за Твоето желание, когато Твоите избрани приятели и Твоите наместници се завърнаха победени, сразени, ограбени, виждайки Твоята повеля подменена, Твоята Книга - низвергната, Твоите предписания - отклонени от посоките на Твоите закони, а *сунната* на Твоя Пророк - изоставена!

10. О, Аллах, прокълни техните врагове измежду първите и последните и всички, които са доволни от делата им, техните привърженици и последователи!

11. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, Ти си преславен, възхвален, като Твоите благословии, благодати и приветствия за Твоите избраници Ибрахим и семейството на Ибрахим! И ускори за тях утешението, милостта, помощта, подкреплението и утвърждението!

12. О, Аллах, и стори ме от хората, които изповядват Твоето Единство, имат вяра в Теб и утвърждават Твоя Пратеник и Имамите, към които Ти си отредил покорството; от онези, с които

وَاَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذٰلِكَ لَا يُغَالِبُ اَمْرُكَ وَلَا يُجَاوَزُ
الْمَحْتُوْمُ مِنْ تَدْبِيْرِكَ كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّٰى شِئْتَ وَلِمَا
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ غَيْرُ مُتَّهَمٍ عَلٰى خَلْقِكَ وَلَا لِاِرَادَتِكَ حَتّٰى
عَادَ صِفْوَتُكَ وَخُلَفَآؤُكَ مَغْلُوْبِيْنَ مَقْهُوْرِيْنَ مُبْتَزِّيْنَ
يَرَوْنَ حُكْمَكَ مُبَدَّلًا وَكِتَابَكَ مَنْبُوْذًا وَفَرَآئِضَكَ
مُحَرَّفَةً عَنْ جِهَاتِ اَشْرَاعِكَ وَسُنَنَ نَبِيِّكَ مَتْرُوْكَةً
⑩ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَعْدَآءَهُمْ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ
وَمَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ وَاَشْيَاعَهُمْ وَاَتْبَاعَهُمْ ⑪ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ
كَصَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَحِيَّاتِكَ عَلٰى اَصْفِيَآئِكَ
اِبْرَاهِيْمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيْمَ وَعَجِّلِ الْفَرَجَ وَالرَّوْحَ وَالنُّصْرَةَ
وَالتَّمْكِيْنَ وَالتَّاْيِيْدَ لَهُمْ ⑫ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنِيْ
مِنْ اَهْلِ التَّوْحِيْدِ وَالْاِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيْقِ
بِرَسُوْلِكَ وَالْاَئِمَّةِ الَّذِيْنَ حَتَمْتَ طَاعَتَهُمْ مِمَّنْ يَجْرِيْ

и чрез чиито ръце това става![255] Амин, Господи на световете!

13. О, Аллах, нищо не отблъсква Твоя гняв освен Твоето милосърдие, нищо не отблъсква Твоето недоволство освен Твоята прошка, нищо не защитава от Твоето наказание освен Твоята милост, и нищо не ще ме спаси от Теб, освен умолението към Теб пред Теб[256], затова благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад и ни дари от Теб, о, Господи мой, избавление чрез силата, с която съживяваш мъртвите раби и възкресяваш мъртвите земи[257].

14. Не ме погубвай, о, Боже мой, с мъка, преди да ми откликнеш и да ми дадеш да узная отговора на моето моление! Направи да се насладя на благополучието до края на моя срок! И не позволявай на моя враг да злорадства над мен, не поставяй врата ми в негова повеля и не му давай да властва над мен!

15. Боже мой, ако Ти ме издигнеш, кой е този, който ще ме снижи? Ако Ти ме снижиш, кой е този, който ще ме издигне? Ако Ти ме удостоиш, кой е този, който ще ме унизи? Ако Ти ме унизиш, кой е този, който ще ме удостои? Ако Ти ме накажеш, кой е този, който ще ме помилва? Ако Ти ме погубиш, кой е този, който ще Ти се противипоставя

ذٰلِكَ بِهٖ وَعَلٰى يَدَيْهِ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ ⑬ اَللّٰهُمَّ
لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ اِلَّا حِلْمُكَ وَلَا يَرُدُّ سَخَطَكَ
اِلَّا عَفْوُكَ وَلَا يُجِيْرُ مِنْ عِقَابِكَ اِلَّا رَحْمَتُكَ وَ
لَا يُنْجِيْنِيْ مِنْكَ اِلَّا التَّضَرُّعُ اِلَيْكَ وَبَيْنَ يَدَيْكَ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لَنَا يَا اِلٰهِيْ مِنْ
لَدُنْكَ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِيْ بِهَا تُحْيِيْ اَمْوَاتَ الْعِبَادِ
وَبِهَا تَنْشُرُ مَيْتَ الْبِلَادِ ⑭ وَلَا تُهْلِكْنِيْ يَا اِلٰهِيْ غَمًّا
حَتّٰى تَسْتَجِيْبَ لِيْ وَتُعَرِّفَنِي الْاِجَابَةَ فِيْ دُعَائِيْ وَاَذِقْنِيْ
طَعْمَ الْعَافِيَةِ اِلٰى مُنْتَهٰى اَجَلِيْ وَلَا تُشْمِتْ بِيْ
عَدُوِّيْ وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِيْ وَلَا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ
⑮ اِلٰهِيْ اِنْ رَفَعْتَنِيْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَضَعُنِيْ وَاِنْ وَضَعْتَنِيْ
فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَرْفَعُنِيْ وَاِنْ اَكْرَمْتَنِيْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يُهِيْنُنِيْ
وَاِنْ اَهَنْتَنِيْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يُكْرِمُنِيْ وَاِنْ عَذَّبْتَنِيْ فَمَنْ
ذَا الَّذِيْ يَرْحَمُنِيْ وَاِنْ اَهْلَكْتَنِيْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْرِضُ

заради Твоя раб или ще Те помоли за него? Но аз узнах, че в Твоето отсъждане няма несправедливост, нито в Твоето отмъщение - бързане. Бърза само онзи, който се бои да не пропусне, и само слабият се нуждае от несправедливостта. А Ти си извисен о, Боже мой, над това много високо!

16. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, не ме сторвай мишена на злочестината, нито обект на Твоето отмъщение, дай ми отсрочка, облекчи ме, прости ми препъването ми и не ме огорчавай със злочестина след злочестина, защото Ти виждаш слабостта ми, простодушието ми и моето моление към Теб!

17. Аз търся днес убежище в Теб, о, Аллах, срещу Твоя гняв, затова благослови Мухаммад и семейството му и дай ми убежище!

18. Аз търся днес подслон в Теб от Твоето недоволство, затова благослови Мухаммад и семейството му и дай ми подслон!

19. Аз Те моля за закрила от Твоето мъчение, затова благослови Мухаммад и семейството му и ме закриляй!

20. Аз Те моля за напътствие, затова благослови Мухаммад и семейството му и ме напъти!

21. Аз Те моля за помощ, затова благослови Мухаммад и семейството му и ми помогни!

22. Аз Те моля за милост, затова благослови Мухаммад и семейството му

لَكَ فِيْ عَبْدِكَ اَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ اَمْرِهٖ وَقَدْ عَلِمْتُ
اَنَّهٗ لَيْسَ فِيْ حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِيْ نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ وَاِنَّمَا
يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَاِنَّمَا يَحْتَاجُ اِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيْفُ
وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا اِلٰهِيْ عَنْ ذٰلِكَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿۱۶﴾ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِيْ لِلْبَلَآءِ غَرَضًا
وَلَا لِنَقِمَتِكَ نَصْبًا وَمَهِّلْنِيْ وَنَفِّسْنِيْ وَاَقِلْنِيْ
عَثْرَتِيْ وَلَا تَبْتَلِيَنِّيْ بِبَلَآءٍ عَلٰى اَثَرِ بَلَآءٍ فَقَدْ تَرٰى
ضَعْفِيْ وَقِلَّةَ حِيْلَتِيْ وَتَضَرُّعِيْ اِلَيْكَ ﴿۱۷﴾ اَعُوْذُ بِكَ اللّٰهُمَّ
الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَعِذْنِيْ
﴿۱۸﴾ وَاَسْتَجِيْرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِهٖ وَاَجِرْنِيْ ﴿۱۹﴾ وَاَسْأَلُكَ اَمَنًا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاٰمِنِّيْ ﴿۲۰﴾ وَاَسْتَهْدِيْكَ فَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاهْدِنِيْ ﴿۲۱﴾ وَاَسْتَنْصِرُكَ فَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَانْصُرْنِيْ ﴿۲۲﴾ وَاَسْتَرْحِمُكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

и ме помилвай!

23. Аз Те моля за избавление, затова благослови Мухаммад и семейството му и ме избави!

24. Аз Те моля за препитание, затова благослови Мухаммад и семейството му и ми дай препитание!

25. Аз Те моля за подкрепа, затова благослови Мухаммад и семейството му и ме подкрепи!

26. Аз Те моля за опрощение за миналите ми грехове, затова благослови Мухаммад и семейството му и ме опрости!

27. Аз Те моля да ме предпазиш, затова благослови Мухаммад и семейството му и ме предпази, защото аз няма да се върна към нищо, което Ти си възненавидял у мен, ако Ти не пожелаеш това!

28. О, Господи мой! О, Господи мой! О, Вселюбящи! О, Всеблаги! О, Обладателю на величието и щедростта! Благослови Мухаммад и семейството му и откликни на всичко, за което Те помолих, поисках от Теб и пожелах от Теб! Поискай го, предпиши го, отреди го и го изпълни! Дай ми добро в онова, което Ти отреждаш! Благослови ме в него, прояви благоволение към мен чрез него, ощастливи ме с онова, което Ти ми даваш, и ми дай още повече от Твоето изобилие и щедрост в онова, което е у Теб, защото Ти си необятен, прещедър! И свържи това с доброто и блаженството в отвъдния свят, о, Най-милосърден от милосърдните!

وَاٰلِهٖ وَارْحَمْنِیْ ﴿۲۳﴾ وَاَسْتَكْفِیْكَ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَاكْفِنِیْ ﴿۲۴﴾ وَاَسْتَرْزِقُكَ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَارْزُقْنِیْ
﴿۲۵﴾ وَاَسْتَعِیْنُكَ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَعِنِّیْ ﴿۲۶﴾ وَ
اَسْتَغْفِرُكَ لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوْبِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَاغْفِرْ لِیْ ﴿۲۷﴾ وَاَسْتَعْصِمُكَ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَاعْصِمْنِیْ فَاِنِّیْ لَنْ اَعُوْدَ لِشَیْءٍ كَرِهْتَهٗ مِنِّیْٓ اِنْ شِئْتَ
ذٰلِكَ ﴿۲۸﴾ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاسْتَجِبْ لِیْ جَمِیْعَ
مَا سَاَلْتُكَ وَطَلَبْتُ اِلَیْكَ وَرَغِبْتُ فِیْهِ اِلَیْكَ وَ
اَرِدْهُ وَقَدِّرْهُ وَاقْضِهٖ وَاَمْضِهٖ وَخِرْ لِیْ فِیْمَا تَقْضِیْ
مِنْهُ وَبَارِكْ لِیْ فِیْ ذٰلِكَ وَتَفَضَّلْ عَلَیَّ بِهٖ وَاَسْعِدْنِیْ
بِمَا تُعْطِیْنِیْ مِنْهُ وَزِدْنِیْ مِنْ فَضْلِكَ وَسِعَةِ مَا عِنْدَكَ
فَاِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِیْمٌ وَصِلْ ذٰلِكَ بِخَیْرِ الْاٰخِرَةِ وَنَعِیْمِهَا
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

После се молиш, както ти се струва подходящо за теб, и отправяш благословии към Мухаммад и семейството му хиляда пъти. Така правеше той, мир нему.

ЧЕТИРИЙСЕТ И ДЕВЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, когато отблъскваше хитростта на враговете и отразяваше мощта им:

1. Боже мой, Ти ме напъти, а аз пренебрегнах, Ти ме поучи, а аз бях жесток, Ти показа безкрайна доброта, а аз се възбунтувах. Сетне разбрах онова, което Ти си изявил, защото Ти ми даде да го разбера, и затова помолих за опрощение и Ти прости, тогава аз се върнах и Ти защити. Затова слава на Теб, Боже мой!

2. Аз се спуснах в долините на гибелта и спрях в клисурите на тлението и там се подложих на Твоите удари и на спуснатите там Твои наказания!

3. Моето приближаване към Теб е изповядването на Единството, моето основание е, че аз не съдружих нищо с Теб, нито приех друг бог заедно с Теб: побягнах при Теб с моята душа - при Теб е убежището за злосторника, избавлението за погубилия участта на душата си и търсещия подслон.

4. Колко врагове са издигнали меча на враждебността си над мен, наточили са върха на ножа си за мен,

ثُمَّ تَدْعُوْ بِمَا بَدَا لَكَ وَتُصَلِّيْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَلْفَ مَرَّةٍ هٰكَذَا كَانَ يَفْعَلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اَلدُّعَاءُ التَّاسِعُ وَالْاَرْبَعُوْنَ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِيْ دِفَاعِ كَيْدِ الْاَعْدَاءِ وَرَدِّ بَاْسِهِمْ

① اِلٰهِيْ هَدَيْتَنِيْ فَلَهَوْتُ وَوَعَظْتَ فَقَسَوْتُ وَ اَبْلَيْتَ الْجَمِيْلَ فَعَصَيْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ مَا اَصْدَرْتَ اِذْ عَرَّفْتَنِيْهِ فَاَسْتَغْفَرْتُ فَاَقَلْتَ فَعُدْتُ فَسَتَرْتَ فَلَكَ اِلٰهِيْ الْحَمْدُ ② تَقَحَّمْتُ اَوْدِيَةَ الْهَلَاكِ وَحَلَلْتُ شِعَابَ تَلَفٍ تَعَرَّضْتُ فِيْهَا لِسَطَوَاتِكَ وَبِحُلُوْلِهَا عُقُوْبَاتِكَ ③ وَوَسِيْلَتِيْ اِلَيْكَ التَّوْحِيْدُ وَذَرِيْعَتِيْ اَنِّيْ لَمْ اُشْرِكْ بِكَ شَيْئًا وَلَمْ اَتَّخِذْ مَعَكَ اِلٰهًا وَقَدْ فَرَرْتُ اِلَيْكَ بِنَفْسِيْ وَاِلَيْكَ مَفَرُّ الْمُسِيْٓءِ وَمَفْزَعُ الْمُضَيِّعِ لِحَظِّ نَفْسِهِ الْمُلْتَجِئُ ④ فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضٰى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهٖ وَشَحَذَ لِيْ ظُبَةَ مُدْيَتِهٖ وَاَرْهَفَ

наострили са ръба на острието му за мен, смесили са най-смъртоносните си отрови за мен, насочили са към мен най-точните си стрели, тяхното наблюдаващо око не е заспивало за мен и са замислили да ми причинят зло и да ме накарат да преглътна горчилката на тяхната злъч!

5. Тогава Ти погледна, о, Боже мой, към моето безсилие да понеса бедите, моята неспособност да победя онзи, който се отправя да воюва с мен, и моята самота пред големия брой на онези, които проявяват враждебност към мен и ме причакват с изпитание, за което не съм и помислял.

6. Тогава Ти се спусна да ми помогнеш и ме подкрепи със силата Си! Ти нащърби за мен острието му, а него стори сам след многобройно множество, издигна нозете ми над него и стори онова, което той кроеше да се върне връз него. Така Ти го върна обратно, без гневът му да е стихнал, без ненавистта му да е секнала! Той хапеше пръсти, обърна се в бягство, отредите му се разпръснаха.

7. Колко потисници са ме потискали с интригите си, залагали са за мен клопката на капаните си, поръчали са ми да търся тяхното покровителство, дебнали са както хищник дебне плячката си,

لِيْ شَبَاحَدِّهِ وَدَافَ لِيْ قَوَاتِلَ سُمُوْمِهِ وَسَدَّدَ نَحْوِيْ
صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنِّيْ عَيْنُ حَرَاسَتِهِ وَاَضْمَرَ
اَنْ يَسُوْمَنِيْ الْمَكْرُوْهَ وَيُجَرِّعَنِيْ زُعَاقَ مَرَارَتِهِ
۵ فَنَظَرْتَ يَا اِلٰهِيْ اِلٰى ضَعْفِيْ عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ
عَجْزِيْ عَنِ الْاِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِيْ بِمُحَارَبَتِهِ وَوَحْدَتِيْ
فِيْ كَثِيْرِ عَدَدِ مَنْ نَاوَانِيْ وَاَرْصَدَ لِيْ بِالْبَلَآءِ فِيْمَا
لَمْ اُعْمِلْ فِيْهِ فِكْرِيْ ۶ فَابْتَدَاْتَنِيْ بِنَصْرِكَ وَ
شَدَدْتَ اَزْرِيْ بِقُوَّتِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِيْ حَدَّهُ وَصَيَّرْتَهُ
مِنْ بَعْدِ جَمْعٍ عَدِيْدٍ وَحْدَهُ وَاَعْلَيْتَ كَعْبِيْ عَلَيْهِ وَ
جَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُوْدًا عَلَيْهِ فَرَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ
غَيْظَهُ وَلَمْ يَسْكُنْ غَلِيْلُهُ قَدْ عَضَّ عَلٰى شَوَاهُ وَاَدْبَرَ
مُوَلِّيًا قَدْ اَخْلَفَتْ سَرَايَاهُ ۷ وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِيْ
بِمَكَآئِدِهِ وَنَصَبَ لِيْ شَرَكَ مَصَآئِدِهِ وَوَكَّلَ بِيْ
تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ وَاَضْبَاَ اِلَيَّ اِضْبَآءَ السَّبُعِ لِطَرِيْدَتِهِ

изчаквайки мига да уловят жертвата си, и ми показваха угодническа усмивка, а ме гледаха със силна злоба!

8. И когато Ти, о, Боже мой, благословен си Ти и всевишен, видя лабиринта на помислите им и грозотата на затаеното в тях, Ти го върна върху собствените им глави в бърлогата им да попаднат обратно в собствения си изкоп. Така те бяха потиснати след надменността им, унизени в примката на собственото им въже, в която смятаха да ме видят, и това, което сполетя тях, насмалко да сполети мен, ако не беше Твоята милост!

9. Колко завистници са се задавяли с мен в гърченето си, огорчавали са се от мен в гнева си, жилили са ме с острието на езика си, обвинявали са ме в своите най-отвратителни пороци, правили са честта ми прицел за изстрелите си, приписвали са ми недъзи, които са все още в тях самите, обвинявали са ме в собствените си лъжи и са се целили в мен с лошите си помисли!

10. Тогава аз Те призовах, о, Боже мой, молейки Те за помощ, вярвайки в бързия Ти отклик, знаейки, че потърсилият убежище в сянката на Твоето крило, не ще бъде угнетен и подслонилият се в крепостта на Твоята победа, не ще бъде уплашен. Затова ме укрепи срещу тяхната сила с Твоята мощ!

انْتِظَارًا لِانْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِفَرِيْسَتِهٖ وَهُوَ يُظْهِرُ لِيْ
بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَيَنْظُرُنِيْ عَلٰى شِدَّةِ الْحَنَقِ ۸ فَلَمَّا
رَاَيْتَ يَا اِلٰهِيْ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ دَغَلَ سَرِيْرَتِهٖ وَقُبْحَ
مَا انْطَوٰى عَلَيْهِ اَرْكَسْتَهٗ لِاُمِّ رَاْسِهٖ فِيْ زُبْيَتِهٖ
وَرَدَدْتَهٗ فِيْ مَهْوٰى حُفْرَتِهٖ فَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهٖ
ذَلِيْلًا فِيْ رِبَقِ حِبَالَتِهِ الَّتِيْ كَانَ يُقَدِّرُ اَنْ يَرَانِيْ فِيْهَا
وَقَدْ كَادَ اَنْ يَحُلَّ بِيْ لَوْلَا رَحْمَتُكَ مَا حَلَّ بِسَاحَتِهٖ ۹ وَكَمْ
مِنْ حَاسِدٍ قَدْ شَرِقَ بِيْ بِغُصَّتِهٖ وَشَجِيَ مِنِّيْ بِغَيْظِهٖ وَ
سَلَقَنِيْ بِحَدِّ لِسَانِهٖ وَوَحَرَنِيْ بِقَرْفِ عُيُوْبِهٖ وَجَعَلَ عِرْضِيْ
غَرَضًا لِمَرَامِيْهِ وَقَلَّدَنِيْ خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيْهِ وَوَحَرَنِيْ
بِكَيْدِهٖ وَقَصَدَنِيْ بِمَكِيْدَتِهٖ ۱۰ فَنَادَيْتُكَ يَا اِلٰهِيْ
مُسْتَغِيْثًا بِكَ وَاثِقًا بِسُرْعَةِ اِجَابَتِكَ عَالِمًا اَنَّهٗ
لَا يُضْطَهَدُ مَنْ اٰوٰى اِلٰى ظِلِّ كَنَفِكَ وَلَا يُفْزَعُ مَنْ لَاذَ
اِلٰى مَعْقِلِ انْتِصَارِكَ فَحَصَّنْتَنِيْ مِنْ بَاْسِهٖ بِقُدْرَتِكَ

11. Колко облаци на зло Ти си разсеял от мен, облаци на благодат Ти си сторил да завалят над мен, потоци на милост Ти си сторил да потекат и с благополучие Ти си ме облякъл, очи на превратности Ти си заличил и була на страдания Ти си премахнал!

12. Колко добри помисли Ти си изпълнил, липси Ти си възстановил, погибел Ти си оживил и беди Ти си преобразил!

13. И всичко това - от Твоята благодетелност и щедрост, а при всичко това аз бях потънал в непокорства към Теб, без моето злосторство да Те възпре да довършиш Твоето добротворство, но това не ме възпря да извършвам дела, предизвиквайки гнева Ти. Ти не си питан за това, което Ти вършиш![258]

14. Ти беше помолен и даде. Ти не беше помолен, а започна. Твоето изобилие беше поискано и Ти не се поскъпи. Ти отхвърли, о, Господарю мой, всичко освен добротворството, благостта, щедростта и благодеянието, а аз отхвърлих всичко освен да се впусна във възбраненото от Теб, да прекрача Твоите граници и да пренебрегна Твоята заплаха! Затова слава на Теб, о, Боже мой, всемогъщ, непобедим и обладател на търпение, неприбързващ!

15. Това е мястото на онзи, който призна

⑪ وَكَمْ مِنْ سَحَآئِبِ مَكْرُوْهٍ جَلَّيْتَهَا عَنِّيْ وَسَحَآئِبَ
نِعَمٍ اَمْطَرْتَهَا عَلَيَّ وَجَدَاوِلِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَعَافِيَةٍ
اَلْبَسْتَهَا وَاَعْيُنِ اَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَغَوَاشِيْ كُرُبَاتٍ
كَشَفْتَهَا ⑫ وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَعَدَمٍ جَبَرْتَ
وَصَرِيْعَةٍ اَنْعَشْتَ وَمَسْكَنَةٍ حَوَّلْتَ ⑬ كُلُّ ذٰلِكَ
اِنْعَامًا وَتَطَوُّلًا مِنْكَ وَفِيْ جَمِيْعِهٖ اِنْهِمَاكًا مِنِّيْ عَلٰى
مَعَاصِيْكَ لَمْ تَمْنَعْكَ اِسَآءَتِيْ عَنْ اِتْمَامِ اِحْسَانِكَ
وَلَا حَجَرَنِيْ ذٰلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ لَا تُسْأَلُ
عَمَّا تَفْعَلُ ⑭ وَلَقَدْ سُئِلْتَ فَاَعْطَيْتَ وَلَمْ تُسْأَلْ
فَابْتَدَاْتَ وَاسْتُمِيْحَ فَضْلُكَ فَمَا اَكْدَيْتَ اَبَيْتَ
يَا مَوْلَايَ اِلَّا اِحْسَانًا وَامْتِنَانًا وَتَطَوُّلًا وَاِنْعَامًا وَ
اَبَيْتُ اِلَّا تَقَحُّمًا لِحُرُمَاتِكَ وَتَعَدِّيًا لِحُدُوْدِكَ وَ
غَفْلَةً عَنْ وَعِيْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ اِلٰهِيْ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا
يُغْلَبُ وَذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ ⑮ هٰذَا مَقَامُ مَنِ اعْتَرَفَ

пълнотата на благодатта, а й отвърна с нехайство и засвидетелства своето прахосничество.

16. О, Аллах, затова аз моля за близост с Теб по възвишения път на Мухаммад и сияйния път на Али. Обръщам се към Теб чрез тях двамата, за да ми дадеш убежище от злото [на това или онова][259], защото това не ще Те притесни в Твоето богатство, нито ще Те обезпокои в Твоята сила, а *Ти над всяко нещо имаш сила.*[260]

17. Затова дари ме, о, Боже мой, по Твоята милост и непрестанната сполука, която Ти даваш - с онова, което да взема като стълба, по която да се изкача до Твоето удовлетворение и да се избавя от Твоето наказание, о, Най-милосърден от милосърдните!

ПЕТДЕСЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше при страх:

1. О, Аллах, Ти ме сътвори без недостатък, отгледа ме от малък и ме нахрани до насита.

2. О, Аллах, аз намерих в Твоята Книга, която Ти си низпослал и чрез която Ти си благовестил Твоите поклонници, че си казал: *"О, раби Мои, които престъпвате в ущърб на себе си, не губете надежда за милостта на Аллах. Аллах опрощава всички грехове"*[261], а от мен излезе онова,

بِسُبُوْغِ النِّعَمِ وَقَابَلَهَا بِالتَّقْصِيْرِ وَشَهِدَ عَلٰى نَفْسِهٖ
بِالتَّضْيِيْعِ ⑯ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِالْمُحَمَّدِيَّةِ
الرَّفِيْعَةِ وَالْعَلَوِيَّةِ الْبَيْضَآءِ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِهِمَا
اَنْ تُعِيْذَنِیْ مِنْ شَرِّ كَذَا وَكَذَا فَاِنَّ ذٰلِكَ لَا يَضِيْقُ
عَلَيْكَ فِیْ وُجْدِكَ وَلَا يَتَكَاَّدُكَ فِیْ قُدْرَتِكَ وَ
اَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ⑰ فَهَبْ لِیْ يَا اِلٰهِیْ مِنْ رَحْمَتِكَ
وَدَوَامِ تَوْفِيْقِكَ مَا اَتَّخِذُهٗ سُلَّمًا اَعْرُجُ بِهٖ اِلٰى رِضْوَانِكَ
وَاٰمَنُ بِهٖ مِنْ عِقَابِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اَلدُّعَآءُ وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِی الرَّهْبَةِ الْخَمْسُوْنَ

① اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ خَلَقْتَنِیْ سَوِيًّا وَرَبَّيْتَنِیْ صَغِيْرًا وَ
رَزَقْتَنِیْ مَكْفِيًّا ② اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ وَجَدْتُ فِيْمَا اَنْزَلْتَ
مِنْ كِتَابِكَ وَبَشَّرْتَ بِهٖ عِبَادَكَ اَنْ قُلْتَ يَا عِبَادِیَ
الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ
اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا وَقَدْ تَقَدَّمَ مِنِّیْ مَا قَدْ

което Ти си узнал, и за което Ти знаеш повече от мен! О, какъв срам от онова, което Твоята Книга е пресметнала срещу мен![262]

3. Ако не бяха случаите, при които се надявам на Твоята всеобгръщаща прошка, аз щях да рухна! Ако някой можеше да избяга от своя Господ, то на мен най-много би подобавало да избягам от Теб! А Ти - за Теб няма нищо скрито на земята и в небесата, нищо което да не си донесъл[263]. Ти си достатъчен да възнаграждаваш! Ти си достатъчен да търсиш сметка![264]

4. О, Аллах, наистина Ти ще ме потърсиш, ако побягна, и ще ме стигнеш, ако се затичам. Затова ето ме пред Теб покорен, смирен, подчинен. Ако Ти ме измъчваш - аз съм заслужил това, о, Господи мой, и то ще бъде справедливост от Теб. А ако Ти ми прощаваш - то отдавна Твоята прошка ме е обгърнала и Твоето благополучие ме е обхванало.

5. Затова Те моля, о, Аллах, чрез съкровищницата на Твоите имена[265] и Твоето сияние, скрито от покривалата! Смили се над тая неспокойна душа и тази боязлива тленност, които не могат да изтърпят топлината на Твоето Слънце, а камо ли топлината на Твоя Огън,

عَلِمْتَ وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّیْ فَیَاسَوْاَتَا مِمَّا اَحْصَاهُ
عَلَیَّ کِتَابُکَ ۳ فَلَوْلَا الْمَوَاقِفُ الَّتِیْ اُوَمِّلُ مِنْ عَفْوِکَ
الَّذِیْ شَمِلَ کُلَّ شَیْءٍ لَاَلْقَیْتُ بِیَدِیْ وَلَوْاَنَّ اَحَدًا
اِسْتَطَاعَ الْهَرَبَ مِنْ رَبِّهٖ لَکُنْتُ اَنَا اَحَقَّ بِالْهَرَبِ مِنْکَ
وَاَنْتَ لَا تَخْفٰی عَلَیْکَ خَافِیَةٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ
اِلَّا اَتَیْتَ بِهَا وَکَفٰی بِکَ جَازِیًا وَکَفٰی بِکَ حَسِیْبًا
۴ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ طَالِبِیْ اِنْ اَنَا هَرَبْتُ وَمُدْرِکِیْ اِنْ
اَنَا فَرَرْتُ فَهَا اَنَا ذَا بَیْنَ یَدَیْکَ خَاضِعٌ ذَلِیْلٌ رَاغِمٌ
اِنْ تُعَذِّبْنِیْ فَاِنِّیْ لِذٰلِکَ اَهْلٌ وَهُوَ یَا رَبِّ مِنْکَ
عَدْلٌ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّیْ فَقَدِیْمًا شَمَلَنِیْ عَفْوُکَ وَ
اَلْبَسَتْنِیْ عَافِیَتُکَ ۵ فَاَسْاَلُکَ اللّٰهُمَّ بِالْمَخْزُوْنِ مِنْ
اَسْمَآئِکَ وَبِمَا وَارَتْهُ الْحُجُبُ مِنْ بَهَآئِکَ اِلَّا رَحِمْتَ
هٰذِهِ النَّفْسَ الْجَزُوْعَةَ وَهٰذِهِ الرِّمَّةَ الْهَلُوْعَةَ الَّتِیْ لَا
تَسْتَطِیْعُ حَرَّ شَمْسِکَ فَکَیْفَ تَسْتَطِیْعُ حَرَّ نَارِکَ وَ

нито могат да изтърпят звука на Твоя гръм, а камо ли гласа на Твоя гняв.

6. Затова помилвай ме, о, Аллах, защото аз съм един жалък човек и значимостта ми е нищожна. Моето мъчение не ще добави тежест дори на прашинка към Твоето царство. Ако моето мъчение беше нещо, което би добавило към Твоето царство, то щях да Те помоля да ми дадеш търпение за него и бих възлюбил то да бъде заради Теб. Но Твоята власт, о, Аллах, е по-велика и Твоето царство - по-дълговечно, отколкото покорството на покорните да добави към тях или непокорството на грешниците да отнеме от тях!

7. Затова помилвай ме, о, Най-милосърден от милосърдните! Бъди снизходителен към мен, о, Обладателю на великолепието и щедростта! И приеми покаянието ми. *Наистина Ти си Приемащия покаянието, Милосърдния!*[266]

ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше при смирение и безропотност:

1. Боже мой, аз Те прославям, а Ти си достоен за прославата - заради Твоето благодеяние към мен, пълнотата на Твоите блага за мен, щедрото Ти даряване към мен и за това, с което Ти си ме предпочел чрез Твоята милост и си ми дал

الَّتِیْ لَا تَسْتَطِیْعُ صَوْتَ رَعْدِكَ فَكَیْفَ تَسْتَطِیْعُ صَوْتَ
غَضَبِكَ ۞ فَارْحَمْنِیْ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّیْ اَمْرُؤٌ حَقِیْرٌ
وَخَطَرِیْ یَسِیْرٌ وَلَیْسَ عَذَابِیْ مِمَّا یَزِیْدُ فِیْ مُلْكِكَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَلَوْ اَنَّ عَذَابِیْ مِمَّا یَزِیْدُ فِیْ مُلْكِكَ
لَسَاَلْتُكَ الصَّبْرَ عَلَیْهِ وَاَحْبَبْتُ اَنْ یَكُوْنَ ذٰلِكَ
لَكَ وَلٰكِنْ سُلْطَانُكَ اللّٰهُمَّ اَعْظَمُ وَمُلْكُكَ اَدْوَمُ
مِنْ اَنْ تَزِیْدَ فِیْهِ طَاعَةُ الْمُطِیْعِیْنَ اَوْ تَنْقُصَ مِنْهُ
مَعْصِیَةُ الْمُذْنِبِیْنَ ۞ فَارْحَمْنِیْ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَ
تَجَاوَزْ عَنِّیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَتُبْ عَلَیَّ
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ

اَلدُّعَاءُ الْحَادِیْ | وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِی التَّضَرُّعِ وَالْاِسْتِكَانَةِ | وَالْخَمْسُوْنَ

۞ اِلٰهِیْ اَحْمَدُكَ وَاَنْتَ لِلْحَمْدِ اَهْلٌ عَلٰی حُسْنِ صَنِیْعِكَ
اِلَیَّ وَسُبُوْغِ نَعْمَآئِكَ عَلَیَّ وَجَزِیْلِ عَطَآئِكَ عِنْدِیْ
وَعَلٰی مَا فَضَّلْتَنِیْ بِهٖ مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَسْبَغْتَ عَلَیَّ

напълно Твоята благодат. Ти си сторил за мен толкова много, че съм безсилен да благодаря.

2. Ако не беше Твоето добротворство към мен и пълнотата на Твоята благодат над мен, нямаше да смогна да взема моя дял, нито да поправя душата си, но Ти започна с добротворство към мен, даде ми достатъчно препитание във всичките ми дела, отклони от мен напрежението на изпитанието и ме предпази от непоносимото отсъждане.

3. Боже мой, колко много напрегнати изпитания Ти си отклонил от мен! С колко много изобилни блага Ти си възрадвал окото ми! Колко много Твои щедри благодеяния има при мен!

4. Ти си, Който отвърна на моя зов при нужда, Който ми прости грешката при спъване и обвини враговете заради онеправдаването ми.

5. Боже мой, не Те намерих скъперник, когато Те помолих, нито неприветлив, когато пожелах от Теб, а Те намерих да чуваш молението ми и да даваш каквото поискам; открих, че Твоите блага над мен са пълни във всяко мое положение и във всяко мое време. Затова Ти

مِنْ نِعْمَتِكَ فَقَدِ اصْطَنَعْتَ عِنْدِيْ مَا يَعْجِزُ عَنْهُ
شُكْرِيْ ۞ ۲ وَلَوْلَا اِحْسَانُكَ اِلَيَّ وَسُبُوْغُ نَعْمَآئِكَ عَلَيَّ
مَا بَلَغْتُ اِحْرَازَ حَظِّيْ وَلَا اِصْلَاحَ نَفْسِيْ وَلٰكِنَّكَ
ابْتَدَأْتَنِيْ بِالْاِحْسَانِ وَرَزَقْتَنِيْ فِيْ اُمُوْرِيْ كُلِّهَا
الْكِفَايَةَ وَصَرَفْتَ عَنِّيْ جَهْدَ الْبَلَآءِ وَمَنَعْتَنِيْ
مَحْذُوْرَ الْقَضَآءِ ۞ ۳ اِلٰهِيْ فَكَمْ مِنْ بَلَآءٍ جَاهِدٍ قَدْ صَرَفْتَ
عَنِّيْ وَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ سَابِغَةٍ اَقْرَرْتَ بِهَا عَيْنِيْ وَ
كَمْ مِنْ صَنِيْعَةٍ كَرِيْمَةٍ لَكَ عِنْدِيْ ۞ ۴ اَنْتَ الَّذِيْ
اَجَبْتَ عِنْدَ الْاِضْطِرَارِ دَعْوَتِيْ وَاَقَلْتَ عِنْدَ
الْعِثَارِ زَلَّتِيْ وَاَخَذْتَ لِيْ مِنَ الْاَعْدَآءِ بِظُلَامَتِيْ
۞ ۵ اِلٰهِيْ مَا وَجَدْتُكَ بَخِيْلًا حِيْنَ سَاَلْتُكَ وَلَا مُنْقَبِضًا
حِيْنَ اَرَدْتُكَ بَلْ وَجَدْتُكَ لِدُعَآئِيْ سَامِعًا وَ
لِمَطَالِبِيْ مُعْطِيًا وَوَجَدْتُ نُعْمَاكَ عَلَيَّ سَابِغَةً فِيْ
كُلِّ شَاْنٍ مِنْ شَاْنِيْ وَكُلِّ زَمَانٍ مِنْ زَمَانِيْ فَاَنْتَ

си прославян от мен и Твоето благодеяние е почитано от мен.

6. Душата ми, езикът ми и разумът ми Те възхваляват с възхвала, достигаща до пълнотата и истинната благодарност, възхвала, постигаща Твоето удовлетворение от мен - затова спаси ме от Твоето недоволство!

7. О, моя Обител, когато посоките ме изнурят, о, Ти, Който ми прощаваш грешката ми! Ако Ти не покриваше срамотите ми, щях да съм сред опозорените! О, Ти, Който ме подпомагаш с подкрепа! Ако не беше Твоята подкрепа за мен, щях да съм сред победените! О, Ти, пред Когото царете поставиха ярема на унижението на вратовете си, страхувайки се от Твоите удари! О, Достоен за богобоязливост! О, Притежателю на *Най-прекрасните имена!* [267] Моля Те да ми простиш, да ме опростиш, защото не съм невинен, та да се извиня, нито притежавам сила, та да победя, нито имам къде да бягам, та да избягам!

8. Моля Те да ми простиш грешките ми и пред Теб се отричам от греховете ми, които ме погубиха, обсебиха и унищожиха! Побягнах от тях към Теб, Господи мой, в разкаяние, затова приеми разкаянието ми; в търсене на убежище, затова дай ми убежище;

عِنْدِیْ مَحْمُوْدٌ وَصَنِیْعُكَ لَدَیَّ مَبْرُوْرٌ ۞ تَحْمَدُكَ
نَفْسِیْ وَلِسَانِیْ وَعَقْلِیْ حَمْدًا یَبْلُغُ الْوَفَآءَ وَحَقِیْقَةَ
الشُّكْرِ حَمْدًا یَكُوْنُ مَبْلَغَ رِضَاكَ عَنِّیْ فَنَجِّنِیْ مِنْ
سُخْطِكَ ۞ یَا كَهْفِیْ حِیْنَ تُعْیِیْنِیَ الْمَذَاهِبُ وَیَا مُقِیْلَ
عَثْرَتِیْ فَلَوْلَا سَتْرُكَ عَوْرَتِیْ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوْحِیْنَ
وَیَا مُؤَیِّدِیْ بِالنَّصْرِ فَلَوْلَا نَصْرُكَ اِیَّایَ لَكُنْتُ
مِنَ الْمَغْلُوْبِیْنَ وَیَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوْكُ نِیْرَ الْمَذَلَّةِ
عَلٰی اَعْنَاقِهَا فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهٖ خَآئِفُوْنَ وَیَا اَهْلَ
التَّقْوٰی وَیَا مَنْ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰی اَسْاَلُكَ
اَنْ تَعْفُوَ عَنِّیْ وَتَغْفِرَ لِیْ فَلَسْتُ بَرِیْٓاً فَاَعْتَذِرَ
وَلَا بِذِیْ قُوَّةٍ فَاَنْتَصِرَ وَلَا مَفَرَّ لِیْ فَاَفِرَّ ۞ وَ
اَسْتَقِیْلُكَ عَثَرَاتِیْ وَاَتَنَصَّلُ اِلَیْكَ مِنْ ذُنُوْبِیَ
الَّتِیْ قَدْ اَوْبَقَتْنِیْ وَاَحَاطَتْ بِیْ فَاَهْلَكَتْنِیْ مِنْهَا
فَرَرْتُ اِلَیْكَ رَبِّ تَآئِبًا فَتُبْ عَلَیَّ مُتَعَوِّذًا فَاَعِذْنِیْ

в търсене на помощ, затова не ме пренебрегвай; в моление, затова не ме лишавай; в търсене на подслон, затова не ме изоставяй; в молитва, затова не ме отпращай разочарован!

9. Помолих Те, о, Господи мой, като човек нищожен, покорен, угрижен, уплашен, боязлив, беден, нуждаещ се от Теб!

10. Оплаках Ти се, о, Боже мой, от неспособността на душата ми да побърза към онова, което Ти си обещал на Твоите приятели *аулия*, и да избегне от онова, срещу което Ти си предупредил Твоите врагове, и от многобройните ми грижи, и от съблазните на душата ми.

11. О, Боже мой, Ти не ме опозори заради тайните ми и не ме погуби заради простъпките ми! Умолявам Те, а Ти ми отговаряш, дори ако съм бавен, когато Ти ме призовеш. Теб моля всякога, когато искам за моите нужди и където и да съм. При Теб положих моята тайна и не умолявам друг, освен Теб, и не се надявам на друг освен на Теб.

12. Да Ти служа! Да Ти служа! Ти чуваш онзи, който Ти се оплаква! Ти приемаш онзи, който Ти се уповава! Ти спасяваш онзи, който потърси убежище при Теб! Ти избавяш онзи, който потърси подслон при Теб!

13. Боже мой, затова не ме лишавай заради недостатъчната ми благодарност от доброто на отвъдния свят и на първия и опрости ми греховете, които Ти знаеш!

مُسْتَجِيرًا فَلَا تَخْذُلْنِيْ سَائِلًا فَلَا تَحْرِمْنِيْ مُعْتَصِمًا
فَلَا تُسْلِمْنِيْ دَاعِيًا فَلَا تَرُدَّنِيْ خَائِبًا ۹ دَعَوْتُكَ يَا رَبِّ
مِسْكِيْنًا مُسْتَكِيْنًا مُشْفِقًا خَائِفًا وَجِلًا فَقِيْرًا
مُضْطَرًّا اِلَيْكَ ۱۰ اَشْكُوْ اِلَيْكَ يَا اِلٰهِيْ ضَعْفَ نَفْسِيْ
عَنِ الْمُسَارَعَةِ فِيْمَا وَعَدْتَهُ اَوْلِيَآءَكَ وَالْمُجَانَبَةِ عَمَّا
حَذَّرْتَهُ اَعْدَآءَكَ وَكَثْرَةَ هُمُوْمِيْ وَوَسْوَسَةَ
نَفْسِيْ ۱۱ اِلٰهِيْ لَمْ تَفْضَحْنِيْ بِسَرِيْرَتِيْ وَلَمْ تُهْلِكْنِيْ بِجَرِيْرَتِيْ
اَدْعُوْكَ فَتُجِيْبُنِيْ وَاِنْ كُنْتُ بَطِيْئًا حِيْنَ تَدْعُوْنِيْ وَ
اَسْاَلُكَ كُلَّمَا شِئْتُ مِنْ حَوَآئِجِيْ وَحَيْثُ مَا كُنْتُ
وَضَعْتُ عِنْدَكَ سِرِّيْ فَلَا اَدْعُوْ سِوَاكَ وَلَا اَرْجُوْ
غَيْرَكَ ۱۲ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ تَسْمَعُ مَنْ شَكَا اِلَيْكَ وَ
تَلْقٰى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَتُخْلِصُ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ
وَتُفَرِّجُ عَمَّنْ لَاذَ بِكَ ۱۳ اِلٰهِيْ فَلَا تَحْرِمْنِيْ خَيْرَ الْاٰخِرَةِ
وَالْاُوْلٰى لِقِلَّةِ شُكْرِيْ وَاغْفِرْ لِيْ مَا تَعْلَمُ مِنْ ذُنُوْبِيْ

14. Ако Ти измъчваш, аз съм несправедливият, пренебрегващият, пилеещият, грешният, нехайният, ленивият, безгрижният за участта на душата ми! Ако Ти опростиш, Ти си Най-милосърдния от милосърдните!

ПЕТДЕСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше, настоявайки пред Аллах, всевишен е Той:

1. О, Аллах, за Когото нищо не е скрито нито на земята, нито на небето! И как да е скрито за Теб, о, Боже мой, онова, което Ти си създал? Как Ти да не изброиш онова, което Ти си направил? Или как може да е невидимо за Теб онова, което Ти управляваш? Или как може да избяга от Теб онзи, за когото има живот единствено с Твоето препитание? Или как може да се спаси от Теб онзи, за когото няма път освен в Твоето царство?

2. Пречист си Ти! Сред Твоите творения най-много се бои от Теб онзи, който най-добре Те познава[268], най-покорен пред Теб е онзи, който най-усърдно Ти се подчинява, а най-презрян от Теб е онзи, когото Ти препитаваш, а той се покланя на друг!

3. Пречист си Ти! Не ще отнеме от Твоята власт онзи, който Те съдружава и отрича Твоите пратеници. Не може да отхвърли Твоята повеля онзи, който е възненавидял Твоето отреждане. Не може да се предпази от Теб онзи, който отрича Твоята сила. Не ще Ти убегне онзи,

⑭ اِنْ تُعَذِّبْ فَاَنَا الظَّالِمُ الْمُفَرِّطُ الْمُضَيِّعُ الْاٰثِمُ الْمُقَصِّرُ
الْمُضَجِّعُ الْمُغْفِلُ حَظَّ نَفْسِیْ وَاِنْ تَغْفِرْ فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰاحِمِیْنَ

اَلدُّعَاءُ الثَّانِیْ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِی الْاِلْحَاحِ عَلَی اللّٰهِ تَعَالٰی وَالْخُضُوْعِ

① يَا اَللّٰهُ الَّذِیْ لَا يَخْفٰی عَلَيْهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ
وَكَيْفَ يَخْفٰی عَلَيْكَ يَا اِلٰهِیْ مَا اَنْتَ خَلَقْتَهٗ وَكَيْفَ لَا
تُحْصِیْ مَا اَنْتَ صَنَعْتَهٗ اَوْكَيْفَ يَغِيْبُ عَنْكَ مَا اَنْتَ
تُدَبِّرُهٗ اَوْكَيْفَ يَسْتَطِيْعُ اَنْ يَهْرُبَ مِنْكَ مَنْ لَا حِيْلَةَ
لَهٗ اِلَّا بِرِزْقِكَ اَوْكَيْفَ يَنْجُوْ مِنْكَ مَنْ لَا مَذْهَبَ لَهٗ
فِیْ غَيْرِ مُلْكِكَ ② سُبْحَانَكَ اَخْشٰی خَلْقِكَ لَكَ اَعْلَمُهُمْ
بِكَ وَاَخْضَعُهُمْ لَكَ اَعْمَلُهُمْ بِطَاعَتِكَ وَاَهْوَنُهُمْ
عَلَيْكَ مَنْ اَنْتَ تَرْزُقُهٗ وَهُوَ يَعْبُدُ غَيْرَكَ ③ سُبْحَانَكَ
لَا يَنْقُصُ سُلْطَانَكَ مَنْ اَشْرَكَ بِكَ وَكَذَّبَ رُسُلَكَ
وَلَيْسَ يَسْتَطِيْعُ مَنْ كَرِهَ قَضَآءَكَ اَنْ يَرُدَّ اَمْرَكَ وَلَا
يَمْتَنِعُ مِنْكَ مَنْ كَذَّبَ بِقُدْرَتِكَ وَلَا يَفُوْتُكَ مَنْ

който се покланя на друг, а не на Теб. И не ще бъде преживее дълго на този свят онзи, който е възненавидял срещата Ти.

4. Пречист си Ти! Колко велико е Твоето дело, колко съкрушителна е Твоята власт, колко могъща е Твоята сила и всепроникваща - Твоята заповед!

5. Пречист си Ти! Ти си отредил смъртта за всички Твои творения: и за този, който изповядва Твоето Единство, и за онзи, който не вярва в Теб, и всеки ще вкуси смъртта[269], и всеки ще се озове при Теб. Благословен си Ти и всевишен! Няма бог освен Теб, Ти си единствен, нямаш съдружник.

6. Вярвам в Теб, утвърждавам Твоите пратеници, приемам Твоята Книга, отхвърлям покаянието пред всеки друг освен Теб, и съм непричастен към онзи, който се покланя на друг, а не на Теб!

7. О, Аллах, осъмвам и замръквам с мисълта, че малко съм свършил, с признанието на греха си, с осъзнаването на грешките си; аз съм унижен от прахосничеството си срещу себе си, делата ми ме сразиха, желанието ми ме погуби, страстите ми ме лишиха.

8. Затова аз Те моля, о, Господарю мой, с молбата на човек, чиято душа е безгрижна с дълготрайните си надежди и чието тяло е небрежно, поради спокойствието на вените си[270], чието сърце е омаяно

عَبْدَ غَيْرِكَ وَلَا يُعَمِّرُ فِي الدُّنْيَا مَنْ كَرِهَ لِقَآءَكَ
۴ سُبْحَانَكَ مَا اَعْظَمَ شَأْنَكَ وَاَقْهَرَ سُلْطَانَكَ
وَاَشَدَّ قُوَّتَكَ وَاَنْفَذَ اَمْرَكَ ۵ سُبْحَانَكَ
قَضَيْتَ عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ الْمَوْتَ مَنْ وَحَّدَكَ وَ
مَنْ كَفَرَ بِكَ وَكُلٌّ ذَآئِقُ الْمَوْتِ وَكُلٌّ صَآئِرٌ
اِلَيْكَ فَتَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ ۶ اٰمَنْتُ بِكَ وَصَدَّقْتُ
رُسُلَكَ وَقَبِلْتُ كِتَابَكَ وَكَفَرْتُ بِكُلِّ مَعْبُوْدٍ
غَيْرِكَ وَبَرِئْتُ مِمَّنْ عَبَدَ سِوَاكَ ۷ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اُصْبِحُ وَاُمْسِيْ مُسْتَقِلًّا لِعَمَلٍ مُعْتَرِفًا بِذَنْبِيْ
مُقِرًّا بِخَطَايَايَ اَنَا بِاِسْرَافِيْ عَلٰى نَفْسِيْ ذَلِيْلٌ
عَمَلِيْ اَهْلَكَنِيْ وَهَوَايَ اَرْدَانِيْ وَشَهَوَاتِيْ حَرَمَتْنِيْ
۸ فَاَسْاَلُكَ يَا مَوْلَايَ سُؤَالَ مَنْ نَفْسُهُ لَاهِيَةٌ لِطُوْلِ
اَمَلِهٖ وَبَدَنُهٗ غَافِلٌ لِسُكُوْنِ عُرُوْقِهٖ وَقَلْبُهٗ مَفْتُوْنٌ

с множеството блага над него, и малко са мислите му за онова, към което върви;

9. молбата на човек, който е победен от надеждата, омаян от желанието и обсебен от този свят и над когото краят е хвърлил сянката си; молбата на онзи, който знае, че греховете му са много и признава прегрешението си; молбата на онзи, който няма друг господар освен Теб, няма приятел освен Теб, няма спасител от Теб, нито убежище от Теб освен в Теб[271].

10. О, Боже мой, моля Те заради Твоето право, възложено на всички Твои творения, и заради Твоето велико Име, с което Ти заповяда на Твоя Пратеник да възхвалява Твоята пречистота, и заради великолепието на Твоя благороден Лик, Който не остарява, не се променя, не се преобразява, не изтлява - благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, стори поклонението пред Теб да замени всички неща, направи душата ми да се отвърне от този свят чрез боязънта от Теб и ме привлечи към Твоята изобилна щедрост чрез Твоята милост.

11. Към Теб побягвам, от Теб се страхувам, от Теб търся избавление, на Теб се надявам, Теб умолявам, при Теб търся убежище,

بِكَثْرَةِ النِّعَمِ عَلَيْهِ وَفِكْرُهُ قَلِيلٌ لِمَا هُوَ صَائِرٌ
إِلَيْهِ ⑨ سُؤَالَ مَنْ قَدْ غَلَبَ عَلَيْهِ الْأَمَلُ وَفَتَنَهُ
الْهَوٰى وَاسْتَمْكَنَتْ مِنْهُ الدُّنْيَا وَاَظَلَّهُ الْأَجَلُ
سُؤَالَ مَنِ اسْتَكْثَرَ ذُنُوبَهُ وَاعْتَرَفَ بِخَطِيْئَتِهِ سُؤَالَ
مَنْ لَا رَبَّ لَهُ غَيْرُكَ وَلَا وَلِيَّ لَهُ دُوْنَكَ وَلَا مُنْقِذَ
لَهُ مِنْكَ وَلَا مَلْجَأَ لَهُ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ⑩ إِلٰهِي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّكَ الْوَاجِبِ عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ
الَّذِي أَمَرْتَ رَسُوْلَكَ أَنْ يُسَبِّحَكَ بِهِ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ
الْكَرِيْمِ الَّذِي لَا يَبْلٰى وَلَا يَتَغَيَّرُ وَلَا يَحُوْلُ وَلَا
يَفْنٰى أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْنِيَنِي
عَنْ كُلِّ شَيْءٍ بِعِبَادَتِكَ وَأَنْ تُسَلِّيَ نَفْسِي عَنِ الدُّنْيَا
بِمَخَافَتِكَ وَأَنْ تُثْنِيَنِي بِالْكَثِيْرِ مِنْ كَرَامَتِكَ بِرَحْمَتِكَ
⑪ فَإِلَيْكَ أَفِرُّ وَمِنْكَ أَخَافُ وَبِكَ أَسْتَغِيْثُ
وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَلَكَ أَدْعُو وَإِلَيْكَ أَلْجَأُ وَبِكَ

на Теб се доверявам, Теб зова за помощ, в Теб вярвам, на Теб се уповавам и на Твоята щедрост и на Твоето изобилие се осланям.

ПЕТДЕСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА

Той, мир нему, умоляваше в смирение пред Аллах, всемогъщ е Той и великолепен:

1. Господи мой, греховете ми, накараха да онемея и словата ми пресекнаха, нямам оправдание, защото съм пленник на бедата си, заложник на делата си, повтарящ прегрешението си, объркан в намере-нието си, съсипан.

2. Поставих душата си на мястото на унизените грешници, мястото на окаяните и дръзналите срещу Теб, омаловажаващите Твоето обещание.

3. Пречист си Ти! С каква дързост дръзнах срещу Теб! С каква заблуда заблудих душата си!

4. Господарю мой, смили се, когато падна по очи, когато се подхлъзне кракът ми, насочи Твоето състрадание към невежеството ми и Твоето добротворство към злосторството ми, защото аз съзнавам греха си и признавам прегрешението си: ето ръката ми и челото ми! Аз се подчинявам на разплатата

اَتَّقِيْ وَاِيَّاكَ اَسْتَعِيْنُ وَبِكَ اُوْمِنُ وَعَلَيْكَ
اَتَوَكَّلُ وَعَلٰى جُوْدِكَ وَكَرَمِكَ اَتَّكِلُ

الدُّعَاءُ	وَكَانَ مِنْ دُعَائِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي التَّذَلُّلِ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ	الثَّالِثُ وَالْخَمْسُوْنَ

① رَبِّ اَفْحَمَتْنِيْ ذُنُوْبِيْ وَانْقَطَعَتْ مَقَالَتِيْ فَلَا
حُجَّةَ لِيْ فَاَنَا الْاَسِيْرُ بِبَلِيَّتِيْ الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِيْ
الْمُتَرَدِّدُ فِيْ خَطِيْئَتِيْ الْمُتَحَيِّرُ عَنْ قَصْدِيْ الْمُنْقَطِعُ
بِيْ ② قَدْ اَوْقَفْتُ نَفْسِيْ مَوْقِفَ الْاَذِلَّاءِ الْمُذْنِبِيْنَ
مَوْقِفَ الْاَشْقِيَاءِ الْمُتَجَرِّيْنَ عَلَيْكَ الْمُسْتَخِفِّيْنَ
بِوَعْدِكَ ③ سُبْحَانَكَ اَيَّ جُرْاَةٍ اِجْتَرَاْتُ عَلَيْكَ
وَاَيَّ تَغْرِيْرٍ غَرَّرْتُ بِنَفْسِيْ ④ مَوْلَايَ ارْحَمْ كَبْوَتِيْ
لِحُرِّ وَجْهِيْ وَزَلَّةَ قَدَمِيْ وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلٰى جَهْلِيْ وَ
بِاِحْسَانِكَ عَلٰى اِسَاءَتِيْ فَاَنَا الْمُقِرُّ بِذَنْبِي الْمُعْتَرِفُ
بِخَطِيْئَتِيْ وَهٰذِهٖ يَدِيْ وَنَاصِيَتِيْ اَسْتَكِيْنُ بِالْقَوَدِ

с душата ми! Смили се над белите ми коси, изчерпването на дните ми, приближаването на края ми, над слабостта ми, нещастието ми и простодушието ми!

5. Господарю мой, и ме помилвай, когато следите ми се на този свят прекъснат, споменаването ми сред творенията се изличи и се присъединя към забравените като онзи, който е в забрава!

6. Господарю мой, и ме помилвай, когато се променят образът ми и състоянието ми, когато тялото ми изгние, частите ми се разпръснат и жилите ми се разкъсат! О, колко съм небрежен към онова, което се иска от мен!

7. Господарю мой, и ме помилвай при моя сбор и моето възкресение и в онзи ден стори мястото ми да е редом с Твоите приятели *аулия* и появата да ми е при Твоите възлюбени, и жилището ми да е в съседство с Теб! О, Господи на световете!

ПЕТДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА

Той, мир нему умоляваше за отстраняване на грижите:

1. О, Облекчителю на грижата! О, Премахващи скръбта! О, Всемилостиви на този свят и на отвъдния, и Премилосърдни на двата! Благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад

مِنْ نَفْسِی ارْحَمْ شَیْبَتِیْ وَنَفَادَ اَیَّامِیْ وَاقْتِرَابَ
اَجَلِیْ وَضَعْفِیْ وَمَسْکَنَتِیْ وَقِلَّةَ حِیْلَتِیْ ۵ مَوْلَایَ
وَارْحَمْنِیْ اِذَا انْقَطَعَ مِنَ الدُّنْیَا اَثَرِیْ وَامَّحٰی مِنَ
الْمَخْلُوْقِیْنَ ذِکْرِیْ وَکُنْتُ مِنَ الْمَنْسِیِّیْنَ کَمَنْ قَدْ نُسِیَ
۶ مَوْلَایَ وَارْحَمْنِیْ عِنْدَ تَغَیُّرِ صُوْرَتِیْ وَحَالِیْ اِذَا بَلِیَ
جِسْمِیْ وَتَفَرَّقَتْ اَعْضَآئِیْ وَتَقَطَّعَتْ اَوْصَالِیْ
یَا غَفْلَتِیْ عَمَّا یُرَادُ بِیْ ۷ مَوْلَایَ وَارْحَمْنِیْ فِیْ حَشْرِیْ
وَنَشْرِیْ وَاجْعَلْ فِیْ ذٰلِکَ الْیَوْمِ مَعَ اَوْلِیَآئِکَ مَوْقِفِیْ
وَفِیْ اَحِبَّآئِکَ مَصْدَرِیْ وَفِیْ جَوَارِکَ مَسْکَنِیْ
یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

اَلدُّعَآءُ الرَّابِعُ	وَکَانَ مِنْ دُعَآئِهٖ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِیْ اسْتِکْشَافِ الْهُمُوْمِ	وَالْخُمُوْمِ

۱ یَا فَارِجَ الْهَمِّ وَکَاشِفَ الْغَمِّ یَا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا
وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِیْمَهُمَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

и облекчи грижата ми, и премахни скръбта ми!
2. О, Един, О, Единствен, о, Вечен! О, Ти, *Който нито е раждал, нито е роден и няма равен Нему!*[272] Предпази ме, очисти ме и отнеси бедата ми!

Тук прочети знамението *аята* за Трона (2:255), двете сури за търсене на убежище (113-114) и сурата за Пречистването (112), сетне кажи:
3. О, Аллах, моля Те с молбата на онзи, чиято нужда е силна, чиято сила е отслабнала, чиито грехове са много; с молбата на онзи, който не намира кой да му помогне в нуждата, нито кой да го подсили в слабостта, нито кой да опрости греха му освен Теб! О, Обладателю на великолепието и щедростта! Моля Те за дело, чрез което Ти ще обикнеш онзи, който го извърши, и за убеденост, с която Ти ще допринесеш полза на онзи, който е убеден с истинска убеденост при изпълнението на Твоята повеля!
4. О, Аллах, благослови Мухаммад и семейството на Мухаммад, утвърди в душата ми искреността, прекъсни нуждата ми от света, стори желанието ми да е за онова, което е при Теб, в копнеж по срещата с Теб и ме дари с най-искрено упование в Теб!
5. Моля Те

وَافْرُجْ هَمِّيْ وَاكْشِفْ غَمِّيْ ۞ ۲ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا
صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ
اِعْصِمْنِيْ وَطَهِّرْنِيْ وَاذْهَبْ بِبَلِيَّتِيْ

وَاقْرَأْ اٰيَةَ الْكُرْسِيِّ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَقُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ

	وَقُلْ

۳ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْاَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ
وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوْبُهُ سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ
لِفَاقَتِهِ مُغِيْثًا وَلَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّيًا وَلَا لِذَنْبِهِ
غَافِرًا غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَسْاَلُكَ
عَمَلًا تُحِبُّ بِهِ مَنْ عَمِلَ بِهِ وَيَقِيْنًا تَنْفَعُ بِهِ مَنِ اسْتَيْقَنَ
بِهِ حَقَّ الْيَقِيْنِ فِيْ نَفَاذِ اَمْرِكَ ۴ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبِضْ عَلَى الصِّدْقِ نَفْسِيْ وَاقْطَعْ مِنَ
الدُّنْيَا حَاجَتِيْ وَاجْعَلْ فِيْمَا عِنْدَكَ رَغْبَتِيْ شَوْقًا اِلٰى
لِقَآئِكَ وَهَبْ لِيْ صِدْقَ التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ ۵ اَسْئَلُكَ

за най-доброто отсъждане, което е сторено, и търся убежище при Теб от злото отсъждане, което е сторено[273]. Моля Те за страха на поклонниците пред Теб, за поклонението на боязливите пред Теб, за убедеността на уповаващите се в Теб и за упованието на вярващите в Теб!

6. О, Аллах, стори желанието ми в моята молба като желанието на Твоите приятели *аулия* в техните молби, и моя страх - като страха на Твоите приятели *аулия*! Използвай ме за Твое удовлетворение чрез дело, в което да не изоставя нищо от Твоята религия в страха си от някое от Твоите творения!

7. О, Аллах, тази е нуждата ми, затова стори огромно желанието ми за нея, изяви в нея извинението ми, дай чрез нея моето оправдание и изцери чрез нея тялото ми!

8. О, Аллах, някои осъмват с доверие и надежда в друг, а не в Теб. А в моето осъмване Ти си моето доверие и моята надежда във всичките дела, затова отреди ми онези, които са с най-добър изход, и ме спаси от най-заблуждаващите изпитания с Твоята милост, о, Най-милосърден от милосърдните!

9. И Аллах да благослови нашия водач Мухаммад, Пратеника на Аллах, избрания, и семейството му, пречистите!

مِنْ خَيْرِ كِتَابٍ قَدْ خَلَا وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ
قَدْ خَلَا اَسْأَلُكَ خَوْفَ الْعَابِدِيْنَ لَكَ وَعِبَادَةَ
الْخَاشِعِيْنَ لَكَ وَيَقِيْنَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ عَلَيْكَ وَ
تَوَكُّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْكَ ۶ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِيْ فِيْ
مَسْأَلَتِيْ مِثْلَ رَغْبَةِ اَوْلِيَآئِكَ فِيْ مَسَآئِلِهِمْ وَرَهْبَتِيْ
مِثْلَ رَهْبَةِ اَوْلِيَآئِكَ وَاسْتَعْمِلْنِيْ فِيْ مَرْضَاتِكَ
عَمَلًا لَا اَتْرُكُ مَعَهُ شَيْئًا مِنْ دِيْنِكَ مَخَافَةَ اَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ ۷ اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ حَاجَتِيْ فَاَعْظِمْ فِيْهَا رَغْبَتِيْ
وَاَظْهِرْ فِيْهَا عُذْرِيْ وَلَقِّنِيْ فِيْهَا حُجَّتِيْ وَعَافِ
فِيْهَا جَسَدِيْ ۸ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَصْبَحَ لَهُ ثِقَةٌ اَوْ رَجَآءٌ
غَيْرُكَ فَقَدْ اَصْبَحْتُ وَاَنْتَ ثِقَتِيْ وَرَجَآئِيْ فِي الْاُمُوْرِ
كُلِّهَا فَاقْضِ لِيْ بِخَيْرِهَا عَاقِبَةً وَنَجِّنِيْ مِنْ مُضِلَّاتِ
الْفِتَنِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ۹ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُوْلِ اللّٰهِ الْمُصْطَفٰى وَعَلٰى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ

О Б Я С Н И Т Е Л Н И Б Е Л Е Ж К И

(Обяснителните бележки са на Уилиам Читик към английския превод на *"Сахифа"*)

1. Сайид Наджм ад-Дин се споменава само в този текст, но коментаторите посочват, че това няма отрицателно въздействие върху веригата, тъй като текстът е *мутауатир* и е с неоспорима автентичност. Това е веригата за позволение, а не за предаване. С други думи, самият текст е достигнал до нас по множество различни пътища, но позволението да се преподава настоящият текст точно в тази форма е издадено от споменатите личности. Причината да се спомене точно тази верига е подсказана във въведението. Бих добавил, че е немислимо тази верига да е предумишлена фалшификация, тъй като никой фалшификатор не би могъл да е толкова несведущ. От дванайсетте споменати лица (в началото и във втората верига към края на предговора) петима са непознати, четирима не могат да бъдат идентифицирани със сигурност, а един е известен като ненадежден.

2. Съществува известна неяснота относно идентичността на "ни" в началото на тази верига, тъй като това би могъл да е всеки един от двамата учени, които фигурират в различните вериги на предаване на *"Сахифа"*. Шейх-и Бахаи, един от многото автори на коментари върху *"Сахифа"*, твърди, че "ни" се отнася за Али ибн ас-Сукун (т.е. Абу ал-Хасан Али ибн Мухаммад ибн Мухаммад ибн Али ибн Мухаммад ибн Мухаммад ибн Мухаммад ибн ас-Сукун ал-Хилли, поч. 606/1209). В своите тълкувания на *"Сахифа"* Мир Дамад пише, че това е Амид ар-Руаса Хибат Аллах ибн Хамид ибн Ахмад ибн Айюб ал-Хилли (поч.610/1213-1214). За да докаже своето становище, той се позовава на ръкописа на аш-Шахид ал-Ауал, който е сверил своето копие с това на Ибн ас-Сукун, върху което Амид ар-Руаса е направил някои бележки през 603/1206.

3. Той е зет на шейх ат-Таифа Абу Джафар ат-Туси (поч.460/1067-1068) и служител в светилището на Али в Наджаф.

4. Сайид Алихан пише, че ал-Укбари изглежда не е споменат в книгите на шиитските биографии, но ас-Самани го споменава в *"Ал-ансаб"* (добавяйки към името му ибн ал-Хусайн след ибн Ахмад) и дава датата на смъртта му като 472/1080.

5. Сайид Алихан цитира четири извора за Абу ал-Муфаддал като *мухаддис*, като всички поставят под въпрос неговата надеждност: Наджаши, шейх ат-Таифа ат-Туси, Ибн ал-Гадаири и Ибн Дауд.

6. Наджаши хвали неговата надеждност и споменава множество негови произведения. Той умрял през 308/921 на над деветдесетгодишна възраст (сайид Алихан).

7. Според сайид Алихан за него нищо не се знае. В бележките си към персийския си превод Шарани предполага, че тук някои от авторитетите, първоначално споменати в текста, може би са изпуснати, тъй като за период от 251 години са споменати само три личности.

8. Наджаши споменава някой си Али ибн ан-Нуман ал-Алам ан-Нахаи, другар на Рида, осмия Имам (поч. 203/818).

9. Нито Умайр ибн Мутауаккил, нито баща му Мутауаккил ибн Харун са известни. Все пак и Наджаши, и шейх ат-Туси говорят за ал-Мутауаккил ибн Умар ибн ал-Мутауаккил като човека, предал *"Сахифа"* от Яхя ибн Зайд, и се погрижват да съставят авторитетна верига, водеща от него към самите тях, различна от тази в настоящия текст. Както посочва Шарани, с оглед на техните ранни епохи и тяхното единно мнение името, което те обезпечават, трябва да се предпочете пред настоящия текст.

10. Това би трябвало да е през 122/740. Както е обяснено във въведението, след смъртта на Мухаммад ал-Бакир, сина и наследника на Зайн ал-Абидин, синът му Зайд се разбунтува срещу властта на Омаядите и е убит. Според разказаното тук предание Мутауаккил ибн Харун (или по-вероятно Мутауаккил ибн Умайр) се среща с Яхя, сина на Зайд, малко преди да бъде убит, продължавайки бащиния си бунт.

11. 13:39. (Цитатите на кораничните знамения са според превода на Цв. Теофанов, *бел. прев.*). Според сайид Алихан, цитирайки този кораничен стих, Яхя предполага, че дори това да е Божествената заповед, известна на ас-Садик, Бог би могъл да я промени. Това е шиитското учение за *бадаа*, съгласно което Бог може да изволи да промени Своето предопределение за Своите творения. Самият Имам Джафар цитира този стих, за да докаже възможността за *бадаа*.

12. Както е отбелязано във въведението, употребата тук на израза *"Ас-сахифа ал-камиля"* подсказва, че *"Сахифа"* е била наричана с този термин от най-ранни времена. Обяснявайки израза, сайид Алихан цитира откъс, заимствайки го от *"Маалим ал-улама"* на Ибн Шахрашуб (поч.588/1192).

13. В бележки към персийския си превод Шарани ни разказва, че терминът *сахифа* е означавал свитък, навит около желязна пръчка, в чиито краища били поставяни железни ключалки, често запечатани с восък.

14. Мухаммад е известен повече като ан-Нафс аз-Закия. Баща му го титулувал като Махди и много му се заклели във вярност, включително ал-Мансур, който по-късно става първият аббасидски халиф. Мухаммад и Ибрахим се разбунтували със значителна подкрепа от населението, когато Аббасидите се опитали да ги накарат да приемат тяхната власт. Мухаммад, който бил поддържан от населението на Медина, бил убит в яростна битка

през 145/762, а Ибрахим, който бил поддържан от зайдитските и мутазилитските кръгове на Куфа и Басра, бил убит няколко месеца по-късно.

15. Исмаил е най-големият син на Имам Джафар и определеният от него наследник. Той обаче умира преди баща си, който определя тогава втория си син Муса за Имам след себе си. Исмаилитите следват като Имам Исмаил, а не Муса, поддържайки, че законна сила има определянето на първия, и че имаматът е останал в неговото семейство.

16. 4:58.

17. Често повтаряна формула, открита в много *хадиси*.

18. 17:60. Коментаторите на Корана предлагат най-малко три възможни интерпретации на това видение. Относно третата Байдауи пише: "Говори се също, че Пророка видял група от Омаядите да се катерят по неговия амвон *минбар* и да подскачат върху него като маймуни. Тогава той казал: "Това е техният дял от този свят; това ще им бъде дадено, задето са приели Исляма." Според тази интерпретация това, което се има предвид с *"изпитание на хората"*, е каквото се е случило през тяхното време." *("Ануар ат-танзил"*, коментар на 17:60). Шиитският коментатор Табарси също предлага това като трета възможност, привеждайки в подкрепа два *хадиса ("Маджма ал-баян")*. Сайид Алихан се позовава на Байдауи и други в подкрепа на тази интерпретация, представяйки Ибн Аббас наред с някои други като авторитет за твърдението, че "*прокълнатото дърво*" се отнася до Омаядите.

19. 97:1-3. Тирмизи предлага *хадис*, идващ от ал-Хасан ибн Али, който поддържа тази интерпретация за хилядата месеца като отнасящи се до Омаядите (Тафсир сура, 97:1).

20. 14:28-9.

21. т.е. Дванайсетият Имам, който ще се изправи (*каим*) в Истината за Истината и ще порази враговете на Истината.

22. Говорителят тук е ал-Укбари (по-горе стих 3), който сега представя друга верига, чрез която е получил *"Сахифа"* от Абу ал-Муфаддал (стих 3).

23. Той е неизвестен в биографичните книги.

24. Той също е неизвестен.

25. С други думи, заглавията на молитвите, както са споменати в текста и често едва се различават от споменатите по-горе заглавия на молитвите, са в думите на ал-Хасани (това е аш-Шариф Абу Абд Аллах, споменат в стих 4).

26. Тук отново чрез "ни" се има предвид ал-Укбари.

27. 53:31.

28. 21:23.

29. Алюзия за 89:15: *"И ако неговият Господ го подложи на изпитание, като го почете и облагодетелства, човекът казва: "Моят Господ ме почете"*.

30. 25:44.

31. Междинният свят (*барзах*) е местопребиваването, където човек остава между смъртта и Деня на възкресението.

32. Свидетелите, споменати в 11:20 и 40:54, са ангелите, пророците, Имамите и вярващите, които Бог определя да свидетелстват за делата на хората при Възкресението.

33. 45:22.

34. 44:41.

35. Смята се, че названието "Илийун", споменато в 83:18-19 и образувано от корена, означаващ "висок" или "възвишен", обозначава най-високото ниво на Рая, или книга в Рая, в която са записани делата на праведните.

36. 83:20-21.

37. ср. 75:7.

38. ср. 3:106.

39. Няколко коранични знамения споменават факта, че Бог е подчинил всичко в небесата и на земята на човешкия род, напр. 14:33; 16:12; 31:20; 45:13.

40. ср. 2:286: *"Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас."*

41. 2:286.

42. Алюзия за такива пасажи като 2:286: *"Аллах възлага на всяка душа само според силите ѝ."*

43. Алюзия за 9:33 и 61:8: *"Той е, Който проводи Своя Пратеник с напътствието и с правата вяра, за да я въздигне над всички религии, дори езичниците да възненавиждат това."*

44. Както посочва сайид Алихан, тук има алюзия за *хадиса* за "приближеността" *(уасила)*, като съгласно една негова версия Пророка казал: "Приближеността е степен с Аллах в Градината и няма по-висока степен от нея, затова моли се на Аллах да ми даде посредничество" (Ахмад III, 83). Фактът, че това е, което Имама има предвид, се потвърждава от неговото позоваване на "застъпничеството" в стих 25 (за връзката между двете, ср. бележка 172).

45. За застъпничеството на Пророка, ср. Падуик *"Мюсюлманските молитви"*, стр. 37 и след това *"Енциклопедия на Исляма"* (старо издание), "шафаа". Тук коментаторът посочва, че застъпничеството на Пророка - споменато в Корана като неговото *"похвално място"* (17:79) - ще бъде от няколко вида, включително издигането на онези, които са вече в Рая, към още по-високи степени. Следователно няма противоречие между непогрешимостта на Имамите, от една страна, и застъпничеството на Пророка за тях - от друга.

46. ср. 25:70: *"В Деня на възкресението... Аллах ще подмени злините [на който се е покаял и повярвал, и вършил праведни дела] с добрини."*

47. Смята се, че носещите Трона са четири ангела, по един във всеки ъгъл на Трона, които ще бъдат подпомогнати от още четири в Деня на възкресението. А и Коранът казва: *"И ангелите ще са по краищата му. В този Ден осмина [от тях] ще носят Трона на твоя Господ"* (69:17).

48. вж. 81:20.

49. Покривалата, които се имат предвид тук, са споменатите в често цитирания в сунитски извори *хадис*: "Аллах има седемдесет" - или "седемдесет хиляди" - "покривала от светлина и тъмнина. Ако те бъдат премахнати, сиянията на Неговия Лик биха изпепелили всичко възприемано от очите на творенията." Шиитски извори добавят няколко паралелни *хадиса* от Пророка и от Имамите (вж. "*Бихар ал-ануар*", V, 39-47, Баб ал-худжуб уа ал-астар уа ас-сурадикат. Ср. Молитва 50:5, където се споменава за Божието "сияние, скрито от покривалата".

50. ср. 17:85.

51. ср. 69:17.

52. ср. 80:16.

53. т.е. писарите и записващите, които отбелязват делата на хората в този свят, вж. 82:11.

54. Споменатите в много *хадиси* два ангела, които разпитват мъртвия през първата нощ в гроба.

55. Ангел, който според някои *хадиси* е първият влизащ в гроба на мъртвеца, казвайки му да запише делата си върху своя саван със слюнката си вместо мастило и с пръста си вместо писалка.

56. Дом в небесните сфери, споменат в 52:4 и разположен непосредствено над Кааба.

57. Ангелът, отговарящ за Огъня.

58. Ангелът, отговарящ за Рая.

59. 66:6.

60. 13:24.

61. 69:30.

62. ср. 16:85.

63. 50:21; *водачът* и *свидетелят* са също ангели.

64. 35:29.

65. 59:10.

66. Коранът често споменава Божията умисъл и лукавство обикновено в отговор на хитрината и измамата на злодеите. Например: *"Те замислят с умисъл. И Аз замислям с умисъл. И дай отсрочка на неверниците, отсрочи ги*

за кратко! (86:15-17); "И (юдеите) лукавстваха. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите" (3:54).

67. Да предпазва Бог раба от Себе Си означава да го пази от Своя гняв. "Напътване към Бога" е напътване към Неговата милост, а "отдалечаването му" е да бъде подложен на гняв. Вж. встъплението и пасажи като 48.13.

68. 10:67.

69. 17:12.

70. Алюзия за 47:31: *"И ще ви подложим на изпитание, докато отличим борещите се от вас по пътя на Аллах и търпеливите, и разкрием вестите за вас."*

71. 53:31.

72. Алюзия за 6:96: *"Той разпуква зазоряването."*

73. вж. по-горе, 3:18.

74. Алюзия за думите на сатана в Корана (7:17): *"После ще идвам при тях и отпред, и отзад, и отляво, и отдясно, и ще откриеш, че повечето са неблагодарни."*

75. 2:207.

76. 3:26.

77. Терминът "страст" означава всяко желание, което е противно на истината или отклонява човека от Божественото напътствие: *"А кой е по-заблуден от онзи, който следва своята страст без напътствие от Аллах?"* (28:50); *"И не се подчинявай на онзи, чието сърце оставяме да нехае за Нашето споменаване, и той следва страстите си"* (18:28). Бог се обръща към Давид (Дауд) със заповедта: *"Отсъждай между хората с истината и не следвай страстта"* (38:26).

78. Препратка към 12:53*: "Наистина душата повелява злото, освен онази, която моят Господ помилва."*

79. Алюзия за 30:54: *"Аллах е, Който ви сътвори немощни."*

80. 77:20.

81. Препратка към 27:62: *"Или Онзи, Който откликва на бедстващия, ако го позове, и премахва злото..."*

82. Алюзия за принципа, изложен в добре известния *хадис*: "Милостта на Аллах предхожда Неговия гняв" - постоянна тема на *"Сахифа"*, както е посочено във въведението.

83. Алюзия за такива коранични знамения, като: *"Който стори зло или себе си угнети, а сетне помоли Аллах за прошка, ще открие, че Аллах е опрощаващ, милосърден"* (4:110).

84. Препратка към такива коранични знамения, като: *"Зовете Ме и Аз ще ви откликна"* (40:60) и *"Когато Моите раби те питат за Мен - Аз съм наблизо, откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове"* (2:186).

85. вж. *хадиса*, споменат във въведението: "Когато някой от вас умолява, той не трябва да казва: "О, Аллах, прости ми, ако Ти искаш", а трябва да е твърд в искането си и да стори желанието си велико, защото това, което Аллах дава, не е велико за Него" (Муслим, Зикр 8).

86. 74:56.

87. 3:26.

88. Препратка към такива коранични знамения, като: *"О, хора, вие сте нуждаещите се от Аллах, а Аллах е Пребогатия, Всеславния"* (35:15).

89. В контекста на настоящата молитва като изключение преводът на думата *залим* (насилник) може да бъде "потисник" или "тиранин", особено ако четем текста като изразяващ отношенията на Имама с омаядските власти. Все пак думата *зулм* наред с нейните производни е важен и често използван термин в Корана и само кораничният контекст може да ни осигури достоверно разбиране за начина, по който думата трябва да е била разбирана от Зайн ал-Абидин и неговите съвременници. Очевидно в Корана термини като "потисничество" и "тирания" с техните тесни политически конотации не могат да разкрият напълно широкия ред от значения, съдържащи се в първоначалния кораничен смисъл, тъй като потисничеството е само една от многото форми на човешка несправедливост. Според Корана основното значение на *зулм* е отричане реалността на Бога и истината на Неговото откровение и оттам - престъпване на границите, ограниченията, законите и положенията, които Той е установил. Тази коранична концепция може ясно да бъде възприета в такива типични знамения, каквито са следните: *"И кой е по-голям угнетител от онзи, който в храмовете на Аллах възбранява да се споменава Неговото име и се стреми да ги разруши?"* (2:114); *"И кой е по-голям угнетител от онзи, който е скрил у себе си свидетелство от Аллах?"* (2:140); *"А които нарушават границите на Аллах - те са угнетителите"* (2:229); *"Неверниците са угнетителите"* (2:254); *"А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са угнетителите"* (5:45); *"А кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или взима за лъжа Неговите знамения?"* (7:37; 10:17); *"И кой е по-голям угнетител от онзи, комуто бяха напомнени знаменията на неговия Господ, а той се отдръпна от тях?"* (18:57; 32:22). *"О, синко мой, не съдружавай с Аллах! Съдружаването е огромен гнет"* (31:13); *"А които не се покаят - тези са угнетителите"* (49:11); *"А който престъпва границите на Аллах, той угнетява себе си"* (65:1).

90. Някои издания четат *юхадирани* за *юхаширани*. Тогава преводът става "и ме победи в моите права".

91. Алюзия за такива коранични знамения, като: *"Непременно ще погубим угнетителите"* (14:13); *"И приготвихме болезнено мъчение за потисниците"* (25:37).

92. Отново препратка към 27:62: *"Или Онзи, който откликва на бедстващия, ако го позове, и премахва злото."*

93. Ако един вярващ не може да изпълнява задължителните действия на богослужение поради болест, във всеки случай те му се зачитат. Коментаторът цитира множество *хадиси* в този смисъл, напр.: "Когато вярващият заболее, Аллах казва на ангела, натоварен с него: "Пиши му каквото обикновено пишеше, когато той беше здрав."

94. 40:7.

95. 3:26.

96. Термините "нещастие" (*шака*) и "щастие" (*саада*) се отнасят за Небето и Ада, а не за мизерията или щастието на този свят.

97. 3:26.

98. Препратка към принципа, провъзгласен в 2:264: *"О, вярващи, не проваляйте своята милостиня с натякване и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в Сетния ден!"*

99. т.е. "бъде нежен". Изразът е използван в 15:88 и 26:215.

100. Това е завръщането при Бога, за което се намеква с глаголи от същия корен в много коранични знамения, като: *"Той начева сътворяването, после го повтаря"* (10:4). В ислямската мисъл думата *маад* става стандартен термин за "есхатология" и обсъждане на въпроси, свързани с отвъдния свят.

101. Алюзия за 78:21-23: *"Адът е в очакване за престъпващите - място за завръщане, където ще останат столетия."*

102. Тук думата "покровителство" (*уилая*) вероятно няма терминологичен смисъл (затова вж. бел.219), а е използвана в по-общ смисъл, както в заглавието на молитва 5.

103. 2:201.

104. ср. 11:56: *"Няма твар, която Той да не държи под Своя власт."*

105. Това изречение води началото си от едно изказване на Пророка (Ахмад, I, 391 и 402).

106. Алюзия за 2:197: *"И запасете се! Най-добрият запас е богобоязливостта."*

107. 3:26.

108. 6:122.

109. т.е. неповлиян от моето благоразположение или гняв в дадена ситуация.
110. Това е по-малкото поклонение в Мека, правено извън сезона за *хадж*.
111. 22:3.
112. Алюзия за 11:56: *"Няма твар, която Той да не държи под Своя власт. Моят Господ е на Правия път."*
113. Този пасаж може да бъде прочетен по два начина: в по-общата интерпретация "ни" в "ни удостоил" и "ни вменил правото", "ни" се отнася до всички мюсюлмани, докато в по-специалната интерпретация се отнася до Имамите. В първия случай "правата" са онези, които имат всички мюсюлмани във взаимоотношенията с други мюсюлмани, както е обяснено например в "*Трактат за правата*" на Имама. Във втория случай това са правата на Имамите по отношение на другите мюсюлмани. Коментаторът цитира между другото *хадиса* на Пророка за "седем права", за да онагледи първата интерпретация. Ако го прочетем по втория начин, тогава "правата на Имамите са очевидни, тъй като всички права, зачитането на които Аллах е сторил задължителни за творенията спрямо Пратеника на Аллах, са задължителни и спрямо Имамите. Достатъчно доказателство за това се дава от кораничното знамение: *"О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас"* (4:59)(сайид Алихан).
114. ср. бел. 46.
115. 45:22.
116. 7:151.
117. Човек е изкушен да преведе *шахауат* като "страсти", но кораничният контекст показва, че сами по себе си обектите на желание не са непременно отрицателни. Коранът порицава само факта, че човекът си позволява да бъде обзет от тях вместо от Бога. Например: *"Разкрасена е за хората любовта към страстите - към жените и децата, и струпаните купища от злато и сребро, и към отбраните коне, и добитъка, и посевите. Това е наслаждата на земния живот, но най-прекрасният пристан е завръщането при Аллах"* (3:14). Арбери превежда тук термина като "страсти", Пиктол като "радости".
118. ср. 12.10.
119. Тези думи се отнасят към 2:186 и 40:60.
120. 2:201.
121. Това са онези, които признават имамата на Зайн ал-Абидин и другите Имами. Ср. 47. 64.
122. Сайид Алихан обяснява израза в смисъл: "Дай им *лутф* (изящество, нежност, изисканост) в техния *макр* (коварство, хитрина), така че техният враг да не усети тяхното коварство, тъй като то ще бъде толкова недоловимо

и изящно, че да не се възприема с интелекта и разбирането. Така значението е, че Аллах ще ги вдъхнови с грижлива бдителност и превъзходство в изкусните хитрини." Той предполага, че текстът може да бъде интерпретиран също в смисъл: Бъди благ и нежен към тях във връзка с коварството на техния враг, така че коварството му да не им навреди.

123. 8:57.

124. Коментаторът се отдава на дълго обсъждане на думата *михал*, която се среща в кораничното име на Бога, *шадид ал-михал* (13:13). Тя може да означава между другото измама, коварство, лукавство, козни, ръководене, сила, мощ, спор, враждебност, наказание, отмъщение, мъчение.

125. Тази победа на малка армия от мюсюлмани над много по-големия брой от неверници е през 2/623. Предават се много описания как ангелите също взели участие в битката и се смята, че във връзка с Бадр Бог казва в Корана: *"Твоят Господ разкри на ангелите: "Аз съм с вас. Подкрепяйте вярващите. Ще вселя Аз ужас в сърцата на неверниците"* (8:12).

126. 51:22-3.

127. 40:60.

128. 42:25.

129. 9:104, 42:25.

130. 2:222.

131. Алюзия за добре известните думи на Пророка: "Угризението е разкаяние" (Ибн Маджа, Зухд 30; Ахмад I, 376, 423; VI, 264).

132. 2:128.

133. Тук може би има алюзия за 3:103: *"И бяхте върху ръба на ров от огън, а Той ви спаси от него"*.

134. 3:26.

135. Препратка към кораничната история за Иблис, в която Иблис иска от Бога и му е дадено позволение да опита да отклони Неговите раби до Деня на възкресението (7:14-18, 15:36-43, 38:79-86).

136. Препратка към 59:16: *"Подобно на сатаната, който казва на човека: "Отхвърли вярата!" А щом стане неверник, казва: "Непричастен съм към теб. Страхувам се от Аллах, Господа на световете"*.

137. Препратка към 32:7-9: *"Който сътвори със съвършенство всяко нещо и начена сътворяването на човека от глина. После Той сътвори потомството му от капка нищожна вода. После го осъразмери и му вдъхна от Своя дух."*

138. Препратка към много коранични пасажи, особено 23:12-14: *"Сътворихме Ние човека от подбрана глина, после го оставяме като капка сперма в сигурно място, после от капката създаваме сърцевик и създаваме късче като*

надъвкано месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът, после го оформяме в друго творение."

139. Както посочват коментаторите, това "извеждане" е свързано с кораничното учение за превръщането на злодеянията в добрини, напр.: *"А който върши това, ще срещне възмездие ... - освен онзи, който се е покаял и повярвал, и вършил праведни дела. На такива Аллах ще подмени злините с добрини"* (25:68-70).

140. Това е част от *хадис.*

141. 3:26.

142. 3:26.

143. Алюзия за 4:59: *"О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас!"*

144. вж. сура 122.

145. Алюзия за 25:40.

146. Буквално онези, които "кривват" от правия път.

147. 2:285.

148. Коментаторът предполага, че изразът *шакартаху* - "за което Ти си признателен", който се намира в повечето текстове, означава *"кабилтаху"* - "което Ти си приел". Той добавя, че друг древен текст има *шукирта бихи* - "за което Ти е благодарено", и че това е по-ясно и по-подходящо в контекста. Ср. подобни пасажи в 46.6-7.

149. Алюзия за такива коранични знамения, като: *"Който върши зло, ще му се въздаде само колкото него. А който върши праведно дело, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и ще бъдат наградени там безмерно"* (40:40).

150. Алюзия за 2:222: *"Наистина Аллах обича кающите се."*

151. Персийските преводачи четат това като означаващо "прости ми (*мара бибахш)* въпреки онеправдаването ми от самия мен", а английският превод на Мохани възприема това: "Прости на душата ми, въпреки че е действала за собственото си нараняване." Във всеки случай този стих се препраща към стих 7, който предполага различен прочит. Оттук следвам интерпретацията на сайид Алихан, който обяснява текста, както следва: "Душата е обещала да изпълни обета, който е дала пред Аллах. Този обет, за който ще се държи отговорна, когато бъде спусната в този свят, е, че тя трябва да се завърне при Аллах, запазена от Неговото неодобрение, съблюдавала Неговите заповеди и избягвала да стъпва извън Неговите пътища, които Той е установил чрез езика на Пратеника на Аллах. Ако душата изпълни обета си, тя се освобождава от връзките на заложничеството си и въздаянието й е умножено, или както Бог казва: *"А който изпълнява обета си пред Аллах, Той ще му дари огромна награда"* (48:10). Но ако човек наруши обета и извърши

онова, което е забранено, той остава заложник на делата си, или както Аллах казва: "*Всеки е заложник на онова, което е придобил*" (74:38). Следователно в този стих Имама умолява своя Господ да бъде благ към него, като освободи душата му от заложничеството й и му я даде".

152. Препратка към няколко коранични имена за хората в Рая. Спътниците от дясната страна са споменати в 56:27, 38, 90, 91 и 74:39; сигурните - в 27:89, 34:37 и т.н., спечелилите - в 9:20, 23:111, 59:20; праведните - в 2:130, 12:101 и т.н.

153. Алюзия за 4:174: "*И ви низпослахме явна светлина.*"

154. Алюзия за 5:48: "*И ти низпослахме Корана с истината, да потвърди Писанията преди него и да бъде техен свидетел.*"

155.Тук има алюзии за няколко коранични знамения, включително 4:174, 5:48 и 39:23.

156. Коранът нарича себе си "разграничение" в 2:185, 3:4 и 25:1.

157. Алюзия за заглавието, дадено му от самия Коран: "Коран на арабски" (12:2, 20:113 и т.н.). "Изразяване" (*ираб*) означава също "изразяване на арабски език".

158. ср.41:3: "*Книга, знаменията на която са разяснени - Коран на арабски за хора проумяващи.*"

159. ср. 76:23: "*Ние ти низпослахме Корана постепенно.*"

160. ср. 14:1: "*Тази Книга ти низпослахме Ние, за да изведеш хората от тъмнините към светлината с позволението на техния Господ.*"; ср. също 57:9, 65:11.

161. За името "изцеление", ср. 10:57 и 17:82.

162. ср. 57:25.

163. Според сайид Алихан под "свидетели" Имама има предвид както тези, които носят свидетелство за Божието Единство и за пророците, като Коранът е тяхното най-голямо доказателство, така и Пророка и семейството му, които (според шиитското тълкуване) са свидетелите, за които става дума в стиха: "*И така ви сторихме общност по средата - за да сте свидетели за хората и Пратеника да е свидетел за вас*" (2:143).

164. Тук специфичното отнасяне на молитвата към собственото положение на Имама кара коментаторите да предложат промяна в текста, когато се рецитира. Сайид Алихан предлага да се направят следните промени: *уарраттана - уарратта аусиааху; фаддалтана - фаддалтахум; каууайтана - каууайтахум, тарфаана - тарфаахум.* Значението тогава би било: "Ти стори неговите изпълнители наследниците на знанието й като тълкуватели, Ти ги предпочете пред онзи, който е невежият за знанието й, Ти им даде сила над нея, за да ги издигнеш."

165. Алюзия за 20:130: *"Прославяй с възхвала твоя Господ... в часове от нощта и през деня."*

166. Алюзия за 59:21: *"Ако бяхме низпослали този Коран върху планина, щеше да я видиш смирена, разцепена от страх пред Аллах."*

167. Алюзия за две коранични знамения: *"И пред ужаса на този Ден ще имат сигурност"* (27:89) и *"И най-големият ужас не ще ги наскърби"* (21:103).

168. Алюзия за 8:6: *"Сякаш ги водят към смъртта и я виждат"* и за 50:19-21: *"И смъртната агония ще донесе истината... И с всеки човек ще дойде водач и свидетел [от ангелите]."*

169. 75:26-7.

170. Алюзия за 17:13: *"И привързахме делата на всеки човек към неговата шия."*

171. ср. 1.14 и 3:106.

172. "Приближеността" е спомената в 5:35: *"О, вярващи, бойте се от Аллах и търсете приближаване към Него"*. "Приближеност" може да обозначава просто значенията на достигане до Бога, определени от гледна точка на всеки акт на смирение или набожно действие. Но повечето коментатори посочват връзката на стиха с добре известното изказване на Пророка относно "приближеността" като най-висшата степен на Рая и оттам това обикновено се определя като позволението, което Бог ще даде на Пророка при Възкресението да се застъпи за своята общност. Пророка е казал: "Когато чуеш мюезина, повтори това, което казва, после помоли за благословия към мен. Ако някой помоли за благословия към мен, Аллах ще отправи десет към него. После помоли да ми бъде дадена приближеност, защото това е степен в Градината, която е подходяща само за един от рабите на Аллах, и аз се надявам да съм този един. Ако някой се помоли да ми бъде дадена приближеност, моето застъпничество за него ще бъде законно." (Муслим, Сала 11; Тирмизи, Манакиб 1; Абу Дауд, Сала 36; Ахмад II, 168, 265; III, 83). Падуик обсъжда връзката между приближеност и застъпничество в *"Мюсюлманските молитви"*, гл. 2, "Молитвата за приближаване". За приближеността на Имамите, вж.бел.217.

173. Алюзия за "Басейна на изобилието" в Рая, който според няколко *хадиса* е значението на "изобилието", което Бог е дал на Пророка, както е споменато в 108:1.

174. Алюзия за 36:39: *"И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъхнала палмова клонка."*

175. 2:185.

176. 97:4-5.

177. Сайид Алихан предлага четири интерпретации на последната фраза - три дадени от по-ранни коментатори и четвъртата - негова собствена: а) това, че актовете на покорство и търсене на близост от страна на ангелите ще бъдат по-малки от нашите; б) това, че никой от записващите ангели не ще поднесе записа на нашите грехове, освен те да са по-малки от видовете покорство и начини на търсене на близост, които ние поднасяме; в) това, че никой от ангелите не ще поднесе делата на рабите, освен те да са по-малко от видовете подчинение и начини на търсене на близост, които ние поднасяме; г) това, че никой от ангелите не ще поднесе нашите добри дела, освен те да са по-малко от добрите дела, които поднасяме самите ние. В подкрепа на последния прочит той цитира *хадис* от един от Имамите: "Ангелът само записва каквото чува, а Аллах е казал: *"Споменавай своя Господ в душата си със смирение и страх"* (7:205). Така никой не знае наградата за споменаването от дадена личност освен Аллах". Той заключава, че най-добрата интерпретация е да се каже, че пасажът включва всичките тези четири значения.

178. 23:11.

179. 23:60.

180. 23:61.

181. С други думи, Ти си благ с рабите, без те да вършат нещо, че да го заслужат. Ср. 12.3.

182. 66:8.

183. 6:160.

184. 2:261.

185. 2:245.

186. 2:152.

187. 14:7.

188. 40:60.

189. 97:3.

190. 97:3.

191. т.е. рамадан от годината, която вече е минала, и този от следващата година.

192. т.е. ние бяхме измъчени от трудността на задължението да постим. Тази интерпретация следва прочита на сайид Алихан; персийските преводачи интерпретират изречението в смисъл: "Нашето измъчване от скръб заради преминаването на нашия месец" - прочит, който сайид Алихан отхвърля.

193. т.е. онова удовлетворение и милост.

194. Алюзия за някои коранични знамения, като: "*Наистина Аллах обича каещите се*" (2:222) и "*Той, Аллах, приема покаянието от Своите раби*" (9:104; ср. 42:25).

195. 3:26.

196. Алюзия за 8:53: "*Това е, защото Аллах не променя благодатта, с която е облагодетелствал хората, докато не променят себе си.*"

197. 3:26.

198. Често повтаряна формула, срещана в много *хадиси*.

199. Деветият ден от месец зу ал-хиджджа, последният ден от *хадж*, когато поклонниците се заемат с молитва на планината Арафа. Ср. дългата молитва на Имам Хусайн за този ден, преведена от Читик, "*Шиитска антология*", стр. 93-113.

200. 1:2.

201. ср. 15:21-23: "*И няма нещо, съкровищниците на което да не са при Нас, и го спускаме Ние само в знайно количество... Наистина Ние съживяваме и умъртвяваме и Ние сме наследниците.*"

202. 42:11.

203. Препратка към 10:61: "*И нищо не убягва от твоя Господ, дори и с тежест на прашинка, както на земята, така и на небето...*"

204. 41:54.

205. 33:52.

206. Препратка към 25:2: "*И е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна мяра.*"

207. Алюзия за 80:19-20: "*От капка сперма Той го сътвори и осъразмери. После пътя му облекчи*".

208. Може би алюзия за 32:5: "*Той управлява делата от небето до земята.*"

209. Препратка към 72:28: "*Обгръща Той това, което е у тях, и пресмята всяко нещо*".

210. Термините за "качество" и "пребиваване" вече се срещат в *хадис*, приписван в шиитски извори както на Пророка, така и на някои от Имамите (ср. Читик, "*Шиитска антология*", индекс под *айния* и *кайфия*). Терминът "самосъщност"(*затия*) е несъмнено по-рядък. Лейн в своя "*Лексикон*" посочва, че това е посткласически термин, използван във философията, но в настоящия контекст той няма такъв философски смисъл и изглежда, че е неологизъм, изграден върху аналогията с другите два термина.

211. Препратка към *сура* 112.

212. "Разграничителят" е Коранът (ср. Молитва 42.2). Тук има алюзия за 15:94: "*Извести онова, което ти бе повелено, и се отдръпни от съдружаващите.*"

213. Препратка към 6:15.

214. Пазителите или писарите са записващите ангели. Ср. Молитва 3.18. Препратка към споменатата тук "книга" има в такива стихове, като: *"И ще бъде изложена книгата [на делата]. Тогава ще видиш престъпниците в ужас от онова, което е в нея, и ще кажат: "О, горко ни!" Каква е тази книга, която не пропуска нищо, нито малко, нито голямо, без да го пресметне?"* (18:49).

215. Алюзия за 18:109: *"Кажи [о, Мухаммад]: "Дори морето да е от мастило, за [да се записват] словата на моя Господ, морето ще се изчерпи, преди да се изчерпят словата на моя Господ."*

216. Препратка към 33:33: *"Аллах иска да отмахне от вас всяка нечистота, о, хора от Дома [на Пророка], и напълно да ви пречисти."*

217. Според мюсюлманите "приближеността" ще бъде дадено на Пророка (вж. бел. 172), докато шиитската традиция добавя, че то ще принадлежи също и на Имамите. Ср. главата "Приближеността и положението на Пророка и на хората от Дома му, което ще се прояви при Възкресението" в *"Бихар ал-ануар"* (*"Моретата на светлините"*) на Маджлиси (VII, 326-40). Сред съответните изказвания, цитирани и в шиитски, и в сунитски извори, има едно на Али: "В Градината има две перли вътре в Трона, едната - бяла, другата - жълта. Във всяка има 70 000 стаи, чиито врати и потири идват от един-единствен корен. Бялата е приближеността, която принадлежи на Мухаммад и семейството му, докато жълтата принадлежи на Ибрахим и семейството му (коментар върху 5:35, ат-Табарси, *"Маджма ал-баян"* (*"Събиране на явното"*); Майбуди, *"Кашф ал-асрар"* (*"Разкриване на тайните"*).

218. ср. Молитва 1.4.

219. "Приятелят" или *уали* е Имама, който в съответствие с различните значения на корена е "приятел" на Бога, "пазител" на хората под негова грижа и "авторитет" по всички въпроси на религиозното учение. Неговата функция, известна като *уилая* (или *уалая*) и произхождаща от същия арабски корен, се разглежда в повечето книги върху шиизма. В настоящия текст думата е спомената, невинаги в специалния ѝ смисъл, в Молитви 5, заглавие; 8.3; 20.7, 22; 26.1; 47.64.

220. Алюзия за 17:80: *"Кажи: "... дай ми за подкрепа власт от Теб!"*

221. ср. 48:1: *"Ние ти дарихме [о, Мухаммад] явна победа."*

222. ср. молитвата на Моисей (Муса) в 20:29-31: *"И ми отреди помощник от моето семейство - брат ми Харун! Добави ми сила чрез него!"*

223. Както и предишната фраза, това е алюзия за историята на Мойсей и Арон (Харун) в Корана и по-специално думите на Бога към Мойсей: *"Ще те подкрепим с брат ти"* (28:35).

224. ср. 37:173: *"И че именно Нашето войнство ще победи."*

225. *Уилая* - което може да бъде преведено като приятелство, покровителство, пазителство, управление - е службата или функцията на "приятеля" или *уали*, спомената по-горе в бел. 219.

226. 2:128.

227. ср. 10:25: *"Аллах призова към Дома на мира."* Ср. също 6:127.

228. Както е указано в бел.77, "страст" означава всяко желание, противно на Божественото напътствие.

229. Това може би е алюзия за 17:16.

230. Алюзия за 4:108: *"Прикриват се от хората, но от Аллах не се прикриват."*

231. Алюзия за 7:182-183: *"А които взимат за лъжа Нашите знамения, ще ги въвлечем в гибел, без да разберат. Ще им дам отсрочка. Силна е Моята промисъл."* Имам Джафар ас-Садик казва: "Когато Аллах желае добро за един раб, извършил грях, Той прави греха да бъде последван от наказание, така че рабът да си спомни да помоли за опрощение. Но когато Той желае зло за един раб, извършил грях, Той прави греха да бъде последван от благоволение, така че рабът забравя да помоли за опрощение и упорства в греха. Това е разкрито в думите на Аллах: *"Ще ги въвлечем в гибел, без да разберат"* (сайид Алихан).

232. ср. по-горе, 47.90.

233. С други думи: Не ми позволявай да се отклоня от богослужението и покорството, което Те удовлетворява, като преследвам нещата от този свят, които идват единствено чрез Теб.

234. Алюзия за 5:35: *"О, вярващи, бойте се от Аллах и търсете приближаване към Него."* Ср. бел. 172.

235. Коментаторът предполага, че това е алюзия за принципа, прогласен в 18:103-104.*"Кажи [о, Мухаммад]: "Да ви известим ли за най-губещите по деяния, онези, чието старание в земния живот се погубва, а те си мислят, че вършат добро дело?"*

236. 74:56.

237. Препратка към 66:8: *"В Деня, в който Аллах не ще посрами Пророка и вярващите заедно с него. Светлината им ще се устремява пред тях и в десниците им [отвсякъде]."*

238. Алюзия за 19:75: *"Кажи [о, Мухаммад]:* "Който е в заблуда, Всемилостивия ще му даде отсрочка."

239. ср. по-горе, 47.60, където се споменава "сиянието" на Имама.

240. ср. следния *хадис*: "Аллах не е оставил извинение за онзи, който е отхвърлял шейсет или седемдесет години. Аллах не му е оставил извинение, никакво извинение!" (Ахмад II, 275).

241. Препратка към 7:186.: *"Когото Аллах оставя в заблуда, за него няма водител. И ги оставя в тяхната престъпност да се лутат."*

242. Препратка към 23:54: *"Остави ги [о, Мухаммад] в бездната на заблуждението им до време!"*

243. Коментаторът предлага три възможни интерпретации: не изличавай името ми от списъка на блажените, вписвайки го в списъка на нещастните; не променяй името ми с по-лошото, след като е било извисено име; не променяй името, с което Ти си ни назовал преди (намеквайки за кораничния текст: *"Назова ви Той мюсюлмани - и [в Писанията] преди и в този [Коран]" (22:78)*. Така значението става: Не ме назовавай неверник, след като Ти си ме назовал мюсюлманин.

244. Коментаторът обяснява това в смисъл: Не го променяй чрез нещастие на този свят или чрез погрозняването му в отвъдния.

245. Препратка към 56:88-9: *"И ако [умиращият] е от приближените [на Аллах], тогава - покой и удовлетворение, и Градините на блаженството."*

246. Алюзия за 2:16: *"Тези са, които купуват заблудата вместо напътствието. Ала нито търговията им печели, нито са на правия път."*

247. Препратка към 79:6-12: *"В Деня, когато [се протръби с първия Рог] ... ще кажат: "Нима ще бъдем върнати към предишното?... Това тогава е завръщане със загуба."*

248. Алюзия за 15:47: *"И ще премахнем от сърцата им всяка омраза"* (ср. 7:43).

249. 26:84, част от молитва на Авраам (Ибрахим).

250. Коментаторът счита това като позоваване на първите мюсюлмани, както в 9:100: *"Най-предните, първите от преселниците и помощниците, и онези, които ги следват с добрина... Аллах е доволен от тях... Той е приготвил за тях Градините..."* "Просторът" на първите е мястото, където те ще бъдат събрани при Възкресението.

251. 86:9.

252. т.е. десетият ден от месец зу ал-хидджа, който бележи края на поклонението *хадж* и е един от двата най-големи празника (заедно с празника за спиране на гоненето през месец рамадан), чествани повсеместно в ислямския свят.

253. 3:26.

254. Под "това място" се има предвид воденето на петъчната молитва и молитвата в деня на жертвоприношението. Втората от тези молитви е задължителна според шиитите за разлика от сунитите. Зайн ал-Абидин се позовава на шиитския възглед, че законните водачи на тези молитви за целия Ислям са Имамите, а не омаядските халифи и техните представители. Обяснявайки значението на този откъс, сайид Алихан цитира *хадис* от

Джафар ас-Садик: "Двата празника за мюсюлманите - този на прекъсването на говеенето и този на жертвоприношението - подновяват скръбта на семейството на Мухаммад, тъй като те виждат, че и при двата тяхното право е в ръцете на други."

255. т.е. онези, които действително прилагат изповядването на Единството, вярата и свидетелството.

256. Алюзия за молението на Пророка, цитирано във въведението: "Аз търся убежище в Твоето удовлетворение от Твоето неудовлетворение и в Твоята прошка от Твоето наказание. Аз търся убежище в Теб от Теб."

257. Алюзия за 43:11: "*И Който изсипва от небето вода с мярка и съживява с нея мъртвата земя. Така ще бъдете извадени [от гробовете].*"

258. Алюзия за 21:23: "*Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.*"

259. За "това или онова" умоляващият трябва да изрече думи, съответстващи на собственото му положение.

260. 3:26.

261. 39:53.

262. Това е книгата със записите за Съдния ден, спомената например в 18:49: "*И ще бъде изложена книгата [на делата]. Тогава ще видиш престъпниците в ужас от онова, което е в нея, и ще кажат: "О, горко ни!" Каква е тази книга, която не пропуска нищо, нито малко, нито голямо, без да ги пресметне?*" Ср. 17:13-14.

263. Алюзия за такива коранични знамения, като: "*От Когото нищо не убягва, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга*" (34:3).

264. Алюзия за 4:6, 33:39: "*Достатъчен е Аллах да потърси сметка.*"

265. ср. следното изречение от моление на Пророка: "Моля Те с всяко едно от Твоите имена, с които Ти си Се назовал, на които Ти си научил едно от Твоите творения, които Ти си низпослал в Твоята Книга, или които Ти си задържал за Себе Си в знанието на неведомото." (Ахмад I, 391, 402). Откъс от същия *хадис* е цитиран в Молитва 21.6.

266. 2:128.

267. 20:8.

268. Алюзия за 35:28: "*Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби.*"

269. Препратка към 29:57 "*Всяка душа ще вкуси смъртта. После при Нас ще бъдете върнати.*"

270. Коментаторът предполага, че "спокойствието на вените си" намеква за здравето на тялото му, което на свой ред носи успокоение и облекчение, правейки го да нехае за Бога и отвъдното.

271. Друга алюзия за молението на Пророка; ср. 48.13.

272. Коран, сура 112.

273. Алюзия за знамения, като 8:68: *"Щеше да ви засегне огромно мъчение за онова, което сте придобили, ако преди това Аллах не бе отсъдил."*

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ 5

ПРЕДГОВОР 40

ПЪРВА МОЛИТВА 51
Когато той, мир нему, започваше молитвата, започваше с възхвала и славослов на Аллах всемогъщ е Той и великолепен

ВТОРА МОЛИТВА 56
След тази възхвала на Аллах, той, мир нему, умоляваше благословията да е над Пратеника на Аллах, Аллах да благослови него и семейството му

ТРЕТА МОЛИТВА 59
Той, мир нему, умоляваше благословията да бъде над носещите Трона и над всеки приближен ангел

ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА 62
Той, мир нему, умоляваше за благословия над последователите на пратениците и удостоверяващите ги

ПЕТА МОЛИТВА 65
Той, мир нему, умоляваше за себе си и за хората под неговото покровителство

ШЕСТА МОЛИТВА 68
Той, мир нему, умоляваше сутрин и вечер

СЕДМА МОЛИТВА 72
Той, мир нему, умоляваше, когато му предстоеше задача или го сполетеше нещастие и във време на мъка

ОСМА МОЛИТВА 74
Той, мир нему, умоляваше, търсейки убежище от омразните неща, лошите нрави и унизителните действия

ДЕВЕТА МОЛИТВА 76
Копнеейки да поиска опрощение от Аллах,
величествено е великолепието Му, той, мир нему, умоляваше

ДЕСЕТА МОЛИТВА 77
Той, мир нему, умоляваше, търсейки подслон
при Аллах, всевишен е Той

ЕДИНАДЕСЕТА МОЛИТВА 79
Той, мир нему, умоляваше за добрите завършеци

ДВАНАЙСЕТА МОЛИТВА 80
Той, мир нему, умоляваше, признавайки и търсейки
разкаяние пред Аллах, всевишен е Той

ТРИНАЙСЕТА МОЛИТВА 84
Той, мир нему, умоляваше, искайки нужното от
Всевишния Аллах, всевишен е Той

ЧЕТИРИНАЙСЕТА МОЛИТВА 87
Той, мир нему, умоляваше при проява на враждебност
към него или когато видеше от потисниците нещо,
което не харесваше[89]

ПЕТНАЙСЕТА МОЛИТВА 89
Той, мир нему, умоляваше, когато заболееше или
го споходеше скръб или беда

ШЕСТНАЙСЕТА МОЛИТВА 91
Той, мир нему, умоляваше, когато искаше да се освободи
от греховете си или смирено търсеше опрощение за
недостатъците си

СЕДЕМНАЙСЕТА МОЛИТВА 97
Той, мир нему, умоляваше, когато се споменеше
сатаната, и търсеше убежище от него, от враждебността му
и лукавството му

ОСЕМНАЙСЕТА МОЛИТВА 100
Той, мир нему, умоляваше, когато опасностите бъдеха
отблъснати или бързо му се даваше исканото

ДЕВЕТНАЙСЕТА МОЛИТВА 101
Той, мир нему, умоляваше за вода при суша

ДВАЙСЕТА МОЛИТВА 103
Той, мир нему, умоляваше за достойните нрави
и богоугодните действия

ДВАЙСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА 112
Той, мир нему, умоляваше, когато нещо го
натъжеше и го угрижваха грехове

ДВАЙСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА 115
Той, мир нему, умоляваше при трудност, усилие
и усложняване на делата

ДВАЙСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА 119
Той, мир нему, умоляваше, когато молеше Аллах
за благополучие и благодарност за него

ДВАЙСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА 122
Той, мир нему, умоляваше за родителите си, мир на двама им:

ДВАЙСЕТ И ПЕТА МОЛИТВА 125
Той, мир нему, умоляваше за децата си, мир на тях

ДВАЙСЕТ И ШЕСТА МОЛИТВА 129
Той, мир нему, умоляваше за съседите и приятелите си, когато ги спомене

ДВАЙСЕТ И СЕДМА МОЛИТВА 130
Той, мир нему, умоляваше за хората по границите

ДВАЙСЕТ И ОСМА МОЛИТВА 137
Той, мир нему, умоляваше, оттегляйки се
към Аллах всемогъщ е Той и великолепен

ДВАЙСЕТ И ДЕВЕТА МОЛИТВА 138
Той, мир нему, умоляваше, когато препитанието
му намалееше

ТРИЙСЕТА МОЛИТВА 139
Той, мир нему, умоляваше за помощ при връщането на дълг

ТРИЙСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА 140
Той, мир нему, умоляваше, споменавайки покаянието
и молейки за него

ТРИЙСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА 147
Той, мир нему, след приключване на нощната молитва
умоляваше за себе си, признавайки греховете си

ТРИЙСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА 154
Той, мир нему, умоляваше, искайки благословия

ТРИЙСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА 155
Той, мир нему, умоляваше, когато сам бъдеше подложен
или видеше някого подложен на изпитание чрез опозоряване чрез грях

ТРИЙСЕТ И ПЕТА МОЛИТВА 157
Той, мир нему, умоляваше за удовлетворение,
когато погледнеше към спътниците на този свят

ТРИЙСЕТ И ШЕСТА МОЛИТВА 158
Той, мир нему, умоляваше, когато погледнеше
облаците и светкавиците и чуеше гласа на гръмотевиците

ТРИЙСЕТ И СЕДМА МОЛИТВА 159
Той, мир нему, умоляваше, признавайки, че недостатъчно е
отдавал благодарност

ТРИЙСЕТ И ОСМА МОЛИТВА 163
Той, мир нему, умоляваше за прошка, задето е
навредил на рабите и е накърнил техните права,
и за избавление на врата си от Огъня

ТРИЙСЕТ И ДЕВЕТА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше, искайки прошка и милост 164

ЛЕТИРИЙСЕТА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше, когато му съобщяха за нечия смърт или когато си спомнеше смъртта 167

ЛЕТИРИЙСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше, искайки прикриване и предпазване 168

ЛЕТИРИЙСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше при завършване четенето на Корана 169

ЛЕТИРИЙСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше, когато погледнеше към младата луна 176

ЛЕТИРИЙСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше, когато настъпеше месец Рамадан 178

ЛЕТИРИЙСЕТ И ПЕТА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше при изпровождане на месец Рамадан 184

ЛЕТИРИЙСЕТ И ШЕСТА МОЛИТВА
ой, мир нему, умоляваше в деня на разговяването, когато приключеше с молитвите си, ставаше и се обръщаше към кибла, и в петъчен ден 195

ЛЕТИРИЙСЕТ И СЕДМА МОЛИТВА
Той, мир нему, умоляваше в деня на Арафа 200

ЛЕТИРИЙСЕТ И ОСМА МОЛИТВА
Той, мир нему, умоляваше в деня на жертвоприношението[252] и в петъчен ден 222

ЧЕТИРИЙСЕТ И ДЕВЕТА МОЛИТВА 230
Той, мир нему, умоляваше, когато отблъскваше хитростта на враговете и отразяваше мощта им

ПЕТДЕСЕТА МОЛИТВА 234
Той, мир нему, умоляваше при страх

ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВА МОЛИТВА 236
Той, мир нему, умоляваше при смирение и безропотност

ПЕТДЕСЕТ И ВТОРА МОЛИТВА 240
Той, мир нему, умоляваше, настоявайки пред Аллах, всевишен е Той

ПЕТДЕСЕТ И ТРЕТА МОЛИТВА 243
Той, мир нему, умоляваше в смирение пред Аллах, всемогъщ е Той и великолепен

ПЕТДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА МОЛИТВА 244
Той, мир нему умоляваше за отстраняване на грижите

Бележки 245

صحیفه سجادیه

ISBN 964-472-302-5